

اقتصادي ترهګري

امريکا څنګه او ولې په نړۍ واکمني کوي؟

⑦ د يوه امريکايي اقتصادي جنايتکار د جرمونو اعتراف
⑦ په درېيمه نړۍ کې د سترو پروژو او پانګونو پټ او وېرونکی مخ

جان پرکنز
ژباړه: مير احمد ياد

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم: اقتصادي ترهګري

ژباړه: میر احمد یاد

خپرندوی: مومند خپرندویه ټولنه - جلال اباد

برېښنالیک: Momand.books@gmail.com

ډیزاین چارې: ایملیار ساجد

چاپ کال: ۱۳۹۵ لمریز - ۲۰۱۶ میلادي

چاپ وار: لومړی

د چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپځای: د مومند خپرندويې ټولنې تخنیکي څانګه

د چاپ ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي.

پتې

ننګرهار: عبدالمجید مومند کتاب پلورنځی - مخابراتو څلورلاری

اړیکې: ۰۷۰۰۶۲۶۱۶۱ - ۰۷۷۷۶۲۶۱۶۱ - ۰۷۸۱۶۲۶۱۶۱

کابل: اصلاح افکار کتابپلورنځی / خیبر کتابپلورنځی / دارالسلام کتابپلورنځی / مستقبل

کتابپلورنځی / پکتوس کتابپلورنځی / پکتیکا: مجاهد کتابپلورنځی / کندهار: امیر کروړ

خوست: غرغښت کتابپلورنځی / رحيمي کتابپلورنځی

/ لمر کتابپلورنځی / سباوون کتابپلورنځی / هلمند: سيدجمالدين کتابپلورنځی / عرفان

کتابپلورنځی / تاج منور کتابپلورنځی / پکتيا: علمي کتابپلورنځی / غزني: قیومي

کتابپلورنځی

تړون

د دوو ښاغلو دوکتور لطيف بهاند او
ډاکټر احسان الله درمل په نامو.

ډالۍ

افغانستان کې د روانې لويې لوبې هر درديدلي قرباني ته!

ياد

ليکلو

سرليک / مخ

د ژباړن سريزه / ۱

اقتصادي جنايتکار / ۲

يادونه / ۷

حوالې / ۱۹

د پيل خبرې / ۲۰

حوالې / ۲۹

د اقتصادي جنايتکار پيداښت / ۳۲

د ټول عمر سفر / ۴۲

حوالې / ۵۵

اندونيزيا: اقتصادي جنايتکارو ته تريخ سبق / ۵۶

حوالې / ۶۰

له کمونيزم د يوه هېواد خونديتوب / ۶۱

خان پلورل / ۶۷

زما څېړنيزه ونډه / ۷۶

ارمېښت / ۸۱

- د ژوند جوړولو فرصت / ۹۴
- د پانامې اتل ولسمشر / ۱۰۳
- حوالې / ۱۱۰
- پانامه د قزاقانو پر وړاندې / ۱۱۲
- سرتېري او نخاگرې / ۱۱۷
- جنرال سره خبرې اترې / ۱۲۳
- حوالې / ۱۳۱
- د اقتصادي تاريخ لانجمنه دوره / ۱۳۲
- حوالې / ۱۳۸
- د سعودي عربستان د پېسو مينځلو قضيه / ۱۳۹
- حوالې / ۱۵۴
- د لالي او د اسامه بن لادن مالي ملاتړ / ۱۵۵
- حوالې / ۱۶۲
- د پانامې کانال خبرې اترې او گراهم گرین / ۱۶۴
- حوالې / ۱۷۵
- د ايران شهنشاه / ۱۷۶
- د يوه مظلوم کس اعتراف / ۱۸۲
- د يوه شاه خور (زوال) / ۱۸۸
- حوالې / ۱۹۲
- کولمبيا: د لاتيني امريکا د ملا تير / ۱۹۳
- حوالې / ۱۹۹
- د امريکايي جمهوريت او نړيواله امپراتوري / ۲۰۰
- له کيفياتو ډک ژوند / ۲۰۹
- د اکوادور ولسمشر او ستر نفتي شرکتونه / ۲۲۱
- حوالې / ۲۲۷
-

د اکوادور د ولسمشر مړینه / ۲۳۶

حوالې / ۲۴۳

پانامه د یوه بل ولسمشر په دور کې / ۲۴۴

حوالې / ۲۴۸

زما شرکت، انران او جورج ډبلیو بوش / ۲۴۹

حوالې / ۲۵۷

زه بیا خرڅ شوم / ۲۵۸

پانامه د امریکایي برید په وړاندې / ۲۶۶

حوالې / ۲۷۸

عراق کې د اقتصاد جنایتکارو ماته / ۲۷۹

حوالې / ۲۸۸

یوولسم سپتمبر او اغېزې یې / ۲۸۹

حوالې / ۳۰۰

وینز ویلا، صدام وژغورله / ۳۰۱

یو ځل بیا اکوادور / ۳۱۰

څېرې رسوا شوې / ۳۲۱

حوالې / ۳۳۳

څه باید وشي؟ / ۳۳۴

پوښتنې او ځوابونه / ۳۳۷

اقتصادي ترهگري | ۱

د ژباړن سرريزه

دغه کتاب مې ۲۰۱۴ کال کې لوستی و او خدای شته هماغه وخت مې زړه و چې ویې ژباړم، د خنډ لامل یې دا شو ۲۰۱۵ کال مې په یوه کوچنۍ دنده کې تیر کړ او بیا مې (سیاسي ټولنپوهنه) کتاب وژباړه، خو زړه په دې ښه کوم چې هر وخت سر وخت وي.

د کتاب د ارزښت په اړه خپله کتاب کې ډېر څه شته او پیژندنه یې ملگري همیم جلالزي په خپله لیکنه کې کړې ده، له همیم صیب خانگري مننه کوم چې د کتاب نوم او د Economic hitman په دقیقه ژباړه کې یې راسره مرسته وکړه، ما دا ترکیبي نوم په اقتصاد ځپوونکي ژباړلی و، خو دده ښاغلي په مشوره مې اقتصادي جنایتکار وټاکه.

د کتاب اصلي نوم (د یوه اقتصادي جنایتکار اعتراف) دی، ما د لنډیز لپاره اقتصادي ترهگري وټاکه او دلیل یې دا و چې د کتاب له محتوا سره یې اړخ لگاوه.

مرحوم نصیر مومند ته دعا په ترڅ کې د مومند خپرونډویه ټولنې له دوو مسئولینو او قدرمنو ملگرو (نجیب مومند او فضل مولا مومند) هم ډېره مننه کوم چې هر وخت یې زما د کتابونو چاپ ته زړه ښه کړی او زما خبره یې ځمکې ته نه ده غورځولې.

ایملیار ساجد هم د ځانگړې مننې حقدار دی چې د کتاب پښتۍ یې په خپلو هنرمندو گوتو ډیزاین او څو څو ځله بېرته اصلاح کړه، کړی یې ودان. له خپلو ټولو هغو مشرانو، ملگرو، خویندو، وروڼو او لوستونکو هم مننه کوم چې زما کتابونه یې لوستي او په اړه یې راسره خپل نظرونه شریک کړي دي.

اقتصادي ترهڅي | ۲

له تا ښاغلي / اغلي هم مننه كوم چې كتاب مو ترلاسه كړې او د لوستلو وخت مو ورکړی دی، ددې او نورو کتابونو په اړه ستاسو سپارښتنې، نظريات او لارښوونې راسره مرسته کولای شي.

ښې چارې

میراحمد یاد

meerahmedamanat@gmail.com

اقتصادي جنايتكار

ستاسې په لاسونو کې کتاب د پياوړي امريکايي اقتصادپوه، ټولنيز فعال او ليکوال John Perkins اثر دی. ښاغلی پرکينز د خپل همدغه کتاب د ليکلو پر مټ نړيوال نوم وموند. کتاب له هغو رازونو ډک دی چې کله پرې د مبالغې شک هم کېدای شي.

په ۲۰۰۴ کال کې چاپ شوي دغه ناندريز کتاب تر يوې لسيزې زيات وخت د اقتصادي نظامونو په اړه بحثونه تاوده ساتلي دي. دا چې کتاب د لومړي ځل لپاره د داسې مسايلو په اړه خبرې کوي چې يا نړۍ ورسره عادي نه ده او يا هم فوق العاده حساس دي، نو ځکه تر ټولو لومړۍ پوښتنه د کتاب د اعتبار په هکله راپورته کېږي.

دغه مهم اثر په درېيمه نړۍ کې د امريکا د متحده ايالاتو او نړيوالو اقتصادي او مالي ادارو پر هغز مالي او اقتصادي پاليسۍ باندې رڼا اچوي چې د دولتونو برخليکونه ټاکي. تر څنگ يې دا هم روښانه کوي چې د ملگرو ملتونو په اډانه کې زور و هېوادونه څنگه د بېوزله هېوادونو رايې په پيسو اخلي او په دولتي کچه دا څومره اسانه ده چې يو هېواد دې پر بل باندې د خپلو اقتصادي گټو د تامين لپاره برید وکړي؟

کتاب په ټوله کې د ښاغلي پرکينز د څو لسيزو تجربو نچور دی چې د ليکوال په وينا د "اقتصادي جنايتکار" په توگه يې پخپل کاري ژوند کې ترلاسه کړې دي.

د دغه کتاب په اړه له لومړي سره دوه نظرونه موجود و او لا هم له همدغو دوو زاويو څخه ورته کتل کېږي. يوه ډله چې پکې د امريکا او په ټوله کې د پانگوالۍ د نظام ملاتړي دي استدلال کوي چې په کتاب کې راغلي مطالب د اعتبار له پلوه کمزوري دي.

د دوی اصلي پوښتنه د لیکوال د انگېزې په اړه ده او وایي هغه څوک چې څو لسیزې یې د امریکا په مهمو دولتي او نادولتي ادارو کې کار کړی وي او دغه هېواد ته یې په اقتصادي برخه کې پرمختگونه ور په برخه کړي وي څنگه په ناڅاپي توګه خپل مسیر بدلوي او مسایلو ته له بله اړخه گوري.

دوی وایي هغه څه چې ښاغلي پرکنیز په کتاب کې د اقتصادي جنايتونو او يا اقتصادي ترهگري په توګه ورڅخه یادونه شوې ده له واقعیت څخه لرې دي.

په کتاب کې د یو شمېر نړیوالو پېښو نسبت هم امریکا ته شوی دی. د بېلګې په ډول، ښاغلی پرکنیز د پاناما د پخواني ولسمشر عمر توريجو او د اکوادور د پخواني ولسمشر جيمي رولډس وژل کېدل تصادفي نه بولي او وایي دا دواړه پخواني ولسمشران د خپل هغه مقاومت له کبله ووژل شوي چې د نړیوالو مالي او اقتصادي شرکتونو او حکومتونو د لاسوهنې پر وړاندې یې کړی و.

دا هماغسې یوه ناندیزه تیوري ښکاري لکه د امریکا په دښمنو هېوادونو کې چې د هغه هېواد د پالیسیو په اړه تبلیغ کېږي او د هرې لویې او وړې پېښې نسبت امریکا ته کېږي.

خو بله ډله چې د امریکا او پانګوالۍ نظام پر ضد دي ددغه کتاب تود هرکلی یې وکړ او په کتاب کې راغلي ټول مطالب سم او باوري بولي. د دولتونو په کچه په دې ډله کې د سوېلي امریکا او اسیا ځینې هېوادونه شامل دي.

که څه هم ددغه مهم اثر یوازې یوه کوچنۍ برخه د افغانستان له مسایلو نه ده چې افغانستان په تېره یوه نیمه لسیزه کې د

اقتصادي ترهگري | ۵

امريکا او نړيوالې ټولنې پراخ حضور تجربه کوي نو افغانانو ته د کتاب لوستل او پکې د راغلو مسایلو په اړه معلومات اړین دی.

د افغانستان برخه يې د شوروي له يرغل وروسته کلونو او بيا له ۲۰۰۱ کال وروسته د نړيوالې ټولنې راتگ ته ځانگړې شوې ده او پر دې بحث شوی دی چې د امريکا د يوه مالي او اقتصادي ملگري په توگه په افغان جهاد او يا په ټوله کې ددغه هېواد په کورنيو جگړه کې د سعودي عربستان ونډه څه وه؟

ښاغلي پرکنيز په دې برخه کې يوازې د سعودي او امريکا پر مالي اړيکو تم شوی دی او کاري چې په ۱۹۸۰ يمو کلونو کې سعودي د افغان جهاد لپاره د بسپنې په راټولو بوخت و او راټولې کړې پيسې يې تر دوه درخنو زياتو هېوادونو کې د نيمه پوځي مرکزونو پر جوړولو ولگولې، وسلې يې پرې واخيستلې او خلک يې راجذبول. دا هغه مرکزونه و چې وروسته بيا د ترهگرۍ په ځالو بدل شول او القاعده يې راوټوکوله.

په دغه کتاب کې افغانستان ته د نړيوالې ټولنې په تېره بيا امريکا راتگ ته هم د يوه تيري په سترگه کتل شوي دي او وايي افغانستان ته د امريکا راتگ د غچ اخيستلو د يوې هڅې پايله وه.

۷۱ کلن پرکنيز د امريکا د ملي امنيت له ادارې او نورو پياوړو اقتصادي ادارو سره د کار اوږده مخنيه لري او اوس اوس په نړيوالو فکري او څېړنيزو مرکزونو کې وخت ناوخته ويناوې کوي.

د کتاب ليکلو سبک يې ډېر هنري دی آن دی خپله وايي چې په لومړي ځل يې يوه ناشر ته د چاپ لپاره ورکړ هغه ورته ورباندې د داستان گمان وکړ.

زما د معلوماتو له مخې پښتو ٣٣ ژبه ده چې د جان پرکنيز دا مهم اثر ورته را
وژباړل شوی او د ژباړې زيار يې ملگري ميراحمد ياد گاللی دی چې زه دا
هڅه ستايم او د نورو برياليتونو په تمه يې يم.

دغه مهم کتاب له چاپه وروسته اويا (٧٠) اونۍ د نيويارک ټايمز ورځپاڼې د
ډېرو پلورل شويو کتابونو د لړليک په سر سر کې و او زما هيله دا ده چې
پښتو ژباړه به يې هم ښه بازار ولري.

د خدای ښه

حفيظ هميم جالازی

يادونه

اقتصادي جنايتکاران (EHM: Economic hit Men) په لوړو پوستونو گومارل شوي مسلکي خلک دي. دوی لوړ معاشونه اخلي او کوم هيواد يې چې گوتو ته ورشي ميليارډونه ډالر زيان ور اړوي. د دوی کارونه نړيوال دي. دا هغه خلک دي چې نړيوال بانک، USAID او داسې نورو مرستندويه ادارو نه د ډېرو پېسو مخه سوداگريزو شرکتونو او څو شتمنو کورنيو خواته گرځوي. دا شرکتونه او کورنۍ له مخکې د هيوادونو په زېرمو او سرچينو واکمن وي.

دوی کومه وسله کاروي؟ د دروغو مالي راپورونه، ټاکنې، رشوت، چور، جنس او وژنې. ددوی لوبه د پخوانيو امپراتوري هومره زړه ده خو په دې توپير چې ددوی لوبې د معاصر نړيوالتوب په دور کې د خپل حجم پر بنسټ يوه وېرونکې بڼه خپله کړې ده.

په دې لوبه به له ۱۰ څوک بڼه پوه شي؟ ځکه چې زه خپل يو اقتصادي جنايتکار (EHM : Economic Hit man) پاتې شوی يم.

دا د ۱۹۸۲ کال ليکنه ده چې زما د کتاب (د اقتصادي جنايتکار ضمير) (Conscience of an Economic Hit Man) پيلامه وه. ددې کتاب تړون د دوو هيوادونو د مشرانو په نوم شوی و، چې زما پېرودونکي وو. ما به ددوی دومره قدر کاوه لکه سړی يې چې د خپلوانو کوي. دا دواړه قدرمن شخصيتونه يو جيمي رولډوس د اکوادور ولسمشر او بل عمر طوريجو د پانامې ولسمشر و چې دواړه په اورنيو پېښو کې مړه شول. حقيقت دا دی چې ددوی مرگ پېښه نه وه. دا دواړه ووژل شول، ځکه د شرکتونو، حکومتونو او بانکونو له مشرانو سره يې جوړجاړی نه کاوه. ددې جوړجاړي يوازينی موخه د نړيوالې امپراتورۍ منځته راتگ و. موږ اقتصادي جنايتکارو

چې دا دواړه ولسمشران لارې ته سم نه کړل؛ نو بیا یو بل ډول جنايتکاران ... د CIA نازولي (ګيدړان Jackals) راميدان ته شول، دوی به تل زموږ ملتيا کوله.

ماته وويل شول چې ددې کتاب له ليکلو تېر شم، له هغې وروسته په شل کالو کې ما څلور ځله ددې کتاب ليکلو هڅه وکړه. خو هر ځل دا هڅه نړيوالو حالاتو اغېزمنه کړه. ۱۹۸۹ کال کې په پانامې بريد، لومړی خليجې جګړې، د سوماليې قضیې او د بن لادن راڅرګندېدو زه له دې کتابه ليرې کړم.

د يوه ستر نړيوال شرکت په ملکيت کې د يوې خپرنډويه ادارې مشر په ۲۰۰۳ کال کې دا مسوده ولوسته چې اوس د اقتصادي جنايتکار اعتراف (Confessions of an Economic Hit Man)، په نوم ياديږي. هغه ويل چې دا کيسه به ډېره ولوستل شي. دا حقايق بايد خلکو ته ښکاره شي. بيا يې ترخه موسکا وکړه، سر يې وخوځاوه او ويې ويل چې د اجرايوي رئيس په دفتر کې به پرې نيوکه وشي، ځکه هغه ددې د خپرېدا خطر نشي منلای. هغه راته نصيحت وکړ چې دا په کيسه ايز ډول وليکم. په دې صورت کې هغه ما د جان لي کار او ګراهم ګرين په څېر يو ناول ليکونکی معرفي کولای شي.

خو زما ستونزه دا وه چې دا کتاب ناول نه و. دا زما د ژوند رښتيني کيسه وه. بيا يو زړور خپروونکی چې د کوم نړيوال شرکت برخه نه وه دې ته راضي شو چې خلکو ته ددې کيسې په رسولو کې راسره مرسته وکړي.

ما هوډ کړی و چې دا کيسه به اورول کيږي. موږ د وېروونکو بحرانونو او سترو فرصتونو له دوره تېرېږو. د يوه جنايتکار کيسه به درته ووايي چې نن موږ په کوم ځای کې او ولې ولاړ يو؟ دلته څنگه را ورسيدو؟ له کوم

۹ | اقتصادي ترهگري

بحرانونو سره مخ او په وړاندې يې بيوسه ولاړ يو. دا كيسه له دې امله هم لږينه وه چې موږ د خپل تېر وخت په تېروتنو پوه شو او له راتلونكو فرصتونو گټه واخلو. موږ ټول پوهېږو چې د ۹/۱۱ پېښه وشوه او عراق کې دويمه جگړه هم ونېسته. د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر په ۱۱ نېټه د ترهگرو په لاس درې زره کسان ووژل شول، په دې هغه ۲۴۰۰۰ نور هم ورزيات کړي چې د لوړې او نور لاملونو له امله هره ورځ مري. په دې حقيقت هم پوه شئ، هره ورځ ۲۴۰۰۰ کسان يوازې له دې امله مري چې د ژوند لپاره لومړني خواږه نه لري. (۱) پر دې سربېره تر ټولو مهمه خبره دا ده، نن يو ولس هغه وړتيا، وسايل او سرچينې لري چې په مرسته يې دا هر څه بدلولاى شي. دا هغه ولس دى چې زه پکې زېږېدلى او اقتصادي جنايتکار شوى يم، يعنې د امريکا متحده ايالات.

ما ولې په ټولو گوانښتونو او امتيازاتو سترگې پټې کړې؟

لنډ ځواب يې دا دى چې زما يوازينى لور جيسیکا کالج ختم کړى او يوازې يې د عملي ژوند په ډگر کې قدم ايښى. څه وخت مخکې مې ورته وويل چې زه دا کتاب خپروم او ورسره تېلې انډېښنې مې هم ورته وويلې، هغې راته کړل چې: (پلاره! ته غم مه کوه، که هغوى تاته کوم زيان در ورساوه نو ستا پاتې کار به زه سر ته ورسوم. موږ بايد دا کار وکړو، د هغه نسل لپاره چې په رامنځته کولو کې به يې يوه ورځ زه هم ونډه ولرم.) دا ددې پوښتنې لنډ ځواب دى.

تفصيلي ځواب يې هغه احساس سره اړيکه لري چې له مخې يې ما ځان خپل هيواد ته وقف کړى دى. زه چې چېرته زېږېدلى او لوى شوى يم. زموږ د مشرانو له لور فکر سره مينه، د امريکا له جمهوريت سره زما تړون، چې نن راته د خپلواکۍ او خوښۍ ژمنه راکوي، دا شيان هر څوک هر چېرته

غواړي، دا هغه عناصر دي چې ددې تفصيلي ځواب برخه ده. پر دې سربېره له ۹/۱۱ نه وروسته ما قوي هوډ وکړ چې اوزگار به نه کېنم، که څه هم اقتصادي جنايتکار هڅه کوي چې جمهوري امريکا په نړيواله امپراتوري واړوي. دا د تفصيلي ځواب اصلي خاکه ده. تاسو به وگورئ چې په راتلونکو برخو کې زه څنگه په دې خاکه يا چوکاټ غوښه ورپورې کړې او د زړه وينې ورکوم.

دا يوه رښتينې کيسه ده، زه پکې اوسېدلی يم. خلک، منظرونه، خبرې اترې او هغه احساسات چې ما انځور کړي ټول د همدې ژوند برخه ده. دا زما شخصي کيسه ده خو د نړيوالو پېښو په پراخه پرده راغلې ده، دې زموږ د تاريخ خدوخال جوړ کړی دی، دې موږ هغه ځای ته رسولي يو چې نن په کې ولاړ يو او زموږ اولادونو ته يې د راتلونکي ژوند نقشه ورکړې ده. ما تر خپله وسه هڅه کړې چې دا تجربې، خلک او اړوند خبرې اترې سمې بيان کړم.

زه چې هر وخت تاريخ ليکم يا له نورو خلکو سره خپلې خبرې رانقلوم نو له څو عواملو مرسته اخلم چې په هغه کې خپاره شوي اسناد، شخصي يادښتونه او په ذهن کې شته پېښې چې د هر يو خپل او پردي يادونه هم پکې دي او خپله ددې پېښو يوه برخه ده. له دې مخکې پيل شوې پنځه مسودې، د نورو ليکوالو تاريخي ليکنې او هغه معلومات چې تر دې دمه پې يا ورک وو. زياتره حوالې په وروستيو برخو کې شته چې د لا ډېرو څېړنو شوقي لوستونکي ترې گټه واخلي، ځينې ځايونو کې مې له يوه کس سره څو ځل خبرې د تسلسل مراعتولو لپاره را يو ځای کړي دي. زما خپرونډۍ وپوښتم چې تاسو ځانونه اقتصادي جنايتکار بلل؟ ما ورته وويل چې همداسې کېدل خو کله کله يې لنډيز EHM کارېده. حقيقت دا دی چې کله

اقتصادي ترهگري | ۱۱

په ۱۹۷۱ ما له خپلې ښوونکې کلاډين سره کار پيل کړ؛ نو راته يې وويل: (زما کار دا دی چې تا د اقتصادي جنايتکار په قالب کې واچوم، له دې کاره دې هېڅوک خبر نه شي، تر دې چې ستا مېرمنه هم نه.) بيا يې راته په جدي لهجه وويل: (دې کار ته چې يو ځل څوک راننځي بيا پکې ټول عمر وي.)

زه چې کومې دندې ته راننوتې وم د کلاډين ونډه پکې يوه ښه بېلگه وه چې څنگه کار يې کاوه. له ښايست او ځيرکتيا سره يې خپل کارونه هم په ښه ډول ترسره کول. هغه زما له کمزوريو (ضعفونو) خبره وه او ښه گټه يې ترې واخيسته. هغې به چې خپل مسئوليتونه ترسره کول دا معلومات ترې کېده چې ددې نظام تر شا ولاړ خلک څومره کامل او باريک بين دي.

زه به څه کوم؟ ددې په ويلو يې هېڅکله امرانه چلند راسره ونه کړ. راته يې کړل: (ته د بېلابېلو ولسونو رهبران دې شبکې سره يوځای کېدو ته وهڅوه. دا شبکه د امريکا د گټو خونديتوب ته کار کوي. هغوی چې ددې شبکې برخه وگرځي؛ نو پورونو کې به داسې ډوب شي چې وفاداري به يې هم باوري شي. بيا موږ د خپلو سياسي، اقتصادي او پوځي موخو پوره کولو لپاره په دوی هر ډول باور کولای شو. ددې په بدل کې دا خلک په صنعتي مرکزونو، برېښناکوټونو او هوايي ډگرونو خپل ولس خوشالولای شي او حکومت پرې کولای شي، دې سره به موږ ساختماني او انجينري شرکتونه په شتمنۍ ماړه شي.

نن موږ ددې سيستم پايله گورو او هغه دا ده چې د شخصي گټو لپاره خلک وژنې کوي او د ليونو په شان ورپسې منډې وهي. موږ د ډېرو قدرمنو شرکتونو مشران خلک د غلامۍ هومره معاش په بدل کې گوماري او بيا يې د غيرانساني حالاتو له مخې د سختو کارونو صنعتي بټيو ته ورغورځوي. د

تېلو شرکتونه فاضله مواد سیندونو او نهرونو کې خوشي کوي او په شعوري ډول حیواني او نباتي ژوندونه اخلي. پخوانی تمدن له خاورو سره خاورې کيږي. د ټولې نړۍ درمل جوړوونکي دې خبرې ته پام کوي چې په افریقا کې ایدز وهلو ناروغانو ته د خوندیتوب درمل ونه رسیږي. زموږ په خپله امریکا کې یو سل او شل زره کورنۍ داسې دي چې نه پوهېږي راتلونکي ډوډۍ به ور ورسیږي او که نه؟ (۲)

که د ډېرو شتمنو هیوادونو د نفوس د پنځمې برخه عاید تناسب د ډېرو بیوزلو هغو له پنځمې برخې سره ولیدل شي نو معلومیږي چې په ۱۹۴۰ کې (دېرش او یو) وو او په ۱۹۹۵ کې (څلور او یا او یو شو). (۳) عراق کې د امریکایي پوځونو کلنی لگښت ۸۷ بیلونه ډالر دی، د ملګرو ملتونو د یوه تخمین له مخې ددې پیسو په نیمایي ټوله نړۍ کې هر یو کس ته د څښاک اوبه، خواړه، روغتیا، صفایي او د زده کړو اسانتیاوې برابرېدی شي. (۴)

موږ په دې حقایقو سترګې پټوو او بیا لا پوښتنې هم کوو چې ترهګر مو ولې په نښه کوي؟

ځینې خلک زموږ اوسنی اندېښنې یوه منظمه دسیسه ګڼي، کاشکې خبره دومره ساده وی. دسیسه بازان رسوا کېدای او محکمې ته راکش کېدای شي. ددې نظام د چلولو لپاره چې څه شی وسایل برابرېږي له دسیسې ډېر خطري دي. دا موټر یوازې یو کس نه دی راوړن کړی ددې تر شا یو فکر دی چې له بده مرغه د اسماني صحیفې درجه یې خپله کړې ده. تاسو به دې نظر غور وکړئ: هر ډول اقتصادي پرمختګ د ټول انسانیت په ګټه دی او هر څومره پرمختګ چې کیږي هومره ورسره ګټې هم پراخېږي. دا نظر په همدې ځای نه ختمیږي. وروسته له دې منطقي پايله هم اخیستل

کيږي. هغه خلک چې د اقتصادي پرمختګ سرعت په زياتولو کې تر نورو مخکې وي په لوړو دندو بايد وګومارل شي او امتيازات ورکړل شي. پاتې هغه خلک شول چې ددې خوشالۍ په ليرې کونجونو کې پراته دي، هغوی خو بايد استثمار شي.

په دې کې هېڅ شک نشته چې دا فکر له سره غلط دی. موږ پوهېږو چې زياتره هيوادونو کې د اقتصادي پرمختګ ګټه يوازې لږ اقليت ته رسېږي، دې سره يو ستر اکثريت نهيلي کيږي او د تخت يا تختې فکر ورسره پيدا کيږي. دا فکر له دې امله لا ډېر قوي کيږي چې د صنعت او کسب سره تړلي خلک ټول نظام چلوي او بيا ورته لوړ پوستونه او مقامات ځانګړي کيږي. دا فکر او باور زموږ د ډېرو فسادونو جرړه ده او له امله د دسيسو بې شمېره فکرونه راپيدا کيږي. خلک چې يوازې د انعام حسد وکړي، همدا حسد يې بدنيتي او خيانت رامنځته کوي. د دنيا وسايلو لوټونکي ته چې د ملنګۍ درجه ورکړل شي، کله چې موږ خپلو بجوته د غير متوازن ژوند تېرونکو کې منډه ورزده کوو او کله چې موږ د خپل نفوس شريف اکثريت د سپک اقليت لاس لاندې کوو دا په دې معنا ده چې ستونزو ته بلنه ورکوو او ورسره مخ کېږو هم.

ددې نړيوالې امپراتورۍ د لا پراختيا لپاره شرکتونه، بانکونه او حکومتونه خپله شتمني او سياسي قوت کاروي، دوی دا خبره پخوي چې ښوونيزې او سوداګريزې ادارې د رسنيو په ملتيا نه يوازې ددې ناسم فکر؛ بلکې ددې د پايلو ملاتړ هم وکړي. دې اتحاد موږ داسې ځای ته راوستي يو چې زموږ نړيوال تمدن د يوه ښامار شکل خپل کړی دی، ددې ښامار لوړه شېبه په شېبه ډېرېږي او د لا ډېر خوراک لپاره خوله خلاصوي. ددې زياتېدونکي

حجم او لوړې ته چې گورو؛ نو داسې فکر کېږي چې څه يې مخې ته راځي هغه به تېروي او بالاخره به ځان هم وځوري.

د قزاقانو دا ټولې (کارپوریتو کراسي) دسیسه نه وه، ددې غړو په عام ډول مسلم ارزښتونه او موخې منلې. یو لوی مسئولیت یې دا دی چې خپله دوام وکړي، سیستم قوي کړي او د پراختیا فرصتونه یې برابر کړي. ددې نظام د رامنځته کوونکو ژوند، کورونه، اسانتیاوې او شخصي الوتکې موږ ته د بېلگې په ډول ښودل کېږي او همدا درس راګول کېږي چې خوره څښه او حساب مه منه. موږ ته دا باور راګول کېږي چې لګښت زموږ ښاري مسئولیت دی. د ځمکو د لوټ بازار که تود شي زموږ د اقتصادي لپاره ښه دی ځکه موږ خپلولوړو موخو ته رسیږو. ددې نظام پر مخ وړلو لپاره د حیرانتیا تر حده لوړ معاشونه ورکول کېدل. که موږ به لږ سست شو؛ نو ډېر بې ضمیره جنایتکاري (ګیدران) به رامیدان ته شول او که به دوی هم ناکام شول نو بیا به د پوځ نوبت و.

زه د اقتصاد جنایتکاري پر وخت یوې نسبتاً وړې ډلې سره وم. اوس ددې خلکو شمېر زیات شوی دی، ډېر درانه او قدرمن القاب ورته غوره شوي دي. دا خلک د مونسانتو، جنرل الکتریک، نایک، جنرل موټرز، وال مارټ او داسې نورو شرکتونو غلامي کوي. دا کتاب په حقیقت کې زما او د هغو خلکو کیسه ده.

له یوه اړخه دا ستاسو کیسه هم ده ځکه چې زما او ستا د نړۍ کیسه یوه ده. تر څنګ یې د دنیا لومړنۍ نړیوالې امپراتورۍ سرگذشت هم دی. تاریخ دا درس راګوي چې که دې کیسې کې مو مناسب بدلونونه رانه وړل پایله به ...
تورۍ دوام نه کوي، ټولې ناکامې شوي دي، څومره چې د واکمنۍ لپاره منډې وهي هومره تمدن له منځه وړي او بالاخره یوه

داسې ځای ته ورسېږي چې خپله ماتې شي. د نړۍ د یوه هیواد یا هیوادونو
جوجاری تر ډېره د استثمار په مرسته دوام نه شي کولای.

زه غواړم ددې کتاب په مرسته دا پیغام ورسوم چې موږ خیر شو او ددې
کیسې سکرېټ په یوه بل قالب کې واچوو. که موږ پوه شو چې دا نظام مو
څنگه استثماروي، لوږه څنگه ورځ تر بلې زیاتېږي او په نړۍ د غلامۍ
راوستلو نظام پلي کېږي؛ نو نه یې شو زغملای. موږ گورو چې یو شمېر
خلک لکه ښاماران په خزانو ناست دي او ډېر شمېر نور د غربت شپې
ورځې تېروي، دې سره به موږ په خپلو کارونو بیا ځلي فکر وکړو. موږ باید د
هغه لارې پیدا کولو ته ځان وقف کړو چې ټولو ته پکې مینه، جمهوریت او
ټولنیز عدالت وي.

د ستونزې په نښه کول یې حل خواته لومړی گام دی، په گناه اعتراف د
کفارې پیل دی، نو بیا دې دا کتاب د خلاصون خواته د سفر پیل وگڼل
شي. زه باور لرم چې دا کتاب به د هیلو نوی څرک او متوازنې او قدرمنې
ټولنې خواته د تگ په برخه کې نوې جذبه او ولوله راوپاروي.

زه له ډېرو خلکو سره مخ شوی يم او دې کتاب کې یې یادونه شوې ده،
ددوی له مرستې پرته دا کتاب نه پوره کېده، دوی زه په خپلو تجربو او
مشاهدو کې شریک کړم، زه له ټولو ډېره مننه کوم. له هغو هم مننه کوم
چې ددې کیسو په خطرناکه دره کې یې د قدم کېښودو جرات راکړ.
ستینفین ریشټشیفن، بل، لېن ټویست، این کیمپ، او اړت ډریم هغه
قدرمن ملگري دي چې د ډریم چینج په سفرونو او ورکشاپونو کې راسره وو.
په دې ډله کې زه د څو کسانو ځانګړې یادونه کوم چې په هغو کې زما
همکار ایوبروس، لن رابرتس هېرک، میری ټیندل، ستر شخصیت ونفرید
چې له پنځه ویشتو کالو زما د ژوند ملګرې ده او زموږ لور جیسیکا.

له هغو بې شمېره اغلو او ښاغلو هم مننه کوم چې د بانکونو، نړیوالو ادارو او د هیوادونو د بدمعاشانو په اړه یې خپلې تجربې او مشاهدې راسره شریکې کړې. په دې برخه کې له مایکل بنی ایلی، صابر نیا بالوگني، جوتان گیریل کارسکو، جیمي گرانټ، پال شا او نور هغو کسانو مننه کوم چې د معلوماتو خزانه یې بللای شم.

دا مسوده چې پوره شوه د سټیون پایرساني موسس بیرټ کوهرل راته ډاډ راکړ او د یوه ښه ایډیټر په توګه یې راسره ساعتونه کار وکړ، د هغه د مشورې په رڼا کې ددې کتاب خاکه بیا بیا ترتیب شوه. زه له سټیون او ریچارد پیرل نه د زړه له تله مننه کوم چې ده سره یې معرفي کړم. له ګانوا براون، رینې فیټ، این جونز، کرس لي، جینیفر لس لاري پیلوشید او جینې ویلیمز نه هم مننه کوم چې مسوده یې ولوسته او کره کتنیز جاج یې ددې واخیست. له ډیوډ کورټن نه هم مننه کوم، چې مسوده یې ولوسته، نقد یې پرې وکړ او زه یې لوړ معیار ته ورسولم. له خپل استازي پاول فډورکو، ډیزاینر والیری بریوسټر او مرستیال یې ټاډ متناز نه هم مننه کوم، نوموړی د الفاظو باریک بین او له وړتیا ډک فیلسوف دی.

پر یادو کسانو سربېره لاندې خلک د ځانګړنې مننې حقدار دي:

د بیرټ کوهرل ایډیټر جیون سواسبرمنیم، کیون لیوپاف، رک ولسن، ماری جیسس (اګیلو)، پیټ انډرسن، مارین کک، مایک کرولی، رابن ډونوان، کرسټین فرانز، ټفالي لي، کیتراين لینګرون او ډیانا پلانټر. دا ټول د بیرټ کوهرل کارکوونک دي، دوی دا احساس لري چې د خلکو حقيقي شعور باید راوینښ شي، ددې نړۍ د ښه کولو لپاره دې خلکو کار کړی دی.

۱. اه سنگوین چې ددې کتاب بې له پښتۍ خپرولو هوډ وکړ، د کاروونکو یې په نوي انداز کې د تخلیق ډېره هڅه وکړه او ځینې اضافي

مواد يې هم برابر کړل. زه له خپلې ايديتري ايمي هينز مننه کوم چې له پيله يې په دې پروسه کې دلچسپې لرله. ددې ځينې ځانگړنې يادوم؛ مثلاً صبر، مسلکي وړتيا او د مفاهيمې مهارت. ددې تر څنگ د ځينو خلکو د وړتيا يادونه کوم؛ لکه مسول مديره ترنيا کيتينگ، پيلستي ډايرکټر برانت جين، پروډکشن ايديتره نورينا فراوټ، ابيگيل پاورز. سب رايټس ډايرکټر الاين اکیلس، د نوې سرپانې جوړونکي جايا مصيلي او د بازارموندنې کوارډيناتور گريجن سوارټلي. په دې ټوله پروسه کې پلم او بيريت کوهلر همغږي پيدا کړه او ځان يې ددې گډې موخې ترلاسه کولو ته وقف کړ، چې دا پيغام ډېرو خلکو ته ورسېږي، چې د ښوونځي او پوهنتونو متعلمينو او محصلينو ته پکې ځانگړی پام شوی.

له ټولو هغو کسانو هم مننه کوم چې ماسره يې MAIN کې کار کاوه خو په دې نه پوهېدل چې د نړيوالې امپراتورۍ په رامنځته کولو کې څه رول لوبوي. هغه خلک هم د مننې وړ دي چې ماته يې کار وکړ، ليرې ځايونو ته يې راسره سفرونه وکړل او د ژوند ښايسته شېبې مې ورسره تېرې شوې. دلته د inner traditions international د ايهود سپرنگ او د هغوی د پرسونل يادونه هم اړينه ده، چې دځايي تمدن او شيلمينيزم (د شمالي کوريا مذاهب چې د جادو پر بنسټ ولاړ دی) پر موضوعاتو ليکل شوي کتابونه يې ما خپاره کړل. دا ټول زما ښه ملگري دي او هم دوی د ليک او خپراوي لارې ته سم کړم.

زه له هغو خلکو هم مننه کوم چې خپلو کورونو ته يې بوتلم، بې له دې چې وگوري کورونه يې ځنگلونو، د غرونو غاړو، د سيند په غاړو له وښو جوړ دي او که په تنگو او تياره کوڅو کې دي. زه د هغو خلکو له مېلمه پالنې مننه

کوم چې په ژوند کې یې شریک پاتې شوی یم، په ما کې د یوې نوې ساه
پوکولو کې دې خلکو لوی لاس درلود.

جان پرکنز - اگست ۲۰۱۴

حوالې :

- ۱ The united food programme , [http:// www. Wfp.org/index,asp? Section=۱](http://www.Wfp.org/index.asp?Section=۱)
- ۲ [Http:// www. Frac . org](Http://www.Frac.org)
- ۳ د ملگرو ملتونو راپور . Human Development Report.
- ۴ د ملگرو ملتونو او UNDP د سروې له مخې په په نړۍ کې هر شخص ته د پاکو اوبو او صفایۍ د اسانتیا رسولو لگښت باید نهه بیلونه ډالر ورزیات شي . که دولس بیلونه نور ولگول وشي د نړۍ هرې مېرمن ته د امیدواری او لنگون اسانتیاوې برابرېدای شي . د نړۍ هر وړي د خوړو رسولو او بنسټیزو صحي خدمتونو لپاره باید دیارلس بیلونه ډالر ولگوو . که شپږ بیلونه نور ورسره ولگوو د نړۍ هر شخص د لومړنیو زده کړو په ګانه سینګاریدۍ شي ، چې دا ټول لگښت څلوېښت بیلونه ډالره کیږي . Diet for a New America the Food Revloution. نه اخیسته .

د پیل خبرې

د اکوادرز د لرې پرتو (کیتو) ښار د ایډیاز غرونو په نږدې زره متره ارتفاع او د غورځونکي سیمې کې پروت دی. دا ښار امریکا ته د کولمبس تر رسېدو پورې اباد شوی و. که څه هم د استواء کرښه ددې سیمې سویل ته یوازې شپږ میله واټن کې تېره شوې؛ خو بیا هم ددې سیمې خلکو د غرونو له سپینو واورو سره بلد دي.

د شیل (Shell) ښار پوښي، مېله ده، ددې مېلې د جنورولو لپاره یې د امارزون شگلونه وېلي وو. دغه ښار د شیل نفتي شرکت د اړتیاوو پوره کولو لپاره جوړ شوی دی او له کیتو نږدې ۲۷۰۰ متره بندکته پروت دی. دا ښار ډېر گڼ دی، زیاتره اوسېدونکي یې پوځیان، د نفتي شرکتونو کارکوونکي او د کچوا او شوار قبیلو ځایي اوسېدونکي دي. ددې قبیلو نران مزدوري کوي او ښځې یې خپل بدنونه پلوري.

له یوه ښاره باید بل ته پر یوه پیچلي سرک لاړ شئ، ځایي خلک وايي چې که په دې سرک ځئ نو په یوه ورځ کې به د کابل د څلور واړو فصلونو خوند پکې وڅکئ.

زه پر دې سرک ډېر تللې راغلی يم؛ خو ددې له ښکلا مې زړه نه دی مړ شوی. ددې سرک یوې غاړې ته دنگ واورین غرونه، ښکلې منظرې او خړوبې (ابشارونه) دي او بلې خوا ته یې بیا ژور گرنګ دی چې د پستازا سیند پکې د مار په شان تاو راتاو روان دی. د پستازا د سیند سرچینه د کوټوپیکسي رود (ګلیشر) دی. په دغه ځای کې د تږی تر ټولو ستر اورغورځوونکی (اتش فشان) دی او د انکاس په وخت کې ورته د یوې الاهې (دیوي) مقام ورکړل شوی و، دا سیند نږدې درې زره میله مزل کوي او د کوټوپیکسي اوبه د اتلانتیک بحر ته غورځوي.

اقتصادي ترهگري | ۲۱

په ۲۰۰۳ ز کال کې مې بوستون پرېښود او کیتو خواته روان شوم. زه په یوه بې ساري عملیات مامور شوم چې تر دې مخکې ورسره نه وم مخ شوی. ما وې هغه جگړه به پای ته ورسوم چې په پیل کولو کې یې ما هم لاس درلود، موږ اقتصادي جنایتکار زیاتره وخت د ځینو پېښو او کارونو مسئولیت په خپله غاړه اخلو، موږ په دې ښه پوهېږو چې کومه جگړه کوو؟ په دې جگړې یوازې هغه هیوادونه پوهېږي د کومو لپاره چې جگړه روانه وي. زه کچوا، شوار او ددوی گاونډیو اچورا، زپاروس او شویار قبایلو سره د لیدلو لپاره تلم. دا قبیلې په دې خاطر سره یو ځای شوې وې چې خپلې سیمې به په هر قیمت د زموږ د تېلو د شرکتونو له منگلو او ښکاره خلاصوي. دوی دا جگړه د خپل نسل د بقا لپاره کوله او موږ یوازې د قوت او شتمنۍ لپاره میدان ته شوي وو. دا په نړۍ د خپلې واکمنۍ او د نړیوالې امپراتورۍ د دعوو دارو د خوب یوه څنډه وه.

موږ اقتصادي جنایتکار همدا کار کوو، یعنې نړیوالې امپراتورۍ ته کار زموږ د مسئولیت یو مهم جز دی. موږ د ښځو او سړیو یوه ډله یو. موږ نړیوالې مالي ادارې ددې لپاره کاروو چې د نورو هیوادونو اصلي سرچینې ونیسو او همدا سرچینې په اصل کې زموږ د لویو شرکتونو، حکومتونو او بانکونو د چلولو وسایل دي. په مافیا کې چې زموږ ملگري خلک څه ډول روزي، په همدې ډول اقتصادي جنایتکار (Economic Hitmen) هم روزي. ددې پلان له مخې وروسته پاتې هیوادونو ته د زیربنایي پروژو جوړلو (برښنا بندونه، سرکونه، بندرونه، هوايي ډگرونه...) لپاره پور ورکول کېږي. دې پورسره دا شرط هم کېښودل کېږي چې دا ټولې پروژې به زموږ خپل شرکتونه پلې کوي. یعنې په اصل کې د پور یوه لویه برخه له امریکا د باندې بېخي نه وځي. پروسه یې ساده ده، همدا د پور پېسې په واشنگتن

کې له شته بانکونو څخه په نيويارک، هیوستن او سان فرانسسکو کې د لویو شرکتونو دفترونو ته لېږدول کېږي.

که څه هم دا پېسې بېرته هغو ادارو ته زر ورکول کېږي چې د پور ورکونکې ډلې غړي وي؛ خو په څنگ کې یې په پوروړي هیواد دا شرط هم کېښودل کېږي چې پور به له سود سره خلاصوي. هغه اقتصادي جنايتکار بريالی گڼل کېږي چې د سترو پورونو معاملې وکړي او څو کاله وروسته پوروړی ونه شي کولای چې اخیستی پور پرې کړي او چې داسې حالت راشي؛ نو بیا موږ هم د مافیا په څېر د انسان له پوستکي پېسې جوړوو. په داسې حالاتو کې زیاتره وخت لاندې یو کار ترسره کېږي:

- په ملگرو ملتونو کې ددې هیواد پر رایې واکمني.
- پوځي هدې اخیستل
- او د پوروړي هیواد تر ټولو غني سرچینې ته لاسرسی پیدا کول، لکه تېل یا د پانامې کانال.

هو که دا کار وشي؛ نو پوروړی به هم له پوره نه خلاصیږي، په دې توگه بیا زموږ په نړیوالې امپراتورۍ کې یو ولایت بل هم را زیات شي. د ۲۰۰۳ ز کال په یوه لمړینه ورځ زه له کیتو نه شیل خواته روان وم. فکر مې ۳۵ کاله شاته لاړ، هغه وخت چې زه د لومړي ځل لپاره دې سیمې ته راتلم. ما ددې سیمې په اړه اورېدلي وو چې د ینواډا هومره ده؛ خو تر دېرش زرو زیات اورغورځوونکي غرونه لري، د نړۍ ۱۵ سلنه بېلابېل مرغان لري او داسې زرگونه ډوله بوټي پکې شته چې تر اوسه پرې هېڅ څېړنه نه شو کولای. په دې هم پوهېدم چې دې سیمې ډېر تمدنونه کلي او خومره خلک چې په هسپانیایي ژبه خبرې کوي، نږدې همدومره یې په نور ژبو هم غږیږي. ما دا هیواد ډېر ښکلی او په زړه پورې ولید، خواوس

اقتصادي ترهګري | ۲۳

ورته يوازې همدا توري کارولای شم (سوچه، معصوم او پاک). اوس پنځه دېرش کاله وروسته ډېر څه بدل شوي دي.

زه چې په ۱۹۶۸ ز کال کې دلته راغلم نو ټيکساکو په امارون سيمه کې نوي نوي تېل کشف کړي وو؛ خو نن ددې هيواد د ملي صادراتو پنځوس سلنه تېل (نفت) جوړوي. زما له راتلو سره دلته يو Trans- endean پايپ لاین جوړ شوی چې تراوسه يې نږدې پنځه سوه زره بيرله تېل د باراني ځنگلونو نرمو رگونو ته ورننويستي دي. دا د هغه مقدار دوه چنده کيږي چې Exxon Valdez خپاره کړي وو. ۲ اوس د اقتصادي جنايتکارې ډلې تر نظر لاندې کنسرسيوم يو بل پايپ لاین جوړوي چې درې سوه ميله اوږدوالي به لري او ۱،۳ بليونه ډالره لگښت پرې راځي. په ډېر فخر ويل کيږي چې اکوادور به ډېر زر د هغو لسو هيوادونو په قطار کې راشي چې امريکا متحده ايالاتو ته تر ټولو ډېر نفت ورکوي. ۳ اوس پراخه ځنگلونه نشته، سره او شنه طوطيان تللي دي، درې ځايي تمدنونه د مرګ سره مخ دي او ښکلی سيند له ناولو اوبو او پاتې شونو کثافاتو ډک دی.

په دې وخت کې ځايي تمدنونو مقاومت پيل کړ. په ۲۰۰۳ ز کال کې د امريکا د وکيلانو يوې ډلې له شلو زرو د ډېرو ځايي خلکو استازيتوب وکړ او د شيوران ټيکسا کارپوريشن پر ضد يې د يو بيلیون ډالرو دوسيه ثبت کړه. دليل يې دا و چې له ۱۹۷۱ نه تر ۱۹۹۲ ز کلونو پورې دې شرکت هره ورځ څلور ميلیونه گيلنه فاضله او زهرجن مواد په روانو اوبو کې خوشې کړي وو. تر څنګ يې نږدې ۱۳۵۰ داسې کندي وېستلي چې انسانان او حيوانات پکې وژل شوي دي. ۴

په ۲۰۰۳ ز کال کې د پستازا سيند او ځنگلونو نه ټينګې وريځې راپورته کېدې، کالي مې په خولو لامده شول او معده مې ګډه وډه

شوه، لامل به يې يا ګرمي او يا تاوراتاو سرک و. زه دې فکر خوړلم چې ددې ښايستوګي هيواد په بربادولو کې ما څومره لاس لرلی دی؟ همدې فکر مې ذهن ارام ته نه پرېښود.

موږ چې په لومړي ځل اکوادور ته د اقتصاد، بانکدارۍ، صنعتي پرمختګ او انجينري کومې معجزې ور وښودې، دا هيواد اوس له هغه حالت څو ځله بدتر شوی دی. دا بهير له ۱۹۷۰ ز کاله راپيل شوی دی چې دا دور يې د تېلو د خوشالۍ دور باله، تر هغه وروسته د فقر کچه له پنځوسو او يا سلنې ته ختلې، بې کاري له پنځلسو اوياو ته ختلې او په دې هيواد پور چې هغه وخت ۲۴۰ ميليونه ډالره وو اوس ۱۶ بيليونو ته رسيدلی دی. په همدې دور کې هغه قوي وسايل او سرچينې چې د ټولنې تر ټولو بېوزله طبقې ته ځانګړې شوې وې له شل سلنو څخه يې شپږ سلنه پاتې دي.

له بده مرغه يوازې اکوادور په دې حال نه دی، هر هغه هيواد چې زموږ اقتصادي جنايتکارو او نړيوالې امپراتورۍ تر سيوري لاندې راشي، له همدې حالت سره مخ کېږي. ۶

يوه لنډه پرتليزه کتنه به تاسو هم حيران کړي، د درېيمې نړۍ پورونه تر ۲،۵ ترليونو ډالرو اوښتي دي. اداري لګښت يې تر ۳۷۵ بيليونو ډالرو لوړ دی، د درېيمې نړۍ د ښوونيزو ادارو لګښت تر دې څو برابره ډېر دی او مخ پر وده هيوادونه چې هر کال څومره مرسته ترلاسه کوي تر دې شل سلنه ډېره ده. د ځمکې پر مخ د اوسېدونکي نفوس تر نيمايي زيات يې د ورځې دوه ډالره عايد لري، په همدې ژوند کوي او د يوې سروې له مخې همدومره ورته په ... ډل شول.

د بانوز ښکلي ښار ته چې ورسېدو د موټر سرعت کم شو، دا ښار د تودو چينو له امله مشهور دی، چينې په ځمکه کې له اورغورځوونکو راتېرېږي او لږی

يې تر تنگوراگوا رسېږي. ماشومانو په لاسونو کې ژاولې او بسکيت نيولي وو او موږ خواته يې منډې راوهلې، موږ له بانوزه هم تېر شو، د ښکلي طبيعي منظر لړۍ ختمه شوه، اوس موږ له جنته وتي وو او هغه دوزخ ته ننوتي چې انځورگري يې دانتې په خپل کتاب Divine Comedy کې کړې ده. د سيند په منځ کې ستر سيمتي ديوال ښکاره شو، زه يې په ليدو ځکه حيران نه شوم چې ما څو ځله دمخه هم ليدلی و، دا د اقتصادي جنايتکارو يو ستر سمبول گڼل کېده. دا ديوال په اصل کې د برېښنا د يوه بند دی چې د پستازا سيند مخې ته جوړ شوی دی. د سيند اوبه يې تونلونو ته ننويستي او له دې فشاره يې برېښنا جوړوي. دا په اصل کې د ۱۵۲ ميگاواټه برېښنا ستره پروژه گڼل کېده. دې بند هغو صنعتونو ته برېښنا ورکوله چې د اکوادور څو کورنۍ يې شتمنولې او د سيند غاړو ته پراته بېوزله خلک يې لا پسې خوارول.

دا بند يوه له هغو پروژو ده چې ما او زما په شان د نورو اقتصادي جنايتکارو لاس ته راوړنه گڼل کېږي، د همدې ډول پروژو له امله اکوادور هم د نړيوالې امپراتورۍ يوه برخه گرځېدلې ده. بل حقيقت دا هم دی چې د همدې بند له امله کچوا، شوار او نورې قبيلې زموږ د نفتو له شرکتونو سره شخړو او جگړو ته راولاړې شوې دي. د همدې بهرنيو اقتصادي جنايتکارو د پروژو له امله نن اکوادور تر ستوني په پورونو کې ډوب دی. اوس اکوادور له دې چې د خپلې ملي بوديجې ډېره برخه د خپلو بېوزلو خلکو د ژوند ښه کولو پر ځای خپلو پورونو کې ورکړي. ددې پورونو د پرې کولو يوازينی لار دا ده چې اکوادور خپل ځنگلونو د تېلو شرکتونو ته ورکړي. دا چې ولې سترگې غلې کړې يو لامل يې دا دی چې په اکوادور کې د نفتي موادو شته زېرمې د منځنۍ اسيا له هغو کمې نه دي. ۸

اوس نړيواله امپراتوري يو پاو انساني غوښې ته اړتيا لري او قيمت يې د تېلو د امتياز په شکل پوره کېدای شي.

۲۰۰۱ کال د سېپتمبر له يوولسمې را وروسته دا غوښتنه نوره هم زياته شوې ده، ځکه دا وېره شته چې په منځنۍ اسيا کې د نفتو پايپ لاینونه وتړل شي. تر څنگ يې بل مهم ټکی دا دی چې وينزويلا امريکا ته نفت صادرونکو درې سترو هيوادونو کې يو دی. دوی اوس د (هوگو شيوارز) په نوم يو کس ولسمشر ټاکلی او دا سړی د امريکا له دې جابرانه پاليسۍ سره سخت وران دی. اخطار يې ورکړی چې په امريکا به د تېلو پلور بند کړي. اقتصادي جنايتکار وينزويلا او عراق کې ناکام شول؛ خو په اکوادور کې لا ښه روان دي او له دې معلومېږي چې ددې هيواد د خلکو د وينې وروستی څاڅکی هم زموږ دی.

د اکوادور له ځنگونو چې کوم تېل راتېرېږي، په هرو سلو ډالرو کې يې پنځه اويا ډالر د نفتو شرکتونه اخلي. د پاتې پنځه ويشو ډالرو درې پر څلورمه برخه يې پورونو کې ځي، له دې چې پاتې شي ډېره برخه يې بيا په پوځي خدماتو مصرفېږي او نږدې په سلو کې دوه نيم ډالر يې زده کړو، روغتيا او د بېوزلو ودې او پرمختگ ته پاتې کېږي. ۹۰ په دې توگه له امازون ځنگلونو د تېريدونکو تېلو په سلو کې درې ډالر هغه خلکو ته ورکول کېږي چې اړ دي، بېوزله دي او ژوند يې همدې صنعتونو له بربادۍ سره مخ کړی دی، دا هغه خلک دي چې له پاکو اوبو هم بې برخې دي.

په اکوادور کې زرگونه او نړۍ کې ميليونونه داسې خلک بالقوه ترهگر دي، لامل يې دا نه دی چې دوی گني د کمونيزم ملاتړي دي يا شخړې او بې ځای خلک دومره محروم دي چې هر څه کولو ته چمتو کېږي. زه چې کله د برېښنا دې بند او د نړۍ نورو هيوادونو ته گورم نو حيران

اقتصادي ترهګري | ۲۷

شم چې آيا دا خلک به هم کله داسې ګام پورته کړي لکه امريکايانو چې په ۱۷۷۱ کال کې د انګريزانو او ۱۱۸۰ ز کال کې د هسپانيويانو پر ضد پورته کړی و.

د عصري دور د نړيوالې امپراتورۍ دا فکر دومره ژور او پېچلی دی چې د اتلسمې پېړۍ د يرغلونو او بنسټيلاکونو فکرونه يې کونج کې کينولي. موږ اقتصادي جنايتکار په مکارۍ کې بې ساري يو، ځکه له تاريخه مو زده کړې ده، موږ خپل نظام نن هغه ځای ته رسولی چې نه تورې ته اړتيا لرو او نه زغړې ته او نه داسې لباس ته اړتيا لرو چې له نورو خلکو مو جلا کړي.

په اکوادور، نايجيريا او اندونيزيا هيوادونو کې موږ د ځايي ښوونکو او عادي اوسېدونکو په څېر لباس اغوندو. په نيويارک او واشنگتن کې بيا د سترو کاروباريانو او سوداګرو په څېر ګرځو. موږ په ظاهره ډېر ساده خلک ښکارو، هغو ځايونو ته څو چې زموږ پروژې پکې روانې وي او په هغو کوڅو هم ګرځو چې بېوزلي او فقر پکې چينې وهي. موږ د انسانيت او قربانۍ درس ورکوو، له ځايي رسنيو سره د هغو پروژو په اړه خبرې کوو چې موږ يې انسانيت د خدمت لار ګڼو، دولتي شرکتونو ته له پوره برم او سترو ارقامو سره ورځو. د هاروارډ په سوداګريز ښوونځي کې د اقتصاد په معجزو ګرمې خبرې اترې کوو. کوم شيان چې بايد په وينا کې راوړل شي، هغه په شفاف ډول راوړو چې خلک يې راسره ومني. دا هغه چل دی چې په مرسته يې زموږ نظام روان دی. زموږ د نظام ډېر ټينګار پر دې وي چې د خبرې د وړاندې نه سمه، بلکې پاک له صحنې ووځو؟ همدا لامل دی چې موږ په هېڅ ډول غیر قانوني کار کې ښکېل نه ښکارو او زموږ ټول نظام له هره اړخه پاک دی. دا درته جدي وایم که موږ اقتصادي جنايتکار په کوم ځای کې وځای يو ډول خلک نيسي چې موږ يې گيدران

jackal بولو او دوی په لرغوني تمدن پورې اړه لري. دا گیدران په تیاره
 ځایونو کې ناست وي او چې کله رانکاره شي؛ نو بیا د هیوادونو په مشرانو
 تختې اوږي او په شخړو او جگړو کې ښکیل کیږي. ۱۰ که چیرې دا ډله
 هم ناکامه شي لکه په افغانستان او عراق کې؛ نو بیا پخوانۍ وسلې کارول
 کیږي او د امریکا ځوان نسل د وژنو لپاره میدان ته لېږدول کیږي.

زه چې د سیند په منځ کې له دې لوی دیواله تېرېدم نو داسې مې گڼله چې
 کالي مې په خولو لامده دي... په هر صورت زه ځنگلونو خواته د هنو
 خلکو لیدو ته روان وم چې زموږ پر ضد یې قیام کړی و، دوی ویل چې په
 هر صورت به د هغه نړیوالې امپراتورۍ د خپرېدو مخه نیسي چې په
 رامنځته کولو کې یې زه هم لاس لرم. ما د گناه او ملامتیا احساس کاوه...
 په دې وخت کې راسره دا پوښتنه پیدا شوه چې دا هر څه څنگه وشول؟ د
 نیو همپشایر د سیمې یو ساده هلک دې دومره لویې لوبې ته څنگه راننوت؟

حوالې :

- "Tarianiat – firmes en Nuestro territorio FIPSE vs. Arco" .Gina Chavez
- "Ecuador: lost Promises" Sandy Tolan
- "Seeking Balance: Growth VS. culture in Amazon" Jaun .forero
- "Suit says Chevron Texaco Dumped poisons in Ecuador" .Aby Ellian
- "Perlious prosperity": Chris Jochnick
- دا لا ډېرو معلوماتو لپاره وگورئ :
- " The Globalization of contentious Politics: The .Amzonian indigenous Right Movements" Pamela Martin
- " Amazon Crude" Kimerling
- " Up Havel in the Back yard: Illegitimate Debts and Human Rights- the case of Ecuador – Norway" Leslie .Wirspa
- "Inside corporate America" : Gregory palest
- ٦ پر ملي او نړيوال اقتصاد د تېلو اغېزو لپاره :
- "Resources Wars: The New Landscape of Global .Conflict" Michael T. Klari
- "The Prize: The Epic Quest for Oil Money anad Power" –

The Commanding Heights: The Battle for the World •

.Economy" – Daniel Yergin and Joseph Stanislaw

۷. "Where the money went": James. S. Henry. Across the

.Board, March/April ۲۰۰۴ pp ۴۲-۴۵

For more information:

"The blood Bankers" Tales from the Global Underground

Economy"

۸. "Tariyat" Firms en Nuestro Territorio: FIPSE vs. ARCO":

.Gina Chavez

۹. "Ecuador" Lost Promises" Sandy Tolan

۱۰. National republic radio, morning Edition: ۹th July ۲۰۰۳

لومړۍ برخه

له ۱۹۶۳ تر ۱۹۷۱ ز پورې

لومړۍ فصل

د اقتصادي جنايتكارو پيدايښت

دا هر څه ډېر ساده وښودل:

زه په ۱۹۴۵ ز کال کې په يوې منځنۍ کورنۍ کې زېږېدلی هلمک يم، مور او پلار مې له هغه امريکايي نسله وو چې درې سوه کاله مخکې نيو انگلېنډ ته راغلي او ډېره شوي دي. ددوی تنگ نظر او قوي اصولو د دوی د څو نسله تنگ نظری او لرغون پرستۍ شاهدي ورکوله. پلار مې په کورنۍ کې لومړی سړی و چې پوهنتون يې لوستی او د ژوند تېرولو يوازینی وسيله يې دنده وه. مور مې په يوې ليسې کې د لاتينې ژبې ښوونکې وه. پلار مې په دويمه نړيواله جگړه کې په بحري ځواکونو کې و. زه چې په نيو همپشاير کې وزېږېدم نو پلار مې د ټيکساس په يوه روغتون کې د خپل مات هډوکي د درملنې لپاره پروت و.

وروسته يې بيا دلته په نيوهمپشاير کې د هلکانو په يوه ځايي ښوونځي (ټيلټان) کې د بېلابېلو ژبو د تدريس دنده واخيسته.

د ښوونځي ودانۍ د يوه لوړ غر په څوکه داسې ولاړه وه لکه په خپل ځان چې مغروره وي، ددې کلي نوم هم (ټيلټان) و. ددې شخصي ښوونځي يو اصل دا و چې په هره دوره کې يې يوازې پنځوس زده کوونکي پرېښودل. ددې ښوونځي زياتره زده کوونکي د بيونس ايرز، کاراکاس، بوستون او نيويارک ايالاتونو د شتمنو کورنيو نازولي وو.

و کمۍ و خو موږ په بېوزلو کې نه راتلو، د ښوونځي د ښوونکو معاش که څه هم کم و خو زموږ اړتياوې يې پوره کولې. وروسته په دې پوه شوم چې ژوند د پېښو ټولگه ده، اصلي خبره دا ده چې

پېښو سره بايد زموږ غبرگون څه وي؟ او څه ته چې موږ د نظر ازادي وايو څه ډول يې بايد وکاروو؟ د بخت په دايرو کې چې موږ بند يو بېلابېلې پېښې راسره کيږي او له دې په ټاکنه کې دا ثابتوو چې موږ څوک يو. زما په ژوند کې دوه مهمې پېښې وشوې چې زما ژوند ته يې نوی اړخ ورکړ. لومړۍ پېښه د يوه ايراني جنرال د زوی بلدتيا وه چې پلار يې د ايران د شاه مشاور و او دويمه پېښه يوه ښايسته او نازکه نجلی وه چې ما د خپل زليتبوب د تخيل محبوبه گڼله.

لومړۍ کس چې زه يې فرهاد بولم موږ سره يې په خونه کې و او ماهرانه د فوټبال لوبه يې کوله. دده بدن تندرسته، وينښته اوږده او تور، وريځي نرمې، سترگې ښکلې او شخصيت زړه راښکونکی وو، دومره چې ښځې به يې پر وړاندې بې وسه وې. په ډېرو خبرو کې زما برعکس و، د هغه د ملگرتيا لپاره ما ډېرې هلې ځلې وکړې. ډېرې داسې خبرې يې رازده کړې چې وروسته په ژوند کې يې راسره بيا ډېره مرسته کوله.

ما (اين) هم وليده، که څه هم د يوه پوهنتون له محصل سره يې ډېره جدي مينه کوله؛ خو ماته يې هم په خپله لمنه کې ځای راکړ او دا زما د پاڅي مينې لومړۍ پيل او لومړۍ تجربه وه.

فرهاد ماته د شراب څښلو، مجلسونو ته د تگ او د مور او پلار نه سرغړونې جرات راکړ. ما فکر وکړ که پلار سره روغه جوړه کوم په تعليمي لحاظ به ډېر کمزوری پاتې شم. زما نمرې ټيټېدې، وظيفه مې ختمه کړه او په دويم کال مې دا يربکړه وکړه چې، نورې به زده کړې نه کوم، مور او پلار مې — راسر چې چپوي به راسره پرې کړي. فرهاد مې په دې کم عقلي پرېکړې کې جرات زيات کړ، زه په يوه طوفاني کيفيت کې د دين دفتر ته نه‌ته اړه درلوده. ... وروسته خبره مې وکړه، دا مې د ژوند تر ټولو نازک پړاو

۰۹

ما او فرهاد شپه په يوې ځايي ميكدې کې تېره کړه. د نشې په حالت کې راباندې يوه غټ خيتي بزگر تور پورې کړ چې زه يې مېرمنې سره د مينې تار غځوم. زه يې پورته کړم او يوه ديوال ته يې ودرولم، فرهاد مو منځ ته راغی او د چاقو پر گوزار يې د بزگر منځ وشکاوه. بيا يې زه پورته کړم او له کړکې يې لاندې وغورځولم، لاندې په ژوره کې سيند بهيده، زه په يوه لور کمر ولويدم، له هغه ځای نه مو لاندې توپ کړ او د سيند په غاړه غاړه مو ځان په منډه خونې ته ورساوه. سبا چې په کيمپ کې پوليسو پوښتنه کوله نو ما ځان له پېښې بېخي بې خبره وښود خو فرهاد يې له کالج وويست. موږ دواړه بوستون ته لاړو او هلته په يوه اپارتمان کې گډ اوسېدو، ما هر سټ په نوم د يوه اخبار په دفتر کې د ايډيټر د شخصي مرستيال په توگه کار پيل کړ.

په ۱۹۶۵ زکال کې زما ځيني ملگري پوځي زده کړو لپاره وغوښتل شول، ما ددې لاندې نه د خلاصون لپاره د بوستون په پوهنتون کې د ادارې او سوداگرۍ زده کړې پيل کړې. تر دې وخته اين له خپل ملگري سره اړيکې ختمې کړې او ميډل بري ته به اکثر زما ليدلو لپاره راتلله، ما به يې ددې اتگ له زړه له تله هر کلی کاوه. هغه په ۱۹۶۷ ز کال کې فارغه شوې وه او زما لا يو کال پاتې و، ما ورته د يو ځای اوسېدو وړانديز وکړ خو هغې له باده مخکې ددې کار امکان په کلکه رد کړ، ما به يې په ټوکو کې دې خبرو ته اخطار ويلو، فکر مې کاوه چې دا سخت او حيا دار فکر زما د کورنۍ د اخلاق اصنام دی و، موږ له ملگرۍ ډېر خوند اخيسته خو دا چې ما ډېر حه سوېس بو د هغې لپاره مو واده وکړ.

د اين پلار ډېر تکړه انجينر و، هغه يو ډېر قوي توغندی جوړ کړی و چې د

شرافه کار په امتياز يې په ځواکونو کې گومارلی و. يو مشهور ملگری يې چې اين به ورته غرينک کاكا (دا يې خپل نوم نه و) ويل په استخباراتي اداره کې په لوی پوست کار کاوه. دا اداره چې NSA نوميږي، ډېر لږ خلک يې پېژني خو له ځينو اړخونو د هيواد ډېره ستره استخباراتي اداره ده.

زموږ له واده لږ وخت وروسته د پوځ لخوا طب لپاره وغوښتل شوم، زه په طب کې پاتې شوم خو له فراغت وروسته ويتنام ته د تللو وېره موجوده وه. ما که څه هم د جنگ سره شوق درلود خو په ختيځه اسيا کې د جگړو فکر زه هم له اروايي پلوه مات کړم، زه د خپلو نیکونو د استعماري کيسو تر سيزري لاندې لوی شوی يم. په دوی کې توماس پين او ايتان ايلين هم شامل وو، ما د انگلستان او نيويارک هغه ټول ميدانونه ليدلي چې فرانسوي، هندي او انقلابي جنگونه پکې شوي دي. ما هغه ټول تاريخي نالونه ولوستل چې لاس رسی مې ورته درلود.

حقيقت دا دی کله چې ځانگړی پوځي گروپ ختيځي اسيا ته ورسيد نو زما ډېر ارمان و چې زه هم ورسره وای؛ خو څنگه چې رسنيو هلته ددوی له ظلمونو او د امريکا له پاليسۍ پرده پورته کړه نو زما فکر هم په بدليدو شو. په دې حالت کې فرنک کاكا زما ژغورونکی شو، ماته يې وويل په NSA کې د دندې يوه گټه داده چې د پوځ د خدمت دوره ورته وروسته کيږي. په خپل دفتر کې يې د جلسو يوه لړۍ پيل کړه چې ما ته پکې ټوله ورځ د ليکلو سترې کار راپه غاړه شوی و. ماته يې وويل دا ازموینه به وښيي چې ته په نسا اداره کې د کار وړتيا لرې او که نه. د همدې ازموينې له مخې به زما مثبت او منفي اړخونه رامنځ ته شي او پر بنسټ به يې زما د راتلونکي ژوند بربکړه وشي. د ويتنام د جگړې په اړه زما له غبرگونه په دې پوهېدم چې په ازموینه کې ۱۰۰٪ وخت مې ويل چې د يوه وفاداره امريکايي په

توگه د جگړې مخالف يم، خو حيران هله شوم چې مرکه کې ددې موضوع دسره يادونه هم ونه شوه. ډېر پام يې زما روزنې او کورنۍ ته و، دې ته يې هم پام و چې زه په يوه شتمن چاپېريال کې رالوی شوی غريب هلک وم، زما هغه محروميت يې هم ښه وڅېړه چې د پيسو، مينې او ښځو نشتون راکې پيدا کړې و. ددې تر څنگ يې زما د خيالي نړۍ هغه بې شمېره ارمانونه هم معلوم کړل چې زما له ذهنه چاپېر وو. فرهاد سره زما د ملگري په اړه ددوی علاقې حيران کړم او په کيمپ کې د ځان ساتلو لپاره د دروغو خبرې سره علاقې لرلو خو پسې لا ډېر حيران کړم.

دا ټول کارونه ماته منفي ښکاريدل او په نسا کې مې ځان ناکام انگيره خود مرکو لړۍ روانه وه او دې سره د تصوير له بل مخه پرده پورته کېده، په دې راز څو کاله وروسته پوه شوم چې نسا ته دا ټولې منفي نقطې مثبتې دي. د هغوی د تحقيق اصلي محور هيواد سره زما د مينې په پرتله زما پر محرومۍ ډېر و.

مور پلار سره مخالفت، د ښځو وېره او د ښه ژوند ارمان دا ټول هغه څه وو چې ددوی علاقه ورسره ډېره وه، هغوی پوهېدلي وو چې دا سړی لارې ته راوستی شو.

په ښوونځي کې له نورو هلکانو لوبې گټل او بریا، د مور او پلار مخالفت، بهرنيانو سره ليدل او پوليسو ته دروغ ويل... دا هغه ټکي وو چې دوی يې په لټه کې وو. زه وروسته خبر شوم چې د فرهاد پلار په ايران کې امريکايي استخباراتو ته کار کاوه؛ نو ځکه فرهاد سره زما ملگري يو مثبت ټکی گڼل کېده.

...روسته ماته وړانديز وشو، چې څو مياشتې وروسته مې د پوهنتون سند واخلم او د جاسوسۍ زده کړې پيل کړم. له دې مخکې چې

اقتصادي ترهگري | ۳۷

دړانديز ومنم، د پوستون پوهنتون کې مې د پيس کور په نوم يوه سيمينار کې گډون وکړ، د نسا په څېر پيس کور هم دا اسانتيا لرله چې کارکوونکو ته يې برخي خدمات څنډيدل.

په دې سيمينار کې د گډون پېښه اوس عادي ښکارېده خو په وروسته ژوند کې بيا ډېر مهمه او موثره تمامه شوه. د پيس کور غړي په خبرو کې د ټولو شيواندونو هغه مرکزونو ياد کړل چې رضاکارانو ته پکې اړتيا وه، په دې ځايونو کې يوه د امازون ځنگلونو باراني سيمه وه، ددوی په وينا خلک پکې اوس هم داسې اوسيدل لکه امريکا ته د اروپايانو په راتگ چې ځايي خلک څنگه وو.

ما تل د اټاکيانو په څېر فکر کړی دی، دوی د نيوهپشایر اصلي وگړي وو، زه پوهېدم چې زما په رگونو کې د اټاک وینه ده او د ځنگلونو په اړه د فلکزيکو کيسو اوریدو ته ليواله وم. ما د پيس کور ادارې سره خبرې وکړې او معلومه مې کړه چې امازون کې د گومارنې امکان څومره دی. هغو راته وويل چې هلته د رضاکارانو اړتيا ډېره ده او ما لپاره ښه فرصت ده، ما زر فرينک کاکا ته زنگ وواهه.

فرينک کاکا مې هم ملاتړ وکړ، هغه ډاډ راکړ او ويې ويل چې د هينوبي له ماتې وروسته به امازون د فعاليتونو مرکز وي، د فرينک کاکا په څېر خلکو هغه وخت د هينوبي ماته باوري گڼله.

(امازون کې د تېلو پريمانه زېرمې دي) فرينک کاکا راته وويل، بيا يې راته کړل چې (ډېر هاته داسې نماينده ته ډېره اړتيا لرو چې ځايي خلک وپېژني) په ما بې ټېنکار وکړ چې امازون د روزنې لپاره ښه ځای دی او دا يې هم بې بايد زده کړم. بيا يې راته په خوښۍ وويل، کېدای شي د دولتي دندې پر ځای ستا راتلونکی له کوم شخصي

شرکت سره وتړل شي.

هغه وخت زه نه پوهېدم چې هغه څه وايي، زه د يوه جاسوس له پوسته د اقتصادي جنايتکار پوست ته لېږدول کېدم. ما دا اصطلاح له دې مخکې نه اوريدلې او نه به مې راتلونکو څو کالو پورې اوريدلې وای. زه نه پوهېدم چې په نړۍ کې سلگونه نسخې او نر د مشورتي ادارو لپاره کار کوي، دوی له حکومته يوه پېسه هم نه اخلي خو بيا هم د امپراتورۍ د گټو لپاره کار کوي. ما فکر نه کاوه چې يو نوی ډول پوځ به رانېساره کېږي، د پېړۍ تر پايه به يې شمېر زرگونو ته رسېږي او زه به ددې پوځ په زياتېدو کې مهمه ونډه لرم.

يوه ورځ د Einer Greve په نوم يو کس زموږ په هوايي ډگر کې کوز شو، هغه د Chas. T. Main شرکت معاون و. دا يو نړيوال مشورتي شرکت دی چې ډېر په ارام کار کوي. ددوی په کارونو کې مطالعاتي تجزيه (شننه) هم شامله وه، چې ايا نړيوال بانک اکوادور او ددوی گاونډي هيواد کوپن ته د بربنډ بند او نورو زيربنايي پروژو لپاره پور ورکړي که نه؟. همدغه کس د امريکا په ځواکونو کې کرنيل هم و.

هغه ماته د MAIN په خبر شرکتونو کې دکار گټې بيان کړې. ما ورته وويل چې دلته له راتگ مخکې راته د NSA په اداره کې د کار وړانديز شوی و او زړه مې دې چې ورشم، نو هغه راته وويل چې يو وخت په نسا اداره کې د اړيکو مسول پاتې شوی دی. هغه چې راته په کوم ډول خبرې کولې نو تونو معلومول يې هم گټې يوه دنده ده. اوس مې باور شوی و چې هغه زما د شخصيت په اړه معلومات کول او په دې يې هم ځان پوهاوه چې زه په دې چاپېريال کې عادت شوی يم او که نه يم؟ امريکايانو ځان لپاره مخالف گانه.

اقتصادي ترهگري | ۳۹

په اکوادور کې مو خو ورځې يو ځای تېرې کړې، بيا مو په پوست اړيکه کوله، ماته يې وويل چې د اکوادور په اقتصادي حالت يو راپور چمتو کړم. ما ليک سره شوق درلود، يو وړوکی ټاپينگ مشين هم راسره و، بس همدې شوق ته په احترام مې په کار پيل وکړ، په يو کال کې ما انيار ته نږدې پنځلس اوږده ليکونه وليدل او پکې مې د اکوادور په سياسي او اقتصادي حالاتو او راتلونکي خپل نظر څرگند کړ. په دې خلکو کې مې د نړيوالو سوداگريزو ادارو او د تېلو له شرکتونو سره ستونزې هم وليدلې، ځکه همدې کمپنيو دوی په کش کولو عصري دور ته راوستل.

د پيس کور دوره چې ختمه شوه نو انيار راته په بوستين کې د MAIN په مرکزي دفتر کې د يوې دندې لپاره د مرکې وړانديز وکړ. ماسره په شخصي خبرو کې يې ويلي وو چې د دوی د ادارې اصل کار انجينري دی، خو د نړيوال بانک په وينا بايد يو اقتصادپوه هم وگوماري چې د هيوادونو د اقتصادي حالت په اړه وړاندوينه وکړي او پکې د انجينري د پروژو د عملي کېدو او وسعت په اړه دوی ته راپور ورکړي. د باور لپاره يې راته وويل چې له ما مخکې يې له درېيو سترو اقتصادي کارپوهانو هم کار اخيستی دی، دوو پکې ماسټري لرله او يوه بل يې دوکتورا کړې وه؛ خو درې واړه پاتې راغلي.

انيار وويل: په هغوی کې يو همداسې نه و چې د هغو هيوادونو د اقتصادي حالت وړاندوينه وکړي چې دقيق ارقام يې په اړه نه وي، دا يې هم پسې زياته کړه. د دې د شرايطو په پوره کولو کې ستونزو سره مخ سوي وو. ددې تړون له مخې يې بايد اندونيزيا، مصر، ايران اکوادور او نورو هيوادونو ته اوږده سفرونه کړي وای، هلته به يې ځايي مشرانو سره لډا لډا کول او د دې پرمختگ په اړه يې بايد خپلې شخصي شننې

وړاندې کړې وى. يو خو يې د پانامې په يوه کلي کې په عصبي ناروغۍ اخته شوى و چې بيا پوليسو هوايي ډگر ته راوست او امريکا ته يې راولېږه. ماته يې وويل: تا چې راته کوم ليکونه رالېږلي له دې ښکاره که دقيق ارقام نه وي بيا به هم ته په خپل کار لگيا يې، اکوادور کې چې ته په کوم حالت کې اوسيدې زه په دې باور لرم چې په هر ډول شرايطو کې به ځانته د ژوند کولو لاره پيدا کړې، دا يې هم راته وويل چې يو اقتصاد پوه يې منفک کړى دى او که زه وگومارل شم نو دوو نورو ته به هم څه بهانه پيدا کړي. دا هغه حالت و چې د جنورۍ په اولسمه نېټه پکې ماته په MAIN کې د يوه اقتصاد پوه په توگه دنده راکړل شوه، اوس مې عمر ٢٦ کاله و او په همدې عمر کې زه د عسکرۍ د مکلفيت له دورې خلاص شوې وم. کورنۍ سره مې مشوره وکړه او هغوى راته ددې دندې د کولو مشوره راکړه، غالباً چې د فرينک کاکا خوښه هم پکې شامله وه. ماته يې ويلي وو چې ممکن شخصي شرکت سره کار وکړم، په خوله يې هېڅ هم نه ويل خو نن چې MAIN شرکت کې کار کوم نو دا د فرينک کاکا د درېيو کالو پخوانۍ خواړۍ پايله ده. په دې کار کې دويم لامل په اکوادور کې زما کاري تجربه او د هغه ځاى په سياسي او اقتصادي وضعيت زما ليکنې وې.

خودي مې د اسمان په شنو کې وه، ما په بوستون پوهنتون کې لسانس کړى و خو دلته مې په شرکت کې دومره لويه دنده ترلاسه کړې وه، زما زده کړې په دومره لوى شرکت کې د اقتصادي مشاور دندې ته مناسبې نه وې. زه پوهېدم هغه ټولگيوال مې چې بوستون پوهنتون ته د عسکرۍ له وېرې راغلي وو او اوس ماسټري کوي که زما له دندې خبر شول وبه سوخي. ماته نارمند ښکاره شو، چې نويو هيوادونو ته ځي، د هوټل د حوض په غاړو گرځي، نيمې لوڅې ښکلې نجونې گوري او د (مارټيني)

اقتصادي ترهگري | ٤١

شرابو جام يې په لاس کې دی.

که څه هم په هغه وخت کې دا يو زرین خوب و، خو وروسته يې بيا ډېره برخه په واقعيت بدله شوه. انيار زه د اقتصادي مشاور په توگه وټاکلم؛ خو ډېر ژر مې احساس کړه چې زما دنده تر دې ډېره زياته ده، که ووايم چې زما دنده جيمز باند ته ډېره ورته وه نو غلطه به نه وي.

دويمه برخه

د ټول عمر سفر

د قانوني اصطلاحاتو په قاموس کې MAIN يوه سوداگريزه اداره گڼل کېږي. په عامه وينا ددې په دوه زرو کارکوونکو کې يوازې پنځوس سلنه يې د شرکت خاوندان وو، دوی ته پارټنرز ايسوسيټ ويل کېدل او موقف يې ډېر لوړ و. دوی نه يوازې په نورو امريکا او بلکې د شتمنۍ ډېري يې هم لرل. دوی د هيواد له لوړو پوړو چارواکو او مشرانو سره کار درلود او له خپلو وکيلانو يې غوښتل چې وکيلانو او ارواپوهانو په توگه ددوی راز ساتل خپله ايماني دنده وگڼي. رسنيو سره خبرې منع او نه زغمل کېدونکې وي، لامل يې دا و چې د MAIN په اړه بهر هېڅوک نه پوهېږي خو موږ د خپلو سيالانو په اړه په ډېر څه پوهېدو. لکه ارټهر دی لیتل، ستون اينډ ويېسټر، براون اينډ روت حالي برتن او بېشټل.

د سيال ټکی ما زړه نا زړه وويل، ځکه MAIN په خپله يو محدود شرکت و. زموږ د مسلکي کار ډېره برخه انجينيروي وه؛ خو موږ هېڅ وسايل نه درلودل او يو اخور مو هم نه و جوړ کړی. MAIN کې ډېر تقاعد شوي پوځيان هم وو، خو موږ د دفاع له وزارت سره هېڅ اړيکه نه لرله او زموږ د شخصي وسايلو لېږد د نورو شخصي شرکتونو سره توپير درلود. تاسو به باور ونه کړئ چې تر څو مياشتو په خپله دنده نه پوهېدم، يوازې دومره پوهېدم چې دنده به مې په اندونيزيا کې پيل کېږي، زه به د يوه يوولس کسيز پلاوي غړی يم او د اندونيزيا په حادامه کې د انرژۍ د توليد يوه پروژه پلان کوو.

د دې ټولو په راسره د پروژې په اړه بحث کاوه؛ نو هڅه يې کوله ما دې ته قانع کړم چې د جاوا اقتصاد به ددې پروژې په مرسته ډېر پرمختگ

اقتصادي ترهگري | ٤٣

وکړي. په يوه بله خبره يې هم ټينگار کاوه چې که زه غواړم ښه وړاندويونکی شم نو ددوی خبرې بايد ډېرې ښې وړاندې کړم.

د انيار عادت و چې گوټې به يې په هوا کې نخولې بيا به يې له سره پورته کړې او ويل به يې: اقتصاد به يې د يوه مرغه په څېر اسمان ته پرواز وکړي.

انيار به زياتره د دوه يا درېو ورځو په لنډو دورو واته، خو په اړه يې هېڅ نه ويل او نه څوک پوهېدل چې هغه چېرته تللی و. کله به چې دفتر کې و نو د څو شېبو لپاره به يې يوې پيالې قهوهې ته دعوت کولم او د اين پوښتنه به يې کوله. د نوي اپارتمان پوښتنې يې کولې او د هغه پيشو احوال به يې اخيسته چې موږ ځان سره له اکوادوره راوړې وه. څومره به مې چې پېژنده جرات مې زياتېده او هڅه مې کوله چې په اړه يې لا ډېر معلومات ترلاسه کړم. ما غوښتل په دې هم وپوهېږم چې زما دنده له ما څه غواړي. خو ما يوې پوښتنې ته هم د ډاډ وړ ځواب ونه موند، هغه په خبرو تاوولو کې تکره و، په همداسې يوه وخت کې يې ماته راوکتل:

(ته اندېښنه مه کوه، موږ درنه ډېره تمه لرو، زه په واشنگټن کې وم)

بيا يې غږ ټيټ شو او معنا لرونکې موسکا يې په شونډو خپره شوه (ته خو پوهېږې چې کويټ کې زموږ يوه لويه پروژه ده، ته به ډېر زر انډونيزيا ته روان شې، خو زه فکر کوم چې ته بايد د کويټ په اړه هم لږه مطالعه وکړې. د بوستين په عامه کتابتون کې ډېر کتابونه پراته دي، ددې تر څنگ به درته د ايم اي ټي او هارورډ کتابتونو اجازه لیکونه هم چمتو کړو.)

بيا به زه ساعتونه په مطالعه اخته وم، بوستين کتابتون ته به ځکه تلم چې زما د کور او دفتر خواته نږدې و. دلته مې د کويټ په اړه ډېر معلومات پيدا

کړل او د اقتصادي محاسبې ځينې مهم کتابونه مې هم وموندل، چې ملگرو ملتونو، نړيوال بانک او ايم ای ايف ادارو خپاره کړي وو. زه باوري يم چې په ما د اندونيزيا او جاوا د اقتصادي محاسبې په اړه يوه نمونه جوړېده، فکر مې وکړ چې د کويټ په اړه به يې هم رانه غواړي نو دا کار مې له مخکې پيل کړ.

ستونزه دا وه چې د پوهنتون زده کړو په محاسبه او د هغه په شننه نه وم پوهولای، نو ددې پوهې ترلاسه کولو ته مې هم ډېر وخت ورکړ، څو کورسونو کې مې داخله وکړه، په دې يې پوه کړم چې ارقام خو جادوگري ده، ددې په مرسته د خوښيو دلايلو او ارقامو ډېري ودريري، خو ايا د پابلو ښودل د شنونکي خپله دنده ده؟

په بنسټيز ډول MAIN يوه نارينه اداره وه. په ٧١ کلونو کې پکې يوازې څلور ښځو کار کاوه چې مسلکي دندې يې لرلې، پردوی سربېره دوه ښځې نورې هم وې، يو شمېر پکې د رئيسانو او لوړپوړو مديرانو سکرترانې وې او نورې هغه وې چې زموږ په شان کارکوونکو ته به يې کارونه کول، په اداره کې له سړيو سره زه عادت شوی وم خو يوه ورځ چې د بوستن کتابتون د حوالو په شعبه کې څه وشول نو زه يې هم حيران کړم.

يوه ځوانه، سپينه او ښايسته ښځه راغله او ماته مخامخ په څوکۍ کېناسته، په شين رنگ کالو کې ډېره ښکلې ښکارېده. زما په نظر يې عمر له ما څو کاله زيات و، ما هڅه کوله چې ځان بې خبره او بې نيازه ونيسم. څو شېبې پرانستې کتاب رامنځته کړ. په يوه برخه کې يې

د کويټ په اړه ټول هغه معلومات ليکلي وو چې زما پکار وو. ورسره يې خپل کارت هم راکړ چې پرې ليکلي وو: کلاډين مارتين، د MAIN څانگړې

اقتصادي ترهگري | ٤٥

ما يې شنو سترگو ته وکتل او خپل لاس مې ورمخکې کړ، راته يې وويل چې زه ستا په روزنه کې د مرستې لپاره گومارل شوې يم. زما هېڅ باور نه کېده چې داسې به کيږي.

سبا ورځ په بيکن کوڅه کې د کلادين په اپارتمن کې راټول وو، دا د MAIN له مرکزي دفتره څو بلاکه ليرې و. په لومړيو خبرو کې يې راته وويل چې زما کار لږ پر اسراره دی او اصلي ټکي پکې راز ساتل دي. دا يې هم راته وويل چې ستا د دندې په اړه درته هېڅوک معلومات نه درکوي ځکه واک يې نه لري. دا يې هم وويل چې واک يوازې دې سره دی بيا اصلي ټکي ته راغله او ويې ويل چې ددې (کلادين) مسئوليت دا دی چې ما د اقتصادي جنايتکار Economic Hit Man په چوکاټ کې واچوي.

په ذهن کې د غلا، چور، وژنو او جرمونو د کيسو تازه کېدو لپاره دا يو نوم بس و، له وېرې مې په کړس کړس وخنډل، دی سره نو هم ووېرېدم. هغې په موسکو شونډو حوصله راکړه او راته يې وويل دا دنده د همدې ټوکي طبيعت له امله د خلکو خونبيري.

ما د اقتصادي جنايتکار د رول په اړه د خپل علم کمی ومانه. هغې په خدا وويل:

(دا ناپوهي يوازې ستا نه ده، په دې گونگ کاروبار کې اخته ډېر خلک نه پوهيږي، خو ستا د کار په اړه بايد هېڅوک پوه نه شي حتی ستا مېرمن هم) بيا يې په جدي لهجه وويل:

(زه تا سره سپينې خبرې کومه او په راتلونکي څو اونيو کې مې چې څه در زده کولای شول در زده کوم يې، له هغه وروسته ستا خوښه ده، ستا پرېکړه مهمه ده، خو په ياد يې ساته، دې ځای ته يو ځل راننوتل پکې د تل اوسېدو په معنا دي.)

له دې وروسته يې راته هېڅکله پوره نوم وانخيست، اوس موږ يوازې اقتصادي جنايتکار وو؛ نور هېڅ نه.

زه هغه وخت پوه نه شوم خو اوس مې دا خبره درک کړې ده، هغه وخت کلاډين زما د شخصيت له هغو ټولو کمزوريو ښه ډېره گټه پورته کړه چې د NSA په اسنادو کې ثبت شوې وې. زه نه پوهېږم چې دا معلومات يې څنگه ترلاسه کړي وو. انيار ورکړي وو، NSA ورکړي وو او که د MAIN د بشري منابعو دفتر ورسره پکې مرسته کړې وه؟ البته دا يوه خبره ده چې کلاډين هر څه په ډېر ماهرانه ډول ترسره کړي وو. د هغې ښايست، زړه رانښکون، خوږې خبرې، خواږه کاته او نور يوازې زما لپاره وو. خو که دا حقيقت په پراخه ليد وکتل شي نو په هر کاروبار کې د پرمختگ لپاره همداسې کيږي، خصوصاً هغه وخت چې ډېر څه په داو لگېدلي وي او گټورې سودا لپاره فشار ډېر زيات وي. هغه په دې ښه پوهېده چې زه نه غواړم د خپلې ادارې له پټو رازونو پرده پورته کړم، ځکه دې سره مې گډ ژوند ته خطر پېښېده. هغې زه له پټو او مجرمانو کارونو ښه خبر کړم چې د کولو تمه يې رانه لرله او په دې برخه کې يې راسره خبرې ډېرې سپينې او رڼې وې.

زه نه پوهېدم چې کلاډين ته معاش چا ورکاوه خو په دې کې مې هم هېڅ شک نه کاوه چې د MAIN له لورې به تمويلېږي. دا معلومات يې له کارته هم کېده، هغه وخت زه دومره ساده او وېرېدلی وم چې دا پوښتنه مې ذهن ته رانغله خو اوس فکر کوم چې دا پوښتنه خو مې بايد په ډېره اسانه او تر ټولو دمخه په ذهن کې راگرځيدلې وې.

پورونو جواز پيدا کول چې (ماين) او دې ته ورته نور (بيشيل، حالي برتن، ستون اينډ ويستر او براون اينډ وايټ...) په جعلې سروې هيوادونو ته

اقتصادي ترهگري | ٤٧

ورکول کيږي. دوی دا پورونه ورکوي خو بېرته يې همدا شرکتونه د لویو لویو زیربنایي پروژو په عملي کولو خپله ترې تروري. دویمه موخه دا وه، ما باید هغه هیوادونه د پور د خلاصولو په وخت کې دیوالیه (کنګال، مفلِس) کړي وی چې پورونه يې اخیستي وو، البته ددې دیوالیه کولو اصلي فرصت هله وه چې (ماین) او نورو شرکتونو ترې خپلې پیسې اول اخیستې وي. موخه دا وه چې پوروړي هیوادونه تل په پور کې ډوب وي او کله چې ترې دوی امتیاز وغواړي هغوی يې په ښه زړه ورسره ومني، دغه امتیازات، په ملګرو ملتونو کې رایه، د تېلو چینې او نورو طبعي وسایلو ته لاس رسی و.

زما په دندو کې یوه دا هم وه چې د ځینو هیوادونو په اړه اقتصادي وړاندوینې وکړم، په دې وړاندوینو کې باید ما ویلي وای چې فلانی هیواد که دومره دروند پور واخلي دا يې پر هیواد او اقتصاد څه اغېز لرلای شي. په ځانګړي ډول داسې شنې وړاندې کول چې ددې هیواد اقتصادي پرمختګ په اړه په راتلونکو شلو یا پنځه ویشو کلونو کې شوې وي او دا هم چې پروژې به ددوی پر اقتصاد څومره اغېز وکړي. دا خبره په دې مثال کې رښيږي. یوه هیواد ته ددې لپاره میلیونونه ډالر پور ورکول کيږي چې له روسیه سره يې د دوستۍ مخه ونیسي. زه باید دا وړاندوینه وکړم چې دا مرستې په کومو زیربنایي پروژو کې ډېرې ګټورې ثابتیدای شي، د برېښنا په بند کې؟ د ریل ګاډي د پټلۍ په نصبولو کې؟ او که د مخابراتي سیستم په نصب کې؟ فرض کړئ یو هیواد د برېښنا اسانتیا ته لومړیتوب ورکوي. اوس زما کار دا دی چې د پروژې ګټه سنجش کړم او دومره يې باید وښیم چې د پور اخیستو ته جواز نه ده. به هره محاسبه کې حساس عنصر (ټولیز ... د ... اوس په دې وخت کې هغه پلان کامیابيږي چې ددې عاید کچه پکې لوړه ثابته شي، په بله وینا دا چې، که پر یوه پلان کار

کيږي نو زه بايد دا وښييم چې ددې تشکيل به د GNP په لوړولو کې ډېره زياته مرسته وکړي.

ددې ټولو پلانونو تر شا اصلي کيسه دا ده چې لوی شرکتونه بايد د پروژو په عملي کولو کې ډېره زياته گټه وکړي او د پوروږي هيواد څو ټاکلې کورنۍ بايد د خاورو په څېر پېسې ترلاسه کړي. له بلې خوا پوروږي هيوادونه د اوږدې مودې لپاره له اقتصادي کمزورۍ سره مخ شي، حتی تر دې چې مخامخ د پورراوړيو (پور ورکونکو) هيوادونو سياسي غلامان شي. د پور پېسې چې څومره ډېرې وي موږ ته ښه دي. موږ ته دا ارزښت نه لري چې پوروږي هيوادونو بېوزله وگړي د يوې اوږدې مودې لپاره له ډېرو بنسټيزو اسانتياو (روغتيا، زده کړو، کورونو) ... بې برخې کيږي.

ما او کلاډين د GNP په لوبه څرگند بحث کاوه، مثلاً دا چې GNP بايد لوړه وښودل شي، که څه هم گټه يوازې د شرکت خاوند ته وي او نور ملت تر ستوني په پورونو کې ډوب شي. له دې حالته يوازې همدا پايله اخيستل کيږي چې شتمن لا شتمن شي او بېوزله لاپسې بېوزله شي؛ خو په ارقامو کې بايد پرمختگ وښودل شي.

د عادي امريکانو په څېر د (ماين) ډېرو کارکوونکو هم داسې فکر کاوه چې موږ هيوادونو ته بندونه، لارې، پلونه او نور شيان جوړوو او احسان پرې کوو. زموږ په رسنيو او ښوونځيو کې همدا يو سبق راکول کيږي چې زموږ په يو اقدام کې هم ځان غوښتنه هدف نه وي. ما دا خبره ډېره اوږدې چې ويل به يې (که هغوی زموږ بيرغ سيڅي، زموږ د سفارت مخې ته مظاهره کوي ... بې نه راوځو او نه يې پرېږدو چې پراته وي او د خپلې بيوزلۍ په خوند پوه شي؟)

داسې خبرې زياتره هغه خلک کوي چې باسواده وي او ډېر سندونه يې

ترلاسه کړي وي. دوی په دې نه پوهېږي چې موږ په نړۍ کې سفارتونه یوازې د خپلو ګټو د خونديتوب لپاره جوړ کړي دي او د همدې سفارتونو برکت دی چې امریکا له نیمې پېړۍ راهیسې په یوې نړیوالې امپراتورۍ اوښتې ده. دوی له دومره سندونو سره بیا هم په ناپوهۍ کې د اتلسمې پېړۍ هغو جاهلانو ته ورته دي چې ویل یې؛ دا ځایي امریکایان چې د خپل هیواد خپلواکۍ لپاره جګړه کوي په اصل کې د شیطان لمسي دي. څو میاشتو کې زه د اندونیزیا جاوا وچې ته راوښدم، ماته وویل شو چې دا د ځمکې پر مخ تر ټولو پرنفوسه سیمه ده، پردې سربېره دا مسلمان هیواد له تېلو ډک دی او کمونیستي فعالیتونه پکې ښه درز روان دي.

کلادین راته په خپل ځانګړي انداز وویل :

(له ویتنام وروسته به دا زموږه دویمه فامیلی (کالوني) وي. موږ باید اندونیزیا لاس ته راوړو، ګني که له کمونیستي بلاک سره یو ځای شوه نو...)

جمله یې نیمه پرېښوده، په خپلې ګوټې راکش کړې، زړه وپوښکې موسکا یې وکړه او زیاته یې کړه :

(اوس ستا کار دا دی چې د اقتصاد په اړه باید یو هیله من، بلکې مبالغه امېز راپور ولیکې، په هغه کې باید وویل شي چې د انرژۍ د نوي ستیشن او ویش سره به په هغه ځمکه د خوښیو چینې وېهېږي. ددې راپور له مخکې به USAID او نړیوال بانک ته د پور ورکولو جواز په ګوتو ورشي. ددې کار لپاره تاته لویه جایزه په نظر کې نیول شوې ده، تر دې وروسته به ته د نورو پلانونو جوړولو لپاره ډېرو ښکلو ځایونو ته تللای شي. د ټولې نړۍ لارې به ستا پر مخ پرانستې وي.)

ووویل :

(ستا کار به ډېر ستونزمن وي، ځکه د بانک کارپوهان به درېسې درځي، هغوی په همدې معاش اخلي چې راپور کې باید ستونزې پيدا کړي، څومره چې ستا راپور کې ستونزې ډېرې وي همدومره به د هغوی په گټه وي.)

يوه ورځ مې کلاډين ته وويل: جاوا ته چې کوم ټيم ځي لس کسان به کې نور هم دي، زه خبر شوی يم چې ټول يې زما په خبر روزل شوي دي، خو هغې ډاډ راکړ، راته يې وويل چې هغوی ټول انجینران دي، د هغوی کار برېښناکوټ، سرکونو، وېش سیستم او نورو شيانو طرح کول دي، چې هر څه پوره ښکاره شي؛ خو د راتلونکي په اړه وړاندوينه کول يوازې ستا کار دی. انجینران چې کوم پلان جوړوي د هغه پراختيا ستا په راپور پورې اړه لري او د پور کچه به هم ستا د شننو له مخې ټاکل کېږي، اوس به ته پوه شوی يې چې د ټولې لوبې اصلي لوبغاړی ته خپله يې.

زه به چې هر وخت د کلاډين له اپارتمان نه راووتم په لاره به مې دا فکر کاوه چې دا زما کار به سم وي که نه؟ په زړه کې به مې دا وېره حتمن راسره وه چې زه ښه کار نه کوم. زما د ماشومتوب محرومیتونو زه نه پرېښودم، ما فکر کاوه چې MAIN به زما د ژوند ټولې هیلې او ارمانونه پوره کړي، بیا به مې ويل چې مېرمن که مې خبره شي څه به راته وايي؟ ځان به مې په دې ډاډه کړ چې یو ځل ژوند جوړ کړم بیا چې هر څه کېږي هغه ساعت او هغه مصلحت.

يوه ورځ مې کلاډين سره خپله اندېښنه شریکه کړه، هغې راته وويل ساده کېږه مه! دلته چی یو ځا، رانوتې بیا ترې نشې وتلاى، دې گرداب ته له ډډې سره ښه فکر وکړه. زه يې د خبرې تل ته کوز شوم او خبرې يې راباندې وېره خپره کړه. په همدې فکر کې د کامن ویلت واته ته ورسیدم، د ډارټ مټ کوڅې ته ورتاو شوم او ځان ته مې ډاډ ورکاوه چې زما

..... يوه استاز، د.

يو مازيگر چې ما او کلاډين له کړکي د واورې وريډو ننداره کوله. راته کړل
يې چې موږ د يوه مستقل کلب په څېر يو، موږ ته ډېره حق الزحمه راکول
کيږي او ددې لپاره راکول کيږي چې د نړۍ هيوادونه د نوي استعمار پر
مټ له ميليونونو ډالرو يې برخې کړو. ستا يو مسئوليت دا هم دی چې د
نړۍ ستر مشران (رهبران) دې شبکې سره د ملگري لپاره چمتو کړي او دا
شبکه يوازې د امريکا د گټو لپاره کار کوي. دوی که يو ځل زموږ په جال
کې ولويدل بيا يې زموږ له وفادارۍ بله لار نه لري. موږ د خپلو سياسي،
اقتصادي او پوځي گټو د خونديتوب لپاره پر دوی حساب کولای شو. ددې
کار په بدل کې به دا سياسي رهبران د خپل سياسي شخصيت لوړولو لپاره
خپلو خلکو ته لوی صنعتي پارکونه، بندونه او هيوايي ډگرونه ورکوي، چې له
امله به يې امريکايي ساختماني او صنعتي شرکتونه نښايسته ډېرې گټې
ترلاسه کوي.

په همدې مازيگر زه د خپلې نوې دندې او ادارې په تاريخي شاليد پوه
شوم. کلاډين راته وويل چې پخوا به نور هيوادونه په پوځي قوتونو او وېرې
استعمار کيدل، خو له دويمې نړيوالې جگړې وروسته، د شوروي اتحاد په
رامنځته کېدو او د اتومي وسلې اختراع اوس پوځي بریدونه او استعمار له
خطر سره مخ کړي دي.

دا خطر له ۱۹۵۱ ز کال نه راپيدا شو، هغه وخت ايران د تېلو له يوه
انگليسي شرکت نه بغاوت وکړ، ويې ويل چې دوی د ايران تېل او خلک
استثماروي. هغه شرکت د اوسني (بريتيش پټروليم) پخوانۍ بڼه وه، پايله
دا شوه -

شمس محمد مصدق د تېلو (نفط) تولد
د ايران ملي کړل، ټپي شوي انگلستان په دويمې نړيوالې جگړې کې د

امريکا ملتيا وکړه، خو دواړه هيوادونه له دې وېرېدل چې که پوځي بريد کوي؛ نو شوروي اتحاد ته به بهانه په لاس ورشي او د ايران په ملتيا به ددوی په مقابل کې ودرېږي.

امريکايي حکومت د بحري ځواک پر ځای د CIA مامور کرمټ روز ويلې وړ وليږه دا د ولسمشر روز ويلټ لمسی و. ويلټ هوښياري وکړه، د شخړو په ځای يې مهم خلک راخپل کړل، بيا يې ځينې خلک منظم کړل او کوڅو ته يې راوويستل، په دې کار سره مصدق په خلکو کې خپل محبوبيت وبايله او ناوړه وگڼل شو، بالاخره د مصدق زوال راغی او پاتې عمر يې په زندان کې تېر کړ، چې ورپسې د امريکا په مرسته محمد رضا شاه واک ته ورسيد. په دې توگه کرمټ روز ويلټ يو نوی ماموريت پيل کړ، چې ما هم پکې اوس برخه اخيسته. (۱)

د کرمټ روزويلټ مکر او فريب د منځني ختيځ تاريخ ته نوی اړخ ورکړ، تر دې چې د امپراتوري پخوانی حربي پرېښودل شوې. تصادفاً دا هغه وخت و چې د اتومي وسلو لومړني ازمېښتونه پيل شوي وو او کوريا او ويتنام له امريکا نه ښې منډې ويستې وې. ۱۹۶۵ز کال کې مې NSA سره مرکه وکړه، دې وخت کې په دې پوه شوم چې که امريکا هغسې نړيواله امپراتوري غواړي لکه نکسن او جانسن يې چې خوبونه ليدل؛ نو په همدې تگلارې بايد مخ ته ولاړه شي چې کرمټ روز ويلټ منځني ختيځ کې عملي کړې وه. دا يوازېنې لاره وه چې بې د اتومي وسلې له خطرې پرې روسيه ته ماتې ورکول کېدای شوه.

په ۱۹۶۰ز کال کې، کرمټ روز ويلټ د CIA غړی و، که نيول شوی وای؛ نو پايله به يې ډېره بده وه. ده امريکا ته د لومړي ځل لپاره هغه ماموريت تېرېد ک چې د يوه بهرني حکومت تخته يې چپه کړه. پلان دا و

چې په راتلونکي کې داسې نور د معلوماتونو سره باید شوي وي، نو شکه به
د پانګه‌ګران کېدو او سپارښتنه کېدو چې په دې د معلوماتونو کې باید په
دې صورت د امریکایي حکومت د مستقیمه لاسوهنه ثابتې شي.

دې د پلانونو او پروژو خوشبختي دا وه چې په اوږدې نښې کې یو
په انقلاب راشي، په دې انقلاب کې نړیوال شرکتونه، ادارې، نړیوال بانک او
۱۹۴۱ اداره رامنځته شول. په نړیوال بانک او ۱۹۴۶ ادارو کې د امریکا تر
څنگ زموږ اروپایي امپراتورۍ جنرالونو ملګرو هم پانګونه کړې وه. د
مسترکو ګډو پر بنسټ ددې نړیوالو ادارو، شرکتونو او حکومتونو تر منځ یوې
اړیکې رامنځته شوې وې.

ما چې د پوستون د سوداګرۍ په بنسټونو کې زده کړې کولې په دغه وخت
کې دې ستونزو ته د حل لارې لټول کېدې، چې د روز ویاړ او CIA د
امریکايي استخباراتي سازمان اړیکو پيدا کولای شوې. حل یې ډېر انسان او
منطقي و. د امریکا استخباراتي شبکې او NSA باید د راتلونکي وخت
اقتصادي جنايتکار وپېژني او په نړیوالو ادارو کې یې وګوماري. امتیازات او
معاشونه به یې د دولت پر ځای خصوصي شرکتونو ورکوي. که په کوم ځای
کې یې شوم پلان رسوا هم شي نو تور به یې د حکومتي پالیسۍ پر ځای
پر شخصي سوداګریزو فعالیتونو پورې کېږي. کوم شرکتونه چې دا خلک
ګوماري امتیازات یې ورته د دولتي دواړو او نړیوالو بانکونو لخوا ورکول
کېږي. دا معلومه ده چې ددې ټولو شیانو زور له عادي مالیه ورکوونکو وځي
او د خوند خبره دا ده چې دې سره بیا هم هر څه د کانګرس په لاس کې
دی. د ۱۹۴۰ ۱۹۵۰ ۱۹۶۰ ۱۹۷۰ ۱۹۸۰ ۱۹۹۰ ۲۰۰۰ ۲۰۱۰ ۲۰۲۰
نړیوالې سوداګرۍ او ازادۍ د معلوماتو

۲۰ په لاس ورکاوه. (۲)

کلایډین د خبرو په پای کې وویل تا ولیدل چې موږ یوازې د تېرو نسلونو پر

افتخاره لري، يو، دا کار له موږ مخکې نسلونو په هغه وخت کې لا پيل کړی
و چې ته په لومړي ټولگي کې وې.

حوالې

۱. ددې ماموريت په لا ډېرو معلوماتو لپاره وگورئ :

"All the Shah's Men: Am American Coup and the Roots of
.Middle East Terror" Stephen kinzer

۲: "Contract Support: What Did the Vice - Presedent Do for
Halliburton?

نيويارک خپرونې، ۲۳ فبروري، ۲۰۰۴.

درېيم فصل

اندونيزيا : اقتصادي جنايتكارو ته تريخ سبق

دا د مشرانو مسلكي معلوماتو ترلاسه كولو تر څنگ د اندونيزيا په اړه هم كتابونه لوستل. كلاډين مشوره راكړې وه چې يو هيواد ته له تلو دمخه يې چې درسره معلومات هر څومره ډېر وي، همدومره به دې كار اسانه وي او ما يې په همدې مشورې له زړه عمل كاوه.

كولبس چې په ۱۴۹۲ ز كال كې سمندري سفر پيل كړ، هغه غوښتل چې همدې اندونيزيا ته لاړ شي چې هغه وخت د (مسالو جزيرې) په نوم يادیده. په ټول استعماري دور كې دا ساحه د امريكا له وچو ډېره مهمه او گټوره گڼل كېده. دا سيمه له يوې خوا د بنكلو لباسونو، خوندورو مسالو او د شاهي ځمكې (جاوا) له امله د شاهي تاج الماس گڼل كېده او له بلې خوا د هسپانيانو، المانيانو، پرتگاليانو او انگلسيانو تر منځ د شخړو او ټكر ټكي هم و. بالاخره هالنډ په ۱۷۵۰ ز كال كې ټولو ته ماتې وركړه. كه څه هم دوى په اندونيزيا واكمني ترلاسه كړه خو د شاوخوا سيمو او وچو نيولو نږدې يوه نيمه پېړۍ وخت ونيوه. په دويمه نړيواله جگړه كې چې جاپان پر اندونيزيا بريد كاوه ددوى پوځيانو مقاومت ونه كړ او له امله يې اندونيزيانو ته ډېر زيان واوښت. جاپان چې وسله وغورځوله؛ نو د سيو كارنو په نوم يو رهبر راپورته شو او خپلواكي يې اعلان كړه. بالاخره څلور كلنه جگړه د ۱۹۴۹ ز كال د دسمبر په ۲۷مه نېټه پاى ته ورسیده، هالينډ خپل بيرغ شكته كړ او د جاپان په وړتيا يې هغو خلكو ته وسپارل چې په ميراث كې ورته يوازې درې سوه كلنه غلامي پاتې شوې وه او نور په هېڅ نه پوهېدل. سيمون كارنو د نوي جمهوريت لومړى ولسمشر و، خو پر اندونيزيا حكومت كول

د هالنډيانو تر ماتولو لويه مسئله وه. دا نږدې د ۱۷۵ وچو ټولگه وه، چې له بېلابېلو عناصرو تشكيل شوې وه. په دې ځمكه بېلابېل قبایل، تمدنونه، لسگونه ژبې، ځايي لهجې او بېلابېل قوتونه وو چې په خپلو منځونو کې به يې ټکر راته. د پېړيو دښمنۍ هم پکې وې، وژنې پکې هره ورځې کېدلې. سيوکارنو عجيب مهم کار وکړ، په ۶۰ کال کې يې پارلمان لغوه کړ او په ۶۳ ز کال کې يې ځان تلپاتې ولسمشر اعلان کړ.

د وسلې او پوځي روزنې په بدل کې يې د نړۍ له کمونيستي قوتونو سره اړيکې پراخې کړې، د کمونيستي رهبرانو د خواخوږۍ ترلاسه کولو لپاره يې په روسي وسلې سمبال پوځ خپل گاونډي هيواد ماليزيا ته وليږه، چې په ټوله جنوب ختيځه آسيا کې کمونيستي انقلاب رامنځته شي.

مخالفتونو زور واخيست او په ۱۹۶۵ ز کال کې حکومت وپرځيد. د سيوکارنو د مېرمن د هوښيارتوب په برکت سيوکارنو له مرگه وژغورل شو، لوړپوړي چارواکي او ملگري يې دومره بختور نه وو. دې پېښو د هغو پېښو ياد تازه کړ چې په ايران کې شوې وې، وروسته بيا هغه کمونيستي ډلې پرې وگڼل شوې چې له چين سره يې نږدې اړيکې لرلې. د پوځي قوت پر بنسټ عام وژنو کې له درې سوو تر پنځه سوو زرو کسان وژل شوي وو او د پوځ مشر

جنرال سوهارتو په ۱۹۶۵ ز کال کې واک ترلاسه کړ. ۱

تر ۱۹۷۱ ز پورې امريکايي حکومت خپلې هڅې گړندۍ کړې چې اندونيزيا له کمونيزم نه راوباسي. اصلي لامل يې دا و چې د ويتنام د جگړې پايلې نورې د بارو وړ نه وې، په ۱۹۶۹ کال کې امريکايي ولسمشر نیکس خپل ځواکونه بېرته راوغوښتل او په نړيواله تگلاره کې يې ځان ته د ځای جوړولو ي موخه ددې تاثر ختمول وو چې هيوادونه يو

پر بل پسې د کمونيزم غېږ ته لويږي. څو مرکزونه ډېر د پام وړ وو چې

اندونيزيا پکې ډېر ارزښت درلود. د MAIN د برېښنا پروژه د همدې تګلارې يوه برخه وه چې په ختيځه آسيا کې يې د امريکا پنجه قوي کوله. د امريکا د بهرنۍ پاليسې اصلي ټکی دا و چې سوهار هم بايد د ايران د شاه په څېر د امريکا په لاس کې وي. امريکا دا فرصت هم درلود چې دا هيواد د سيمې نورو هيوادونو ته يوه نمونه وگرځوي. امريکا دا هم ويل چې له اندونيزيا نه ترلاسه شوې ګټه به په ټوله اسلامي نړۍ او په ځانګړې ډول منځنۍ اسيا مثبته اغېزه وکړي. که دا يې مهم محرک ونه شمېرونو، مهمه خبره دا وه چې په اندونيزيا کې نفت (تېل) هم وو. هېڅوک ددې تېلو په اندازه نه پوهېدل خو د تېلو د شرکتونو کارپوهان په دې پوهېدل چې مقدار يې ډېر زيات دی.

ما د بوستون په کتابتون کې ډېره احساساتي مطالعه کوله، د راتلونکو پلانونو فکر مې کاوه. فکر مې کاوه چې MAIN سره له کار پيلولو وروسته به مې د بزګرۍ ساده ژوند په ښکلي، ارامه او عصري ژوند بدل شي. ما چې له کلاډين سره کوم وخت تېر کړی و هغه راته د خپلو زرينو خوبونو تعبير ښکارېده، دا وخت راته ډېر په زړه پورې و، ما فکر کاوه چې د ښوونځي د وخت کومه سزا چې ما ګاللې په راتلونکي ژوند کې به ترې خلاص شم. زما په ژوند کې يوه بله مهمه خبره راغله او هغه مې مور او پلار سره زما د اړيکو بې خونده کېدل وو. ما فکر کاوه هغوی به حتمن وايي چې زه دوه مخی ژوند کوم، ما ددې ژوند اصلي لامل همدا خفګان ګانه چې مور او پلار مې زه په زوره واده ته اړيستی وم. ما فکر کاوه چې خپلې کورنۍ سره زما اړيکې، د کا، له امله - کن کمزورې شوې وي، خو چې فکر مې وکړ نو پر- سوم چې نه دلاډين سره اړيکې په دې حالت کې لوی لاس درلود. ما ورته دا خبره نه کوله خو هغه خپله هوبسياره وه. په هر صورت ما پرېکړه وکړه

چې مور به جلا جلا اپارتمانونو کې اوسېږو.

په ۱۹۷۰ ز کال کې اندونيزيا ته زما له روانېدو يوه مياشت مخکې زه کلادین کره لارم، ومې ليدل چې د خوړو په واړه مېز بېلابېل ډول پنيرونه او کلچې ايښې وې، تر څنگ يې Bordeaux شرابو بوتل هم ايښي و، ماته يې يو د سلامتۍ جام را وړاندې کړ او ويې ويل: مبارک شه، ته بريالې شوې، ته اوس له موږه يو يې.

دا خبره يې په موسکا وکړه خو زه پوه شوم چې په موسکا کې يې خلوص نه و. نږدې نيم ساعت ناست وو، شراب چې په ختميدو شو؛ نو په عجيب نظر يې راوکتل او ويې ويل: زموږ ددې ناستې په اړه چاته په غلطۍ کې هم ونه وايې، لهجه يې ډېره جدي وه. زياته يې کړه: که چاته دې وويل نو هېڅکله به دې ونه بښم او زه به منکره شم، وبه واييم چې بېخي مې ليدلی نه يې. بيا يې رد راوکتل، دا لومړی ځل و چې د خطر زنگ مې احساس کړ، يوازې په سرې موسکا مې بسنه وکړه: زموږ دواړو په اړيکه خبرې به ستا ژوند نه ستونزمنوي. زه حيران شوم او خپله هم ووېرېدم. بيا يوازې د پروډيشنل سنټر خواته روان شوم او په ټول پلان مې اعتراف وکړ. رښتيا دا ده چې موږ ټول وخت په همدې اپارتمان کې تېر کړی و، زموږ د ليدنو هېڅ ډول اسناد او شواهد نه وو او MAIN اداره هم پکې له هېڅ اړخه ښکيل نه وه. ما يې تر يوه حده په ديانت دارۍ باور هم کاوه، هغې ماته داسې دهوکه نه وه راکړې لکه موږ او پلار مې چې د ټيلټان او مډل بري په اړه راکړې وه.

حوالې :

١- د اندونيزيا او تاريخ په اړه يې د لا ډېرو معلوماتو لپاره :

"Indonesia: Peoples and Histories": Jean Gelman Taylor

- "Indonesian Destinies" Theodore Frier

څلورم فصل

له کمونیزم د یوه هیواد خوندیتوب

اندونیزیا هغه هیواد و چې ما پکې باید درې راتلونکې میاشتې تېرې کړې وې. ددی هیواد په اړه زما انګېرنه ډېره تخیلې وه. ما چې څو کتابونه لوستي وو پکې هغه کې دا شیان انځور شوي وې: د بنڅو پر غاړه سیرانګ (ځانګړی مالایي لباس)؛ ښایسته او زړه وړونکې بالایي نڅاګرې؛ اور سره لوبیدونکې جاودګران؛ اور غورځوونکي غرونه او په شنو اوبو کې روانې کښتۍ. تر ټولو په زړه پورې راته د هغه لرغونې هسپانوي ډوله تور بادبانه کښتۍ تصور و چې بګي چیریکي جنگیالي به پکې ګرځېدل. دا هغه جنگیالي وو چې اروپایي کښتۍ چلوونکي یې وېرولي وو، هغوی به چې له کوره راوتل نو خپلو شوخو ماشومانو ته به یې ویل شم شئ ګني بګي جنگیالي مو تښتوي. دې ټولو خبرو زما په زړه کې شور جوړ کړی و.

ددې هیواد په کیسو او افسانو کې ځینې له اصل نه هم لږ لوړ ښودل شوي وو؛ مثلاً غوسه ناک دیوتا (الهه)، قبایلي مشران او نور. پردې سربېره ځینې نورې کیسې هم وې چې له میلاده مخکې له دې غرونو راپیل شوې وې، د آسیا له غرونو راوښتي، د ایران دښتې وهلي او زموږ په ذهنونو کې مېشتې شوې وې. ددې هیواد د جزیرو کیسه ایز نومونه لکه جاوا، سماترا، سلاډیسي او نور هغه نومونه وو چې د انساني ذهن د خپرولو لپاره یې بسنه کوله. دا هیواد د تصوف، اسطورو او اغېزناک ښایست هیواد دي، دا له سترگو فنا هغه خزانه وه چې کولمبس لټوله خو پیدا یې نه کړه. دا یوه داسې شهزادګۍ وه چې هسانده، هالنډ، پرتګال او جاپان ټولو ورته لاس رسی کړه. — مېرې راوړحېدل، دا ځمکه د ډېرو خلکو خوب او خیال و.

زما هيلې ډېرې وې، فکر کوم تلوسه همداسې وي. خو د کولبس په خبر بايد ما هم په خپلو افکارو کې نرمي راوړې وي. ما بايد دا احساس درلودی چې د بخت ستوری حتمن هسې نه ځليږي لکه موږ يې چې فکر کوو. په اندونيزيا کې خزانې وې خو هغه لعل پکې نه و چې زه يې په تمه ورغلی وم. زه د ۱۹۷۱ ز کال د گرمۍ په موسم کې اندونيزيا پراخېدونکې پلازمېنې جاکارتا ته لاړم او حقيقت دا دی چې دا څو لومړۍ مياشتې راباندې هلته ډېرې سختې تېرې شوې.

په دې ځای کې ښايستونه وو، په رنگين سارنگ پوښلې ښځې، گلونه، شنه بڼونه، زړه راښکونکې نڅاگرې، د سايکل رکشې او پرې د رنگونو رنگه نقاشي؛ ددې تر څنگ پکې د استعمار د دوخت ځينې ودانۍ او د لوړو مينارو لرونکي جوماتونه هم وو. ددې ښايست تر څنگ ښار ځينې بدرنگه داغونه هم لرل. بې لاسونو خلک؛ د استعمار د دور ښايسته زهرونه چې اوس پکې يوازې چټلي بهېدله؛ نوې پيغلوټې چې د څو پېسو په بدل کې به ځان پلورلو ته چمتو کېدې؛ له وښو جوړې جونگرې (کوډلې) چې د چټلو سيندونو په غاړه به د ډېرانو په منځ کې جوړې شوې او بسته کورنۍ به پکې اوسيدلې؛ د موټرو غبرونه او بدبويه گازات... دا هغه جاکارتا وه چې په يوه وخت کې يې څو ښايسته او بدرنگه مخونه لرل. په همدې جاکارتا کې به له يوې خوا د مسالو او ښونو ښايسته خوشبويې او له بلې خوا د چټلو ويالو بد بويونه سره په جنگ وو.

غربت او بيوزلي مې پخوا هم ليدلې وه، په نيوهمشپاير کې زما ځينې ټولگيوال ډېر بې وزله وو، په کوډلو کې به اوسېدل او په ژمي کې به چې د ښکته شوه نو دوی به په زړو کورتيو (جمپرونو) او شکېدلې بوتانو کې ښوونځي ته راتلل. ډېره موده وروسته به يې لامبل او له

بدنه به يې بد بوی خوت. ما په اکوادور کې له بيوزلو بزګرو سره د هغوی په جونګرو کې شپې کړې دي، د هغوی خوراک به يوازې جوش کړې غله او الوګان وو، ما بيوزلي له ډېر نږدې ليدلې ده؛ خو په جاکارتا کې مې چې کوم حالت وليد فکرمې يې هم نه کاوه.

زموږ ډله د هيواد په بنکلي هوټل انټرکانټيننټل کې ميشته شوه. دا د يوه امريکايي شرکت هوټل و. په دې دور کې دې شرکت په ټولې نړۍ کې داسې او په همدې نوم هوټلونه درلودل. په دې هوټلونو کې به بهرنيان او خصوصاً د تېلو سوداګر او د هغوی کورنۍ اوسيدلې. دلته چې راورسيدو زموږ ډلشر چارلي الينګ په لومړۍ شپه د هوټل پورتنی پوړ ته د ډوډۍ خوړلو لپاره دعوت کړو.

چارلي به خپل ډېر وخت د جنګي ناولونو او لويو جنرالانو د ژوند ليکونو په لوستو تېراوه. د ويتنام د جګړې ډېر کلک پلوي و او د پوځي مينې له امله به يې تل پوځي لباس په غاړه کاوه، په دې شپه يې هم خړه پوځي دريشي اغوستې وه چې ډېر نښانونه پرې څرېدل.

زموږ له ښه راغلاست سره سم يې يو سيګار ولگاوه او د شمپاين ګلاس يې پورته کړ: (زموږ د ټولو د خوښۍ په نوم)، دې سره موږ هم گيلاسونه وشرنگول او په ګډ غږ مو وويل (زموږ د ټولو د خوښۍ په نوم).

د سګرټ دود يې پوو کړ، خونې ته يې په نقادانه نظر وکتل، بيا يې وويل (دلته به ښه وخت ولرو) بيا يې کړل (اندونيزيايان به راباندې ډېر پام وکړي او تر څنګ يې د امريکا سفارت هم راسره مرسته کوي، خو دا بايد هېره نه کړو چې موږ بايد دلته يو ماموريت ترسره کړو). ځينو اسنادو ته ځير شو ويې ويل: (جاکارتا په نړۍ کې تر ټولو د ډېر نفوس لرونکې ځمکه ده، موږ دلته د برېښنا د يوې ستړۍ يوه، د ماسټرپلان جوړولو لپاره راغلي يو؛ خو دا د

اصلي خبرې يوه وړه برخه ده. (دا په یاد ولری چې موږ باید دا هیواد د لږ جدي شو، زیاته یې کړه:) دا په یاد ولری چې موږ باید دا هیواد د کمونیزم له پنځو وساتو، اندونیزیا لرغونی او له غمبزو ډک تاریخ لري، په شلمه پېړۍ کې دا هیواد له یوه بل امتحان سره مخ دی او زموږ مسئولیت دا دی چې دا هیواد باید پرې نه ږدو؛ چې د ویتنام، لاووس او کمبودیا له برخلیک سره مخ شي. ددې موخې لپاره زموږ د برېښنا پروژه مرکزي ارزښت لري. له نفتو (تېلو) پرته برېښنا بل هغه یوازینی عنصر دی چې په مرسته یې موږ د پانگوال او جمهوري نظام قوت او پایښت ثابتلولای شو.)

یو دود سگرت یې کش کړ، له ځینو اسنادو تېر شو: (او تر کومه ځایه چې د تېلو خبره ده؛ نو تاسو خپله پوهېږئ چې زموږ خپل هیواد تېلو ته څومره اړ دی، په دې برخه کې مو اندونیزیا هیواد ښه مرستیال ثابتیدای شي. دا ماسټر پلان چې عملي کېږي دې ته مو هم پکې پام وي، چې د تېلو د صنعت او د هغوی د مرستیالانو ټولې اړتیاوې (لکه بندرونه، پایپ لاینونه، ودانیز شرکتونه او نور...) باید ورته د برېښنا په همدې ۲۵ کلنې پروژې کې برابر شي.)

له اسنادو یې سترگې راپورته کړې او مخامخ یې ماته راوکتل: (دشمن قوي گنل هوښیاري ده، خو د کمزوري گنلو ساده گي یې ونه کړې، زه پوهېږم ته به نه غواړې چې یا زموږ او یا هم د وړو اندونیزیایي ماشومانو خون درتر غاړې شي، او دا به دې هم رضا نه وي چې اندونیزیا دې د کمونیزم تر سور بیرغ لاندې ژوند وکړي.)

په دې شپه چې زه په خپل کټ کې پریوتم؛ نو کلاډین مې رایاده شوه. د خبرې یې ذهن ته راغلې. ما د خپل ځان د ارامولو لپاره په ښوونځي کې د ستر اقتصاد (Macro economics) درس راتازه کړ. اخر

اقتصادي ترهگري | ٦٥

چې سترې شوم نو ځان ته مې دا ډاډ ورکړ چې زه غواړم دا هيواد د منځنيو پېړيو له اقتصادي حالته نوي صنعتي حالت ته بدل کړم او همدې کار لپاره راغلی يم خو ورسره په دې هم پوهېدم چې دا به ماته عادي خبرې وي. د هوټل له ښکلې ودانۍ، شنو چمنونو او حوضونو هاخوا به خلک تر ليرې ليرې ځايونو په همدې کوډلو کې اوسېږي، ماشومان به پاکې اوبه او خواړه نه لري او همداسې به مري او يو حقيقت دا و چې نوي زيږيدلي ماشومان هم په وژونکو ناروغيو اخته وو.

په کټ کې له څو ځله اوښتو وروسته دې پايلې ته ورسيدم چې چارلي او ډله يې دلته يوازې د خپلوشومو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره راغلي دي. موږ دلته په اصل کې د امريکا د گټو لپاره راغلي وو. موږ يوازي د خپلې طمعې او ځانغوښتنې لپاره کار کاوه، د اندونيزيانو د ژوند ښه کول مو هدف نه و. د کارپوټوکراسي Corporatocracy کليمه مې ذهن ته راغله، نه پوهېږم چې دا کليمه مې مخکې هم چېرته اوريدلې وه او که خپله مې جوړه کړه؟ دا کليمه د اشرافو د هغې طبقې لپاره بېخي مناسبه ده چې غواړي په ټوله نړۍ خپل حکومت جوړ کړي او همدې لپاره کار کوي.

دا هغه خلک دي چې د خپلو گټو لپاره کار کوي، يوه خبره پکې دا ده چې د دولت له لورې پوږيو نيولې تر لويو شرکتونو او سوداگريزو پولو ټولو کې گرځيږي. د نړيوال بانک اوسنی مشر رابرټ ميکنا مارا يې ښه بېلگه ده. دا سړی د فورډ شرکت مشر و. تر هغه وروسته د ولسمشر کينډي او جانسن په دورو کې د دفاع وزير و او اوس د نړۍ تر ټولو قوي مالي اداره رهبري کوي.

زه په دې باور هم شوم چې زما ښوونکو راته د ستر اقتصاد اصطلاح سمه نه ده تشرېح کړې، مګر نه پوهېدل چې اقتصادي پرمختګ د لوړو

خلکو لوړول او د ټیټو خلکو ټیټول دي. د پانگوال نظام د لا ښه او قوي کولو یوه پايله دا هم ده چې ټولنه د منځنیو پېړیو جاگیردارانه نظام ته ورته یوه نظام ته ورستېږي. زما ښوونکي کېدای شي په دې پوهېدل خو هېڅکله یې ددې اعتراف ونه کړ. لامل به ښایي همدا و چې لویو لویو شرکتونو مو کالج سره مالي مرستې کولې، که دې استادانو له حقیقه پرده پورته کړې وای له دندو به خلاص شوي وو، بېخي همداسې لکه په ویلو یې چې زما دنده هم ختمیدای شي.

ما په هوټل کې ټولې شپې په همدې اندېښنې تېرې کړې، خو ددې طوفان دفاع زما طبیعت هم منله. د ښوونځي او پوهنتون نه په فارغیدو کې مې ډېرې سختې وگاللې، له ډېرو ستونزو وروسته مې په یوه ارام او هوسا ژوند کې قدم ایښی و. ما د قلارې ساه په دې خاطر هم واخیسته چې د خپل تمدن په نظر کې مې یو ستر کار کاوه، زه د یوه بریالي او قدرمن اقتصاد پوه په لاره روان وم، ما هماغه کول چې د سوداګرۍ په ښوونځي کې ورته زورل شوی وم، ما د پرمختګ یو داسې ماډل عملي کاوه چې د نړۍ سترو پوهانو منلی و.

زیاتره شپې به مې ځان په دې اراماوه چې یوه ورځ به له دې ټولې لوبې پرده پورته کړم، بیا به همداسې د یوه جنګي ناول په لوستلو ویده شوم.

پنځمه فصل

خان پلورل

موږ يوولس کسيزې ډلې په جاکارتا کې شپږ شپې وکړې، په دې وخت کې مو د امريکا په سفارت کې حاضري ورکوله، له چارواکو سره مو کتل، خان مو منظمه او د حوض په غاړو به مو ارام کاوه. ما فکر نه کاوه چې هوټل کې به دومره ډېر امريکايان اوسېږي. د نفتو او ودانيزو (ساختماني) شرکتونو د رئيسانو بڼايسته مېرمنې به مې چې ليدلې ډېر خوند به يې راکاوه. دې مېرمنو به ورځ په حوض او شپه په هوټل کې دننه او بهر رستورانټونو کې تېروله.

بيا چارلي زموږ ډله د بنډونگ په نوم غره ايز ښار ته بوتله. ددې ځای هوا معتدله او غربت يو څه کم و. دلته د ويسما (Wisma) په نوم يو ميلستون کې مېشت شو. ددوی خدمات معياري وو، يو منيجر (مدير)، اشپز، ښوال او ډېر شمېر خدمتگاران مو لرل. دا ودانۍ د استعمار په وخت کې جوړه شوې وه او ډېر ارام او خوندي ځای و. دالان يې د چاپو کروندو ته مخامخ و. د چاپو کرونده د غرونو په لمنو او څنډو کې د جاوا تر اور غورځوونکي غره رسيدلي وه. دلته موږ ته يوولس ټويتا موټرې راکړل شوې او هر يوه مو ځانگړی موټروان او ژباړن هم درلود. تر څنگ يې د لوبو د ځينو کلبونو غړيتوب هم راکړل شو. د دولتي بربننا شرکت (پروشان اومم لستريک نگارا يا DIN) د کړې وې.

په بنډونگ کې مې لومړۍ ورځې له چارلس او هوورډ پارکر سره په کتنو تېرې کړې. هوورډ نږدې اويا کلن و او دلته له راتگ دمخه يې په نيو
 د مشر وړاندوینونکي (Chief forecaster) په

توګه کار کاوه. دلته یې کار دا و چې د جاوا په جزیره کې د راتلونکو پنځه ویشو کلونو د برېښنا د اړتیا او قوت په اړه وړاندوینه وکړي. تر څنګ یې باید د جزیرې عمومي مقدار د ښارونو او سیمو په تناسب ویشلای وی خو دا چې د برق تقاضا له اقتصادي ودې سره ژوره اړیکه لري؛ نو ددې وړاندوینې ډېره تکیه زما په اقتصادي تخمینونو وه او د نورې ډلې مسئولیت دا و چې زموږ د وړاندوینو پر بنسټ ماسټر پلان طرح کړي. په بله وینا د پاور پلان یا برېښناکوټ ځای او ډیزاین، لېږد او ویش، تارونه او پایې او ددې سیستم ګټه او پرمختګ ټول زموږ د وړاندوینو پر بنسټ ټاکل کېدل. په ناستو کې به چارلي زما د کار پر ارزښت پرلپسې ټینګار کاوه، یوې خبرې به یې زه ډېر خوړولم او هغه دا چې ویل یې د ټولې پروژې هیله ښوونکې اړخ باید خلکو ته وړاندې کړم. کلاډین رښتیا ویلي وو چې د ټول ماسټر پلان مرکزي ټکی زه یم.

هغې راته ویلي وو چې دلته به مو لومړۍ څو ورځې د حقایقو په راټولولو تېرې شي.

هارورډ، چارلي او زه په دفتر کې د ولې له لرګي جوړو څوکیو کې ناست وو. کړکیو ته پردې راڅړیدلې وې، چې د لرغونو جګړه ایزو کیسو انځورګري پرې شوې وه، چارلي له سګرته یو غټ کش وکړ:

(انجینران به اوس د برېښنا د شته سیستم، د بندونو د وړتیا، سرکونو، پټلیو او نورو اسانتیاو حالت او معلومات راټول کړي.)
بیا یې په سګرټ ما خواته اشاره وکړه:

(ته باید د لومړۍ میاشت تر پایه باید هارورډ په سې پوه شي چې د نوې ګرد لاین راتګ څه اقتصادي معجزه کولای شي. په دویمه میاشت کې باید ټول معلومات ولري، یعنې د هرې سیمې په اړه

معلومات بايد راټول شوې وي. وروستی مياشت به ډېره مهمه وي، په دې مياشت کې به تش ځايونه ډکوو، په دې پړاو کې به موږ ټول يو ځای سره کينو او په دې به ځان ډاډه کوو، چې د اړتيا وړ ټول مواد او معلومات راټول شوي دي، موږ به د مننې له احساس سره کورونه ولوتو، همدا زما شعار دی او د بيا راتگ هېڅ اړتيا بايد پېښه نه شي.)

هوږد د يوه مهربانه مشر ځانگړنې لرلې، خو ډېر غوسه ناک و، فکر يې کاوه چې ژوند ورسره درغلي کړې، دی په دې ډېر خفه وه چې په نيوانگلینډ برېښنايي سيستم کې يې ولې لوړپوړی مقام ترلاسه نه کړه. ماته يې څو ځله ويلي وو چې: (ماته ځکه پام نه کېده چې ځان مې د شرکت له پاليسيو سره نه جوړاوه)، بيا په جبرې ډول تقاعد شو، مېرمن سره يې چې جوړه رانغله په کور ناستی ورته سخت شو او په دې توگه يې په MAIN کې د مشاور دنده واخيسته. دا يې دويم مسئوليت و، انيار او چارلي دواړو راته ويلي وو چې ده سره پام کوه (ځان ترې ساته)، ويل يې چې ډېره غوسه ناک، تريخ او حرامي انسان دی.

ورو ورو دا ښکاره شوه چې هاوورډ زما ډېر ځيرک استاد و. له بده مرغه دا اعتراف مې هغه وخت نه وکړ، دې ته کلاډين هغه درس نه و ورکړی چې ماته يې راکړی و. دا يې لکه چې ډېر ضدي او کمزوری گانه. يا به يې فکر کړی و چې دا دلته د لنډې مودې لپاره راځي. په هرصورت، ددې خلکو په نظر دا رښتيا هم يوه مسئله ثابته شوه، هاوورډ ټول حالت له نږدې وکاته اوپوه شو چې څنگه کار بايد ترې واخلي. پوخ هوډ يې کړی و چې ددوی د لاس آله به نه گرځي. آين او چارلي چې پرې کوم نومونه ايښي وو، ټول سم وو. په ضد کې يې يو ټکی دا و چې ځان يې د هغوی فکر او ارادې ته نه تسليم او ده لکه چې د اقتصادي جنايتکار نوم اوریدلی و او پوهېده چې

د کومې ناوړه موخې لپاره ترې کار اخيستل کېږي؛ خو ده ورسره نه منله. چارلي سره له يوې ناستې وروسته يې زه يوې ځنډې ته کړم، د اوریدو آله (د کڼو لپاره) يې په غوږ کړې وه او تر کميس لاندې يې د غږ د لوړو او ټيټولو تنې کيکارلې.

هاوورد ورته په شوخی وويل: (دا زما او ستا تر منځ خبره ده). موږ په خپل عمومي دفتر کې د کړکۍ خواته ولاړ وو، له کړکۍ مو بهر نهر ته کتل چې چټلې اوبه پکې روانې وې، يوې پيغلې پکې لامبل او د خپل عورت د پټولو لپاره يې د سارنگ ټوټه په خپل بدن بيا بيا راجوړوله. چارلي وويل: (دا خلک غواړي تا په دې باوري کړي چې ددې هيواد اقتصاد اسمان ته پورته کېدونکی دی. چارلي ظالم دی، ته هوشيار اوسه چې په خپل جال کې دې بند نه کړي).

ما داسې فکر کاوه چې دا خبرې مې کومې کڼدې ته غورځوي، خو غوښتل مې دا هم ومنم چې چارلي په حقه دی او زما ژوند خو هسې هم په همدې تېريده چې په MAIN کې خپل باداران خوښ وساتم:

(دا خبره خو رښتياده چې دا اقتصاد به ډېر لوړ شي)، زما سترگې په هماغه ښځې څښې وې چې په نهر کې يې لامبل. په همدې وخت کې مې وويل: (ته وگوره چې څه روان دي)، (ښه دا خبره ده)، وښکېده، ما چې څه ته ليدل هغه ورته نه ښکاريدل: (ته له مخکې دوی سره ملگری يې، همداسې ده کنه؟)

په نهر کې د يو څه حرکت شو، له ښځې مې سترگې واوښتې، گورم چې د پوخ عمر يو سړی بيغمه راغی، پطلون يې پرانيست او د نهر په غاړه حاجت رفع کولو ته کېناست، پيغله جلی يې هم په کيسه کې نه شوه، هماغسې ۱.۲۷ ۱۱ کړکۍ مخ را واپړوه، هاوورد ته مې وکتل او مې ويل:

(زه به ځوان يم خو دنيا مې ليدلې ده، دا درې کاله وشول چې په جنوبي امريکا کې اوسېږم، ما په خپلو سترگو ليدلي چې تېل راووخې نو څه کيږي، هر څه ډېر زر بدليږي.)

هغه راباندې ملنډې وهلې وويې ويل: (ما هم دنيا ليدلې او له ډېره وخته مې ليدلې ده، ځوانه زه درته زه درته يوه خبره کوم، زه ستا له تېلو او شته خرافاتو سره هېڅ کار نه لرم. ما ټول عمر د برېښنا د قوت وړاندوينه کړې ده. زه پوهېږم چې د (روټ ۱۲۸) مشهورې ميسا چوسيت معجزې بوستن ته څه کړي دي او زه درته دا په ډاډ ويلای شم چې تر اوسه د برېښنا قوت په کال کې له اتو تر نهو سلنو نه دی زيات شوی، چې دا يې تر ټولو لوړه سطحه ده او معقوله يې شپږ سلنه ده.)

ما په ځير ور وکتل، تر يوه ځايه پوه شوم چې خبره يې سمه ده، ځکه نو زه دفاعي حالت ته لاړم، زه پوهېدم چې د هغه قانع کول به ډېر سخت وي ځکه چې زما خپل ضمير چينې وهلې.

(هارورډه! دا بوستن نه دی، دا داسې هيواد دی چې تر اوسه يې خلکو برېښنا نه ده ليدلې، دلته هر څه بدل دي.)

مخ يې رانه واړوه، لاس يې د څه مړه په اشاره وخوځاوه، په غوسه يې وويل: (ورځه او هر څه وپلوره، زما پکې کار نشته چې ته هر څه کوې)، د خپل مېز له شا يې څوکی راکش کړه او پرې کيناست: (زه د برېښنا په اړه د هغو حقايقو پر بنسټ راپور جوړوم چې سم راته ښکاري، دا له هېڅ ډول دروغ

اقتد... ۴ لري)، بيا يې پسې راواخيست او په کاغذ يې ليک پيل کړ.

دا يوه داسې ننگونه وه چې، سترگې مې پرې نه شوې پټولای، زه يې مېز ته

(که زه یو داسې راپور چمتو کړم، چې ټول یې هیله لري، یعنې تر کالیفورنیا هم ستره اقتصادي خوشالي وي او ته د برېښنا د ۶۰ سلنه زیاتوالي خبره وکړې چې له بوستن سره مساوي کیږي؛ نو باور وکړه چې بدل به شي.) هغه خپل پنسل په مېز وویشت او برگ یې راوکتل: (بې ایماني، ټگي... او ستاسو همدا کار دی.) دې سره یې زما د دفتر نورو همکارانو ته لاس ونيوه بیا یې زیاته کړه: (تاسو خپلې ارواوې په شیطانانو پلورلي دي، ستاسو یوازینی موخه دا ده چې خلک تېرباسئ او پیسې وگټئ.) بیا یې د دروغو خدا وکړه، لاس یې تر کمیس لاندې تېر کړ او ویې ویل: (زه مې د غوړ دا ماشین بندوم، چې کار وکړم.)

دې خبرو یې زه سخت ولرزولم، بهر وواتم او د چارلي په دفتر ورغلم، په نیمایي لاره کې ودریدم، بېخي نه پوهېدم چې څه کوم، بېرته راتاو شوم، په زینو ښکته شوم، له دروازې ووتم، اسمان شین و، سترگې مې وگرځولې، پیغلې نجلۍ لمبا ختمه کړې وه او له نهر بیرون راوته، سیرنگ یې سم له ځانه تاو کړی و، پوخ عمر سړی نه و، څو ماشومانو په نهر کې لوبې کولې، یوبل ته یې چیغې وهلې او اوبه یې سره شیندلې. یوه مشره ښځه تر زنگونو په اوبو کې ولاړه وه او غاښونه یې پاکول، هاخوا بلې ښځې کالي مینځل. ما وې که ستونی کې مې څه نښتي دي، د سیمټو په یوې ټوټې کیناستم، هڅه مې کوله چې د نهر بد بوی ته پام ونه کړم، ډېره هڅه مې وکړه چې اوبسکې وزغمم، زه په دې نه پوهېدم چې ولې خفه یم.

د هاوورډ دا خبره م. نه غ. ونو لگیده چې (ستاسو موخه یوازې پیسې گټل یې... په اصل کې زه له خوږې (ټپي) گوټې نیولای وم.

ورو ماشومانو پر یو بل اوبه اچولې او خوږې چیغې یې څلورو خواو ته خپرې کول. ما به د. د. کاوه چې څه کولای شم، څنگه به ددې ماشومانو

غوندې بيغمه شم؟ هو ددوی معصوميت او خوښي چې مې په غور وليده دې پوښتنې ارام نه پريښودم، دوی خواران نه پوهېدل چې په دې چټلو اوبو کې لمبا دوی له څومره لوی خطر سره مخ کړي دي. يو په ملا کړوپ سپين ږيري سړی امسا په لاس بېټ بېټ د نهر په غاړه روان و، يوې شېبې ته ودرید، شوخو ماشومانو ته يې وکتل، بيا يې په کرښه خوله خدا خپره شوه.

ما فکر کاوه چې په هاوورد باور کولای شم او که دواړه سره يو شو دا ستونزه حل کولای شو، همدې سره مې په قراره ساه واخيسته، يو کانی مې راواخيست او نهر ته مې وغورځاوه، د هغې د څپو په ختمیدو سره په ما کې د خوښۍ يوه څپه پيدا شوه، زه پوهېدم چې زه د هاوورد په څېر گام نشم پورته کولای، هاوورد مشر و، ډېر تريخ و، د خپل شخصيت د جوړلو لپاره يې له ټولو شته فرصتونو گټه پورته کړې وه؛ نو ښکاره وه چې اوس يې په دې گام څه زيان نه لیده. خو زه ځوان وم، اوس مې ايله ژوند پيل کړی و او دا مې نه غوښتل چې پاېله مې د هاوورد په څېر شي.

زه چې دې چټلو اوبو ته ځير شوی وم، نو د نيو همشپاير د غرونو په سر د خپل ښوونځي منظره مې سترگو ته شوه، هلته مې خپلې رخصتۍ يوازې تېرولې، نورو ملگرو به مې له نڅا او موسيقۍ خوند اخيست او چکرونه به يې وهل، ورو ورو راباندې نهيلي زور شوه او زه يوازې شوم. په دې شپه خپل کټ کې پريوتم، هغه خلک رايا د شول چې زما ژوند ته راغلي وو، هاوورد، چارلي، کلاډين، اين، انيار او فرينک کاډا. ما فکر کاوه چې که دې خلکو سره نه وی مخ شوی اوس به مې ژوند څنگه و؟ چېرته به وم؟ دا به نه... يا مې د خپل راتلونکي په اړه فکر وکړ، زه به چېرته هم؟ ډېر فکر مې وکړ چې دا پوښتنه ځواب کړم.... چارلي خو راته ښکاره

ويلي وو چې له ما او هاوورډ په راپورونو کې لږ تر لږه د اولس سلنه زياتوالې
 ښودلو تمه لري، زه څه ډول راپور ورکړم؟ بيا مې ذهن ته يوه خبره راغله چې
 آرام يې کړم، ما ويل چې دا خبره مخکې ولې نه راياديدې؟ ښکاره ده دا
 پرېکړه زما نه وه. هاوورډ خو لا مخکې ويلي وو چې هغه څه به کوي، چې
 ښه او سم ورته ښکاري. زما په راپور يې هېڅ اغېز نه کاوه، ما خو خپلو
 بادارانو ته د ښې اقتصادي ودې راپور ورکولای شو او خوشالولای مې
 شول، خو هاوورډ بيا خپلواک و. زما کار په ماسټر پلان کوم اغېز نه درلود،
 خلکو راته څو ځله زما د کار ارزښت په گوته کړ، خو زه پوهېدم چې خبره يې
 غلطه وه، په ذهن مې فشار کم شو او له خوبه مې ښه خوند واخيست. څو
 وروسته هاوورډ سخت اسهال شو، موږ زر د کاتوليک روغتون ته ور وست،
 ډاکټرانو دوا ورکړه او سپارښتنه يې وکړه چې زر يې امريکا ته وليږدوو.
 هاوورډ موږ ته وويل چې د اړتيا وړ ټول مواد يې راټول کړي دي او په
 بوستن کې به ترې په اسانه راپور جوړ کړي، د تلو په وخت کې يې راته
 وويل: (د اعدادو او ارقامو جادوگرۍ ته اړتيا نشته، ته که ددې اقتصادي
 پرمختگ د فريب لپاره هره وړاندوينه کوې ويې کړه، خو زه يې هېڅکله
 ددې فريب برخه نه گرځم.)

دويمه برخه

له ۱۹۷۱ تر ۱۹۷۵ ز پورې

شپږم فصل

زما څېړنيزه ونډه

له اندونيزيايي حکومت، اسيايي پرمختيايي بانک او USAID سره سره د تړون لپاره مو بايد له هغه مرکزونو ليدنه کړې وای چې په ماسټر پلان کې يې يادونه شوې وه. ددې کار لپاره زه وټاکل شوم، چارلي خبره داسې وکړه: (تا د امازون حالت ليدلی، ښه پوهېږې چې له حشراتو، مارانو او چټلو اوبو سره څه وکړې).

له يوه موټروان او يوه ژباړونکي سره مې ښايسته ډېر ځايونه وليدل او ډېر څه کوونکو ځايونو کې پاتې شوم. له ځايي چارواکو او سياسي رهبرانو سره مې وکتل او د اقتصادي ودې په اړه مې د هغوی نظريات واوريدل خو دا احساس مې وکړ چې زياتره يې د معلوماتو له ورکولو وېرېږي. هغوی له ما وېرېدل، همدا يوه خبره يې کوله چې له لوړو مقاماتو سره وگورئ او يا په جاکارتا کې له دولتي ادارو او ولسمشر سره خبرې وکړئ، ما به کله کله ويل چې گني پر ضد مې کومه دسيسه جوړېږي.

داسې سفرونه لنډ وي، په دوه درې ورځو کې خپل دفتر ته هم تلم راتلم، کومې ښځې چې دا چارې تنظيمولې يو زوی يې له ما څو کاله کشر و، نوم يې تورزمان و خو له مور پرته نورو ټولو ورته ريزي ويل، ده په يوه ځايي زما کار سره يې علاقه وښوده، زه وېرېدم چې

حتمن به رانه دنده غواړي، ماته يې د اندونيزيايي ژبې سبق هم پيل کړ. اندونيزيا چې له هالنډه خپلواکي واخيسته نو د ولسمشر سيوکارنو لومړيتوب ه بايد عامه شي. په دې ټوله سيمه کې تر درې سوه ډېرې ژبې ويل کېږي. د سيونارکو دا فکر ښه و چې اندونيزيا يو گډ کلتور

ته اړتيا لري چې له ډېرو وچو (جزيرو) او بې شمېره تمدنونو يو متحد هيواد جوړ کړي. د ژبپوهنې يوه نړيواله ډله يې جوړه کړه او اندونيزيايي ژبه يې رامنځته کړه، ددې ژبې بنسټ مالايي ژبه وه خو ډېر بدلونونه پکې راغلل او ګرامري پېچلتياوې يې ترې وويستې، له ۱۹۷۰ ز کال راپدې خوا خلکو دا ژبه پيل کړې و او ورسره يې خپلې ژبې هم ويلې.

ريزې تکړه ښوونکي و او ډېرې ښې ټوکې به يې هم کولې، زه په دې پوهېدم چې د شوار او هسپانوي ژبو په پرتله باشا (اندونيزيايي) ژبه ډېره اسانه ده.

ريزې يو موټرسايکل درلود او د ښار له خلکو سره زما پېژندګلوي يې خپل مسئوليت ګانه. يو ماښام يې راته وويل: (زه به تاته د اندونيزيا هغه مخ دروښم چې تا لا نه دی ليدلی.) زه يې ځان سره په موټر سايکل سپور کړم او روان شو.

موږ ډېرسيلونه وکړل د نانځکو ننداره، روايتي موسيقي، اورلوبه، مداري او پېږي (کهنه فروشان)، دې خلکو هر څه پلورل له زړو امريکايي منع شويو فيتو (کيسټو) نيولې تر ځايي نايابه لاسي شيانو.

په اخر کې بيا يو (کافي شاپ) ته لاړو، د ځوانو نجونو او هلکانو ګڼه ګڼه پکې جوړه وه، خولۍ يې په سر کړې وې او وينسته يې داسې جوړ کړي وو لکه په ۱۹۶۰ ز کال کې به چې په (بيټلز) ننداره کې کېدل. خو ځانګړتيا پکې دا وه چې هر يو کس پکې اندونيزيايي و.

يوه مېر ته خلک ناست وو، ريزي ورسره زما پېژندګلوي وکړه او ورسره کيناستو، د انگليسي ژبې په ويلو کې درجې بېلابېلې وې، خو ټولو ويلای شوه. زما د ښوونکي وستانيلې او ډاډ يې راکړ. د ژبې په موضوع يې بحث پيل کړ او ماته يې وويل چې امريکايان ولې زموږ ژبه نه زده

کوي؟ ما خواب نه درلود، ما دا وضاحت هم ونه کړ چې زه يوازینی لويديځوال ولې دلته راغلی يم، ځکه دلته هغوی ټول په ښو هوټلو او کلبونو کې چکرې وهي.

دا شپه به مې تل په یاد وي، ريزي او ملګرو يې ماسره د خپلو په څېر چلند وکړ، ددوی په لیدو مې د خوښۍ احساس وکړ. ددوی ښار، خواړه، موسیقي، لونګین سګرټ چې ددوی د ژوند برخه وه، ټوکې ټکالې، لنډه دا چې زه ددوی په هر څه کې شریک وم. داسې فکر مې کاوه چې د پیس کور شپې بیا راغلې دي. بیا مې ویل چې ولې په فرسټ کلاس (په الوتکه کې لومړۍ درجه ځای) کې سفر کوم؟ که زه په هغه کې سفر وکړم داسې ډېر ملګري به له لاسه ورکړم. شپه چې پخیده مجلس هم خوړیده مانه یې پوښتنې کولې، د ویتنام د جګړې په اړه یې زما نظر وغوښت، هغوی دې (غیر قانوني برید) ډېر وېرولي وو او چې پوه شول احساسات مو سره ورته دي، نو بیا ډېر آرام شول.

زه او ريزي د شپې ناوخته مېلمستون ته راستانه شو، توره تیاره وه، ما ترې له زړه مننه وکړه، د بیا ناستې ژمنه مو وکړه، یو بل ته غاړې وتو او خپلو خونو ته لاړو.

د ريزي او ملګرو بندار یې دا شوق راکړ چې له MAIN ډلې جلا باید ډېر وخت تېر کړم. په سبا یې زما او د چارلي ناسته وه، ښکاره مې ورته وویل چې له ځایي خلکو د معلوماتو په راټولولو کې بوخت يم، بله دا چې د راپور لپاره حقایق باید د جاکارتا له رسمي دفترونو ترلاسه کړم؛ نو دواړو دا ومنله چې یوه یا دوه اونۍ باید په جاکارتا کې پاتې شم.

وښوده، خو ما په زړه ګوړې ماتولې چې وخت به په خپله خوښه تېر کړم، سیل به وکړم او ښو هوټلونو کې به شپې وکړم.

جاکارتا ته چې ورسيدم عقده مې ختمه شوه، ژوند راته بل ډول ښکاريده، جاکارتا کې راته خپل امريکايي هيوادوال بل ډول ښکاريدل، ښايسته مېرمنې يې ډېرې ښې نه ښکاريډې، کړکيو ته نصب شوي سيخان ډېر څرگند ښکاريدل، مخکې مې پرې فکر نه و کړی، د ښکلي هوټل خواړه يې خونده وو. دلته په دې هم پوه شوم چې سياسيون او سوداگر راسره په ناسته کې څومره څيرک وو، ما مخکې په دې خبره فکر نه کاوه خو اوس داسې فکر کوم چې ښه پرې نه لگيدم، په پېژندگلۍ کې به يې ماته د باشا ژبې هغه لغتونه کارول چې په قاموس کې د پلټونکي او رازونو ټولونکي په هغه وو. ما ترې دا خبره پته کړې وه چې زه په باشا ژبه پوهېږم، ژباړونکی مې هم دومره پوهېده چې په څو ټکو پوهېږم، ما يو قاموس اخيستی و، چې له دوی به جلا شوم هغه کې به مې پلټنه کوله.

ما سره څو ځله دا پوښتنه پيدا شوه چې دا القاب د ژبې پېښه وه او که د قاموس ناسم تعبير؟ هڅه مې وکړه چې همداسې باور وکړم. خو ما چې ورسره څومره وخت تېراوه په دې پوهېدم چې زه ورته يو مداخله کار ښکارم. په دې هم پوه شوم چې ماسره د مرستې امر ورته له لوړو مقاماتو راغلی او دوی له دې چې ويې مني، نور زه هم نه پوهېدم چې امر به له کومه راغلی وي. کوم لوړپوړکی چارواکی؟ بانکدار؟ پوځي جنرال؟ يا د امريکا سفارت؟ زه يوازې په دې پوهېدم چې دا خلک مې خپل دفتر ته ورغواړي، ښه روغې کوي، چای راکوي، مرسته راسره کوي، خو ددې ټولو کارونو ترشا يو کينه هم شته چې راسره پالي يې. زه د خپلو پوښتنو په ترلاسه شويو ځوابونو شکمن وم، ځکه ماته ناشونې وه چې ژباړونکي سره دفتر ته ننوځم او چې چاسره وغواړم ووينم. که څه هم وخت به مو له مخکې اخيسته. د کار دا ريفاتو کې ډېر وخت ضايع کېده، تيليفونې کار

په نشت حساب و. موږ اړ وو چې په گڼه گونو او تنگو کوڅو کې مزلولنه وکړو او ساعتونه تېر کړو، حال دا چې ځای به رانه څو سوه متره ليرې و. هلته په رسيدو به مو ډېرې فورمې ډکولې، بيا به يو سکرتر راپيدا شو، مخامخ چلند به يې ډېر ښه و، جاوا کې دا رواج و، په موسکا به يې رانه وپوښتل چې څه ډول معلومات غواړم، بيا به د کتنې پر ځای د کتنې وخت راکول کېده. د ملاقات وخت به طبعاً څو ورځې وروسته و او وخت به دومره و چې د معلومات چمتو شوې دوسيه پکې راکړل شي، صنعتکارانو به خپل پنځه او لس کلن پلانونه راکول او بانکدارانو به اسناد لرل. دولتي چارواکو به يوازې د هغو پلانونو لست راکاوه چې ددوی په تخته به ليکلی و، عمل ته به پاتې و او اقتصادي وده به يې ډېروله. دا ټول په دې معنا وو: اندونيزيا د داسې يوې خوشالۍ په درشل ولاړ هيواد دی چې ښايي کوم بل هيواد به ددې خوشاليو خوند څکلاي وي. ما يو داسې کس هم ونه ليد چې په دې کار يې شک کړی وي او بدل معلومات يې راته راکړي وي. زه چې بنډونگ ته راستون شوم په خپلو تجربو مې فکر کاوه، د خفگان کومه خبره حتمن وه، فکر مې کاوه چې په اندونيزيا کې زما کار يوازې يوه لوبه ده، دا د قطعو لوبه وه چې موږ به پکې پرې پټولې. موږ پر يو بل باور نه شوکولای او نه مو پر هغو موادو باور کاوه چې يو بل سره به مو تبادله کول. دا ډېره جدي لوبه وه، اغېز يې ډېر اوږدمهالې و او کلونه وروسته به د ميليونونو خلکو په ژوند راڅرگنديده.

ازمېښت

ريزي بانډونگ ته زما په راستنيدو ډېر خوښ و، راته يې ويل چې: (نن شپه دې يوې مېلې ته بوځم، دا د نانځکو تر ټولو ښه ننداره ده، بېگا ته يې ځانگړې ننداره ده.)

په موټرسايکل يې د ښار هغو برخو ته بوتلم چې زه ترې ناخبره وم. داسې سيمو ته لاړو چې د اندونيزيا روايتي کورونه پکې اباد وو، چټونه يې له کاشي (Tiles) جوړ شوي وو، د معبدونو په څېر ښکاريدل، د استعمار د دور لوبې ودانۍ پکې نه ښکاريډې. خلک غريب وو، خو چلند يې له فخر ډک و. کالي يې زاړه و خو پاک ستره به يې اغوستل، هر ځای ته به چې تلو په ورين تندي به مو ښه راغلاست کېده. يو ځای کې ودریدو ماشومانو رامنډې کړې، زه يې لمس کړم او زما کالی يې وکتل، يوې وړې ماشومې راته د سور ياسمين خوشبويه گل په وينښتو کې وټومبه.

موټرسايکل مو تياتر (نندارې) ته نږدې د سرک پر څنډه ودراره، ډېر خلک راغلي وو، شپه رڼه او ښکلې وه. موږ که څه هم د پخواني بنډونگ په مرکز کې وو، خو په سرکونو څراغونه وو، د اسمان رڼو ستورو سترگونه وهل، په هوا کې د لرگيو، موم پليو او لونگو خوره خوشبو گډه وه.

ريزي په خلکو کې ورک شو، بېرته له خپلو ملگرو سره راغی، هماغو وو چې په کافي شاپ کې موسره کتلي وو، ماته يې تود چای، کیک او سيټ Sate راکړ، سيټ يو ډول ميده شوې غوښه ده چې د موم پليو په تېلو کې سره کيږي. غوښې ته ځير شوم، ځکه يوې ښځې راته په خدا وويل چې بېخي تازه غوښه ده، همد اوس پخه شوې ده.

زه ددې په لیدو ډېر حیران شوم چې ددوی وروستي نښه شوي هیوادونه د لیرې خیتخ کمزوري نظامونه نه دي، بلکې د منځنۍ آسیا ټول هیوادونه، فلسطین، کویت، عربستان، عراق، شام او ایران وو، بیا افغانستان او پاکستان ته ور وگرځید. هر ځل به یې چې کوم هیواد خپل ډول ته اچاوه، ځینې بد توري به یې ورسره کارول.

خلک بېخي په جوش راغلی وو، په ډول کې به چې کوم هیواد ورزشات شو خلکو به چیغې کړې، خدا گانې، درد او غوسه، په یوه وخت خلکو کې همدا درې واړه څپې لیدل کېدې. ما داسې احساس هم وکړ چې د نانځکې ځینې خبرې په خلکو بدې ولگیدې، زه لږ ووېرېدم ځکه په دوی کې زه ډېر بدل وم او د شخړې پر وخت کېدای شوای زه په نښه شوی وی. وروسته بیا نیکسن داسې خبره وکړه چې زما سر یې را وگرځاوه:

(دا نړیوال بانک ته وسپارئ، وبه گورو چې د اندونیزیا د شتمنۍ په تروپلو زموږ د خزانو ډکولو لپاره څه کولای شي؟) له نقشې یې اندونیزیا را واخیسته او غوښتل یې ډول ته یې ور واچوي، په همدې وخت کې له سیورې یوه بله نانځکه راووته او مخ ته راغله، دا د کوم اندونیزیایي کس گوداگی و چې باتک کمیس او خاکی رنگ پطلون ور اغوستل شوی و، په خپلو کالیو یې یوه نښه هم لگولې وه چې له هغه یې نوم څرگندیده. ریزې وویل دا د بنډونگ یو مخور سیاستوال دی.

دا نانځکه د نیکسن او دویم کس منځ ته راغله او چیغه یې کړه: (بس یې کړئ، اندونیزیا خپلواک هیواد دی) خلکو یې په ملاتړ چیغې کړې، دې سره بیرغ لرونکي کس خپل بیرغ راواخیست او د نیزې په شکل یې د اندونیزیایي په سینه ورځنښ کړ، اندونیزیایي په ډېرو سختیو مړ شو، خلکو توهینونکې چیغې ووهلې، نیکسن او ډول لرونکې کس زموږ مخې ته

ودريدل، خلكو ته يې وکتل او له سېټېج نه ووتل.
 ما ريزي ته وويل چې زه بايد اوس لاړ شم.
 هغه د خواخوږۍ په ډول خپل لاس زما په اوږه کېښود او ويې ويل: (مه
 وېرېږه، هر څه سم دي، هغوی شخصاً باسره هېڅ کار نه لري) خبره مې
 زړه ته نه لويده.

بيا ټول کافي شاپ ته لاړو، ريزي او ملنرو يې ډاډه کړم چې د نيکسن او
 نړيوال بانک د ډرامې په اړه يې له مخکې معلومات نه درلودل، يو ځوان
 پکې وويل چې ددې نندارې په اړه څوک نه پوهېږي چې څه پکې ښودل
 کېږي.

ما په لوړ غږ وويل، دا ننداره يې لکه چې زما په وياړ جوړه کړې وه، يوراته
 په خدا وويل، ستا خودي بېخي ډېره ده، بيا يې زه په ملا وتپولم: (ستاسو
 امريکايانو خپل انداز دی.)

ماته مخامخ کس راته وويل: (اندونيزيان له سياسته ډېر معلومات لري،
 امريکايان داسې ننداره نه گوري؟)

يوه ښکلې جلی راته مخامخ ناسته و، په پوهنتون کې يې انگليسي لوسته،
 هغې وپوښتلم: (ته خپله نړيوال بانک سره کار نه کوې؟)

ما ورته وويل چې زه له اسيا سي پرمختايي بانک او USAID ادارې سره کار
 کوم؛ نو بيا يې وپوښتلم چې: (دا دواړه يو نه دي؟) زما ځواب ته په تمه نه
 ه د همدې نن شپې له نندارې سره سم نه دي؟

ايا ستاسو دولت اندونيزيا او نور هيوادونه د انګورو يوه غونچه نه گڼي، چې
 کم به، خونړ، شې، هغه ترې واخلي او نور وغورځوي؟ انگلستان وساته،
 کړه، اندونيزيا خپل ځای ته ورسوه.

يوې بلې ښځې وويل: (زموږ د تېلو وروستۍ څاڅکۍ وزېښتۍ.)

ما غوښتل چې خپله دفاع وکړم، خو نه مې شوه کولای. ما دلته په راتګ فخر کاوه چې په یوه ځای کې د امریکا پر ضد یوه ننداره وړاندې کېږي او زه له خپل ځایه پورته نه شوم، که مې دا فکر کړی وی چې دا زما شخصیت حمله وه هم په حقه وم، ما غوښتل هغوی ته ونسیم چې وګوره زه دومره جرات لرم چې دا هر څه زغمم. ما دا هم ورښکارول چې زه د خپلې ډلې یوازینی غړی یم چې بهاشا مې زړه کړې او غواړم چې ستاسو کلتور خپل کړم او تر څنګ یې مهمه خبره دا ده چې ددې نندارې یوازینی بهرنی نندارچي یم، خو فکر مې وکړ چې دوی سره بحث نه کول هوښیاري ده. ددې پر ځای مې هڅه وکړه چې ددوی خبرو ته ډېر پام وکړم، زه په دې پوه شوم چې دوی څه فکر کړی چې دالانګ له ویتنام پرته یوازې مسلمان هیوادونه جلا وښودل.

د انګلیسي محصلې وخنډل او یې ویل (لکه چې اصل پلان همدا دی). بل کس وویل: (ویتنام لنډمهالې معامله ده، لکه نازیانو ته چې هالنډ و، یوازې یوه وسیله، یا د توپ تخته چې پښه پرې کینودل شي او ګام واخیستل شي).

ښځې خپله خبرې پسې وغځوله: (اصلي هدف خو اسلامي نړۍ ده). زما نوره حوصله ختمه شوه، د اعتراض په ډول مې وویل: (تاسو دا نشئ ویلای چې امریکا د اسلام پر ضد ده).

(ښه؟ دا له کله؟ ته د ټواین بي (آرنولد، جی ټاین بي) په نوم خپل یو مورخ ولوله هغه په پنځوسمه لسيزه کې وړاندوینه کړې ده چې په راتلونکي پېړۍ کې به اصلي جګړه د پانګوالو او سوسیالیستانو تر منځ نه؛ بلکې د عیسویانو او مسلمانانو تر منځ وي).

ما په حیرانۍ وپوښتل: (ټواین بي رښتیا داسې ویلي دي؟)

(هو، The world and the West Civilization on Trail ، کتابونه یې ولوله.)

ناستو کسانو یو بل ته وکتل، باور یې نه کېده چې زه به داسې کم غټه پوښتنه کوم، بیا یې خبرې داسې په قلاړه پیل کړې لکه یو ناپوه انسان چې مخاطب وي :

(ځکه چې ټول لويديځ او د دوی مشره امریکا اوس په دې پسې راخیستې چې ټوله نړۍ ونیسي او د تاریخ تر ټولو لویه امپراتوري رامنځته کړي، دوی خپلو موخو ته ډېر نږدې دي، اوس خو یې شوروي اتحاد مخه نیولې، خو دوی به ستړي شي. ټواين بي همدا خبره نیولې وه چې روس خو هېڅ مذهب نه لري، دا نظریه کوم بنسټ نه لري، تاریخ دا ښودلې ده چې عقیده یعنې روح او په ستر ذات د باور اصلي بنسټ دی او دا شتمني یوازې موږ مسلمانانو سره شته، د ټولې نړۍ په پرتله دا خلک موږ سره ډېر دي، تر عیسویانو هم ډېر، نو ځکه به تر هغه انتظار کوو، چې قوي شو.)

یوه بل کس یې خبره پخه کړه: (موږ به وخت ته په تمه شو او بیا به د مار غوندې خپل گوزار وکړو.)

زه بیواکه شوم او ومې ویل : (دا فکر هم وپرونکی دی، ددې د بدلولو لپاره موږ څه کولای شو؟)

ښځې زما سترگو ته راوکتل وېې ویل: (دومره مه ځانغوښتونکی کیږه، ته باید پوه شې چې په نړۍ کې ستاسو له مانیو او مغازو پرته نور شيان هم شته، خلک له لوړې مري او تاسو خپلو موټرو ته د تېلو په غم کې یئ. ماشومان له تندې مري او تاسو د فیشن په مجلو سر ټیټ کړی دی، زموږ به څه ماتمه ښه بخت او بیوزلی په گرداب کې ډوبیږي خو تاسو مو د مرسي چيغې او فريادونه هم نه اورئ، څوک چې درته دا خبرې کوي به

هغوی خان کنوی، په هغوی د انقلابي او سوسیالیست ټاپه لگوي او غلي کيښي. تاسو دا بیوزله خلک غلامان کوي، داسې مه کوي، دې خواته د تيله کولو پر خای ورته د خپل زړه دروازې پرانیزي، اوس وخت لږ دی، که تاسو په خان کې بدلون رانه ولي نو بربادي مو نصیب ده.)

تر دې څو وروځې وروسته د اندونیزیا هغه بانفوسه سیاستوال چې په ننداره کې یې د نیکسن مخه نیولې وه؛ کوم موټروان په موټر وواهه، ویې واژه او د تل لپاره ورک شو.

اتم فصل

عيسى عليه السلام : له نوې زاويې

دا ننداره او د هغې شخصي خبرې چې تر ډېره د دې وېشې د ستونزې هغه شېې زما فکر او احساس ته نوې بڼه ورکړې.

په اندونيزيا کې د خپلو فعاليتونو په غبرگون کې هېڅ ځله ستونزې نه دي پېښې کړې، خو زما احساسات پر غبرگون زور ور وړ، ما خپل احساسات د ستونزې تاريخ په مثالونو او بيولوژيکي غوښتنو کې وړې وړ، ما خپله مداره بل د انساني اړتياوو برخه گڼلې وه او په دې کې چې ځان مدللې کړي وې، انيار، چارلي او زموږ نور ملگري يوازې هغه څه کوي چې ځانکو بل دي دي، يعنې خپل او د خپلې کورنۍ لاسنيوی، په دې کې نوې خبره نشته.

خو له اندونيزيايي ځوانانو سره خبرو زه د مسئلې بل اړخ ليدو ته چمتو ېم. ددوی له زوايي مې چې وکتل، نو داسې احساس مې وکړ چې ددې ځانغوښتنې پر بنسټ بهرنۍ پاليسي نه راتلونکو نسلونو ته خدمت دی او نه يې خونديتوب پکې شته. په ساده ټکو کې يې د اوږدمهالي فکر نشته تعبيرولاى شو. ددې ماهيت او ترکيبي عناصر داسې وي لکه د سوداگريزو شرکتونو کلني راپورونه او يا هم د ټاکنو پر وخت د سياستوالو د بهرنۍ پاليسۍ لرونکي پلان.

د خپل راپور لپاره په ارقامو پسې څو ځله جاकारتا ته لاړم، هلته يوازې د دې مسايلو مې فکر وکړ او په يوه کتابچه کې مې يادښتونه هم واخيستل، په هغه ښار کې ښه وگرځيدم، سوالگرو ته مې خيرات ورکړ، نڅاگرو او د کوڅو له ماشومانو سره مې خبرې وکړې.

د دې وخت مې د بهرنيو مرستو په څرنگوالي هم فکر وکړ. دا خبره راته

څرگنده شوه چې پرمختللي هيوادونه مخ پر ودې هيوادونو کې د بيوزلۍ او لوړې د ختمولو لپاره څه کولای شي. ما فکر وکړ چې بهرنۍ مرستې د خدای لپاره نه وي، ددې ترشا حتمن ځينې موخې شته. دا پوښتنه راسره پيدا شوه چې دا مرستې کومه پټه موخه لري که نه او که لري يې څه بدلون بايد پکې راشي؟ ما هيله لرله چې زما او نور هيوادونه به هم د نړۍ د بيوزلو او رنځورو خلکو د مرستې لپاره څه اقدام وکړي، خو په دې ډاډه وم چې داسې نه کيږي او که کيږي هم نو زموږ د مداخلې بنسټيز محرک به بل څه وي.

ما به تل له ځانه دا پوښتنه کوله چې که بهرنۍ مرستې د استعمار لپاره کيږي؛ نو دا ناسم کار دی؟ زه به تل چارلي غونډې خلکو ته پسخيدم، هغه پر خپل نظام دومره کلک باور درلود چې غوښتل يې په ټوله يې دنيا په شين زور ومني. زه په دې شکمن وم چې د محدودو وسايلو په لرلوسره به د نړۍ ټول خلک د امريکا په څېر ژوند څنگه وکړي، حال دا چې په امريکا کې خپله ډېر خلک د لوړې ښکار دي او زه خو په دې هم نه پوهېدم چې د نړۍ ټول ملتونه رښتيا هم غواړي چې زموږ په څېر ژوند وکړي که نه؟ د تاوتریخوالي، خفگان، اعتياد، طلاق او جرمونو په اړه زموږ خپلې شمېرې دا ښيي چې که څه هم موږ د انساني تاريخ په ښو ملتونو کې راځو خو کېدای شي چې زموږ په ټولنه کې خوښۍ تر نورو ډېرو لږې وي، نو بيا موږ ولې غواړو چې نور خلک دې رانه تقليد وکړي؟

کلاډين لکه چې ددې ټولو شيانو په اړه راته ويلي وو، هغه وخت زه نه پوهېدم چې هغه راته څه وايي. دا ټول علمي دلايل که يوې خواته شي نو زه په دې حقيقت پوهېدلی وم چې زما د ساده توب دوره پای ته رسيدلې ده، 'ما په خپله کتابچه (روزنامچه) کې وليکل:

(آیا د امریکا په متحده ایالاتو یو کس هم بې گناه (معصوم) شته؟ په دې کې شک نشته چې لوړ پوړي وگړي پکې ډېره برخه اخلي، خو دا هم حقیقت دی چې زموږ په شان میلیونونه خلک باید د اوسني وخت لپاره د وروسته پاتې هیوادونو له استعمار مستقیه یا غیر مستقیه مننه وکړي. د اندونیزیا غوندې بېوزله هیواد نه وسایل او مزدوران راتلل، هغوی موږ ته کار کاوه او لږ شمېر به یې د بېرته ستندو جوگه پاتې کېدل. بهرنیو مرستندویه پوړونو دا خبره باوري کوله چې د یوه هیواد بچی او لمسي یرغمل نیول کیږي. هغوی دې ته اړ کېدل چې خپل طبیعي وسایل زموږ شرکتونو ته راکړي، له زده کړو، روغتیا او نورو خدمتونو لاس ومینځي او زموږ پور پرې کړي. دا رښتیا ده چې د فابریکو، هوایي ډگرونو او صنعتي پارکونو د رغونې په بهانه زموږ شرکتونو له دوی د پور ډېره برخه وصول کړې ده، خو دا فورمولونه په زیاتره ځایونو کې صدق نه کوي. دوی دا عذر وړاندې کوي چې ډېر شمېر امریکایان په دې حقایقو نه خبریږي، خو دا عذر د دوی د بې گناهی استدلال نه کوي. دا خلک ناخبره دي، د ناسمو ارقامو په وړاندې کولو یې ذهن بدل شوی دی، خو بې گناه ورته په هېڅ صورت نه شو ویلای.)

زه هم په هغو خلکو کې یم چې خلکو ته ناسم معلومات وړاندې کوم او په خپله گناه اعتراف هم کوم.

د یوې سپیڅلې نړیوالې جگړې تصور هم ځوروونکی و خو ماداسې فکر کاوه چې دا کار شونی دی. ما فکر کاوه چې که د جهاد په نوم دا جگړه ونښته؛ نو د مسلمانانو او عیسویانو به لږه او د مخ پر ودې او پرمختللیو البته مسلمانان پکې مخکې کېدای شي. موږ پرمختللي هیوادونه وسایل کاروو او مخ پر وده هیوادونه راته دا وسایل چمتو

کوي. دا د پخوانۍ سوداګريز استعمار په نوې بڼه تکرار و. دا یو داسې نظام و چې زورواکو پکې له محدودو وسایلو د کمزورو ډېر وسایل ترې ترولای شول.

ما د ټوانین بې کتاب نه و لوستی خو له تاریخه په دې پوه شوی وم چې که له یوه ملته تر ډېره وخته د هغوی وسایل استثمار شي؛ نو بغاوت رامنځته کیږي. ما د بېلګې په ډول د امریکا انقلاب او ټام پین رایاد کړل. زما په یاد دي انگلستان چې مالیات وضع کړل دلیل یې دا ووې چې موږ به د فرانسویانو او نیوزلنډیانو پر وړاندې د خپلو کورونو دفاع کوو، خو کوم خلک چې له دې حالت اغېزمن شوي وو هغوی برعکس بل ډول فکر کاوه.

پین په خپل ستر کتاب (Common sense) کې خپلو هیوادوالو ته یو وړاندیز کړی دی. دا په اصل کې د هماغې (اروا) تصور دی چې ځوانو اندونیزایي ملګرو هم راته راګړی و. ده د یوه تصور، د یوه ستر ذات په عدل باور، خپلواکۍ او مساوات درس ورکړی و، چې دا درس د انگلیسي نظام د لوړپوړې طبقې پرضد و، مسلمانانو یو پر لوی ذات باور درلود او بل یې ویل چې پرمختللي هیوادونه د ټولې نړۍ د استثمار حق نه لري. لکه څنګه چې د انگلیسي استعمار پر ضد امریکایان په یوه خبره سره راټولیدل همداسې مسلمانانو د خپل دین لپاره جګړې ته ملاګانې تړلې دي او لکه څنګه چې په ۱۷۷۰ ز کال کې انگلیسانو کړي وو، هماغسې اوس موږ هم په مسلمانانو د ترهګرۍ تور پورې کوو او تاریخ یو ځل بیا تکراروو.

زه خو وایم هغه به لا څنګه نړۍ وي چې امریکا او شوروي اتحاد پکې یرغلونه ونه کړي او خپل قوت یوازې د بیوزلۍ له منځه وړلو، زده کړو او روغتیا ته وقف کړي او له دې اسانتیاو زموږ هیوادوال هم ګټه پورته کړي. ما تل په دې فکر کړی چې که موږ وغواړو بیوزلي ختمه کړو او خپل

چاپېريال وساتو؛ نو په راتلونکو نسلونو مو څه اغېز کولای شي. زه خو فکر نه کوم که زموږ مشرانو به دا فکر کړی وي چې د ژوند په خوند او اسانتياوو يوازې د امريکايانو حق دی؛ نو بيا موږ ولې د استعمار پراخوونکي پلان عملي کوو، حال دا چې همدې استعمار سره په مبارزه مو مودې تېرې کړې دي.

په اندونيزيا کې مې وروستی شپه وه. له خوبه وينس شوم، څراغ مې روښانه کړ، فکر مې کاوه چې په خونه کې راسره کوم بل څوک هم تشه، د هوټل د خونې مېزونو، څوکیو، کړکیو او کړکیو ته پرتو پردو ته ځير شوم، سترې ویده شوم. په خوب کې مې عیسی ^{عليه سلام} ولید، هماغسې ښکاریده لکه په ځوانۍ کې به مې چې له عبادت وروسته ورسره خبرې کولې، توپیر یې دا و چې زما په ځوانۍ کې یې وینسته سره او پوتکی سپین و خو اوس یې وینسته تور او پوتکی غم رنګه و. هغه ټیټ شو او په کوم څه یې په خپلو اوږو پورته کړل، فکر مې وکه صلیب به وي، خو چې ومې لیدل چې د موټر ایکسل دی او د ټایر ډرم (تبی) وپورې نښتې ده، دا یې په خپل سر پورته کړی و، له تندي یې د مبالیلو غوندې وینه راڅخیده، بیا سم ودرید، زما سترگوته یې راوکتل او ویې فرمایل: (که زه بیا دې نړۍ ته راغلم نو په بل ډول به مې وگورې) ما وپوښته چې ولې؟ هغه راته وویل چې نړۍ بدله شوې ده.

د سبا رڼايي خپره شوې وه، پوهېدم چې اوس خوب نه راځي، کالي مې بدل کړل، لاندې ښکته شوم او د حوض او باغ پر څنډو وگرځېدم، سپوږمۍ لکه د څوارلسمې د جانان په مستۍ وه د گلونو خوشبویانو په هوا کې څپې کیناستم او فکر مې کاوه چې زه دلته څه کوم؟ د

ژوند پېښو دې ډگر ته ولې راوستی يم او مهمه دا چې اندونيزيا ته یې ولې راوستی يم؟ زه په دې پوهېدم چې ژوند مې بدل شوی دی، خو دا

معلومات راته نه وو چې دا بدلون خومره شديد دی. له راستنیدو وروسته مې له این سره په پاریس کې وکتل چې کېدای شي اړیکې مو سره ښه شي خو په دې لنډه موده کې مو ایله جنگونه وکړل. که څه هم په دې موده کې ډېرې ښایسته او ځانگړې شېبې هم راغلې خو دا مو محسوسه کړه چې زموږ غوسه او اوږدې شخړې مو یو ځای کېدو ته نه پرېږدي. پردې سربېره مې ژوند ته ځینې داسې نور عوامل هم راننوتې وو چې دې ته مې نه شول ویلای. په نړۍ کې یوازې یو داسې انسان و چې ما ورسره دا ټول مسائل شریکولای شول او هغه کلادین وه. ما یې په اړه ډېر فکر وکړ، زه او این د بوستون په لوگان هوایي ډگر یوځای ښکته شو او په بیک بی کې مو لارې سره جلا شوې.

نهم فصل

د ژوند جوړولو فرصت

په اندونيزيا کې د تېرې شوې مودې اصلي ازمېښت په MAIN کې کېدو. سهار تر هر څه د مخه د پروډيشنل سنټر مرکزي دفتر ته لاړم. زه هلته له لسگونو نورو کارکوونکو سره لفت ته په تمه ولاړ وم. په همدې وخت کې خبر شوم چې د MAIN اتيا کلن اجرايوي مشر میک هال، انيار ته ترفيع ورکړې ده او د پورټ لينډ د سيمه ايز دفتر مشر کړی يې دی. اوس مې بايد برونو زمبوتي ته راپور ورکولای.

برونو ډېر خوږ انسان و، د ويښتو د رنگ له امله به خلکو نقره يې گيدې باله، دا په زړه رانېکون کې له مشهور فلمي ستوري کيږي گرانټ سره برابر و. دا وړتيا يې لرله چې که چا به يې واک وگواښه؛ نو ماته به يې خوړله، خپل مسلک يې انجينري وه خو په اداره او سوداگرۍ کې يې ماسټري لرله. د اقتصاد سنجونې له ټولو برخو سره بلد و. دا د MAIN د اليکټرو پاور ډويژن او زموږ د نړيوالو پروژو و مرستيال مسئول و. دا خبره ښکاره وه چې د دده له زوړ لارښود او سرپرست له تقاعد وروسته به همدا نقره يې گيدې د هغه ځای ناستی کېده. د MAIN د نورو کارکوونکو غوندې زه هم له برونو زمبوتي وېرېدم.

د غرمې له ډوډۍ لږ وخت مخکې زه د برونو دفتر ته وغوښتل شوم، د اندونيزيا په اړه مو دوستانه خبرې اترې وکړې، بيا يې يوه داسې خبره وکړه کړ: (زه هارورډ پارکر گوښه کوم، ډېر تفصيل ته اړتيا نشته، بس دومره پوه شه چې هغه په حقيقت سترگې پټې کړي دي.) داسې وموسيد لکه له خپل دې منفي کاره چې خوند اخلي، په دې خبره مې

ګوتې پر يوه کاغذ ټکولې: (د کال اته سلنه: د فشار په اړه يې دا وړاندوينه کړې، څوک به يې ورسره ومني؟ دا څېړنې يې د اندونيزيا په اړه کړې ده، هلته فرصتونه ډېر او اسانتياوې يې شمېره دي!) بيا هغه زما سترگو ته ځير شو، موسکا يې ورکه شوه: (چارلي انگورت راته ويلي دي، ستا وړاندوينه بېخي په هدف ده او له اولسو تر شل سلنه فشار بېخي سم ثابتوي، همداسې ده؟)

ما ډاډ ورکړ چې په دې کې هېڅ شک نشته.

هغه ودرېد، لاس يې ماته را اوږد کړ او ويې ويل: مبارک شه، تاته به اوس ترفيع درکړل شي.

په دې وخت کې به دا ښه وای چې ما بيرون په کوم ښايسته هوټل کې له ملګرو سره دا شېبه نمانځلې وای، خو ذهن مې له کلاډين سره بوخت و، زما تادي وه چې د خپل پرمختګ زيری او د اندونيزيا تجربې ورسره شريکې کړم. په ما يې ډېر ټينګار کړی و چې له بهرنيو هيوادونو راته زنگ راونه وهې. زه چې بېرته راغلم نو زړه مې په دې ډېر خفه شو چې پخوانی تيليفون يې قطع شوی و او نوې شمېره يې ما نه لرله، په همدې پسې زه هم ورک وم.

په پخواني اپارتمان کې يې يوه ځوانه جوړه (ښځه او خاوند) ميشته وه، وخت د ډوډۍ و، خو زه په دې باور وم چې دواړه مې له پالنگه راجګ کړي وو، زما مزاحمت پرې بد لگيدلی و خو يوازې دومره يې راته وويل چې د کلاډين په نوم څوک نه پېژني. ما د کور خاوند ته ځان د کلاډين د تره زوی ورو وپېژاند او د معلوماتو هڅه مې ترې وکړه، خو د هغوی له اسنادو ښکارېدل چې په دې نوم کومې ښځې ته يې کور په کرايه نه دی ورکړی او د کور يې ډېر ځایونه نه دي. په پرودشمل

سنتیر کې MAIN ته اړوند دفتر کې راته وویل شول چې دا نوم ورسره نه دی ثبت شوی، یوازې دومره یې وویل چې یوه ځانګړې مشاوره لري خو ماته یې نه شي ښودلای.

تر مازیګره ستړی شوی وم او زړه مې هم ګډوډ و او تر دې سخته دا چې اوږده سفر مې ذهن بېخي خراب کړی و. زه بیرته خپل تش کور ته راغلم، چوپتیا خپره وه، یوازیتوب خوړلم، فکر مې کاوه ټولو پرېښی یم، خپل پرمختګ راته بې معنا ښکاریده او کله به مې داسې فکر کاوه چې زما په غاړه کې یوه لوحه څرېږي او لیکلي مې دي چې زه د پلورلو توکی یم. نهیلی په کټ کې پریوتم کلاډین ته وکارولم او پرې یې ښوډم، څو ساعته مې تشو دیوالونو ته کتل، یا مې له ځان سره قوي اراده وکړه چې نهیلی ته به نه تسلیمېږم او دې سره مې دحیلو احساساتو دريځې بندې کړې.

بلاخره پر ځان واکمن شوم، پاڅېدم، یو بوتل بیر مې وڅښل او تش بوتل مې په مېز وویشت، له کړکۍ مې بیرون وکتل، په کوڅه مې لکه چې هغه ولیدله چې ما خواته را روانه ده، زه دروازې ته روانیدم، خو یو ځل بیا مې ور وکتل، ښځه رانږدې شوې وه، ښایسته وه، په لاره تګ یې بېخي کلاډین ته ورته و خو کلاډین نه وه. زړه مې ډوب شو، احساسات مې اول په غوسه او بیا په وېره واوښتل.

په مخ کې مې د کلاډین خبره راڅرګنده شوه، په گوليو سوری سوری شوه او ولویده، هغه ووژل شوه! پام مې بدل کړ، د ویلیم څو گولی مې واچولې او پریوتم.

ادارې یوه زنگ له خوبه راوینس کړم، ددې ځانګې مشر مورمینو بښنه وغوښته چې زما خوب یې راخراب کړ، خو ویې ویل چې نن مازیګر باید دفتر ته راشي، تاته یوه خبر لرم.

زه د هغه له وينا سره سم دفتر ته ورسيدم، ومې ليدل چې برونو له خپلې ژمنې هم يو څه زيات کړي دي، زه يې نه يوازې دا چې د هارورډ په ځای ټاکلی وم؛ بلکې موقف مې هم د ارشد اقتصادپوه شوی و، دې سره مې امتيازات هم لوړ شوي و، خو خبرې خوشالي رانه کړه.

مازيګر مې خان سره جانګی (نېکر) او بير واخيستل او د چارليست سيند په غاړه ګرځېدم، هلته کيناستم، د بادباني کينستيو سيل مې وکړ، غوښتل مې چې د اوږد سفر او ستړيا ترڅه رانه هېر شي. ما خان ته دا قناعت ورکاوه چې کلاډين راسره يوازې يوه رسمي کاري اړيکه لرله او اوس به بل ماموريت ته تللې وي. تل يې په چپ اوسېدو ټينګار کاوه، کېدای شي خپله راته زنگ راووهي، مورمينو رښتيا ويل زما ستړيا او افکار سره ليرې شوي

۰۹۹

په څو راتلونکو اونیو کې مې هڅه کوله چې د کلاډين په اړه فکر ونه کړم، خپل ټول پام مې دې ته کړ چې د اندونيزيا د اقتصادي حالت راپور څنگه وليکم او د هارورډ په وړاندوينه کې څنگه سمونه وکړم. ما په هماغه ډول شنه چمتو کړه چې مشر مې غوښته، يعنې د بند له کار خلاصيدو وروسته په هر کال کې د برق په مصرف کې نولس سلنه زياتوالی، ترې وروسته اتو کلونو کې اوولس سلنه او پاتې نورو پنځه ويشتو کلونو کې پنځلس سلنه. د پور ورکولو د نړيوالو ادارو په ناسته کې ما د خپلې مطالعې لنډيز وړاندې کړ. د هغوی کارپوهانو ډېرې جامع او سختې پوښتنې وکړې، دې وخت کې زما احساسات په اوسپنيز هوډ واوښتل، هماغسې لکه ښوونځي کې مې چې ښودلي وو، د بغاوت پر ځای له ټولو د مخکې کېدو اراده، خو د کلاډين يادونه رانه چاپېر وو. په ناسته کې يو ځوان و چې په آسيایي پرمختيايي بانک کې يې دنده لرله، ده غوښتل چې لوی نوم وګټي، زه يې چې څو

پرلپسې ساعتونه ښه په غذا ب کړم نو د کلادین هغه نصیحت رایاد شو، چې ویل یې: (په راتلونکو پنځه ویشتو کلونو څوک پوهېږي، چې څه به کیږي، هسې هم تحمین دی، ته هم باید دومره ښه اوسې لکه څومره چې دې سیال دی، اصل شی پر ځان باور دی.)

زه په دې باوري شوی وم چې په خپل کار کې تکره یم، ځکه کومو خلکو چې زما په کار نظر ورکاوه او پرېکړه یې پرې کوله، تر دې ټولو مې په مخ پر وده هیوادونو کې ډېر ژوند کړی و او دې هېڅ توپیر نه کاوه چې د ځینو عمرونه یې زما دوه چنده وو. زه په امازون کې وم او د جاوا تر هغو سیمو تللی یم چې بل څوک ورته شاید زړه ښه نه کړي. ما ځینې داسې روزنې هم اخیستې وې، راته پکې ویل شوي وو چې لوړپوړي چارواکي باید څنگه په خپلو خبرو او مهمو ټکو پوه کړم. په دې هم ډاډه وم چې د نوي نسل زلمی یم او زموږ ټول کار له اعدادو او شمېرو سره دی. د اقتصاد په باریکیو هغه زلمی چې د خپلو هیلو او غوښتنو پر مټ یې په ځوان عمر کې د خپلې بریا وزرې ورپولې، مخکې او د رابرت مکینا مارا تر زړه ورسید. رابرت مکینا مارا، دا هغه کس دی چې د اعدادو او ارقامو، امکاناتو، د منلو نظر او حسابي ماډل (نمونې) پر بنسټ یې ځانته د شهرت مانۍ رغولې وه. خو زه فکر کوم چې په دې کار کې یې دخپلې انا (خودۍ) پر بنسټ ولاړ جرات هم شامل دی.

ما غوښتل چې له مکینا مارا او خپل مشر برونو، دواړو نه تقلید وکړم. له مکینا مارا مې د خبرو کولو چل زده کړ او حرکات مې له برونو راخپل کړل، پردې سربېره مې ددې له ځانگړې ادا او په لاس کې راځوړند لاسي بکس هم ډېره گټه واخیسته. ځان پسې چې مخ واړوم په خپلو ترڅو حیران شم، حقیقت دا ده، زما مهارت بېخي محدود و، زما په زده کړو کې چې کوم

دردمې می پیا ښه پېرمان، کارکاس، گویتې ملا، لندن، ویانا او واشگتن کې
په سیمه سره د پیاوړتیا په ګډون وکړ، له ډېرو مهشورو خلکو سره مې ولیدل
جنرال ایران شاه، د بېلابېلو هیوادونو پخواني ولسمشران او مکینا مارا هم
پکې وو. د نومړي ښوونځي په څېر ډېر خلک وو، زه په دې حیران وم چې
زما د نوې دندې او د پور ورکولو په نړیوالو ادارو کې تر بریا وروسته راسره
څنګه د خلکو چلند بدل شو.

په څومره کې د پاملرنې اصلي مرکز زما رئیس و. ما ځان د یوه میرلن په
نځر نیده چې پر یوه هیواد جاویدي امسا وهم، هغه ځایونه روښانوم او
صنعت پکې دسمسورو گلونو غوندې راټوکوم. بیا دا جادو مات شي. ما چې
که د ځان او تر لاس لاندې خلکو محرکات وشنل نو ځان سره مې وویل
چې په انډونیزیا کې د چټل نهر په غاړه چې کوم خلک ژوند کوي، د هغوی
پر ستونزو د پوهېدو او له منځه وړلو لپاره د بې شمېره القابو او تحصیلي
اسنادو اړتیا نشته. زه په دې باور وم چې د اعدادو او ارقامو دا جادو به
انسان په راتلونکي کې له ستونزو سره مخ کوي. زه به چې څومره په هغو
خلکو پوهېدم چې پرېکړې به یې پر ټولې نړۍ اغېز کاوه؛ همدومره به مې د
هغوی په موخو او وړتیا هم شک پیدا کېده. زه چې کله هغه خبرې د
کېسې د مېر شاته ناستې وگورم نو خپله غوسه نشم قابو کولای.

پلازمېنه داسې بدله شوه، ورو ورو پوه شوم چې دا خلک د خپل کار په
سموالي باوري دي. د چارې په څېر دوی ټولو هم ویل چې کمونیزم او
ډېکټري دودونه دي. دوی دا خبره نه منله چې دا دواړه قوتونه ددوی
پرېکړو په غبرگون کې رامنځته شوي دي. دوی فکر

کاوه، چې د خپل هیواد، خدای او اولاد پر وړاندې ځینې مسئولیتونه لري او ترسره کولولپاره یې باید دا نړۍ د پانگوالۍ خواته کش شي. ددې تر څنګ د سولې د بقا Survival of the fittest له نظریې سره هم تړلي وو، دوی فکر کاوه چې له نیکه مرغه د یوې جونګرې پرځای په ممتازه طبقه کې پیدا شوي. دا یې مسئولیت ګاڼه چې خپله نیکمرغي راتلونکو نسلونو ته هم ولېږدوي. ددوی په اړه زما نظر د تردید ښکار و، کله به مې دسیسه کوونکې بلل او کله به مې ویل چې دوی غواړي په ټوله نړۍ قبضه او انحصار وکړي. ورو ورو مې امریکا له کورنیو جګړو وړاندې (وډېریو) سره تشبیه کړه، دا هغه خلک وو چې یوه ضعیفه نظام کې راټول وو، فکر او ګټې یې شریکې وې، دا هغه خلک نه وو چې پټ کمینونه به یې نیول. دا ټولواکه او د غلامانو په شتون کې رالوی شوي وو. ددوی په خټه کې دا خبره ګډه شوې وه چې ګني په کافرو (بې دینو) څارنه وکړي او د بادارانو د مذهب او د ژوند د ډول له مخې پکې بدلون راولي. که کوم خلک به یې د فلسفیانه نظر له مخې د غلامۍ مخالف هم وو، بیا به یې هم دا حالت د شرایطو له مخې جایز باله. دوی ویل که دا نظام ختم شي په اقتصادي او ټولنیز نظام کې به ګډوډي رامنځته شي. نن سبا د لویو شرکتونو خاوندان هم په همدې فکر دی او یاد چوکاټ کې مناسب کېږي.

ما په دې هم فکر پیل کړ چې جګړه، د وسلو تولید، له سیندونو اوښتل او د تمدنونو چپه کول د چا په ګټه دي؟ ما سره دا پوښتنه هم پیدا شوه چې د لوږې، ناروغۍ او چټلو اوبو له لاسه خلک ومري نو ګټه یې چاته رسېږي؟ چې اوږدمهاله ګټه خو به یې حتمن چاته رسېږي؟ خو لنډ مهالې ګټه یې هغو ته ده چې په لویو لویو پوستونو کار کوي، لکه زما رئیس او زه، له مادي اړخه خو همداسې ده.

اقتصادي ترهګري | ۱۰۱

دې نه څو پوښتنې راپيدا شوې، دا حالت ولې راغی؟ دومره دوام يې څنگه وکړ؟ آیا ځواب يې هماغه پخوانی متل (د سستو مال د چستو) دی؟ يعنې واکمنه ډله غواړي چې همدا نظام دوام وکړي.

دا ځواب به شايد نيمګړی وي، چې يوازې قوت ګڼي ددې حالت د دوام لامل دی؟ که څه هم پورته متل نه ډېر څه څرګندېږي خو زه داسې فکر کوم چې د جبر ډېر شمېر نور قوتونه هم کار کوي. د اقتصاد د ليسيې يو ښوونکی مې رايادیده، چې له شمالي هنډه راغلی و. هغه به موږ ته پر محدودو وسايلو، د اړتيا پر زياتېدو او د جبري کار په اصولو لکچر راکاوه. د هغه د فکر له مخې په سلسله مراتبو ولاړو ټولو پانګوالو نظامونو کې د امر (حکم) يوه سخته لړۍ وي، په دې نظام کې څو لوړپوړي چارواکي د بېلابېلو سطحو ماتحتو کارکوونکو او تر ټولو ټيټه درجه کارونکو يو لښکر کنټرول کوي. په اقتصادي اصطلاح کې همدا د کارکوونکو لښکر په اصل کې غلامان دي. بالاخره په دې پوهېږو چې دا نظام روان دی او موږ يې ملاتړ په دې خاطر کوو، چې شرکتونو يو باور راکړی دی او هغه باور دا دی چې خدای غواړي دا کاروباري خلک دې د پانګوال نظام په لوړو پوړيو کې وي، خپل پلويان دې وګوماري او په ټوله نړۍ دې د خپلو ګټو دا نظام حاکم کړي.

موږ لومړي خلک نه يو چې دا کار کوو، موږ نه مخکې خلکو هم کړی دی، په تاريخ کې يې نوملړ ډېر اوږد دی، د شمالي افريقا لرغونې امپراتورۍ، منځنۍ ختيځ، آسيا، پرويشيا، يونان، روم، صليبي جنگيالي او د کولبس له دور وروسته ټولو اروپايي نظامونو همدا کار کړی. د استعمار همدا عمل تل د لوړې، وژنو، قطحۍ، بربادۍ او نسل وژنې لامل شوی او اوس هم داسې کوي. دې حالت تا د همدې امپراتوريو د خلکو په ضمير د پرمختګ په

نوم يو بار اچولی دی او په ټولنه کې يې نارامي زياته کړې ده. ددې پايله دا ده چې د انساني تاريخ تر ټولو لوړ او ستر تمدن نن د ځان وژنې، نشه يي توکو او نورو بدمرغيو په لومړي قطار کې ولاړ دی.

ما په دې پوښتنو ښه فکر وکړ، خو په دې ټولې لړۍ کې ددې هر څه شاته په خپله ونډه مې فکر ونه کړ. د ځان په اړه مې يوازې دا فکر وکړ چې دا پوښتنې د يوه اقتصادي جنايتکار نه؛ بلکې د يوه ارشد يا مشر اقتصادپوه په توگه کړي دي. ماته دا هر څه ډېر پر ځای او جايز ښکاريدل. که د جواز تصديق ته يې اړتيا وای نو زما د پيسو سند يې شاهد و. ماته ټولې پيسې د MAIN يوه شخصي شرکت راکولې. NSA، يا بلې دولتي اداره مې نه مې يوه ټکه هم نه ده اخيستې، په دې دلایلو مې ځان تر يوه حده مطمئن کړی و.

يو مازيگر برونو خپل دفتر ته وروغوښتم، زما د څوکۍ شاته راتاوشو، په اوږدو يې لاس راکښود او ويې ويل: تا ډېر ښه کار کړی دی، ددې د مننې په توگه درته د ژوند جوړولو يوفرصت درکوم، دا فرصت هغه خلکو ته هم په سختۍ نصيب کيږي چې ستا دوه چنده عمر لري.

لسم فصل

د پانامې اتل ولسمشر

دا د ۱۹۷۲ ز کال د اپريل مياشتې کيسه ده. په دې باراني شپه زه د پانامې په نړيوال هوايي ډگر (توکومين Tocumen) کې ښکته شوم. د هغو ورځو له رواج سره سم موږ څو تنه لوړپوړي چارواکي په يوې ټکسي کې سپاره شو. دا چې زه په هسپانيوي ژبه پوهېدم مخ کې څوکۍ کې کېناستم. له ښيښې مې بهر کتل، په يو ځای کې پر يوې لوحې د يوه سړي انځور راښکاره شو، پراخه ټنډه او روښانه سترگې يې ښکاريدې، خولۍ يې کړه په سر کړې وه، ما وپېژنده، همدا د پانامې نوی اتل و او عمر طوريجو Omar Torrijos نومیده. ما سفر ته دخپل معمول له مخې چمتوالی نيولی و، يعنې د بوستون د عامه کتابتون د ريفرنسونو برخې نه مې پوره گټه اخيستې وه. زه پوهېدم چې طوريجو ولې په خلکو گران دی، يو لامل يې دا و چې د پانامې د خپلواکۍ او پر کانال د خپلې واکمنۍ کلک پلوي وو. ده ژمنه کړې وه چې په خپل حکومت کې به پانامه له شرميدلي تيندکه حتمن خلاصوي.

پانامه تر کانال کيندلو دمخه د کوليبيا برخه وه، په همدې وخت کې مشهور فرانسوي انجينر فردينانت ليسپس پرېکړه وکړه چې د منځنۍ امريکا په خاکنا کې به يو نهر کني او له دې لارې به اتلانتیک سمندر له اقيانوس سمندر سره تړي. ۱۸۸۱ ز کال کې فرانسوي انجينر په دې سترې پروژې کار پيل کړ او په همدې وخت کې له پرلپسې ستونزو سره مخ شو. بالاخره دا پروژه په ۱۸۸۹ ز کال کې د مالي ستونزو له امله ودريده، دا ناکامي په خپل ځای خو له همدې امله تهيوودر روز ويلت يو بل خوب وليد. د شلمې پېړۍ په پيل کې د امريکا متحده ايالاتو له کوليبيا يوه غوښتنه وکړه. دا

غوښته د يوه تړون وه چې له مخې به يې خاکنا د شمالي امريکا يوه کنسرسیوم ته سپارل کېږي، خو کولمبيا دا غوښتنه رد کړه.

دا د ۱۹۰۳ ز کال خبره ده چې ولسمشر روز ويلېت د ناشوايل په نوم يوه پوځي بېړۍ هلته وليږله. پوځيانو د ځايي پوځ يو قومندان وواژه، پانامه يې يو خپلواک هيواد اعلان کړ او يو لاسپوڅې حکومت يې رامنځته کړ. د پانامې کانال لومړي تړون لاسليک شو، له مخې به يې د کانال دواړو خواو ته يو امريکايي زون (ساحه) رامنځته کېږي، د امريکا پوځي مداخلې ته قانوني رنگ ورکړل شو او په عملي توګه په دې خپلواک هيواد امريکا قابضه شوه.

د حيرانتيا خبره دا ده چې پر تړون د امريکا د بهرنيو چارو وزير HAY او يو فرانسوي انجينر فلپ بناو واريلا هم لاسليک کړي و، چې دا خپله د اصلي ټيم (ډلې) غړي هم وو. د پانامې د يوه وګړي لاسليک هم پرې نه و، اصلي خبره دا ده چې پانامه په شين زور له کولمبيا جلا شوه، لامل يې دا و چې دوی تړون وکړي، د امريکا لاس پوځي شي او دا تړون په اصل کې د يوه امريکايي او فرانسوي تر منځ شوی و. که تېر وخت ته وګورو نو دا ښکاري چې پيل يې هم يوه معجزه غوندې وه. ۱

تر نيمې پېړۍ ډېر وخت د پانامې په تورو او سپينو هغه د ګوتو په شمېر پانګوال واکمن وو چې امريکا سره يې نږدې اړيکې لرلې. دا کين لاسي چارواکي وو، هر هغه ګام يې پورته کړ چې د امريکا ګټې يې تضمینولې. د لاتينې امريکا د چارواکو په څېر د پانامې چارواکي هم له واشنگټن سره جوړ وو او د امريکا د ګټه لنډه معنا د هر هغه حرکت ځپل وو چې د کمونيزم وړم ترې حسه. پر دې سربېره نيمه نړۍ کې په کمونيزم ضدو حرکتونو کې ای ايس ای او NSA مرسته کوله. له لويو سوداګريزو امريکايي شرکتونو (لکه

اقتصادي ترهګري | ۱۰۵

راي فیلز سنډرډ ایل کمپني، یونایتډ فروټ... سره مرسته کول هم ددوی مسئولیت و. دې حکومتونو فکر کاوه چې که له خپل ملت سره مرسته وکړي، هغوی به له اقتصادي پلوه ښه، په خپله ماږه شي او له احتیاجه خلاص شي؛ نو دا به ګني د امریکا د ګټو ضد خبره وي.

ددې خدماتو په بدل کې د پانامې حکمرانې طبقې په ډېرو ډالیو او امتیازاتو نازول کېدې. پانامې په ۱۹۰۳ ز کال کې خپلواکي اعلان کړه او تر ۱۹۶۸ ز کال پورې امریکایي پوځونو څو څو ځله د ددې کورنیو د ګټو ساتلو لپاره د هیواد په ملکي مسایلو کې مداخله وکړه. هغه وخت ما په اکوادور کې کار کاوه، چې د پانامې په تاریخ کې ناڅاپي بدلون راپیل شو، د یو انقلاب په لړ کې د پانامې د وروستي آمر ارنلفو آرایس حکومت چپه شو او عمر طوريجو د ولسمشر په توګه راڅرګند شو. ده خپله په انقلاب کې عملي ونډه نه وه اخیستې. ۲۰

د پانامې په ټیټې او منځنۍ طبقو کې طوريجو ته په درنه سترګه کتل کېدل. خپله هم د سینتیا په یوه کلي کې رالوی شوی و او له مور او پلاره یې زده کړې کړې وې. د ملي ګارد په کربسو کې یې چټک پرمختګ وکړ. نیشنل (ملي) ګارد د پانامې لومړی پوځي یونټ و چې ۶۰ مه لسیزه کې په غریب ولس کې ډېر مشهور شو، له بیوزلو خلکو سره د ډېرې خواخوږۍ له امله د طوريجو شهرت پیل شو، هغه به په کوڅو کې ګرځېده او عامو خلکو سره به یې لیدل، سیاسيونو هغو ځایونو ته د تللو فکر هم نه کاوه. اوزګارو خلکو سره به یې د کار په پیدا کولو کې مرسته کوله او زیاتره به یې له خپله جیبه هغو کورنیو سره مرسته کوله چې ناروغي یا بله کومه ستونزه به یې

له ژوند سره دده مینه او بیوزلو سره مرسته یې یوازې تر پانامې محدوده نه

وه، بلکې له پولو هم اوښتې وه، ده ويل چې که څوک د کومې ستونزې له امله ددوی هیواد ته راځي نو بې له عقيدوي توپيره به تابعت ورکول کيږي. په دې کې د دواړو سياسي افکارو خلک شامل وو. د چيلي د پينوشي مخالفين چې کين اړخي وو او د کاسترو ښي لاسي مخالفه گوريلا ډله دواړو ته دلته پناه ورکړل شوې وه. ډېرو خلکو دا د امن نښه گڼله. ددې ځانگړنو له امله طوريجو په نيمه کره کې ډېر زيات مشهور شوی و. ورو ورو يې دا شهرت پسې زياتېده او طوريجو يو داسې مشر و چې خپل ژوند يې شخړو حل کولو ته وقف کړی و. دې مخالفتونو د لاتيني امريکا هیوادونه د يو بل پر ضد درولي وو. مثلاً هندوراس، گونتي مالا، آل سوليدرو، انکاراگوا، کيوبا، کولمبيا، پيرو، ارجنتاين، چيلي او پيراگوې.

د طوريجو وړوکې هیواد يوازې دوه ميليونه نفوس درلود او د ټولنيزو اصلاحاتو يوه بېلگه وه. دا هغه انسان و چې نړيوال رهبران يې له يوه نوي جوش او ولولې سره بدل کړل. په دې نړيوالو رهبرانو کې د قذافي په څېر امپراتور هم و او تر څنګ يې هغه خلک هم وو چې د شوروي اتحاد د وېشلو نقشې به يې جوړولې. ۴

په پانامه کې مې دا لومړۍ شپه وه، ترافيکي اشارې ته ودریدو، پورته په لوحه ددې شخص تصوير راڅړیده او سترگې يې ماته نيولې وې. زه ترې ډېر زيات اغېزمن وم، ښايسته، زړور او زړه راښکونکی شخصيت و. په بوستون کتابتون کې مې چې څومره وخت تېر کړ په دې خبره پوه شوم چې دا شخص په خپلو باورونو ډېر کلک ولاړ دی. په خپل تاريخ کې يې دا لومړی ځل و چې پانامه د واشنگتن يا بل هیواد برخه نه وه. طوريجو د چين او شوروي هېڅ يوې خبرې ته غاړه کېښوده. په ټولنيزو اصلاحاتو يې بې لارې يې بيوزلو خلکو سره مرسته کول غوښتل. خو

اقتصادي ترهگري | ۱۰۷

خانگړې خبره پکې دا وه چې له کمونیزم سره هم ډېر جوړ نه وو. په دې او کاسټرو کې یو توپیر دا و چې ده له امریکا خپلواکي غوښته خو د هغو له مخالفینو سره یې ملگري نه کوله.

په بوستون کتابتون کې مې یوه داسې خانگړې مجله هم تر سترگو شوه چې طوریجو یې بیل ډول شخصیت معرفي کړی و. مجلې ویلې وو چې طوریجو د امریکا د زبرځواکۍ د لیوالتیا په ختمولو د لاتیني امریکا هیوادونو تاریخ بدلولای شي. لیکوال بیل له Manifest Destiny کړی و، دا نظریه په ۱۸۴۰ ز کال کې په امریکایانو کې ډېره مشهوره وه او منځپانگه یې دا وه چې د شمالي امریکا فتح د الله تعالی لخوا ټاکل شوی تقدیر دی. دا د انسان نه؛ بلکې د خدای پرېکړه ده چې انډین (ځایي اوسېدونکي)، ځنگلونه او مېښې له منځه یوړل شي. پردې سربېره د سیندونو مخې تاوول او له مزدورانو او طبیعي سرچینو یې استثمار هم ددې الهي پرېکړې یو جز گڼل کېده.

دې لیکنې زه اړ کړم چې ټولې نړۍ ته د امریکا د لید په اړه فکر وکړم. په ۱۸۲۳ز کال کې ولسمشر جیمز مونرو د Monroe Doctrine نظریه وړاندې کړه، پر دې یې گام واخیست او دویم قدم یې د تقدیر لیک Manifest Destiny نظریه شوه. له ۱۸۵۰ نه تر ۱۸۶۰ کلونو پورې له همدې نظریې گټه پورته شوه او له مخې یې وویل شول چې په ټوله نیمه کره د امریکا خانگړی حق دی. دا هم پکې راغلي وو چې که په منځنۍ او شمالي امریکا کې کوم هیواد دا پالیسي ونه مني برید پرې کېدای شي. تېږې روز ویلیټ د همدې نظریې له مخې په ډومینیکن جمهوریت او وینزوېلا کې د مداخلې جواز ترلاسه کړ. بالاخره له کولمبیا د پانامې تش په خوله (خپلواکي) هم د همدې نظریې پايله وه. تر دې وروسته د امریکا د

جمهور رئيسانو يوه بله لړۍ پيل شوه، دوى هم په همدې نظريې د عمل په ترڅ کې د دويمې نړيوالې جګړې تر پايه خپل بين الامريکايي فعاليتونه ښه پراخه کړل. د شلمې پېړۍ په وروستۍ نيمايي کې چې امريکا له کمونيزم نه خطر احساس کړ همدغه نظريه يې په ټوله نړۍ کې خپره کړه چې ويناو او اندونيزيا يې د يادونې وړ هيوادونه دي. ۵

اوس داسې ښکاريډل چې د امريکا په لاره کې يوازې يو کس ولاړ دی. زه پوهېدم چې دا لومړی کس نه دی. تر دې مخکې کاسټرو او آلينډې هم همداسې کړي وو. خو د طوريجو ښه والی دا و چې له کمونيزم نه يې جلا کار کاوه او دا دعوه يې هم نه کوله چې دده خوځښت (تحريک) ګڼي کوم انقلاب دی. ده به ساده خبره کوله چې پانامه خپل حقونه لري او يو حق پکې پر هغه کانال واک دی چې همدا هيواد او ددې هيواد خلک يې په دوو برخو ويشلي دي. تر څنګ به يې دا هم ويل چې ددوی حقونه هم د امريکا د حقونو هومره قانوني او سپېڅلي دي.

طوريجو په دې هم نيوکه کوله چې د کانال دواړو خواو ته پرته امريکايي ساحه کې يو ښوونځي او يوه پوځي اکاډمي جوړ شوي او له کلونو راهيسي پکې د لاتيني امريکا د چارواکو اولادونو ته د زده کړو بلنه کېږي. له شمالي امريکا بهر بله داسې هېڅ اداره نشته چې ددې ادارو سيالي دې وکړای شي. دلته دوى ته د جګړو، پوځي ماموريتونو او وسلو روزنه ورکول کېږي. موخه يې دا وه چې کمونيزم سره مبارزه وکړي او خپل د نفتو شرکتونه او نورې پانګې خوندي وساتي. دوى ته دا فرصت هم ورکول کېده چې له له بهرنيو امريکا، چارواکو سره نږدې اړيکې جوړې کړي.

دې اساسي وو نه به خو شتمنو کورنيو پرته، د لاتيني امريکا ټولو وګړو په بله سترګه کتل. ددې ادارو په اړه ويل کېدل چې وژونکې ډلې (Death

(Squad او ځورونکي (Torturers) روزي او همدا خلک بيا د نړۍ په ډېرو ملتونو کې ډله ايز نظامونه رامنځته کوي. طوريچو ښکاره اعلان وکړ چې د پانامې د کانال په څنډو کې داسې روزنيزې ادارې نه شي زغملای. ۶
د ښايسته جنرال څېره او ترې لاندې ليکل شوی شعار مې چې وليدل نو په زړه مې وېره ننوته.

شعار و چې:

(د عمر فکر خپلواکي ده او تر اوسه داسې توغندی نه دی جوړ شوی چې فکر ووژني.)

ما فکر کاوه چې په شلمه پېړۍ کې لا د پانامې کيسه پای ته نه ده رسيدلې خو طوريچو کوم ستونزمن يا غالباً د يوې غمېزې حالت ته روانه کړې وه.
له ترافيکې اشارې چې تېر شو په خپل موقف مې فکر وکړ، زه دلته د يوه تړون پوره کولو لپاره راستول شوی وم. دا تړون په راتلونکي کې د MAIN لومړی ستر حقيقي پرمختيايي ماسټر پلان و. ددې پلان له مخې په دې واړه هيواد کې نړيوال بانک، نړيوال پرمختيايي بانک او USAID ادارو ته د ميليونونو ډالرو د پانگونې جواز په لاس ورته. دا يو دام و چې پکې له ښکيل کېدو وروسته به پانامه په پورونو کې ډوبېده او بېرته به خپل لاس پوڅي حالت ته ستندله.

تيکسي چې روانه شوه د جرم د احساس يوه قوي څپه راباندې راغله، خو زه مې په شا وتېموله. اوس مې د څه پروا لرله؟ د جاوا په معامله کې مې لاس اوږد کړی و. ځان مې پلورلای و ... اوس مې نو د ژوند جوړولو له ټولو فرصتو ښه گټه اخيستی شوه. په يوه څپه کې زه ښه مشهور، شتمن او واکدار کېدای شوم.

حوالې

۱ د لا ډېرو معلوماتو لپاره لاندې کتابونه ولولئ:

- "The path Between the Seas: The Creation of the panama canal ۱۸۷۰-۱۹۱۴"- David Mc Cullough.
- "Protrait of the Panama Canal: From construction to the Twenty-First Century: William Frair.

۲

"Zapta Petorbeum Corp." "Fortun" مخ ۱۹۵۸ اپريل مياشت
۲۴۸.

- "Initiative in Enegrty: Dresser industries, inc, ۱۸۸۰-۱۹۸۷"
Darwin Payne.
- "Inside job: The Looting of America's savings and loans"-
Stere pizzo.
- "Dark Alliance: The CIA, the Contras, and the Crack
Cocaine Explosion"- Gary Webb.
- "They Will Be Done," The conquest of the Amazon:
Nelson Rockefeller and Evangelism in the Age of Oil"-
Gerard Colby Charlotte Dennet.

۳

- "The Memoirs orf Manuel Noriega, America's prisoner"-
Manuel Noriega with Peter Eisner.
- "Omar Torrijos herrara, Ideario.
- "Conversations With the General" – Graham greene.

۴

- "Conversations with the General" – Graham Greene.
- "The Memoirs of Manuel Noriega, America's prisoner".
Manuel Noriega with Peter Eisner.

۵

- "A Language Older than words" Dirrick Jensen.

۶ د ۴ شمېرې لاندې یاد شوي کتابونه.

يوولسم فصل

پانامه د قزاقانو پر وړاندې

په سبا راته د پانامې حکومت يو کس د چکر راكولو لپاره راواستاوه. نوم يې فيدل و او په ما دستي ښه ولگېد. دا لوړ دنگ سړی په ليدو کې ښه درون او خوداره انسان معلومېده. پلار نيکه يې له بوليور سره يو ځای د هسپانيې پر ضد د خپلواکۍ جگړه کړې وه. ما ورته وويل چې تامسن پين مې خپلوانو کې راځي. بيا يې راته وويل چې Common sense کتاب يې به هسپانوي ژبه لوستی دی نو زه بېخي احساساتي شوم. هغه انگليسي ويله خو چې پوه شو زه يې په مورنۍ ژبه (هسپانوي) روانې خبرې کولای شم، نو احساسات يې د ليدو وړ وو.

راته يې وويل: (ستا ډېر هيوادوال له کلونو دلته اوسيدلي خو زموږ ژبه يې يو ټکی هم نه ده زده کړې.)

فيدل زه د ښار خوشالو سيمو ته بوتلم، دا ځای يې نيوپانامه باله. لوړې ښيښه يې ودانۍ مو چې وليدې نو فيدل راته کړل، دلته نړيوال بانکونه دومره ډېر دی چې په ريو گرېنډې (د مکسيکو جنوب ته پروت هيواد) کې به هم دومره نه وي.

بيا يې زياته کړه: زموږ هيواد ته زياتره خلک امريکايي سويټزر لنډ وايي، ښايي همدا لامل وي چې له خپلو اړوندو خلکو ډېرې پوښتنې نه کوو.

مازيگر چې لمر په بحرالکاهل کې ډوبيده نو موږ په هغه لار واچول چې د خليج له لورې ژورو سره څنگ په څنگ روانه وه او لويو بېړيو پکې لنگرونه اچولي وو. ما فيدل وپوښته چې په کانال کې څه خبره ده؟

هغه موسکي شو: دلته هر وخت دا حال وي، اوږده قطارونه نوبت ته ولاړي

وي. نږدې نيمايي بيړۍ يا جاپان ته ځي يا ترې راځي، له امريكا هم يو څه ورزشيات.

ما ومنله چې دا راته يو خبر دی.

بيا يې وويل: زه ورته ډېر حيران نه يم، ځکه د شمالي امريكا خلک د نړۍ په اړه ډېر نه پوهېږي.

بيا يو ښايسته پارک کې تم شو، له لوحې داسې ښکاريډل چې دا يوه کلا وه او دې کلا ښار د انگليسي قزاقې جنگياليو له يرغله خوندي ساته. يوې کورنۍ د ماښامنۍ ميلې چمتوالی کاوه. په کورنۍ کې مور، پلار، زوی او لور وو، تر څنگ يې يو بل سپين ږيري سړی هم و چې د ماشومانو نيکه ښکاريده. ما چې ددې خلکو اطمینان ته وکتل نو په ما کې يې هم يو اطمینان راپيدا کړ. مور چې ورنږدې شو مېرمن او خاوند يې موسک شول او په انگليسي يې راته ښه راغلاست وويل. ما ترې وپوښتل چې سيالان يان ياست؟ سړی موسکۍ شو او راپاڅيده.

په ډېر فخر يې څرگنده کړه چې (زه اوس د کانال په ساحه کې د درېيم نسل استازی يم. د کانال له جوړېدو درې کاله وروسته مې نيکه دلته راغلی و، هغه به د کچرو او ټيکټر په مرسته بيړۍ کش کولې، بيا يې پاڅه عمر سړي ته اشاره وکړه، دا مې پلار دی، انجينر و او زه هم د همدې په پله روان يم.)

ښځې له خپل خسر او ماشومانو سره په کار کې مرسته کوله، تر شا يې سور لمر په شنو اوبو کې ډوبیده، دیر ښايسته او زړه راښکونکی منظر و، ماته يې د مونېټ Monet انځورگري راياده کړه، ما ترې وپوښتل چې تاسو امريکايي وگړي يې؟

په حيرانتيا يې راوکتل ويې ويل: (بالکل! د کانال ساحه (کېنال زون) د

امريکا سيمه ده. (هلک رامنډه کړه، پلار ته يې وويل چې ډوډی تياره ده. ستا زوی به د څلورم نسل استازيتوب کوي؟) ومې ليدل چې لاسونه يې د دعا په انداز اسمان ته پورته کړل او ويې ويل: (زه هره ورځ دعا کوم چې خدای ده ته هم همدا فرصت ورکړي، په زون (کانال زون) کې ژوند ښکلی دی.) بيا يې لاسونه ښکته کړل او د فيدل سترگو ته يې وکتل: (زه هيله من يم چې نيمه پيړۍ خو به پرې موږ واکمن يو، دا د طوريجو په نوم ټولواک ډېر خطرناک دی، ډېره کيسه يې راخيستې ده.)

اوس زه بايد زه تللی وای، په هسپانوي ژبه مې ورته وويل: (الوداع، زه هيله لرم چې ته او کورنی دې دلته خوښ اوسئ او د پانامې د تمدن په اړه ډېر څه زده کړئ.)

په غوسه يې راوکتل: (زه ددوی ژبه نه وايم) همداسې يې خپل زوی خواته منډه کړه.

فيډل رانږدې شو، زما په اوږه يې لاس کيښود، لږ زور يې ورکړ او ويې ويل: ډېره ډېره مننه

بېرته چې ښار ته ستانه شو فيډل يوه داسې ځای ته بوتلم چې کارونه يې ټول خام وو، ويې ويل: دا زموږ تر ټولو بده سيمه ده، خو له دې ځايه به ته پوه شې.)

په کوڅو کې چټلې اوبه ډنډ وې، زاړه او خام کورونه داسې ښکاريدل لکه له کلونو زړې کښتۍ چې د چټلو اوبو په غاړه ولاړې وي. څنگه چې په دې کلي ورننوتو د پرسيدلو خيتو لرونکو ماشومانو رامنډې کړې، دې سره يو وړم تر چې روان شوم نو ماشومانو کاکا کاکا راغږ کړ او د خيرات غوښتو لپاره يې لاسونه را اوږده کړل، دې سره جاकारتا راياده شوه. کورونه په چونه سپين شوي وو، په ځينو يې د زړه نښې رسم شوې وې او د

هلاک او نجلۍ نومونه پرې لیکل شوي وو، خو په ډېرو نورو یې بیا امریکا ضد شعارونه کښل شوي وو لکه: (سور مخو! خپلو کورونو ته لاړ شئ)، (زموږ په کانال کې چټلي مه اچوئ)، (سام کاکا (انکل) د غلامانو سوداګر)، (نیکسن باید پوه شي چې پانامه ویتنام نه دی). یو شعار پکې داسې و چې زما زړه یې ولړزاوه (د خپلواکۍ په لار مرګ د عیسی علیه السلام لاره ده). او په دې شعارونو کې بیا ځای پر ځای د عمر طوريجو انځورنو راخړول شوي وو.

فیدل راته وویل: (دا د سکې بل مخ دی، زه رسمي اجازه لرم او ته امریکایي وګړی یې؛ نو کانال ته په تلو کې هېڅ ستونزه نه لرو). د شنه اسمان په څنډو لا سرخي خپره وه چې د کانال ساحې ته لاړو، ما چې کوم څه غوښتل لیدل هغه لږ لرې وو. ددې ځای شتمني بې سارې وه. لویې سپینې ودانۍ، ښکلي میدانونه، ښایسته کورونه، د گلف میدان، لویې مغازې او سینما... .

فیدل وویل: دا رښتیا ده چې دلته هر څه د امریکا ملکیت دی. ټوله سوداګري، مغازې، سقاوې، سینګارتونونه، هوټلونه ... یعنې هر څه او دا ټول د پانامې له قوانینو او مالیاتو معاف دي. دلته اوه د گلف میدانونه دي، ځای په ځای د امریکا پوست دفترونه دي، امریکایي ښوونځي او محکمې پکې فعالیت کوي، یعنې رښتیا دا ده چې دا د حکومت دننه بل حکومت ددی.

(دومره سپکاوی!) له خولې مې بیواکه دا خبره ووتله.

فیدل راوکتل او ویې ویل: (هو! دې حالت ته همدا جمله مناسبه ده) بیا یې د ښار یوې څنډې ته اشاره وکړه (هلته د سړي سر کلنی عاید ۱۰۰۰ ډالره دی او د بیکارۍ کچه یې ۳۰٪ ده او هغه خام کلي ته چې لاړو هلته خو دا

عايد تر زرو هم نه رسيږي او يو نيم پکې چرته په سخته کوم روزگار پيدا کولای شي.)

ما وپوښتل : (ددې لپاره څه کېږي؟)

په سترگو کې يې غوسه په خفگان واوښته، را وپې کتل، سر يې تپتې کړ. (موږ څه کولای شو؟ زه نور نه پوهېږم خو د طوريجو له لاسه چې څه کېږي کوي، که په دې لاره يې سر ځي بيا به هم دومره کوي چې له وسه يې پرې وي، دا داسې سړی دی چې د خپل ولس لپاره جنگيږي او که يې سر پکې ځي هم دريغ ترې نه کوي.)

موږ چې د کانال له ساحې راوتو فيډل راته په خدا وويل: (نخا دې خوښيږي؟) زما خواب ته په تمه نه شو، زياته يې کړه: (راځه اول به ږدې وخورو، بيا به درته د پانامې يو بل انځور وښييم.)

سرتېري او نڅاګري

تر ډوډۍ خوړلو وروسته په يوه تياره کوڅه ننوتو. فیدل مشوره راکړه چې په دې لاره بايد پياده لاړ نه شم: (دلته چې کله راتلې نو تر مخامخ دروازې حتمن په ټيکسي کې ځه، دې ځای نه هاخوا بيا د کانال ساحه پيل کيږي.) زه يې د لاس په اشاره پوه کړم.

هغه موټر چلاوه، پراخه ځای له موټرو ډک و، تش ځای يې وليد او موټر يې پکې وداروه. يو ډوډا سړی زموږ خواته راغی، فیدل ورکوز شو، هغه يې په خېټه وټپاوه، بيا يې د موټر په بنسټه يې لاس کېښود، په لاس کې يې ورته يو لوټ ونيوه ورته وويل: (دا ګوره په ما ډېر ګران دی، پام پرې کوه.)

له تمځايه راووتو، کوڅې ته چې ننوتو، ګورم چې کوڅه رڼاګانو په سر اخيستی. دوه ماشومان مو په منډه له څنګه تېر شول. دوه لرګي يې په لاس کې وو چې د ټوپکو غونډې يې يو بل پرې په نښه کول او په خوله به يې ډزې ورسره کولې. يو د فیدل له پښو سره ولګيد، ماشوم ودرید، شاته يې وکتل بيا يې په هسپانوي ژبه بنسټه وغوښته.

فیدل خپل دواړه لاسونه د خواږه ماشوم په اوږو کېښودل، ويې ويل: (هېڅ خبره نشته، ځه نه دي شوي، خو ته راته دا ووايه چې تا او ملګري دې په څه شي ډزې کولې؟)

بل ماشوم هم راورسيده، له لومړي ماشومه يې خپل دواړه لاسونه داسې تاو کړل لکه د هغه د ساتنې مسئوليت چې ترسره کوي، ويې ويل: (دا مې ورور ... يم.)

فیدل په نرمه لهجه وويل: (ته مه خفه کيږه، هېڅ ام نه دي شوي، ما ترې

یوازې دا وپوښتل چې په چا مو ډزې کولې؟ زما یادېږي چې یو وخت به ما هم داسې لوبې کولې.

دواړو ماشومانو یو بل ته وکتل، موسکي شول او مشر یې وویل: (موږ د کانال د ساحې جنرال په نښه کړی و، هغه غوښتل موږ سره مې بد اخلاقي وکړي او زه یې بېرته خپل اصلي ځای ته لېږم.)

فیدل د سترگو په کونج کې راوکتل، ویې ویل: (اصلي ځای یې چېرته دی؟ ماشوم ځواب ورکړ: (خپل کور یې، یعنې امریکا.)

(ښه ستا مور دلته کار کوي؟)

دواړو ماشومانو په ډېر فخر د کوڅې په سر کې یوې روښانه لوحې ته اشاره وکړه: (هو، هلته، په هغه بار (مېکده) کې کار کوي.)

فیدل دواړو ته په لاس کې یوه یوه سکه کښنوده او ورته یې وویل: (اوس ځی، خو گوره پام کوئ، رڼا کې لار شئ، تیاره کې مه ځی.) دواړو ماشومانو مننه وکړه او منډې یې کړې.

په تلو تلو کې راته فیدل وویل چې د پانامې ښځو ته د ځان پلورلو (فحاشۍ) اجازه نشته. ددې کار لپاره له بهره ښځې راوستل کېږي. دوی په بار کې کار کولای شي، نڅا کولای شي، خو د ځان پلورلو اجازه نه لري. موږ یوه بار ته ورننوتو، یوې مشهورې امریکایي سندرې په لوړ غږ د خلکو غوږونه ځورول. په دروازه کې څو لوړ دنگ امریکایي پوځیان ولاړ وو. د دریشۍ له نښو یې ښکاریدل چې پوځي پولیس (مليټري پولیس MP) دي.

دواړو ماشومانو مې چې ولید. درې ځوانو مېرمنې پرې نڅیدې، له سر پرته یې نور بدن لوڅ و، یوې یې د مانو (کښتۍ چلوونکې) په بڼه، بلې شنه پوځي اودرېمې یې د (کاوبوای) خولۍ په بڼه، درې زړه رانښکونکي و او ډېر یې خندل. داسې ښکاریدل

اقتصادي ترهگري | ۱۱۹

چې په خپلو کې کومه لوبه يا په نخا کې سره سيالي کوي. ددوی موسيقي، نخا او ستيچ بېخی د بوستون هغو ته ورته و خو يوازې لوڅو بدنونو يې توپير درلود.

موږ ځانته لار وکړه او يو انگليسي ويونکې ډلې سره يو ځای شو، که څه هم دوی بنيان او پطلون اغوستی و، خو له وينستو يې ښکاريډل چې د کانال د ساحې د پوځي اډې اړوند دي. فيډل د يوې خدمتگاري په اوږه لاس کيښود، هغې چې مخ را واړاوه، له خولې يې چيغه ووته دواړه لاسونه يې له فيډل نه تاو کړ. د ځوانانو يوې ډلې ورته په ځير راکتل، دا کار يې خوښ نه شو او د شکايت په ډول يې يو بل ته سره وکتل. خدمتگاري موږ يوه کونج ته بوتلو او نه پوهېږم له کومه ځايه يې يو مېز اودوه څوکۍ راپيدا کړې.

موږ چې څنگه په ځای کې کېناستو فيډل راسره په ځواکې ناستو دوو کسانو سره په هسپانوي ژبه روغېر وکړ. ددوی کاليو پوځيانو سره توپير درلود، نيمه لستوني لرونکې کميسونه او پرتوگونه يې اغوستي وو. خدمتگاري څو بوتله بير راوړل او بېرته لاړه. هغې چې مخ واړوه، فيډل يې پنډۍ زور کړه، هغې مخ را واړوه، ويې خندل او يوه هوايي مچکه (بوسه) يې فيډل ته راوليږله. ما شاوخوا وکتل او ډاډه شوم چې بار کې شته ځوانان راته متوجه نه دي. هغوی په نخاگرو سترگې خښې کړې وې. په خلکو کې زياتره هغه پوځيان وو چې انگليسي خبرې يې کولې، ځينې نور خلک هم وو، لکه زموږ په خوا کې ناست خلک چې پانامايي وگړي وو. هغوی له ليرې پېژندل کېدل. وو او ځينو نورو يې بيا ديوالونو ته تکیه

ولاړ وو. دوی نيغ ولاړ وو، لکه د رمې سپی چې تل متوجې وي. ښځې له مېزونو گردچاپېره گرځېدې، کله به د چا په غېږه کې کېناستې،

کله به یې په خدمتگارو چينې وهلې او کله به یې په نڅا کې سندرې ويلې.
کله به ستیج ته هم ورتللې، لباسونه یې بېخي تنگ او نري وو، یوې یې
ویکتوریایي کمیس اغوستی و او نقاب یې هم پر مخ و، یوې بلې یې بیا
یوازې نیکر او سینه بند Bikini تړلي وو. دلته د ډېرو بنایسته ښځو د ښکلولو
فرصت پیدا کېده. ما ځان سره فکر کاوه چې داسې څومره ښځو به پانامې
ته مخه کړې وي او کومو مجبورویو به خوارانې دلته راوستې وي.

په لوړه موسیقي کې مې فیدل نه تقریباً په چينغه دا وپوښتل چې دا ټولې بهرنۍ دي؟ د سر به خوځولو يې هو وکړل، بيا يې خدمتگاري ته اشاره وکړه او ويې ويل: (بې له دې، دا د پانامې ده.) زما په پوښتلو يې معلومات راکړل چې دا نورې ټولې له هاندوراس، السلويدور، نکاراگوا او گویتې مالا نه راځي. ما يو پينځور ورکړ چې ټولې مو گاونډيانې دي، راته يې وويل چې نه دومره نږدې هم نه دي، زموږ په گاونډيانو کې تر ټولو نږدې يې ستارکا او کولمبيا دي. هغه خدمتگاره چې مېز يې راته برابر کړی و؛ بيا راپيدا شوه او د فیدل په پنډۍ کېناسته، فیدل يې ملا ورتښنوله ، بيا يې د سر په حرکت ستيچ ته اشاره وکړه او ويې ويل:

(کلارنيسا! زموږ د شمالي امريکا دې ملگري ته ووايه چې دوی ولې خپل هيوادونه پرېښي دي.) درې نوې نجونې راغلې، په ستيج ولاړو پخوانيو نجونو نه يې خولۍ واخيستې، هغوی ستيج نه ښکته شوې او خپل کالي يې واغوستل.

د موسیقي سُر بدل شو، نوې راغلې چې خومره له موسيقي سره برابريږي همدومره يې کالي وتل، کلارنيسا خپل چپ لاس اوږد کړ او ويې ويل:

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲

يې کره : (او د فيډل د پوښتنې په ځواب کې به ووايم چې دا نجونې دلته له

وېرې او وژنو راتېنيدلي دي، زه تاسو ته نور بير راوړم.)
 هغه چې روانه شوه فيدل ته مې وويل: (ته يې ښكاره ولې نه وايې چې
 دوى دلته د امريكايي ډالرو گټلو لپاره راغلي دي.)

(سمه ده! خو ددې خبرې څه ځواب دى چې دا ټولې له هغو ملكونو راغلي
 چې فاشست جابرانه نظام پكې پلى دى.)

زما سترگې ستيج ته واوښتې، درې واړو نجونو په كرس خندل او د پلورونكو
 خولې يې د فوټبال په څېر هاخوا ديخوا غورځوله. ما د فيدل سترگو ته
 وكتل او ومې ول: (ته خو به ټوكې نه كوې؟)

هغه په جدي لهجه ځواب راكړ، بېخي نه، كاشكې دا ټوكې واى، له دوى
 ډېرې يې له خپلو كورنيو بې برخې دي، د چا پلار نشته، د چا ورور نشته، د
 چا خاوند نشته او د چا مټين نشته. دوى د مرگ او ځور په غېږه كې رالويې
 شوي دي، اوس ورته دا نڅا او نڅاگرې دومره بده خبره نه ده، دوى دلته
 پيسې گټې، بيا به لاړې شي چېرته به نوى ژوند پيل كړي، د چا يو كوم
 هوټل يا دوكان به جوړ كړي او خپل ژوند به كوي.

بار (ميكډې) سره نږدې غالمغال شو، دده پام ور واوښت، ومې ليدل چې
 خدمتگارې يوه پوځي ته گوته وڅنډله، هغه يې لاس ونيوه او مټ يې پرې
 تاو كړ، جينۍ چينې كړې او په گونډو شوه. پوځي په كرس وڅنډل او خپلو
 ملگرو سره يې مستي پيل كړه، ټولو په لوړ غږ خندل، خدمتگارې غوښتل په
 خپل خوشې لاس په سرتېري وار وكړي. هغه يې لاس نور هم تاو كړ، د
 دردله امله د نجلۍ خبره واوښته.

د ملټري پوليسو منصوبينو دا حالت ليده او غلي ولاړ وو. فيدل پورته شو او
 بار خواته. ناست يوه كس يې مخه ونيوله، ورته يې

اودرېره وروره! اوس به هر څه سم شي.)

د ستيځ خواته يو لوړ پانامه يي وګړی رابښکاره شو، د پيشو غوندې يې بې له کومه غږه بيا په يو شېبه کې د پوځي سر ته ولاړ و، په يوه لاس يې د پوځي مری ونيوله او په بل لاس يې د هغه په مخ اوبه ور واړولې. خدمتګاره له منځه ووته، څو نورو پانامايي وګړو پوځي ونيو او بار ته يې اړم کړ، څه يې ورته وويل خو ما وانه وریدل. بيا يې په دومره لوړ غږ وويل چې د موسيقي په شور کې مې هم واوریدل، په واضحه يې انگليسي لگيا شو: (تاسو ته دا خدمتګاره جايزه نه ده او اوس خو يوه هم نه شئ لمس کولای، تر څو مو چې پيسې نه وي ورکړي).

اوس دواړه MP را روان شول. د پانامه يانو ګڼې ګونې ته راغلل او ويې ويل: (موږ دی له دې ځايه بوځو) پانامه يي هغه پوځي ځمکې ته ښکته کړ او ورمېر يې ورتاو کړ، پوځي له درده تاو شو، پانامه يي وويل: (ته زما په خبره پوه شوې؟) له لاندې ټيټ او لږخيدلی غږ راغی (ښه پوه شوم) بيا يې پوځي هماغو دوو ساتونکو ته ورتيله کړ او په غوسه يې وويل: (له دې ځايه ورکېږه نو).

ديارلسم فصل

جنرال سره خبرې اترې

ددې بلنیک هیله مې نه لرله. د ۱۹۷۲ ز کال ددې سفر په یوه سهار خپل دفتر کې ناست وم، دا دفتر راته د پانامې د برېښنا دولتي شرکت راکړی و. زه له ارقامو سره بوخت وم چې یو کس ورو دروازه وټکوله. ما ورته د راتلو وویل او په زړه کې دې ته خوښ شوم چې له وچو ارقامو مې د پام بدلولو یوه بهانه پیدا کړه. ځان یې د جنرال موټروان راوپېژند او ویل یې چې د جنرال لیدلو ته باید ورسره لاړ شم.

یو ساعت وروسته د جنرال عمر طوريجو مخ ته ناست وم. ساده پانامه یې کالي یې په ځان وو، پطلون او د نیمه لستوني لرونکی کمیس، ټنې یې ټولې تړلې وې، قميص یې خام آبي رنگ و، ځینې ځایونو کې یې ډیزاین نښې ښکاریدې، لوړ دنگ سړی و، د خپلو دومره مسئولیتونو سره بیا هم ډېر مطمئن ښکاریده، په پراخه تېنده یې تور ویښتان پراته وو.

زما د اندونیزیا، ایران او گویتی مالا د سفرونو په اړه یې راته وویل درې واړو هیوادونو سره یې لیوالتیا لرله خو د ایران له شاه محمد رضا شاه پلوي سره یې لیوالتیا بېخي زیاته وه. شاه په ۱۹۴۱ ز کال کې هله واک ته ورسید چې انګلیسانو او امریکایانو یې په ګډه د پلار حکومت په دې تور چپه کړ، چې ګوندې له هټلر سره پټې اړیکې لري. ۱

طوريجو راته وویل: (ته دا منلی شې چې یو څوک دې د خپل پلار پر ضد دسیسه کې لاس ولري او هغه دې له واکه لیرې کړي؟)

د پانامې ولسمشر ددې پراخه هیواد له تاریخه ښه خبر و. موږ ښایسته شېبه په دې خبرې کولې چې په ۱۹۵۱ ز کال کې د ایران د شاه پر ضد څنګه

خلک راپورته شول او خپل لومړی وزیر محمد مصدق يې جلاوطنی ته اړويسته.

طوريچو او بلکې ټوله نړۍ پوهېده چې د امريکا CIA په محمد مصدق د کمونېزم ټاپه لگولې وه او همدوی شاه هم بيا ځلي واک ته رواست. دالکه چې په دې نه پوهېده يا به يې يادونه نه کوله چې ددې ټولو تر شا د روز ويلت چالاکی او مکاری هم پرته وه اودا د استعمار د يوه نوي دور پيلامه وه. د نړيوالې امپراتورۍ د قيام لپاره چې کوم اور کرل شوی و دا يې لومړۍ سپرغۍ وه. دا ټولې کيسې ماته کلادین کړې وې.

طوريچو خپلو خبرو ته دوام ورکړ: (شاه چې بيا پر واک شو نو څو انقلابي کارونه يې وکړل، ددې کارونو موخه صنعي پرمختگ و چې ايران نوي دور ته نښاسي.)

ما ترې وپوښتل چې د ايران په اړه څومره پوهېږي؟
ويې ويل: (دا معلومات ساتل زما دنده ده. زه شاه ته په ښه سترگه نه گورم، ځکه د خپل پلار د خپلو لپاره بل سره ودریدل ښه نه دي، دی د واک ترلاسه کولو لپاره د CIA لاسپوڅې شو خو اوس چې د خپل هیواد د پرمختگ لپاره کوم کارونه کوي؛ نو که یو څه وخت ژوندی پاتې شي ډېر څه به ترې زده کړم.

(ته فکر کوې چې هغه نه ژغورل کېږي؟)

(دښمنان يې قوي دي)

(د نړۍ تر ټولو ښه ساتونکي به يې هم دفاع ونه کړای شي؟)

په تريخ نظر يې راوکتل: (د هغه په شخصي پوليسو (ساواک) کې ډېر ښه ځایونه دي، دې سره يې ملگري نه زیاتېږي او ډېر وخت دوام نه شي کولای.) یوه شېبه غلی شو، بيا يې سترگې وگرځولې: (ته د ساتونکو

اقتصادي ترهگري | ۱۳۵

خبره کوې، زه هم يو څو لرم.) دروازې ته يې لاس ونيو ويې ويل: (ته څه فکر کوې، که ستا هيواد وغواړي چې مانه ځان بيغمه کړي؛ نو دا ساتونکي مې ترې ژغورلای شي؟)

ما ترې وپوښتل چې آيا رښتيا هم داسې خطر احساسوې؟

هغه داسې غبرگون وښود چې زه بايد پر خپله پوښتنه پښېمان شوی وی :
(ته پوهېږې چې موږ د پانامې کانال لرو او دا معامله تر آرنز او يونايټډ فروټ ډېره ژوره ده.)

ما په گوټيې مالا ډېره څېړنه کړې او د طوريجو د خبرې تل ته په اسانه ورسيدم، د سياسي ارزښت له مخې د يونايټډ فروټ مسئله ددوی د پانامې له کانال سره برابره وه. دا شرکت د اتلسمې پېړۍ په وروستۍ لسيزه کې رامنځته شو، خو ډېر زر د منځنۍ امريکا د قوي شرکتونو په قطار کې ودرید. په ۱۹۵۰ ز کال کې جاکوب آرنز د اصلاحاتو په نامه د گوټيې مالا ولسمشر وټاکل شو. دا ټاکنه د نيمايي کړې لپاره د جمهوريت يوه نمونه وگرځېده او خلکو يې تود هر کلی وکړ. په دې وخت کې د گوټيې مالا له درې سلنه کم خلک د هيواد د اولس سلنه ځمکې خاوندان وو. آرنز ژمنه وکړه چې قحط خپلي خلک به له دې لورې خلاصوي، تر ټاکل کېدو وروسته يې په پراخه کچه کرنيز اصلاحات راپيل کړل.

طوريجو بيا خبرې پيل کړې: (غريبي او منځنۍ طبقې په ټوله گوټيې مالا کې د آرنز کړنې وستايې، ما هغه خپل اتل (ايډيال) ومانه او په اړه مې يې ډېر فکر کاوه. زه پوهېدم چې يونايټډ فروټ شرکت يې کلک مخالف دی، ځکه هغه خپله د يوه سرسخته او لوی زميندار شرکت و. په کولمبيا، کوسټاريکا، کمېل، اکواډور، اکواګوا، سانتو ډومينګو او دلته پانامه کې يې

هم داسې ګټې خوندي وې او دا خبره هغه هېڅکله نه منله چې د آرېنز له نظرياتو دې زموږ په شان نور هيوادونه هم اغېزمن شي.

تر دې وروسته په هر څه پوهېدم. يونايټد فروټ غوښتل د امريکا ولس او کانګرس ته دا باور ورکړي چې آرېنز د روسيه کس دی او ګوټي مالا د روسيه د غېږې بچۍ دی. شرکت د خپلې موخې لپاره د عامه اړيکو يو قوي کمپاين پيل کړ، بالاخره په ۱۹۴۵ ز کال کې د CIA په زور حکومت بدل شو. امريکايي الوتکو په ګوټي مالا ښار بمبار وکړ او د جاکوب آرېنز جمهوري حکومت يې نسکور کړ. ددې پر ځای کين لاسی ظالم ديکتاتور کارلوس کاستېلو ارماس واک ته ورسيد.

نوی حکومت د يونايټد فروټ شرکت منندوی و. د مننې په ډول يې ټول رامنځته شوي کرنيز اصلاحات ختم کړل. د بهرنيو سوداګرو په ګټه او عايد يې لګيدلې ماليه ختمه کړه. د پټو رايو شمېرلو طريقه يې بنده کړه او زندانونه يې له خپلو مخالفينو ډک کړل. چا يې چې پر ضد خبره کوله هغه يې وځپل. د شلمې پيړۍ په پاتې کلونو کې چې په ګوټي مالا کې د ترهګرۍ او تاوتریخوالي کومې څپې راغلې؛ تاريخپوهان يې د يونايټد فروټ شرکت، CIA او ديکتاتور کيسټلو له لاسو ګڼي. ۲

طوريچو زياته کړه: (آرېنز ووژل شو، سياسي قتل شو او شخصيت يې ووژل شو). يوه شېبه غلی و، بيا يې کړل: (امريکايي ولس د CIA دا چټلې څنګه ښه وبلله؟ زه په دومره اسانه نه ځم. زما په پوځ کې زما خپل خلک دي). بيا يې يوه ترخه موسکا وکړه: (په سياسي قتل هېڅ نه کيږي، زما د وژلو لپاره بايد CIA خپله لاس په کار شي).

۱.۱.۱. شېبه شېبه په خپلو فکرونو کې ډوب وو. طوريچو دا چوپتيا ماته کړه، رامخکې شو علي يې وويل: (اوس زه بيشټل Bechtel سره مخ يم).

ددې په اوریدو هک پک سوم، بیشتل د نړۍ تر ټولو ستر او قوي انجینري شرکت او په زیاتره پروژو کې د MAIN شریک دی. ما فکر وکړ چې د پانامې په ماسټر پلان کې زموږ په مخالفینو کې یو دا هم دی. په خیرانتیا مې وپوښت: (ته څه ویل غواړې؟)

(موږ غواړو د پانامې یو نوی کانال وکړو، دا کانال به د بحر له سطحې سره برابر وي او هېڅ څه Lock به نه لري. ستړې پیړۍ به ترې په اسانه تېرېږي. زه باوري یم چې جاپان به یې ختمن مالي مسئولیت پر غاړه واخلي.)

(حتماً، ځکه هماغو له دې کاناله ډېره ګټه اخلي.)

(ته رښتیا وایي، که هغوی یې مالي مسئولیت واخلي؛ نو ښکاره خبره ده چې جوړوي به یې هم.)

ما ځان سره وویل چې د بیشتل کیسه خو ختمه شوه.

بیا یې وویل: (د معاصر تاریخ تر ټولو ستره ساختماني پروژه... ته پوهېږې په بیشتل کې څوک دي؟ نکسن، فورډ او د بوش لاسپوڅي (بوش په ملګرو ملتونو کې د امریکا سفیر و او فورډ د هاوس مانټري لیدر او د جمهوري غوښتونکو ملي کنوانسیون مشر و) زه پوه شوی یم چې د جمهوري غوښتونکو ګوند واګي د بیشتل کورنۍ په لاسونو کې دي.)

دې خبرو زه ډېر ناآرامه کړم، زه له هغو کسانو وم چې ددې ټول نظام په منځ ته راتګ او دوام کې مې ونډه لرله او پوریجو له دې نظامه کرکه لرله. خو زه په دې پوهېدم چې پوریجو زما له ونډې ښه خبر دی. زما کاري مسئولیت دا و چې پوریجو قانع کړم. په دې یې باید قانع کړم چې دا پروژه امریکایي شرکتونو ته ورکړي او له نړیوال بانک ورتنه پور واخلي. خو زه پدې پوهېدم چې زما ټول منطق له یوه لوی دیوال سره ټکر کېږي او دې سړي سره

مخامخ کېدل اوس حتمي وو.

ما وپوښتل : (جنرال صيب، زه مو ولې راغونښتی يم؟)

خپل ساعت ته يې وکتل، موسکي شو: (ښه ! راځه چې اوس خپلې خبرې وکړو، پانامه ستا مرستې ته اړتيا لري.)

ما حواس وبایلل : (زما مرستې ته؟ څه درته کولای شم؟)

هغه په خپله څوکی کې تکیه ووهله او ویې ویل : (موږ د پانامې کانال بېرته اخلو، خو یوازې دا کفایت نه کوي، موږ باید یو بې سازې ماډل (نمونه) جوړ کړو. موږ باید خپلو وړو ورونو ته دا باور ورکړو چې ددوی غم راسره دی او دا باید سپینه کړو چې زموږ خپلواکي پر موږ د چین، روسیه یا کیوبا احسان نه دی. موږ نړۍ ته دا ښیو چې پانامه یو بامسئولیته هیواد دی، له امریکا سره دښمنی نه کوو، خو دومره وایو چې خپل ټول قوت خپل بېوزله ولس ته وقف کوو.)

بیا یې پښه پر بله واړوله : (ددې کار لپاره باید یو داسې اقتصادي بنسټ رامنځته کړو چې په ټوله نیمه کره کې ساری ونه لري. برښنا! هو برښنا مو پکار ده، خو داسې برښنا چې زموږ لیرې پراته او بېوزله خلک ورته لاس رسی ولري او نرخ یې ټیټ وي، د لار او لېږ د وسایلو په اړه مې هم ورته فکر دی. پردې سربېره کړنه هم د یوه ځانگړي پام غوښتونکې ده، دا ټول کارونه په پیسو کیږي او پیسې به له کومه راځي؟ پیسې به ستاسو وی، د نړیوال بانک او د بین الامریکایي پرمختیایي بانک.)

ماته رامنځکې شو، زما سترگو ته یې وکتل او زیاته یې کړه : (زه پوهېږم ستاسو شرکت کار غواړي، کار ورته پیدا کیږي، خو د پروژو حجم به یې له اندازې او اړتیا بهر زیات وي، لکه لویې لارې، بندونه، بندرگاه ... خو زموږ وي. ته ماته هغه څه راکړه چې زموږ ولس ورته رښتیا اړتیا

لري او زه به تاته ددې ټول کار درکړم، چې ته ورته اړتيا لرې. (ده چې کوم وړاندیز کاوه، بېخي مې تمه ترې نه وه. دده پلان مې چې واورید هک پک شوم او یوه عجیبه ولوله راکې په څپو شوه. دا خو د هغو ټولو خبرو رد و چې په MAIN کې مو زده کړې وې. دی د بهرنیو پوښو په اړه ښه پوهېده چې موخه یې یوازې د ولسونو پوښو کول وو. دا مرسته یوازې ددې لپاره کېده چې پانامه د امریکا او سوداګرۍ تر لاس لاندې شي. ددې مرستو یوازینی موخه دا وه چې پانامه د تقدیر د لیک (Manifest-Destiny) په لاره راونه شي او د تل لپاره د واشنگتن او وال سټریټ گوتو ته ورشي. هغه په دې ښه پوهېده چې زموږ د نظام فرضیه څه ده، دا چې یو واکمن کس خاين او بې ایمانه شي، که کوم څوک داسې پیدا شو چې واک به یې د خپل ولس د گټې لپاره کاراوه؛ نو دا بیا موږ ته خطر و. دا یو ډول بغاوت و چې د غبرگون یوه لړۍ یې پیل کولای شوه او زموږ نظام یې رسوا کولای شو.

د مېر شاته ناست کس ته ځیر شوم، هغه ډاډه و چې د پانامې د کانال له امله یې قوت درلود او همدې خبرې له یوې اندېښنې او بې باورۍ سره هم مخ کړې و. هغه باید ډېر احتیاط کړی وی. هغه له مخکې هم ځان ددې سیمې د رهبرانو رهبر ګاڼه. که د خپل ایډیال آرېز په څېر ده هم سینه سپر کړی وی؛ نو ټوله نړۍ به ددې نندارې لیدو ته په تمه وه. پوښتنه دا وه چې د امپراتورۍ جوړولو ددې نظام غبرګون به څه وي؟ بلکې اصلي خبره دا وه چې د امریکا غبرګون به څه وي؟ د لاتیني امریکا تاریخ له اتلانو (قهرمانانو) ډک پروت دی.

ما خپلو کارونو ته د جواز لپاره یوه کیسه جوړه کړې وه او کوم کس چې راته مخامخ ناست و هغه غوښتل چې دا کیسه باطله کړي. دې انسان به ډېرې

نیمگړتیاوې لرلې خو بحري قزاق نه و. هغه د هنري مارگن یا فرانس ډیرک غوندې کس نه و چې د انگلیسي شاه د لیکونو په لړ کې یې بحري قزاقانو ته جواز ورکړی وی. په لویه لاره دده تر انځور لاندې کښل شوی شعار ډېر بد نه و چې :

(د عمر فکر خپلواکي ده او په نړۍ کې داسې توغندی نه دی جوړ شوی چې فکر ووړني.)

تام پین Tom Paine هم نږدې همداسې خبره کړې وه

ما په دې شعار فکر کاوه، زه دا منم چې افکار نه وژل کېږي خو تر شایې چې کوم ژوندي خلک دی هغوی سره څه کېږي؟ ماسره یوه بله پوښتنه پیدا شوه، که طور یجو باید د شهادت لوړ مقام ترلاسه کړي نو زما کړنلاره به څه وي؟

موږ چې جلا شو؛ نو دواړه په دې پوهېدو چې د ماسټر پلان پروژه به MAIN ته ورکول کېږي ، زما کار به دا وي چې موږ د طور یجو له پلان سره سمه بولي ووو.

خوالی

- "The Shah's Last Ride: The Fate of an Ally" by shwcross.
- "All the Shah's Men: An American Coup and the Birth of Modern Iran" by Stephen Knizer

د رېنر، یونایټډ فروټ پر گوټې مالا د تاوتریخوالی په اړه ډېر څه نیکس شوي دي : لکه

- "A people's History of the United States": Howard Zinn
- "For the Record: The United Fruit Company's Sixty-Six Year in Guatemala": Diane K. Stanbey
- "The Banana Republic: The United Fruit Company" <http://www.mayapradise.com/Uilce.htm>
- "CIA Involved in Guatemala Coup, ۱۹۵۴" <http://www.english.upenn.edu/~afilries/۵۰s/guatemala.html>

د ش د کړنې د ملوث کېدو پر ثبوت د پوهېدو لپاره :

"Zapata Petroleum corp". April ۱۹۵۸ "fortune"

څوارلسم فصل

د اقتصادي تاريخ لانجمنه دوره

په MAIN کې زه د ارشد اقتصاد پوه په توګه د يوې برخې مشر یم. د دې څېړنو او مطالعاتو څارنه هم زما مسئوليت و چې موږ به د نړۍ د اقتصادي وضعیت په اړه کولې. پر دې سربېره مې بايد ځان هم د معاشي دورې د نويو اقتصادي نظرياتو او ليوالتياوو خبر کړی وی.

په ۱۹۲۰ لسيزه کې ځينې نفتو صادروونکو هيوادونو د اوپيک (OPEC) په نوم يوسازمان رامنځته کړ. موخه يې د نفتو د سترو تصفيه کوونکو شرکتونو ماتول وو. ايران هم پکې يو مهم عنصر و. که څه هم د ايران شاه د خپل ژوند، کورنۍ او واک لپاره له امريکا منندوی و، ځکه همدې امريکا د محمد مصدق په وخت کې مجرمانه مداخله وکړه او د ايران شاه يې ورغورده. له بلې خوا شايد همدې اندېښنې د ايران شاه هم يوه فکر ته اړ کړې وي: چې کېدای شي لوبه يې بيا پر وړاندې چپه شي.

د نفتو په پېسو ماړه د څو نورو هيوادونو مشران هم وو، چې له همدې حالت سره مخ وو او ورته وېره يې محسوسوله. د تېلو لويو شرکتونو ته يې (اوه خويندې) (Seven Sister) ويل. دوی هم د تېلو د بيو د کنټرول لپاره يوه جلا ټولنه رامنځته کړې وه، چې تر ټولو ډېره ګټه خپل جيب ته واچوي. ددی پر ضد او غبرګون کې د اوپيک په نامه د نفتو د صادروونکو هيوادونو ګډ سازمان رامنځته شو.

۱۹۷۰ کال کې OPEC ډېرې لويې صنعتي سټې په ګونډو کړې. په دې وخت کې د OPEC غړو هيوادونو له خوا د اقداماتو يوه لړۍ پيل شوه چې بالاخره يې سر د تېلو په صادروولو بنديز ته ورسيد. دې سره د امريکا د تېلو

په پمپونو کې د موټرو اوږده قطارونه ودریدل. داسې فکر کېده چې یوه ستره اقتصادي بحران د امریکا خواته مخه کړې ده. د نړۍ زیاترو سترو اقتصادي قوتونو ته دا یوه ستره ضربه وه. ددې سترې ضربې د زیان محاسبه د لږو خلکو له وسه پوره وه.

د تېلو د بحران دا موده د امریکا تر ټولو بدمرغه شېبې وې. د امریکا ولس دانتشار ښکار و، وېره یې په رګونو ننوتې وه، پر ځان یې باور نه درلود. دې ولس د ویتنام په شرمیدلې جګړه کې خورلي ټپونه خپل او پر دې ټولو سربېره یې ولسمشر هم استعفا کړې وه. د ولسمشر ښکېل ستونزې تر ختیځې آسیا او واکېتې محدودې نه وې، هغه په داسې ځای کې ولاړ و چې د نړیوال سیاست او اقتصاد یوه نوې دوره ترې روښانه ښکاریده. دې وخت کې داسې ښکاریده چې د OPEC په ګډون (شپږ وروڼه) د قوت خواته روان دي.

ما له دې حالت څخه خوند اخیست، زما روزي که څه هم له کارپوریتوکراسۍ وه، خو ځان سره به مې ویل چې دوی مې باداران ښه ځای ته روان کړي دي. کېدای شي په دې خبره به مې د جرم احساس یو څه قلاریده. ما د تصور په سترګه ټامس پین د OPEC په دې کارونو خوښ لیده.

د تېلو په لیږد چې بندیز ولګید، هغه وخت مو ددې سختي احساس نه کړه. موږ خپل څو نظریات لرل چې له امله یې موږ پر دیوال لیکل نه شول لوستی. چې اوبه له ورځه تېرې شوې؛ نو موږ ایله پوه شو چې د تېلو تر بحران وروسته مو د اقتصادي پرمختګ کچه د ۱۹۵۰ او ۱۹۶۰ کلونو پر پله ۵۰٪ کمه شوې ده او دا هم د قوي انفلاسیون په بدل کې. هر څه چې وشول له بنسټیزه اړخه بېخي بدل وو. دې سره کار ورک او خلک اوزگار شول. تر ټولو مهمه دا چې د مالیاتو نړیوال نظام ګډوډ شو. د ثابتې تبادلې

Fixed exchange rate بیه له دویمې نړیوالې جګړې وروسته ښه ساتل شوې وه خو اوس هغه هم رالویده.

هغه وخت زما دا عادت و چې ملګرو سره په ناسته کې به مې پر دې موضوع خبرې اترې کولې. ځینو یې ما لپاره کار کاوه چې زما خپل پرسونل هم پکې شامل و. دوی ټول ډېر وینس او فکري کسان وو. زیاتره پکې ځوانان وو او د روایت له مخې د خپل ازاد فکر خاوندان وو. نور خلک بیا د بوستون پوهان، د ځایي پوهنتونونو استادان او یو د کوم کانګرس معین هم و. په دې غیر رسمي ناسته کې به موږ زیاتره وخت له دوو تر لسګونو تنو ګډون کاوه، بحثونه به تل خواږه، خوندور او ژوندي وو.

ماسره ډېرې داسې خبرې وې چې نه به مې کولې، زیاتره ملګرو به مې په ډېر فخر د خپلې پوهې او اړیکو خبرې کولې. ما به ددوی د ټولو غوږو ځواب د یوه ستر شرکت د هغه ارشد اقتصاد پوه په توګه ورکاوه، چې نړۍ یې لیدلې وه او تل یې د الوتکې په لومړۍ درجه سالون (فرسټ کلاس) کې سفر کړی و. دې سره مې هم ورته د طوریجو په شان سترو خلکو سره د ناستې پاستې خبرې نه کولې او نه مې ورته دا رازونه ویل چې موږ هیوادونه څنګه په خپل جال کې نښلوو. دا ټولې خبرې په یو وخت کې زما د تکبر، ناارامۍ او ذهني انتشار لامل شوې وې.

موږ به چې د (شپږ ورونو) د قوت په اړه خبرې کولې؛ پر ځان به مې ډېر کنټرول کاوه. زه پوهېدم دوی یو هم په دې نه پوهېږي چې کارپوریتوکراسي، ددوی اقتصادي جنايتکار او ګیډران (jackals) د پردې تر شا ناست دي او دې وړو قوتونو ته هېڅکله واک په لاس نه ورکوي. ددې خبرې ثابتولو لپاره ارنز، مصدق او په ۱۹۷۴ ز کال کې د CIA په لاسو د چيلي د ولسمشر سلاوادر الاندي حکومت ړنگول یې ښې بېلګې دي. زه

اقتصادي ترهگري | ۱۳۵

په دې پوهېدو چې د نړيوالې امپراتورۍ دايره راتنگيږي او دا ټول د OPEC د کارونو اغېز و. ما لومړۍ هسې شک کاوه خو وروسته په دې باوري شوم چې دا دايره د OPEC په وسيله تنگيږي.

زموږ د خبرو اصلي محور به زياتره وخت د ۱۹۷۰ او ۱۹۳۰ کلونو د پېښو ورته والی و. ۱۹۳۰ لسيزه په نړيوال اقتصاد کې د بدلون ښکارندويي وه؛ مثلاً پر دې د فکر کولو طريقه، ددې افکار او د تجزيې لارې. دا هغه دور و چې د کينز KEYNES اقتصادي نظريات په زور کې وو. دا خبره مشهوره شوه چې د بازار په کنټرول او د عامه خدمتونو په چمتو کولو کې بايد حکومت ونډه ولري. اوس هغه پخوانی فکر مړ شوی و چې ويل به يې بازار خپله لاره خپله ټاکي او د حکومت لاسوهنه بايد پکې کمه وي. ۱

د بحران DEPRESSION پايله د NEW DEAL په شکل راڅرگنده شوه او داسې پاليسي عملي شوې چې په مرسته يې د اقتصادي حالت د قابو کولو ليواليتاوي، په مالي معاملو کې د حکومت چټکتيا او د عامه مالياتو (ماليه، بوديجه، سود) کچه لوړه شوه. ددې تر څنگ همدا حالت او دويمه نړيواله جگړه ددې لامل شوه چې ځينې ادارې رامنځته شي؛ لکه: نړيوال بانک، نړيوال مالياتي فنډ او د سوداگرۍ او محصولاتو عمومي تړون:

(Gatt : Genral Agreement on Trade and Tariff) ... ۱۹۶۰ مه لسيزه ددې دورې مرکزي وخت و، دا دوره هغه وخت هم په گوته کوي چې معاصر اقتصادي نظريات پرېښودل شوي وو او پرځای يې د کينز اقتصادي

۱ NEW DEAL: دا هغه پاليسي وه چې د امريکا ولسمشر روز ويليت په ۱۹۳۳ کال کې د ۱۹۲۹ ز کال د بحران د قابو کولو لپاره عملي کړه. د NEW DEAL کليمه يې ۱۹۳۲ ز کال کې په شيکاگو کې يوه کوانسيون ته د وينا پر مهال وکاروله. دا يې د ولسمشريزو ټاکنو د کمپاين يو مهم ټکی و. ددې پاليسي له مخې ځينې داسې کارونه وشول چې اغېزې يې په اوږدمهال کې رانښکاره شوې؛ خو د امريکايانو له طبيعت سره

نظريات خپلېدل. د کينډې او جانسون په اداره کې اوج ته رسيدلي وو او يوازينی کس رابر ټ ميکنامارا و چې په دې ټول منظر يې تر نورو ډېر اغېز درلود.

زموږ د بحث پر ډلې د ميکنامارا اغېز ژور و. داسې ويلاى شو چې ميکنارا به په غيبانه ډول زموږ په بحثونو کې برخه لرله. موږ دده له شهرت او پرمختګه خبر وو، دا ښاغلی په ۱۹۴۹ ز کال کې د فورډ شرکت د پلان مدير او په ۱۹۶۰ ز کال کې ددې شرکت يوازينی هغه ريئس شو چې د فورډ کورنۍ غړی نه و او څه وخت وروسته کينډي همدا سړی خپل د دفاع وزير وټاکه.

ميکنامارا د کينز د نظرياتو پر بنسټ د حکومتي اقتصادي پاليسۍ د جوړولو تر ټولو ستر وکیل و. ده د حسابي او ارقامې ماډل په مرسته د ويتنام د جګړې پاليسي، پوځي ډلې او د دوی اړتياوو سرچينې بيا له سره ترتيب کړې. دده د تېرګرې رهبرۍ Aggressive leadership شعار د حکومتي چارواکو تر څنګ سوداګرو ته هم يوه نمونه وګرځېده. د پرمختللو ملتونو په اقتصادي ښوونيزو ادارو کې دا فلسفه ومنل شوه. له دې بيا د اجرايه رئيسانو (CEO: Chief Executive officers) هغه ځوانه ډله راووته چې د نړيوالې امپراتورۍ تېرګر سرلاري (علمبردارن) شول. ۱

موږ به چې پر نړيوال اقتصاد خبرې کولې؛ نو د ميکنامارا شخصيت به ډېر ستايل کېده. موږ ته به زياتره وخت هغه شخصيت مخې ته ودرېد چې د نړيوال بانک د مشر په توګه دده پېژندګلوي وه. دا پوست يې د دفاع وزارت تر پرېښودو څومياشتې وروسته اشغال کړی و. زما زياترو ملګرو به پر دې کنامارا شخصيت د نظامي او صنعتي ځانګړنو ټولګه وه. هغه د يوه ستر شرکت رئيس و، بيا د دفاع وزير شو او اوس د نړۍ د ستر

اقتصادي ترهگري | ۱۳۷

بانکي مقتدر مشر دی. د واک په ویش کې دا دومره سخت و، چې خلک ترې وېرېدل خو زه ددې حالت په لیدو بېخي نه حیرانیدم.

اوس چې گورم نو په تاریخ کې د میکنا مارا تر ټولو ستره شراچوونکې ونډه دا وه چې نړیوال بانک یې په ډېره ستره کچه د نړیوالې امپراتورۍ استازی کې او دومره لویه کچه تر دې دمه نه وه لیدل شوې. ده یوه بده نمونه پرېښوده. د کارپوریتوکراسۍ اصلي ستنې یې داسې سره په یو ترتیب برابرې کړې چې اوس یې دده ځای ناستي اسانه په یوې سترې نمونې (ماډل) بدلولای شوې. مثلاً جورج شتلز د نېکسن په کابینه کې د خزاني وزیر او د اقتصادي پالیسي جوړونې د کمیسیون مشر و او پردې سربېره یې د بیشل شرکت ریاست هم کاوه. تر دې وروسته بیا د ریگن په کابینه کې بېرنیو چارو وزارت قلمدان هم له ده سره و. همدارنگه کیسپر وین برگر و، دا د بیشل شرکت معاون و او وروسته بیا د ریگن په کابینه کې د دفاع وزیر شو. د جانسن په وخت کې ریچارد هیلمز د CIA مشر و، د نیکسن په وخت کې په ایران کې سفير شو، د جورج ډبیلو بوش په وخت کې د دفاع وزیر و، وروسته بیا هالي برتن مشر و او د همدې بوش معاون هم و. یوازې دا نه ده، همدا جورج ډبیلو بوش په خپله د زباپاتا پطروليم شرکت بنسټگر د نیکسن او فورډ په دورو کې په ملگرو ملتونو کې د امریکا سفير و او بیا د ولسمشر فورډ په وخت کې د CIA مشر شو.

اوس چې شاته گورم نو دنیا راته ډېره ساده ښکاري، په ډېرو مسایلو کې مو هغه وخت د نړیوالې امپراتورۍ د رامنځته کولو لپاره زړې حربې وکارولې. په اصل کې کرمېت روز ویلې مور ته ډېره ښه لاره راوړه. ده په بریا ایران کې نظام ړنگ کړ او پر ځای یې یو ټولواک سړی وای ته ورساوه. هغه وخت مور اقتصادي جنايتکارو په اندونیزیا او

اکوادور غوندې هیوادونو کې خپلو موخو ته د رسیدو لپاره هڅې کولې. خو ددې پر وړاندې بیا ویتنام یوه بېلگه وه او له دې بېلگې معلومیدل چې پخوانی انداز بېرته خپلول خومره اسان دي. ددې حالت د بدلولو لپاره د OPEC یوه مهم غړي سعودي عربستان ته سخته اړتیا وه.

حوالې

۱. "Robert S. McNamara: ۸th Secretary of Defense",
<https://www.defenselink.mil>

د سعودي عربستان د پيسو مينځلو قضيه

د ۱۹۷۴ ز کال خبره ده، د سعودي د سفارت يوه کارکوونکي د خپلې پلازمينې رياض يو څو انځورونه راوښودل. په يوه انځور کې مې وليدل چې د اوزو يوه رمه د يوې دولتي ودانۍ په ځواکې گرځي او په پرتو څڼلو کې خوله وهي. ما چې د سفارت له کارکوونکي ددې حالت پوښتنه وکړه نو ځواب يې زه بېخي هک پک کړم. هغه راته وويل چې دا د ښار د څڼلو پاکولو تر ټولو ښه وسيله ده.

ويل يې چې: (هېڅ يو قدرمن عرب دې څڼلو ته لاس نه ور وړي، موږ دا کار څارويو ته پرېښی دی.)

زه بېخي حيران شوم، چې د تېلو د دومره لوی صادروونکي هيواد په دولتي ودانۍ کې اوزې گرځي او څڼلې خوري.

دې وخت کې زه د مشاورينو د هغې ډلې غړی وم چې د تېلو بحران ته يې حل لاره لټوله. دې اوزو په يوه ټکي پوه کړم چې ستونزې ته حل څنگه پيدا کېدای شي.

سياست او اقتصاد ته د مذهب (دين) ورننوتل، په اصل کې هغه عنصر و چې د تېلو په ليرد يې بنديز لگولی و او لويديځه نړۍ يې لږزولې وه. د ۱۹۷۳ زکال د اکتوبر په ۱۶ مه نېټه د يهودانو لوی مذهبي جشن (Yom kippur) و، په همدې ورځ مصر او شام په گډه پر اسرائيلو بريد وکړ. همدا جگړه د اکتوبر پيل و. دا د عربو او اسرائيلو څلورمه او تر ټولو سخته جگړه وه، همدې جگړې ټوله نړۍ اغېزمنه کړه. د مصر ولسمشر سادات پر شاه فيصل فشار راوړ، ورته يې وويل چې امريکا له اسرائيلو ملاتړ کوي او ته د

امريکا پر ضد د تېلو وسله وکاروه. د همدې کال د اکتوبر په ۱۶ مه نېټه ايران او سعودي په گډون څلورو نورو عربي هيوادونو د تېلو بيه ۱۷٪ سلنه لوړه کړه.

د کويټ په ښار کې د عربو د تېلو وزيران سره راټول شول او پر يوه بل متبادل وړانديز يې فکر کاوه. د عراق استازي په ډېر شد او مد سره خپل پلاند نظر ورکړ چې امريکا دې په نښه شي. ده د ډلې له هر غړي سره جلا جلا وکتل او ورته يې وويل چې په عربو کې دې د امريکا ټولې گټې بندې شي، امريکا او هغو متحدينو ته دې يې چې له اسرائيلو سره ملگري لري د تېلو په صادرولو بنديز ولگي. تر څنگ دې يې له امريکايي بانکونو د عربو ټولې پيسې راوويستل شي. دده هدف دا و چې د امريکا په بانکونو کې پرې پيسې که عربان بېرته ترې واخلي؛ نو خلکو نه به د ۱۹۲۹ ز کال اقتصادي بحران هېر شي.

د عربو نور وزيران له داسې انقلابي کړنو وېرېدل، خو بيا يې هم ويل چې يو څه بايد وشي، ددې لپاره يې د بنديزونو لړۍ له پنځه سلنه کمې پيل کړه او هره مياشت به زياتېده، تر دې چې دوی خپلې سياسي موخې ترلاسه کړي. په دې يې سره هوکړه وکړه چې امريکا ته به د اسرائيل دوستانه پاليسۍ سزا حتمن ورکوي، نو ځکه پرې بنديزونه بايد ډېر شي. په دې ناسته کې د ځينو هيوادونو استازو وويل چې د پنځو سلنو پر ځای به لس سلنه کمې راوړي. د اکتوبر په ۱۹ مه ولسمشر ډيکسن له کانگرسه وغوښتل چې اسرائيلو سره دې دوه ميليارده ډالر مرسته وکړي. په سبا يې سعودي عربستان او نورو هيوادونو امريکا ته د تېلو صدور بند کړ. ۱

۱۹۷۴ ز کال د مارچ په ۱۸ مه نېټه ختم شو. ددې لږو شپو اغېز ډېر زيات ژور و. د سعودي د يو بېرل تېلو بيه د ۱۹۷۰ کال د

جنوري په لومړۍ نېټه ۳۹ ډالره وه او څلور کاله وروسته پکې ۸،۳۲ ډالره زیاتوالی راغی. (۲) سیاسيونو او اينده سنجوونکو هغه سبق هېر نه کړ چې د ۱۹۷۰ ز کال په پيل او منځ کې ورکړل شوی و خو بالاخره پايله دا شوه چې دې ژور ټکان کارپوریتوکراسي لاسې خواکمنه کړه.

د دې درې واړه ستونزې (لوی شرکتونه، نړیوال بانک او حکومت) تر منځ اړیکې په بې ساري ډول پخې شوې او یو تلپاتې اتحاد یې رامنځته کړ. ددې بندیز اغېز په چلندونو او پالیسیو کې د بدلون په ډول راڅرګند شو. وال ستريت او واشنگتن په دې پوه شول چې په راتلونکي کې دا ډول بندیزونه نه زغمل کېږي. د تېلو پر صادراتو ډاډمنیدل زموږ په کاري لومړیتوبونو کې و. ۱۹۷۳ ز کال ته وروسته خو بهنې زموږ د ساه رګ ګرځیدلی و. سعودي د تېلو د بندیز له امله په نړیوال سیاست کې ډېر ارزښت ترلاسه کړ او امریکا په دې پوهه شوه چې د خپل اقتصاد لپاره یې سعودي عربستان څومره مهم دی. پر دې سربېره یادو بندیزونو د کارپوریتوکراسۍ رهبران نورو لارو لټولو ته اړیستل چې په مرسته یې د تېلو ګټه د امریکا تر خزانو را ورسوي. دوی پر دې ښه فکر وکړ چې سعودي عربستان نه عصري وسایل (مشینري) لري او نه هم داسې منظمه اداره شته چې له ځمکې راخوټیدونکي تېل په منظمه توګه اداره کړي.

دلته د سعودي لپاره دا شتمني یوازې یو اسماني نعمت و. ملي خزانې یې له ډالرو ډکه وه؛ خو د شتمنۍ دې سیلاب یوه بله ملي شتمني ډوبه کړه او هغه شتمني یې د (وهايت) عقیده وه چې تر دې دمه پرې کلک عمل کېده. شتمنو عربانو په امریکا او اروپا کې سیلونه کول او د هغه ځای په مشهورو پوهنتونو کې یې زده کړې کولې. ګران بیه موټرې او کورونه یې اخیستل او له لویدیځ په را واردو شویو توکو یې سینګارول. سختې

لرغونپرستي عقيدې خپل ځای يوې نوې ماده پرستي ته پرېښوده او په همدې ماده پرستي کې د تېلو د راتلونکي بحران حل لاره پرته وه. (دا ماده پرستي چې څومره زياته شي د تېلو بحران به ورسره همدومره زر حل کېږي).

بنديز (embargo) چې ختم شو؛ نو واشنگټن له سعودي سره اړیکې ښې کړې، ټکنالوجيکي مرستې، پوځي وسایل او روزنه او شلمې پيړۍ ته د عربانو ته راوستلو وړانديز. ددې په مقابل کې عربانو دوی ته په تېلو گټل شوي ډالر (پيټرو ډالر) او دا باور ورکاوه چې په تېلو به بيا ځلي بنديز نه لگېږي.

ددې مذاکراتو په لړ کې يو بې ساری سازمان رامنځته شو. د سعودي عربستان او امريکا گډ اقتصادي کميسيون United states/Saudi Arabian Join Economic Commission چې (JECOR) به يې باله. دې کې يو بې ساری وړانديز وشو، دا وړانديز شته بهرنيو مرستو د پروگرام برعکس و. اوس به د سعودي له دولته امريکايي ادارې په مزدورۍ اخيستل کېږي، چې په سعودي کې بيارغونه وکړي.

که څه هم ددې کميسيون اداره او مالي ملاتړ د امريکا د مالي وزارت په لاس کې و، خو بيا يې هم بشپړه خپلواکي لرله. دې ادارې بايد په پنځه ويشو کلونو کې ميليارډونه ډالر لگولي وای او د خوند خبره دا ده چې په دې پېسو کانگرس هېڅ واک نه درلود.

دا چې په دې پېسو کې د امريکا يو سينټ هم نه مصرفېده؛ نو د امريکا د مالي وزارت د ناخيزه ونډې سره بيا هم کانگرس پکې کار نه درلود. ډيويډ هولډن David Holden او ريچارد جانز Rechard Johns چې JACOR ښه وڅېړه؛ نو ويې ويل چې: (امريکا چې تر اوسه مخ پر ودې هيوادونو سره

اقتصادي ترهګري | ۱۴۳

کوم تړونونه کړي دي، دا يې بېخي بدل او د اوږدمهالو اغېزو پر بنسټ جوړ شوی دی. په دې تړون کې دا وړتيا شته چې په مرسته يې امريکا په سعودي عربستان کې خپلې ريښې وځغوي او له امله يې د (ګډ انحصار) فکر لا پسې ځواکمن شي. (۳)

د امريکا د مالي وزارت ددې تړون په لومړيو کې MAIN شرکت له ځان سره د مشاور په توګه ملګری کړ. زه يې وغوښتم راته يې وويل چې کار او مسئوليت دی ډېر ظريف او مهم دی، زه چې څه کوم او له کومې خبرې خبريم؛ نو د يوه راز په توګه يې بايد وساتم. ما چې مسلې ته له کومې زاويې کتل دا راته د غلا يوه پېښه ښکارېده. هغه وخت باور راکړل شوی و چې MAIN پکې يوازې يو مهم مشاور شرکت دی. خو وروسته پوه شوم چې د MAIN په ګډون د سلګونو نورو خلکو له کار او زياره ګټه اخيستل کېده. دا چې هر څه پټ وو، زه په دې نه پوهېدم چې د حکومت او نورو مشاورو ادارو تر منځ څه خبرې شوي دي. زه نه پوهېدم چې په دې مسئله کې زما ونډه څومره ده؛ خو په دې پوهېدم چې د اقتصادي جنايتکارو کار معيار پکې بېخي جلا دی. ورسره په دې هم پوه شوم چې د نړيوالې امپراتورۍ د پراختيا لپاره د پخوانيو پر ځای څو نوې او بې سارې حربې کارول کېږي. زه پوهېدم چې زما له څېړنيزې مطالعې چې کومې پايلې اخيستل شوي هغه ګټورې دي او MAIN پرې په سعودي عربستان کې ښه غوره پروژه ترلاسه کړه. وروسته په همدې کال کې په يوې سترې جايزې هم ونازول شوم. زما کار وړاندوينه وه، ما بايد ويلي وای چې که د سعودي عربستان په دومره لويه شتمنۍ پانګونه وشي؛ نو پايله به يې څه وي؟ او دومره ډېرې پيسې بايد د کوم پلان له مخې ولګول شي. يعنې ماته ويل شوي وو چې د خپلې تخليقي وړتيا په مرسته بايد سعودي عربستان ته د ميلياردونو ډالرو د ليرد يو

منطقي جواز وړاندې کړم. دې ته مې هم بايد پام کړی وای چې د امريکا ساختماني او انجینري شرکتونه په کار کې شریک شي. ځانگړی هدايت راته دا وشو چې ټول کار بايد يوازې زه وکړم او په دې برخه کې په خپل پرسونل هم باور نه شم کولای. زه يې له خپل ډيپارټمنټ نه جلا، څو پوره پورته د کنفرانس خونې په يوه کوچ کې کېنولم او وروستی گوانش راته دا وشو چې کار مې په ملي سلامتۍ او د MAIN په ډېرو سترو گټو پورې تړلی دی.

زه په دې پوه شوم چې اصلي موخې له معمول هغو سترې دي. دلته موخه يوازې د يوه هيواد پوروي کول نه وو؛ پلان دا و چې د (پيترو ډالرو) لويه برخه بايد بېرته امريکا ته وگرځي. دې کار سره به سعودي عربستان راته رانږدې شي. پراخېدونکې اقتصاد به يې زموږ له اقتصاد سره گډ شي او تر ټولو مهمه دا چې زموږ انحصار به پرې ډېر شي. پر دې سربېره به د لويديځ په رنگ کې رنگ شي، زموږ چلند به ورسره خواخوږی وي او دوی به زموږ په نظام کې جذب شي.

ما چې کار پيل کړ، ځان سره مې فکر وکړ چې د رياض په کوڅو کې گرځيدونکې اوزې به ددې معاملې سېمولیکه کونجې ثابته شي. دا اوزې په اصل کې د عربانو خوږه (ټپي) گوته وه. که دا صحرايي امپراتوري غواړي عصري دور ته ننوځي نو ددې اوزو پرځای بايد ورته يوه بله آله نصب شي. زه پوهېدم چې د OPEC اقتصاد پوهانو د تېلو صادرونکو ته مشورې ورکولې، ورته يې ويل چې له خپلو تېلو دې خپل مصنوعات جوړ کړي چې ارزښت يې ورسره لوړ شي. ددې کارپوهانو ټينگار دا و چې يوازې د خامو تېلو کوهيانو ته دې نه کينې؛ خپل صنعتي پرمختگ ته دې هم لږ پام تېلو دې هغه مصنوعات جوړ کړي چې په نړۍ يې وپلوري.

او ښايسته ډېره گټه ترې وکړي.

دې احساساتو زه يوې پالیسۍ ته بوتلم چې پوهېدم د ټولو خلکو به خوښه شي. اوزې خويوازي دننۍ بهانه وه، دې ځای نه کار پیل کېدای شو، موږ د تېلو په پیسو د هغو امریکایي شرکتونو خدمتونه پېرلای شول چې د اوزو پر ځای یې دې خخلو ته یو سیستم نصب کړی وی او سعودي هم ددې ټکنالوجیکي شهکار په لرلو سره خپله سترگه جگولای شوه.

ما فکر کاوه چې د اوزو فورمول خو د عصري ټکنالوجی یوه وړه برخه ده. دا فورمول نورو برخو ته هم پراخیدلی شوه او په مرسته یې شاهي کورنۍ، امریکا او MAIN ښې بریاوې ترلاسه کولای شوې. زما په نظر له دې فورموله داسې صنعتي سکتور رامنځته کېدای شو چې خام تېل یې تصفیه کړي وای. په وچو دښتو کې سترې چاڅخونې (تصفیه خانې) جوړېدای شوې او گردچاپېره ترې بیا بې شمېره صنعتي پارکونه زرغونیدای شول. ددې کار لپاره برېښنا، لویو لارو، پایپ لاینونو، مخابراتو، ترانسپورټ، هوایی اډو، بندرونو او بېلابیلو خدماتي شرکتونو ته اړتیا وه، خو ددې ټول نظام د چلولو لپاره ډېره شتمني پکار وه.

موږ دې پلان سره ډېرې لویې هیلې تړلې وې. موږ ویل دا به یوه داسې نمونه شي چې به موږ به یې په جگه سترگه ټولې نړۍ ته وړاندې کولای شو او نورو ځایونو کې به هم دا چارې ترسره کېږي. بیا به څه کېږي؟ په ټوله دنیا کې گرځېدونکي عربان به زموږ سندرې وایي، د نورو هیوادونو مشران به سعودي عربستان ته رابلي او پرمختګونه به ورته ښيي او بیا به دا رهبران له موږ غواړي چې د هغوی د هیوادونو لپاره هم داسې پلانونه جوړ کړو؛ بیا به نو د OPEC له دایرې دباندې ځینې هیوادونه د نړیوال بانک په پوښونو کې به د نړیوالې امپراتورۍ تر ټولو ستر خدمت وي.

زه په همدې فکرونو کې ډوب وم چې د موټروان دا خبره مې تر غوږو شوه :
 (هېڅ قدرمن عرب دا خخلې نه راټولوي.) دا خبره به مې زیاتره ناستو کې
 اوریدلې وه چې عربان په خپلو خلکو ناوړه (سپک) کارونه نه کوي. دا کار
 که په کومه صنعتي اداره کې وي او که د کومې پروژې په عملي کولو کې.
 لومړی خبره دا وه چې د داسې کار کوونکي لږ وو، دویم لامل یې خپل
 ولس سره د سعودي شاهي کورنۍ هغه ژمنه وه، چې پر دوی به څه ناڅه
 زده کړې کوي او داسې ژوند به ورکوي چې مزدورۍ ته ورته هېڅ کار به
 پکې نه ځایږي. په نورو یې دا کارونه کولای شول؛ خو خپله ورته دا کار
 سپک او ناوړه ښکاریده.

ددې کار لپاره باید له بهره مزدوران راوستل شوي وي، دا کار له هغو
 هیوادونو شونی و چې خلک یې بهوزله او کار ته محتاج وو، د اړتیا پر وخت
 د منځنۍ اسیا له نورو او په ځانگړي ډول اسلامي هیوادونو (پاکستان،
 مصر، فلسطین، یمن.) نه مزدوران راوستل کېدای شول.

دې حالت د پرمختګ پالیسۍ ته ستر فرصتونه ورکړل، دې کارکوونکو ته
 په لویه کچه هستوګنځایونه پکار وو. تر څنګ یې سوداګریز مرکزونه،
 روغتونونه، اطفایه، پولیس، اوبه، ښاروالي، برښنا، مخابرات، ټرانسپورټ او
 نور مهم خدمتونه پکار وو. یعنې په دې دښته کې باید نوي ښارونه اباد
 شوي وي. د کارونو کمی نه و، خصوصاً د ټکنالوجۍ په برخه کې؛ مثلاً د
 بحر اوبه تصفیه کول، روغتیا، انټرنټ او نور ستر مرکزونه.

سعودي عربستان د یوه پروژه جوړوونکی د خوب تعبیر کېدای شو. دا د
 ساختماني او انجینري کاورباریانو لپاره یو خیالي جنت هم ګڼل کېدای شو.
 د اقتصاد بی شمېره او بې ساري فرصتونه یې لرل. فکر یې هم ښکلی و:
 یو ورځ - بیواد، ښه ډېره شتمني لري او غواړي عصري دور ته

پوهنځي.

په څو ترې ډېر خوند اخیسته، ستونزه دا وه چې د ماډل (نمونې) لپاره مواد او ارقام نه په سعودي کې وو او د پوستون په کتابتون کې. خو که د دومره نوې پروژې لپاره ارقام هم وای نو چندانې مرسته یې نه شوه کولای. دا د یوه ښوود بشپړ او بنسټیز بدلون و.

د نومره سترې څېړنې فکر هم چا نه کاوه. ما د خپل فکر له مخې داسې یو راپور ولیکه چې د سعودي راتلونکي پکې روښانه ښکاریده. ځینې عملي نسخې راسره وې د یوه میټاواټ برېښنا د لګښت اندازه ترې کېده. د یوه میل سرک لګښت معلومید، اوبه، مزدوران، ښاروالي خواړه ... دا هر څه مې د هماغو نسخو له مخې محاسبه کړل. زما کار د دقیقو ارقامو وړاندې کول نه وو، یوازې غوښتل مې دومره ووايم چې کوم کارونه کېدای شي او لوی لګښتونه یې څه دي؟

زما اصلي موخې امریکایي کمپنیو ته ډېره ګټه او په سعودي د امریکا انحصار و او دا دواړه موخې یو بل سره تړلې وې. په نږدې وخت کې د ټولو پرمختیايي پروژو لپاره د عملي کېدو لارې چارې او خدمتونه پکار وو او دا پروژې یوازې هماغو شرکتونو کولای شوې چې لومړنی پلان یې جوړ کړي و. اوس باید هماغو شرکتونو ددې حفظ، مراقبت او بیارغونه کړې وی. زه په دې پوه شوم چې د هرې پروژې لپاره باید دوه لړلیکونه جوړ کړم، یو یې د ساختماني او دیزاین تړون او بل یې د اوږدمهالي حفظ او مراقبت او اداري تړون. په راتلونکو کلونو کې به BROWN AND BECHTEL، MAIN، Root، Stone and Webster، Halliburton او ډېر نور شرکتونه او قرارداديان ښې ډېرې پیسې وگټي.

تر دې سمه اټکل وکړم چې ورهاخوا یوه بله کیسه هم وه چې سعودي

عربستان يې موږ ته کينولای شو. د تېلو په دې شتمن هيواد کې له نوي عصر سره د مخالفت څپه هم راتلاي شوه. په لرغونپرستو مسلمانانو کې به غوسه راپيدا شي. اسرائيل او نور هيوادونه به ترې خطر احساس کړي. ددې هيواد له صنعتي پرمختگه د يوه بل صنعت رامنځته کېدل اړين وو. د عربو د وچې دفاع! د امريکا شخصي امنيتي شرکتونو او پوځ د پراخو او اوږدمهالو خدماتي تړونونو تمه لرله. ددوی په راتگ به د ساختماني او انجينري شرکتونو يوه بله کاري دوره پيل شي چې په هغو کې به هوايي ډگرونه، پوځي هډي، د توغنديو ساحې، بيزونه او نور کارونه شامل وي.

ما خپل راپورونه په يوه بند پاکټ کې د ماليې وزارت د پروژې مدير ته واستول. کله کله به مې د خپل ټيم او د MAIN له رئيس او معاون سره ناسته پاسته کوله. ځکه دې پروژې لا کوم رسمي وجود نه درلود او تر اوسه د څېړنې او پراختيا په مرحله کې وه. دا چې لا JECOR برخه نه وه گرځيدلې نو موږ به له ټوکو SAMA بلله. ټول پوهېږي چې دا د Saudi Arabian Money Laundering Affairs مخفف دی.

ځينې وخت به دولتي استازي هم راسره وو، دوی به ځينې پوښتنې کولې، زياتره وخت به ما له خپلو کارونو خبرول، د هغوی په خبرو به مې نظريات ورکول، ډاډ به مې ورکاوه چې تر خپله وسه به هڅه کوم. معاون او دولتي استازي رانه د اوږدمهاله خدماتو او اداري تړونونو له امله ډېر اغېزمن وو، معاون يوه ورځ يو مثال ورکړ، چې بيا به موږ ياداوه، ده وويل: سعودي عربستان هغه غوا ده چې موږ يې تر ماښامه او د خپل کار تر خلاصيدو لوشلاي شو. خو ماته به پکې د غوا پر ځای اوزه ذهن ته راتلله.

په ناستو کې پوه شوم چې ځينو سيالو ادارو مو هم کار پيل کړی دی، موږ په تمه وو چې ددې زيار په بدل کې به غوړې پروژې واخلو. ما فکر کاوه

چې MAIN او نورې ادارې به ددې لومړيو کارونو لګښت له خپله جيبه کوي. دوی دا جواړي ددې لپاره کوله چې لوبې ته د ننوتلو لاره پيدا کړي. ډېر زر باوري شوم، ځکه ما به د خپلې ورځني کار مصرف له عمومي او اداري حساب (General and Administrative over head account) نه اخيسته. دا کار به زياتره د هغو پروژو لپاره کېده چې لا به د څېړنې او پراختيا په حالت کې وې. په دې معامله کې لومړنۍ لګښت ډېر زيات و، خو معاون صيب په دې باور و چې بدل به يې تر دې ډېر زيات وي.

سره له دې چې سيالانو موهم کار کاوه خو موږ پوهېدو چې ميدان ډېر پراخه دی. زه نو په دې لوبه کې پوخ شوی وم او په دې پوهېدم چې زموږ معاوضه په رسمي دفترونو کې زموږ د کار د خوښولو پورې تړلې ده. ډېرې پروژې به هغو شرکتونو ته ورکول کېږي چې پلانونه يې په هر صورت د عملي کېدو وړ وي. ما دا کار ځانته يوه ننگونه وگڼله او داسې يو منظر مې وپنځاوه چې له ډيزاين نه تر ودانيزو چارو پورې ټول پړاوونه پکې شامل وو. په MAIN کې خو مې د بخت ستوری له مخکې لا ځليده، خو که موږ بريالي شوی وای نو په SAMA کې د کليدۍ ونډې لرلو به دا خلا لا پسې ډېره کړې وای.

په ناستو کې به مو دا ويل چې د SAMA او JECOR ماموريت به نوي معيارونه او بېلګې رامنځته کړي. دا يوه بې سارې لار وه، په هغو هيوادونو کې د گټور کار فرصتونه برابر شوي وو چې نړيوال بانک نه يې پور اخيستو ته اړتيا نه لرله. ذهن ته مې راغلل چې ايران او عراق هم بايد په دې ليست کې ورزيات شي. د انسان فطرت دی چې ددې هيوادونو مشران به له سعودي عربستان اغېزمن کېږي. د ۱۹۷۰ ز کال د تېلو بنديز که څه هم په هغه وخت کې زيانمن و، خو اوس دا خبره پخه ده چې ياد بنديز به

ساختماني او انجينري شرکتونو ته ښې ګټې ورکوي او دا د نړيوالې امپراتورۍ د پراختيا يوه مهمه لاره وه.

په دې خيالي پلان مې اته مياشتې کار وکړ، په خپل کور يا د کنفرانسونو په شخصي خونه کې به يوازې ناست وم، نور پرسونل مې خپل کارونه پر مخ وړای شول خو زه به کله کله څارنې ته ورتلم. د وخت په تېرېدو راز داري يو څه کمه شوه، ځينې نور خلک هم پوه شول چې په سعودي عربستان کې کومه خبره شته. اوازې خپرې شوې، د معاون او دولتي کسانو کړۍ هم پراخه شوه، لامل به ښايي دا و چې زموږ ورکړي معلومات به يې نورو سره شريکول.

ددې پرمختيايي پروژو په بدل کې امريکايانو له عربانو غوښتل چې د تېلو عرضه اوبيه دې د امريکا او متحدينو په خوښه وي البته تر ټاکلي حده بدلون پکې راتلاى شى. که نور هيوادونه لکه، ايران، عراق، ونيزويلا... بندويزونه لگوي نو سعودي عربستان بايد د تېلو دا تشه ډکه کړي. ددې هيوادونو د بنديزونو ليرې کولو لپاره همدې کفايت کاوه چې موږ څه پاليسي اختيار کړې ده. ددې کار په بدل کې امريکا سعودي ته يو په زړه پورې وړانديز کاوه، دا سودا څه وه؟ دا باور چې امريکا به سعود کورنى سره څرګنده سياسي او د اړتيا پر وخت پوځي مرسته کوي، چې په دې توګه به سعود کورنى د تل لپاره په عربستان واکمني کوي.

د سعودي ستراتيژيک موقیعت، پوځي کمى، له ايران، شام، عراق او اسرائيلو خطر.... دا ټول هغه لاملونه وو چې سعودي يې دې سودا ته چمتو کاوه. له همدې حالته په ګټه امريکا يو بل دروند شرط کېښود، زه چې اوس ګورم نو وایم سعودي عربستان دا شرط څنګه ومانه؟ هېڅ باور مې نه کېده. شرط دا و چې سعودي عربستان به په خپلو (پيترو ډالرو) د امريکا رسمي

تضمين ليکونه (Security) پېري. له دې چې کوم سود ترلاسه کيږي هغه به د امريکا د ماليې وزارت په خپله خوښه ددې لپاره کاروي چې سعودي عربستان له منځني دور نه عصري دور ته نښاسي. که ساده يې ووايو نو د امريکا د تېلو په پيسو چې کوم ميليارډونه ډالر سود راځي، هغه به ددې خوب د پوره کولو لپاره امريکايي شرکتونو ته ورکول کيږي. همدا خوب ما او ښايي زما سيالانو هم ليدلی و چې سعودي عربستان څنگه عصري دور ته ننوځي. اوس به د سعودي عربستان په لگښت زموږ خپله اداره موږ ته دا امر کوی چې په ټول سعودي عربستان کې سترې پروژې عملي شي او ښارونه اباد شي.

که څه عربانو دا حق درلود چې خپل نظر څرګند کړي، خو د سعودي عربستان د راتلونکي پلان اوس ټول د کافرو انجينرانو په لاس کې و. دا کار په هغه خاوره کېده چې نظام يې د وهابي عقيدې پر بنسټ رامنځته شوی و او کلونه کلونه يې سوداګريز نظام پر همدې اصولو روان و. دا کار ډېر سخت و خو سعود کورنۍ د امريکا تر سياسي او پوځي فشار لاندې وه او بله لار يې نه لرله.

زموږ په نظر د گټې وخت رارسيدلی و، دا بې سارې گټوره سودا وه او خوند يې په دې کاوه چې د کانګرس تصويب ته يې اړتيا نه لرله. د کانګرس نه لاسوهنه شرکتونو ته ډېره د خوشالي خبره وه، ځکه شرکتونو نه غوښتل چې کاروباري تېري يې چاته ښکاره شي.

د منځني ختيځ د انستيتيوت يو کدر او پخواني خبريال توماس والتېرلپ ددې سودا په اړه ويلي وو چې :

(عربان پيسو سره لوبې کوي، دوی به د ماليې وزارت ته ميليارډونه ډالروړکړي، ډالر به تر هغه دوی سره وي چې شرکتونه او قرارداديان يې نه

وغواړي. يعنې دا چې د سعودي شتمني به د امريکا په اقتصاد کې دورې وهي. دا خبره هم ترې ښکاره شوه چې په دې نظام کې شته خلک او عربان چې څه وغواړي هغه کولای شي او کانگرس پکې هېڅ کار نه لري.)

ددې تاريخي پروژې حدود ټاکل اسان وو، ورپسې پوښتنه دا وه چې څنگه به عملي کېږي؟ ددې کار لپاره يو لوړپوړی چارواکی سعودي عربستان ته واستول شو. دا پټ ماموریت و، باوري نه يم خو دا کس به شايد هنری کسبجوړ و.

ددې کس لومړی کار د سعودي کورنۍ په دې پوهول وو، چې ډاکټر مصدق چې انگلستان تېل بند کړل نو څه ورسره وشو؟ دويم کار يې د پروژې داسې ښکلی انځور وړاندې کول وو چې عربان يې رد نشي کړي. عربان بايد په دې پوه شوي وای چې له (هو) ويلو پرته بله لار نه لري. زه پوهېږم دا به يې ورته ويلي وي چې يا دې زموږ وړانديز ومني او ارام ژوند دې وکړي؛ که نه نو د محمد مصدق له برخليک سره به مخ شي، قاصد چې بېرته راستون شو، دا پيغام يې راوړ، چې سعودي عربستان زموږ خبره مني.

يو وړوکی خنډ دا پاتې و چې د سعودي عربستان د حکومت غړي لا نه وو همغږي شوي. موږ ته يې وويل چې دا د کور خبره ده. که څه هم په سعودي کې جمهوريت نشته خو پر يوې موضوع د سعود کورنۍ د ټولو غړو رضایت مهم دی.

په ۱۹۷۵ ز کال کې راته د يوه مهم حکومتي چارواکي په لاره کول، ا.ه.س.ا. ش.ا. نه ورته شهزاده (W) ډبليو وایم. که څه زه هم پوه نه شوم چې څه وي، ويجهده شهزاده دی او کنه نه. ما بايد ورته قناعت ورکړی وای چې

دسعودي عربستان په پېسو مينځلو کې دده خپله او د هيواد کټه ده. دا کار چې څومره اسان ښکارېده هومره نه و. شهزاده ډبليو خان وهابي راوپېژند او ښکاره يې وويل چې نه غواړي هيواد يې د لويديځ نظام پر ليکو روان شي. دا يې هم وويل چې زموږ د وړانديز په مضريت او چالاکی ښه خبر دی. ويل يې چې ستاسو اراده هم د هغو صليبيانو غوندې ده چې زر کاله مخکې يې غوښتل عربان عيسويان کړي. په جزيي ډول يې دا خبره سمه وه. زه فکر کوم په موږ او صليبي جنگياليو کې يوازې د موقف توپير و. له منځنيو پيړيو اروپايي کاتوليکانو دا دعوه کوله چې غواړي مسلمانان له اوره وژغوري او موږ ويل چې له عربانو سره مرسته کوو. زه اوس په دې باور يم چې ددې شرکتونو په څېر صليبي جنگياليو هم يوازې د خپلې امپراتورۍ پراختيا غوښته او بس.

که مذهبي عقايد يوې خواته کړو؛ نو شهزاده ډبليو يوه بله کمزوري لرله او هغه ښايسته، سپينې او د زير وړو وينتو لرونکې نجونې وې. خلکو نه د خپل کار اخيستلو لپاره د داسې ناوړه عمل يادونه کول سخت کار دی، خو ما بايد دا خبره کړې وای. ما چې څومره عربان پېژندل شهزاده ډبليو پکې يوازينی کس و چې دا کمزوري يې لرله يا به پرې ښايي زه پوه شوی يم. ددې تاريخي سودا په پوره کېدو کې د شهزاده دې شوق مهم رول ولوباوه. له دې ښکاري چې د خپل ماموريت د بريا لپاره زه تر کومه حده تلای شم.

حوالې

۱ دا چې په تېلو کوم حالت کې بندیز ولگېداو څه اغېزې يې لرلې.
په دې د پوهېدو لپاره لاندې ماخذونه ولولئ:

- "Inside the Mirage: America's Fragile Partnership with Saudi Arabia. Thomas W. Lippman
- "The Prize: The Epic Quest for Oil, Money and Power". Daniel Yergin.
- "The Oil Price Revolution". Stephen Schneider.
- "OPEC : Instrument of Change". Ian Seymour.
- ۲. " Inside The Mirage" Thomas W. Lippman.
- ۳. The House of Saud: The Rise and Rule of the Most Powerfull Dynasty in the Arab World: David holden and Richard johns.
- ۴. "Inside the Mirage....." Thomas W. Lippman.

شپاړسم فصل

دلالي او د اسامه بن لادن مالي ملاتړ

شهزاده ډبليو راته لا دمخه ويلي وو چې كله بوستون ته درشم نو دده د خوښې مېرمن بايدورته ښه راغلاست ووايي. غوښتل يې چې مېرمن بايد د لارښوونې تر څنگ نور ځيني نور کارونه هم وکړي. خو هغه دا نه غوښتل چې کومې فاحشې ښځې سره دې وگرځي. ځکه وېرېده چې کېدای شي د خپلې کورنۍ له کوم غړي سره چېرته مخ شي. د شهزاده ډبليو ليدنې پټې وې، چې خپلې هيلې په اسانۍ پوره کړای شي.

سيلي (Seliy) شين سترگې مېرمن وه، سپين رنگ او سره وينسته يې لرل. خاوند يې په يونانيته هوايي شرکت کې کار کاوه، تل به په سفر و، له مېرمنې يې خپله بيوفايي نه پټوله، مېرمن يې هم ورسره ډېر کار نه درلود. هغه بوستين کې سيلي ته هغه ټولې اسانتياوې ورکړې وې چې د يوه پيلوټ مېرمن يې لري. سيلي له ازادو جنسي اړيکو سره عادت وه. د گټې د يوې پټې سرچينې خبره ورته ډېره په زړه پورې وه. په يوه شرط يې ومنل چې شهزاده سره به ازموښتي مجلسونو ته ځي او هغه شرط دا و: سيلي ټينگار کاوه چې په راتلونکي کې به اړيکې پر هغه چلند ولاړې وي، چې شهزاده يې ورسره کوي.

زما ښه بخت ته گوره چې دواړه د يو بل په معيار پوره وختل. د شهزاده ډبليو او سيلي اړيکو ماته ځينې پوښتنې راپيدا کړې. ما په خپلو ځنکو بنديز لگولي و چې ناوړه کار به نه کوي. د قانون له مخې ما مېرمنه چمتوکوله يعنې دلالي مې کوله او دا کار په ميساچوسيتس کې د قانون خلاف و. اوس اصلي خبره دا وه چې سيلي ته د خدماتو پيسې له کومه

دې ښځې د شهزاده د پلار په فکر هم پراخه شوه. بالاخره يې وويل چې د پلار د ښځې په وروستاۍ کې د شهزاده په ميلمستون کې دېر شي. ترمنځ يې داسې خبره نه وه، د اروپا او منځني ختيځ په ځوانانو کې د ښځو سوداګرۍ ته درز چې روانه وه. دې ښځو سره به د لنډ مهال لپاره قرارداد کېده او له تړون ختميدو وروسته به چې خپل وطن ته راتلې نو باندې حسابونه به يې ډک شوي وو. رابرت باير شل کاله مخکې د CIA عملياتي مشر او د منځني ختيځ د چارو کارپوه و، ده ليکلی وو:

(په ۱۹۷۰ ز کال کې چې د پیترو ډالرو (د تېلوپیسو) باران پیل شو؛ نو ځینو کاروباري فکره لبنانیانو شهزادگانو ته د نجونو (نخاگر، طوایفو) قاډاق پیل کړ. شاهي کورنۍ د چیک په بیلانس کولو هم نه پوهېده او چالاکو لبنانیانو ترې ښې گټې وکړې.)

زه په دې حالت پوهېدم او ددې برخې ځينې مخور مې هم پېژندل. خو دې ټولو سره بيا هم زما لويه ستونزه سيلې او د هغې پيسې وې. زه پوهېدم چې سيلې هېڅکله هغه وچو دښتو ته نه ځي؛ خو بله خبره دا وه چې د هوټلونو خالي بلونو په دې لگښتونو پرده نه شوه اچولای.

يوه ستونزه خو شهزاده حل كړه او ويې منل چې د خپلې نازولې لگښت به
ورې چارې سمبال كړې وي، زړه مې هله ولگيد چې
شهزاده راته د راز خبره وكړه. ويل يې چې په سعودي كې هماغه سيلبي

صورت نه ده، که به هم ژبې کيږي. د زر ځينو لښانيو ته زنگ ووايه او په خو ونيو کې يې سيسي تېرون لاسيک کي.

سېزده ډېر پيچلې انسان و، سيسي به يې جنسي اړتياوې پوره کولې، دا چې د شپږده سره مرسته کوله نو ډېر باوري راتلې درلود. خو دې ټولو سره يې هم دانه منل چې خپل هيډ د لېږد دي د SAMIA پروژې د عملي کېدو سربېسته وکړي. ما بايد د خپل ماموريت د بريو لېږد ډېره مرسته کړې وي، سېزده ته مې هغه ټول ماډلونه او اقدام کيښودل چې نورو هيوادونو ته مو خپل کړي وو، هغه ماډل هم لکې و چې ما او کلادين اندونيزيا ته له تللو مخکې کويټ لېږد خپل کړی و. ساعتونه به سېزده ته ناست وم او د خپلې قضې دفاع به مې کوله چې بالاخره هغه لږ رانږم شو.

د نه په خبر چې زما ملگرو جنايتکارو نه نورو چارواکو سره څه وکړل خو په دې بڼه شوم چې هر ورځ يې شاهي کورنۍ قبزه کړه. له څو غږو پروژو يوه يې MAIN واخيسته. دا د ماليې وزارت لخوا د هغه زيار ډالۍ وه چې ما په دې لوبه کې ويستی و.

په هيواد کې د برېښنا د پخواني نامنظمه سيستم د بيا سروې پروژه MAIN ته ورکړل شوه. ترڅنگ يې د يوه عصري سيستم د بيا ډيزاين کولو پروژه هم MAIN واخيسته، ددې سيستم معيار بايد له هره اړخه د امريکا په معيار واى.

د تېر په خبر دا هم زما مسئوليت و چې د هيواد د هرې سيمې د برېښنا د قوت او اقتصادي وړاندوينې لپاره لومړی بايد يو ټيم ولېږم. زموږ ډلې د رياض د سفر لپاره ځانونه تيارول چې د قانون له وزارت له ليک راغی، وېل ع چې د قانون له مخې موږ بايد په څو راتلونکو اونيو کې په رياض کې يو بند منظم دفتر ولوله. زما به ورسره ورتنه چا پام نه کاوه. ماليې وزارت سره د

تړون له مخې بايد زموږ د دفتر ټول وسايل په امريکا يا سعودي کې چمتو شوي وای. دا چې په سعودي کې نه کېده؛ نوهر څه بايد امريکا کې چمتو شوي وي. اوس موږ ته يوه بله ستونزه جوړه شوه، د ټانکرو قطارونه له مخکې لا عرب بندر ته تلو په تمه ولاړ وو، په دې صورت کې زموږ کارګو (توکي) رسيدو، نږدې مياشتې وخت نيوه.

MAIN خو ټوله پروژه ددې يوې ستونزې له امله نه شوای پرېښودى. نو ټول شريکان راټول شول، له څو ساعته خبرو اترو وروسته دا پرېکړه وشوه چې يوه بويڼګ ۷۴۷ ډوله الوتکه بايد چارټر (دريست) شي، چې د بوستون له دفتره د اړتيا وړ ټول وسايل سعودي عربستان ته وليږدوي. ما به ځان سره ويل دا به ښه خوند وکړي چې الوتکه د يونايټډ هوايي شرکت وي او پيلوټ يې د هماغې ښځې خاوند وي چې د سعودي شهزاده په رام کولو کې يې مهمه ونډه لرله.

د امريکا او سعودي تړون په يوه شپه کې رنگ راوړ، اوزې ورکې شوې پر ځای يې دوه سوه ژيرې امريکايي لارۍ راغلې. دا لارې له Waste Management شرکت سره د دوه سوه ميليونه ډالري تړون له مخې راوړل شوې وې. دې لاريو د خټلو ډېرانونه پر ځای کول ۲

د سعودي په اقتصاد کې ځغلنده بدلون راغى، دا انقلاب له کرنې نيولې تر روغتيا، زده کړو او مخابراتو ... ټولو کې ښکاريده. په دې حالت توماس لپ مين په ۲۰۰۳ کال کې يوه تبصره وکړه چې :

(امريکايانو په خپل طرز د يوې داسې مړې ځمکې شکل ور بدل کړ، چې د کوچيانو له خيمو او خامو کورونو پرته پکې هېڅ هم نه وو. اوس په هغو کنډرو کې د قهوهې دوکانونه او په لويو مغازو کې د معيبنو بايسکلونه هم ... په سعودي عربستان کې هم د امريکا غوندې ښايسته

دوکانونه، مارکیتونه، چټک انټرنټ او مخابراتي اسانتیاوې شته دي. (۳)
 موږ چې په ۱۹۷۴ ز کال کې کوم خوب لیدلی و، هغه اوس نورو تېل
 صادرونکو هیوادونو ته د بحث وړ نمونه وه. په اصل کې خو
 SAMA/JECOR دویم میدان و، اصلي لوبه خو کرمیت روز وېلېت په ایران
 کې کړې وه. په سیاسي اقتصادي وسله تون کې اوس یوه بله بې سارې او
 پیچلې وسله وه چې د نړیوالې امپراتورۍ سرتېرو ورته اړتیا لرله.

د سعودي پېسو مینځلو او ګډ کمیسون په نړیوال قانون کې بله طرحه جوړه
 کړه او دا خبره د ایدې امین په قضیه کې بېخي روښانه شوه. دې بدنام آمر
 په ۱۹۷۹ ز کال کې په سعودي عربستان کې پناه واخیسته. که څه پر دې
 ټولواک مجرم له سلو تر درې سوو زرو کسانو د وژلو تور و، خو دلته یې ښه
 ښایسته ژوند کاوه. هر څه ورته شاهي کورنۍ ورکړي وو، امریکا یې پر ضد
 یو ټیټ غږ پورته کړ، خو ټینګار یې ځکه ونه کړ چې هسې نه ددوی او
 شاهي کورنۍ په اړیکو کومه بده اغېزه وکړي. امین د خپل ژوند وروستي
 کلونه په کب نیونه او د سمندر پر غاړه په قدم وهلو تېر کړل او بالاخره په
 ۲۰۰۳ ز به جده کې د ګردو د فلج له امله د اتیا کالو په عمر مړ شو. (۴)

سعودي عربستان یو ډېر حساس او مضر رول دا لوباوه چې نړیوالې
 ترهګرۍ سره یې مالي مرسته کوله. امریکا غوښتل چې سعودي عربستان
 په افغانستان کې د ۱۹۸۰ مې لسیزې په جهاد کې له اسامه بن لادن سره
 مالي مرسته وکړي.

دې دواړو هیوادونو مجاهدینو ته نږدې درې نیم بیلونه ډالره مرسته اعلان
 کړه، خو په اصل کې مرسته تر دې څو چنده ډېره وه.
 په ۲۰۰۳ ز کال کې د امریکا یوې مجلې (یو ایس اینډ ورلډ رپورټ) د
 (سعودي اړیکې) په نامه یوه لیکنه خپره کړه. دې مجلې زرګونه پاڼو د

محاکمې قضیې، د بهرنیو استخباراتو راپورونه او نور اسنادو ته کتنه ونه. د منځني ختیځ د ترهگرۍ په اړه یې له چارواکو او کارپوهانو سره مرکې وکړې. د پایلو یوه برخه یې داده:

ا. په شواهدو کې شک نشته. د امریکا پخوانی ملگری او په اوسنۍ نړۍ کې د تېلو سترصادرونکی هیواد سعودي عربستان په څه نا څه ډول د ترهگرۍ مرکز ګرځېدلی دی....

د ایران انقلاب او په افغانستان کې د شوروي جګړه دواړه د ۱۹۸۰ مې، سیزې په وروستیو کې وشول. د سعودي عربستان د دولتي خیرات نیمې پیسې د جهاد قوې کېدو لامل شوې. تر شلو زیاتو هیوادونو کې په دې پیسو نیمه یوځي روزنیز مرکزونه رامنځته شوي وو، وسلې پېرل کېدې او خلک یې جذبول.

د سعودي د ملګرۍ لپاره امریکا په هر څه سترګې پټې کړې وې. پخواني استخباراتي مامورین وايي چې د تړونونو، تضمینونو او معاشونو په ډول میلیارډونه ډالر د امریکایي چارواکو جیبونو ته تللي دي او دې پیسو له سعودي عربستان سره اړیکه درلوده. په دې کې سفیران، د CIA چارواکي او سکرتران شامل و....

له برېښنایي وسایلو داسې خبرې اترې ترلاسه شوي دي چې ښیي د سعودي شاهي کورنۍ پر القاعده سربېره نورو ترهګرو ډلو سره هم مرستې کوي. ۶۱
۲۰۰۱ ز کال کې چې پر نړیوال سوداګریز مرکز او پنتاګون بریدونه وشول؛ نو د سعودي او امریکا تر منځ د پټو اړیکو نور شواهد هم رابرسیره شول. د ۲۰۰۳ د اکتوبر په میاشت کې وینټي فئیر Vanity Fair مجلې د عربانو خمدتوب تر سرلیک لاندې په یوه لیکنه کې هغه رازونه افشاء کړل چې عام حب پرې پېرېدل. د بوش، سعودي کورنۍ او اسامه بن لادن تر

منځ د اړیکو دې کیسې ته زه حیران نه شوم، ځکه دا کیسه هم د سعودی عربستان د پیسو مینځلو کیسې (۱۹۷۴) هومره زړه ده. دا لړۍ هغه وخت ته هم رسیږي چې جورج ایچ ډبلیو بوش په ملګرو ملتونو کې امریکا سفیر و (۱۹۷۱-۱۹۷۳). بیا وروسته چې له (۱۹۷۶ نه تر ۱۹۷۷) پورې د سي ای ای مشر و، زه یوازې د خبرې ته حیران وم، چې دا موضوع اخر هم رسیږي ته ووتله، مجلې کیسه په دې ټکو پای ته رسولې ده:

(بوش او سعود د نړۍ دوه قوي کورنۍ دي او تر منځ یې ژورې شخصي، سوداګریزې او سیاسي اړیکې له نږدې شلو کلونو راهیسې روانې دي...
سعودي عربستان په خصوصي سکتور کې له هارکن انرجي HARKEN
ENERGY شرکت سره ډېره مرسته کوي او په دې شرکت کې جورج ډبلیو بوش پانگونه کړې ده.

لږ وخت مخکې پخوانی ولسمشر جورج ډبلیو بوش او دده پخوانی همکار او د بهرنیو چارو وزیر جمېز ای بیکر عربانو ته ورغلل، چې کارلایل ګروپ Carlyle Group ته مالي ملاتړ پیدا کړي، ویل کیږي چې دا د نړۍ تر ټولو ستر شخصي شرکت دی او بوش پکې اوس هم د ارشد مشاور په توګه دنده لري....

له ۹/۱۱ پېښې څو ورځې وروسته د بن لادن کورنۍ د څو غړو په شمول ځینې شتمن عربان هم په یوه شخصي الوتکه کې له امریکا بهر ولېږدول شول او اوس یې د پروازونو د روښانه کولو مسئولیت هېڅوک په غاړه نه اخلي. دا هم رښتیا دي چې له یوه مسافره هم پوښتنه نه ده شوې او پوښتنه دا ده، دا کار به ځکه شوی وي چې بوش له سعود کورنۍ سره پخوانۍ اړیکې لري.) ۷

حوالې

١. "Sleeping with the Devid: How Washington Sold our Soul for Saudi Oil": Robert bear
٢. "Inside the Mirage" Thoms W. Lippman.
٣. Ibid
٤. "Idi Amin, Murderous Ugandan Dictator Dies". Henry Wasswa. ٢٠٠٣. ايسوسي ايتډ پرييس: ١٦ اگست ٢٠٠٣.
٥. "The Saudi Connections". U.S. News and World Report. Dec. ١٥'٢٠٠٣.
٦. Ibid
٧.
 - "Vanity fair" . October ٢٠٠٣
 - "Zapata Petroleum"
 - " A Nation at War" . New york times April ١٨, ٢٠٠٣.

اقتصادي ترهگري | ۱۶۳

درېيمه برخه

له ۱۹۷۵ تر ۱۹۸۱ ز پورې

اولسم فصل

د پانامي کانال خبرې اترې او گراهم گرین

عربانو د ډېرو خلکو بختونه بيدار کړل. زه خو له مخکې هم بريالی وم خو دې صحرايي امپراتورۍ راته د بريا نورې دريځې هم پرانيستې. تر ۱۹۷۷ پورې ما هم يوه وړه امپراتوري جوړه کړې وه. نږدې شل تنو متخصصينو پکې کار کاوه او مرکزي دفتر يې په بوستون کې و. پر دې سربېره په نړۍ کې د MAIN د ټولو دفترينو مشاورت ماته راتر غاړې و. ددې ادارې په سل کلن تاريخ کې زه تر ټولو کشر شريک وم. زما د اصلي دندې (ارشد اقتصادپوه) تر څنگ زه د اقتصاد مدير او ساحوي پلان جوړونکی هم معرفي شوی وم. په هارورډ او ورته نورو ادارو کې مې لکچرونه ورکول. ورځپاڼو به راته په روانو حالاتو د ليکنو زارۍ کولې. خپله يوه شخصي کښتۍ مې هم لرله چې د بوستون بندر له مشهورې جنگي بېړۍ کانستيتويشن سره په خوا کې به يې لنگر اچاوه. تر انقلابي جگړې وروسته همدې بېړۍ د بحري تراقانو په خپلوکې لوی نوم گټلی و. ما ښه معاش اخيسته. ځينې اسهام مې هم لرل، دهغو گټه مې چې سنجوله، په دې باوري وم چې له څلويښت کلنۍ دمخه به ميليونر شم. دا منم چې د واده ناکامۍ خپلې وم خو په بېلابېلو لويو وچو کې به مې له ښايسته مېرمنو سره وخت تېراوه.

برونو Bruno د اقتصادي وړاندوينې په اړه يې سارې نظر ورکړ. د اقتصادي شننې دا نوی ماډل د يوه روسي رياضي پوه پر نظرياتو ولاړ و. ددې ماډل اصول دا و: داخلي يا موضوعي امکانات دې له وړاندوينې سره داسې گډ شي، چې د ځينو اقتصادي اړخونو وده ترې څرگنده شي. په دې فکر کې

هغه وړتيا شته چې د ودې د لويې کچې جواز ترې ترلاسه شي. موږ دې کچې ته ځکه اړتيا لرله چې لوی پورونه ترلاسه کړو.

ما خپلې ادارې ته ځوان ډاکټر نادي پريم پرساد راوست او بودیجه مې ور وسپارله. په شپږو میاشتو کې یې د اقتصادي تجزیې لپاره د مارکوف نظریه د کارولو وړ کړه. موږ ټولو د تخنیکي اسنادو یوه لړۍ پیل کړه. په دې کې مو د مارکوف د طریقې له مخې دا معلومات چې پر اقتصادي ودې د شتمنۍ د پانګونې اغېزې به څه وي؟ او دا اغېزې مو د وړاندوینې په توګه کارولې.

موږ همدا لټول. داسې یو څه چې په علمي ډول دا ثابتۀ کړه چې موږ کوم هیوادونه د پور په جال کې نښلوو؛ په اصل کې ورسره ښېګڼه کوو. رښتیا خبره خو داده چې څوک به یو ځل په دې جال کې بند شول بیا به یې هېڅکله خپل اخیستی پور نه شو پرې کولای.

هغه اقتصادي کارپوه چې پریمانه وسایل، سرچینې او وخت ولري او د مارکوف د سیستم په نزاکتونو او پیچلتاو پوهېږي او پاېله ترې اخیستی شي. دا اسناد ډېرو مشهورو رسنیو خپاره کړل او موږ خپله هم په ځینو کنفرانسونو او لکچرونو کې وړاندې کړل. په ټول صنعت کې ددې اسنادو او زموږ اواز څېره شوه. ۲

ما او عمر طوريجو په خپل منځ کې د شوي پټ تړون خیال وساته. باور مې ورکړ چې زموږ تجزیې (شننې) به رښتیا وي او په سپارښتنو کې به مو بېوزله خلک په پام کې نیولي وي. که څه هم ګونګسۍ اوریدل کېده چې د پانامې په اړه زما په راپور کې لګښت ډېر نه دی ښودل شوي او ځینو خو یې لا ویل چې د سوسیالیزم بوي ترې راځي؛ خو یو حقیقت دا هم و چې د عمر طوريجو MAIN ته په قرارداد پسې قرارداد ورکاوه. په دې تړونونو کې

لومړی یې دا و چې له روایتی شتمنی سره دې د کرنې برخه هم یو ځای شي. ما له یوې زاویې دې خبرې ته هم پام وکړ چې عمر طوريجو او جيمي کارتر د پانامې پر کانال خبرو ته چمتو شوي دي.

ټولې نړۍ په دې خبرو اترو خوښي وښوده. ټول خلک په تمه وو چې امريکا به ددوی د خوښې کار کوي، يعنې د پانامې د کانال واک به پانامه يانو ته ورکوي او که د تقدير ليک هغه نظريه به بيا نه پلې کوي چې شکل د ويتنام د بحران غوندې خراب شوی و. ډېرو خلکو فکر کاوه چې په ډېر ښه وخت کې ښه او مهربانه انسان د امريکا ولسمشر شوی دی. خو د واشنگتن مذهبي او لرغون پرستو خلکو بيا دې عادلانه پرېکړې ته په کرکه کتل: دا څنگه کېدای شي چې موږ ددې ملي دفاع له دې قوي کلا لاس واخلو؟ او د امريکا د ښه تدبير دا شهکار له لاسه ورکړو؟ د اوبو دې ليکې خو د جنوبي امريکا قسمت د امريکا له سوداگريزو گټو سره تړلی دی.

زه به چې پانامې ته لارم نو په انټرکانټينينټال هوټل کې به اوسيدم، په پنځم ځل تگ مې په دې هوټل کې د بيارغونې چارې روانې وې، نو غږونه پکې ډېر و. دا ځل پانامه هوټل ته لارم. لومړی مې خوښ نه شو، ځکه په سفر کې انټر کانټينينټال هوټل زما کور و، خو وروسته چې بيا په کوم سالون کې ناست وم، د څوکیو ښکلا او سينگار يې زما زړه يووړ. داسې ښکاريډل لکه دا کاسابلانکا فلم سيټ چې وي او همفري بوگرت به اوس له کومه ځايه راوځي.

په نيويارک ريويو آف بکس کې مې د گراهام گرین ليکنه ختمه کړې وه، کتاب مې څنگ ته کښود، د چټ پکو ته مې وکتل او نږدې دوه کاله مخکې يوه شپه رايا د شوه:

(فورډ ضعيغه ولسمشردي، بيا نه ټاکل کيږي) دا په ۱۹۷۵ ز کال کې د

اقتصادي ترهګري | ۱۶۷

عمر طوريجو وړاندوينه وه. ده د پانامې له څو مخورو سره خبرې کولې، په څو بهرنيانو کې يو زه وم چې خپل بشکلي کلب ته يې دعوت کړي وو. زياته يې کړه: (همدا لامل دی چې د پانامې د کانال خبره مې تېزه کړه، ددې سياسي جګړې د گټلو لپاره دا ډېر مناسب وخت دی.)

دې خبرو ډېر اغيزمن کړم، خونې ته چې راغلم زر مې بوستون گلب ته يو ليک وليکه او پوست مې کړ. د بوستون يوه ايډيټر مې دفتر ته ځوابي زنگ راوړه، رانه يې وغوښتل چې دې عنوان لاندې ورته يوه ليکنه وکړم (د ۱۹۷۵ کال په پانامه کې يرغل ته ځای نشته.) دا نيمه صفحه ليکنه د همدې کال د سپتمبر په ۱۹ نېټه د ادارې يادونې ته مخامخ چاپ شوه. دې ليکنه کې هغه درې لاملونه په گوته شوي چې له مخې يې بايد د پانامې کانال پانامې ته وسپارل شي .

- ۱ اوسنی حالت انصاف نه دی، داد پرېکړې لوی لامل دی .
- ۲ په اوسني تړون کې امنيتي خطر ډېر دی، ددې په نسبت پانامې ته ورکړل شوی کنټرول کم دی. د حوالې لپاره مې د انټروشيانيک کانال کميشن يوه مطالعه ياده کړه ې پکې ويل شوي وو: (وسايل (ترافیک) دوو کلونو لپاره معطل کېدای شي او دا د يو کس کار دی، چې د گاتون (برېښنا بند) په څنګ کې يو ښه نصب کړي.) دا ټکی خپله عمر طوريجو هم ويلي دی.
- ۳ د امريکا او لاتيني امريکا تر منځ اړيکې له مخکې هم کړکېچنې دي او اوسنی حالت دا ستونزې لاسپې ډېرولای شي.

وروستی خبره مې دا ده:

(د پانامې د کانال معاملي ته د حرکت ورکولو تر ټولو ښه لاره دا ده چې واک مسئوليت يې همدې خلکو ته وسپارل شي. که موږ داسې

وکړل نو دا به د هغه دور بيا ځلي پيل وي چې دوه سوه کاله مخکې
مود خپلواکۍ حق منلی و.....

د استعمار سکه چې په ۱۷۷۵ کال کې څنگه چلیده اوس هم هغسې
نه چلېږي. ددې تړون تصدیق په هغه زمانه کې کېدای شو خو اوس
هېڅ جواز نه لري. په ۱۹۷۵ ز کال کې ښکیلاک نه ځایېږي. اوس
چې موږ دوه سوه کاله پخواني مراسم نمانځو؛ نو دا احساس باید ولرو
چې د هغې سره سم عمل باید وکړو. ۳)

دې وړې لیکنې ستر جرات غوښت، خصوصاً په داسې حالاتو کې چې ماته
په MAIN کې د شریک درجه راکړل شوې ده. له شریکانو هیله کېدې چې
له رسنیو دې لیرې ووسي او په مجلو کې د لیکنو چاپ کولو خو دې فکر
هم نه کوي. بیا نو د دفتر په پوست د بینومه خلکو د خبرتیاوو (نوټس) پر
سیلاب راپیل شو. دې لیکونو سره زما د لیکنې نقلونه هم یو ځای شوي وو.
یو خو مې وپېژنده چې چارلي لانگورت لیکلی و. دا ښاغلی په MAIN کې
زما د لومړۍ پروژې مدیر و او تر لسو ډېر کلونه کار یې کړی و. ددې
وړاندې زما کار له پنځو کلونو کم و خو زه اوس ددې شرکت شریک وم او
دا ښاغلی لا دې ځای ته نه و رسیدلی. دده په لیک یوه خطرناکه محاوره او
د خطر نښه (دوه هډوکي) له ورايه ښکاریدل. پیغام یې بېخي لنډ او ساده:
(آیا دا سور (سرخه) رښتیا هم زموږ په شرکت کې شریک دی؟)

برونو خپل دفتر ته ور وغوښتم او راته یې وویل: تا چې څه لیکلې یې
پښېمانه به شي، MAIN لرغون پرسته اداره ده. خو زه درته وایم چې
ډېرې هوښیاری ثبوت دې ورکړی دی. طوریجو به یې ډېر خوښ کړي.
باوري یم چې یو نقل به یې ور ولیږي. د هغه دفتر کړتن چې وایي طوریجو
سوسیالیست دی، که یې کار پیدا کړ، بیا په دې خبرو پسې نه گرځي.

د برونو خبره د تل په خبر سمه وخته. په ۱۹۷۷ ز کال کې کارتر په سپینه ماڼۍ کې میشت و او د کانال په مسئله یې جدي خبرې کولې. د MAIN ډېر سیال شرکتونه په غلطه لارل، هغوی له پانامې بهر ووتل او زموږ کار په ډېره چټکۍ پرمخ روان و.

زه د پانامه هوټل په سالون کې ناست وم او لږ مخکې مې د گراهم گری لیکنه ختمه کړې وه. ددې لیکنې عنوان (د پنځو پولو هیواد) و او ډېره زړوره لیکنه وه. پکې د پانامې د ملي گارد په رشوت اخیستلو هم خبرې شوې وې. د لیکوال په وینا جنرال خپله دا منلې وه چې خپل پرسونل ته یې ځانگړي امتیازات (لکه بنایسته کورونه) ورکړي دي. د جنرال په وینا که زه دوی ته دا شیان ورته کړم نو CIA یې ورکوي. دا اشاره وه چې د امریکا استخباراتي کړۍ غواړي د ولسمشر کارتر اراده له خاورو سره خاورې کړي. که اړتیا پېښه شي د پانامې لوړپوړو پوځي چارواکو ته په رشوت ورکولو سره مذاکرات ناکامیدای شي. زه حیران شوم چې گیدرانو (Jackals) لکه چې په طوريجو کې راتنگه کړې ده.

د ټایمز یا نیوز ویک د (خلکو) په برخه کې یو خپور شوی انځور مې لیدلی و، چې طوريجو او گرین پکې یو ځای ناست وو. د تصویر عنوان داسې و چې لیکوال یو ځانگړی میلمه او ښه ملگری هم دی. زه نه پوهېږم چې جنرال ددې ناول لیکوال په اړه څه احساس کاوه، چې دومره باور یې هم پرې درلود او معیاري تنقیدي تبصره یې هم پرې لیکلې. د گراهم گرین لیکنې یو بل ټکی هم راپورته کړ. دې ټکي د ۱۹۷۲ کال له هغه ورځ سره اړیکه لرله چې زه او جنرال د قهوه یوه مېز ته ناست وو. ما هغه وخت دا فرض کړه چې طوريجو د بهرنیو پوړونو په کیسه پوهېږي، دی پوهېږي چې دا بهرنی پوړونه به طوريجو شتمن کړي او ولس به یې په پوړونو کې ډوب

اقتصادي ترهگري | ۱۷۱

وېژنده. دا د معاصر انگليسي ادب يو ستر شخصيت و او د The pride and the Glory, The Commedians Our Man in Havan لوستې وه. يعنې گراهم گرین و. هغه يوه شېبه ودرید، هاخوا ديخوا يې وکتل او بيا قهوه خانې ته روان شو.

ما ويل چې ورغړ کړم يا پسې ورمنده کړم، خو بيا مې خان قابو کړ. فکر مې وکړ چې يوازې توب ته به اړتيا لري. بيا مې ويل چې کېدای شي مانده به څنگ ته شوی وي. کتاب مې پورته کړ او څو شېبې وروسته بيا د قهوه خانې په درشل ولاړ وم. په دې ورځ مې خواږه وختي خوړلي وو، خدمتگار په حيرانۍ راوکتل. ما سترگې وگرځولې. گراهم گرین د ديوال خواته پروت مېز ته يوازې ناست و. مېز ته په اشاره مې خدمتگار ته وويل چې يو ځل بيا د خوړو لپاره هلته کيناستی شم؟ زما عادت و چې خدمتگاران به مې خوشاله ساتل: هغه مې په خبره پوه شو، موسکي شو او مېز ته يې روان کړم.

ناول ليکوال په ورځپاڼه کې ډوب و. ما د قهوهې فرمايش ورکړ. ما غوښتل چې د پانامې، کانال او طوريجو په اړه د گراهم گرین په نظر پوه شم خو هېڅ نه پوهېدم چې خبرې څنگه پيل کړم. هغه له قهوهې يوگوت وکړ، بيا يې سترگې راپورته کړې.

ما وويل

وبښئ

ما فکر وکړ چې ماته يې راوکتل

(هم! وايه)

د مزاحمت بڼه غواړم، تاسو گراهم گرین ياست؟

موسکي شو

پېژندلی دې يم، په پانامه کې مې ډېر خلک نه پېژني.

خپل د خوښې ناول لیکوال مې چې ځان ته مخامخ ولید، لږ وروږېدم او د خپل ژوند حالت مې ورته بیان کړ. په دې کې مې ورته په MAIN کې زما د مسئولیتونو او طوریجو سره د کتنو یادونه هم وکړه.

هغه راته وویل ته هغه لیکوال یې چې (امریکا دې له پانامې ووځي) تر عنوان لاندې لیکنې دې کړې وه او په بوستن گلوب کې چاپ شوې وه؟ ددې په اوریدو حیران شوم، راته یې وویل

- ستا موقف ته په لیدو ویلای شم چې ډېره زړورتیا دې کړې ...
راځه ماسره کینه.

زه وریاخیدم، هغه سره مېز ته کېناستم، نږدې نیم ساعت ناست وو، له خبرو یې معلومیده چې طوریجو ته ډېر نږدې دی، کله کله به یې د طوریجو په اړه داسې خبرې کولې لکه د خپل زوی په اړه چې لگیا وي، راته یې وویل:
جنرال زه راغونښتی یم، چې د هیواد په اړه یې یو کتاب ولیکم، په همدې بوخت یم، دا کتاب ناول نه دی، دا کارمې یو څه له پخوانیو سره توپیر لري.

ما ترې وپوښتل چې ولې یوازې ناول لیکي؟ نورې لیکنې ولې نه کوې؟
ځواب یې راکړ:

- د داستان جنس ډېر خوندي دی، زما له ډېرو لیکنو سره اختلاف کېدای شي؛ مثلاً ویتنام، هایتی او د مکسیکو انقلاب. زیاتره خپرندویه اداره د سنجیده موضوعاتو په اړه له کتاب خبرولو وېرېږي.

په پخوانۍ مېز مې دده کتاب لا پروت و، هغه ته یې اشاره وکړه ویې ویل:
پ. زې ډېرې زیانمنې ثابتیدای شي.
بیا موسکی شو:

اقتصادي ترهگري | ۱۷۳

- ناول ددې لپاره هم ليکم چې خپلواکي پکې ډېره وي.

بيا يې ماته جدي راوکتل ويې ويل:

- تر ټولو مهمه، په هغو مسايلو بايد ليکنې وشي چې خپل يو موقف ولري، لکه تا چې د کانال په اړه په گلوب کې ليکل کړي وو.

طوريچو يې ښکاره خوښيده، دا ددې خبرې ثبوت و چې د پانامي ولسمشر له خپل بېوزله ولسه نيولې تر د ناول ليکوال زړه پورې ټولو ته لاره کړې ده او بله خبره دا وه چې گرین د خپل ملگري ژوند ته هم ډېر اندېښمن و. په غمجن غږ يې وويل:

- د شمال له ديو سره سيالي ډېره سخته ده.

بيا يې سر د نه په نښه وخوځوه، په خفگان يې وويل:

- زه يې ژوند ته ډېر اندېښمن يم

دهغه د تلو وخت و، ماته يې لاس راکړ او په قلاړه پاڅېد:

- زه بايد فرانسې ته پرواز وکړم.

زما سترگو ته يې راوکتل ويې ويل:

- ته خو کوم کتاب نه ليکې؟ ته يې ليکلی شې، خو يوه خبره راته

ساته، په مهمو مسايلو ليکل کوه.

روان شو، خو گامه يې واخيستل، بېرته يې مخ راواړوه.

- غم مه کوه! جنرال يې گتي، کانال بېرته اخلي.

طوريچو کانال بېرته ونيوه، په همدې کال (۱۹۷۷) کال کې يې له ولسمشر

کارتېر سره گټورې خبرې اترې وکړې او د نوي تړون له مخې يې د کانال

او ساحې واک بېرته ترلاسه کړ. سپينه ماڼۍ په سخت ځای کې وه،

کانگرس يې بايد راضي کړی وی چې ددوی تړونونه تصويب کړي. اوږد

زيار پيل شو او بالاخره د يوې رايې په اکثريت د کانال تړون تصويب شو؛

خو لږ نوډیرساتو د بدل اخیستو قسمونه وکړل.
څو کاله وروسته چې د گراهم گرین کتاب *Getting to Know the General*
خپور شو، نو انتساب (نومونه) داسې و :
د خپل ملګري عمر د خپلوانو په نوم، چې په نکاراګوا، السولیدور او پانامه
کې مېشت دي.

حوالې:

۱-

- "Colonialism in Panama Has no Place in ۱۹۷۵" John M. Perkins. Boston Glob, ۱۹th November.
- "U.S Brazil pact upsets Educator" John M. perkin. boston glob ۱۰th may ۱۹۷۵

۲- " Getting to know the General". Graham Greene.

۳- Ibid

اتلسمه فصل

د ایران شهنشاه

۱۹۷۵-۱۹۷۸ کلونو کې مې ایران ته تگ راتگ ډېر و. زیاتره وخت به مې سفر د لاتینې امریکا، اندونیزیا او ایران تر منځ و. په ډېرو ځایونو کې مې کار کړی و، خو د شاهانو د شاه (دولتي لقب شهنشاه) په ځای کې له یوه بدل چاپیریال او حالت سره مخ شوم.

ایران هم د عربستان غوندې په تېلو مالامال دی؛ نو د خپلو سترو پروژو عملي کولو لپاره یې زموږ مرستې ته اړتیا نه لرله. ایران له عربستان سره یو توپیر درلود، د ایران خلک مسلمانان وو، خو په منځني ختیځ کې دا یوازیني خلک وو چې عرب نه وو. پردې سربېره یې سیاسي تاریخ هم له کش مکشه ډک وو. کورني بغاوتونه پکې کېدل او له گاونډیانو سره یې هم اړیکې ښې نه وې. موږ دوی سره د معاملې لپاره یوه نوې لاره خپله کړه. د واشنگتن دولتي او سوداگریزو کړیو په دې خاطر سره ائتلاف وکړ، چې د ایران شهنشاه به د پرمختګ سمبول ګرځوي.

موږ دا سترې هڅې ډېرې په درز کې پیل کړې. نړۍ ته مو ښودل چې د امریکا د سوداګرۍ او سیاسي ګټو، قوي او جمهوري ملګری څه کولای شي. ددې په ظاهري غیر جمهوري لقب مه تېروځئ. هغه پټه دسیسه هم هېره کړې چې CIA د یوه ټاکل شوي جمهور رئیس پر وړاندې جوړه کړې وه. واشنگتن او متحدینو یې دا غوښتل چې د شاه حکومت د عراق، لیبیا، چین، کوریا او نورو داسې هیوادونو د متبادل حکومت په توګه وړاندې کړي. دا هغه هیوادونه وو چې د امریکا مخالفې څپې پکې ښکاریدې. ظاهري، شاهده دا ښودله چې شاه د بیوزلو ترقي پسندو ملګری دی.

۱۹۶۲ کې يې د کرنيزو اصلاحاتو په لړ کې لوی جاگيرداران مات کړل او د هغوی ځمکې يې په بزګرو وويشلې. په ورپسې کال يې سپين انقلاب اعلان کړ چې په لړ کې يې په پراخه کچه اقتصادي او ټولنيز اصلاحات رامنځته شول. په ۱۹۷۰ ز کال کې د اوپيک سازمان قوت زيات شو او شاه د يوه قوي رهبر په توګه ومنل شو. په همدې وخت کې ايران د منځني ختيځ تر ټولو قوي پوځ رامنځته کړه. (۱)

په ټول هيواد کې د MAIN بې شمېره پروژې روانې وې. د ژوند له ټولو برخو سره يې اړيکه لرله. په شمال کې د کسپين بحيرې له سياحتي ځايونو نيولې تر جنوب کې د پټو پوځي هډو جوړولو پورې ټولې پروژې MAIN ته ورکړل شوې وې. دې پوځي هډو مخامخ د هورمز خليج څاره. د تل په څېر موږ په سيمه کې د پرمختګ د وړتيا کچې ته پام کاوه. دې پسې د برېښنا توليد، لېږد او وېش د سيستم پلان طرح او چمتو کول وو، دې پلان د پرمختګ کچې ته يو باور ورکاوه او زموږ وړاندوينه ترې سمه ثابتيدای شوه. چې وخت به مو پيدا کړ، د ايران بېلابېلې سيمې به مو ليدلې. ما له کرمانه تر عباس بندره پورې په هغو لارو سفر کړی چې له غرونو او رغونو به تېرېدلې، دا د کاروانونو پخوانۍ لاره وه. د لرغونو شاهانو کيسه ايز هستوګنځايونه مې وليدل دا هستوګن ځايونه د پرسپولس په کنډرو کې وو. د هيواد بڼايسته او زړه راښکونکې ځايونه مې هم وليدل. په دې کې شيراز، اصفهان او پرسپولس ته نږدې هغه ښار هم شامل دی چې شاه ته به پکې تاج په سر کېده (تاج پوشي). په دې موده کې مې له دې بېلابېلو ځايونو او خلکو سره زړه لگيدلی و.

دا هيواد په ظاهره د عيسويانو او مسلمانانو تر منځ د مرستې يوه بېلګه ښکارېده. خو ډېر زړ پوه شوم چې ددې امن او خوښۍ تر شا ژور خفګانونه

هم پراته دي.

په ۱۹۷۷ کال کې يوه وېش ماوخته خپلې خونې ته لاړه. د دروازې لاندې يو ليک پروت و. په لوستلو يې وپېژېد، دا د يامين په نوم يو کس رايلي و. ما دې هېڅکله نه و ليدلې خو په يوه رسمي پېژندگلوي کې يې راته ويل شوي وو. چې مشهور انقلابي او وړانکار دی. ليک يې په بڼاښته انگليسي ليکلی و او زه يې په يوه هوټل کې ميلمستيا ته دعوت کړی و. په ليک کې يو اخطار هم وو، ويل يې که غواړئ د ايران هغه مخ وگورئ چې تاغوندي خلکو لا نه دي ليدلي نو ميلمستيا ته راشه. زه اندېښمن وم چې يامين خو به زما په اصليت نه وي پېژندلی؟ زه پوهېدم چې ډېر لوی خطر ته غاړه ېږدم، خو ددې پراسرار انسان ليدو ته هم ډېر ليواله وم.

ټکسي نه د يوه داسې لوی ديوال څنگ ته ښکته شوم. چې وړه دروازه پکې لگيدلې وه. بڼاښته تورکالي ايراني راته ولاړه وه، زه يې ځان سره روان کړم. له داسې دهليزه تېر شو چې چراغونه پکې راڅرېدلي وو او لاره يې ته روښانه کړې وه. بيا داسې يوې خونې ته ننوتو چې د الماسو غونډې خليده. سترگې مې وېرېښېدې، چې ديد مې ولگيد ومې ليدل چې ديوالونه به بڼاښته غميو سينگار شوي دي. هوټل په بڼاښته شمعو روڼ شوی، دا شمعي په نازکو او تراشل شويو شيشه يي فانوسونو کې لږيدلې وې.

يو لوړ سړی رانږدې شو، لاس يې راکړ، د بحري پوځ دريشي يې په غاړه وه. ځان يې راوپېژند وې ويل چې نوم يې يامين دی. له لهجې يې ښکارېدل چې په انگليسي ادارو کې يې زده کړې دي. ماته وړانکار او انقلابي نه ښکارېده. له څو مېزو وړاندې يې بوتلم، ښځې او سړي غلي ناست وو، خواړه يې خوړل. يوازې (تش) ځای ته ورسيدو. ويل يې چې کولای شو. زه يوه شوم چې دا رستورانټ د نجونو او

هلاکانو د ملاقاتونو پټ مرکز دی. په دې شپه ښايي يوازې زموږ ليدنه داسې وه چې جنس پکې مطرح نه و.

يامين ډېر مينه ناک و. له خبرو يې پوه شوم چې زه يې د اقتصادي مشاور په توگه پېژندم، په پټو اړخونو خبر نه و. ماته يې وويل زه يې ددې لپاره ټاکلی يم، چې په پيس کور کې رضاکار پاتې شوی يم، ددوی هيواد پېژنم او له هره فرصته گټه اخيستی شم.

خبره يې وغځوله: (ستا په هم مسلکو کې ته لږ ځوان يې، زموږ له تاريخ او مسايلو سره دې ليوالتيا سنجيده ده. تاسو غوندې خلکو کې راته هيلې ښکاري.)

ددې خبرو، شاليد، په خبرو کې دمو او په هوټلو کې د نورو خلکو شتون راته ډاډ راکړ. دا چې خلکو راته د ملگرۍ لاسونه راکول دې موضوع سره عادي شوی وم، لکه په اندونيزيا کې ريزي اوپه پانامه کې فيډل. ما په دې کې هم عزت محسوساوه او هم فرصت. ما له نورو امريکايانو سره دا توپير درلود چې کوم ځای کې به وم هغه ځای سره مې مينه پيدا کېده. زه په دې پوهېدم چې که تاسو د يوه چا کلتور او تمدن خواته خپلې سترگې او غوږونه پرانيزئ هغوی درته رانږدې کيږي.

يامين وپوښتم چې د (زرغونېدونکې دښتې) له پروژې خبر يم؟ شاه فکر کوي چې زموږ دښته هم زرڅيزه ميدان او شنه ځنگلونه وو، هغه داسې دعوه کوي، وايي چې د لوی سکندر پر وخت دهغه سخت زړي پوځيان له خپلو څارويو سره په دې ځای تېر شوي دي، دی څارويو ټول بوتې او گياوې وخورې. د بوټو له ورکېدو سره وچکالي راغله او اوږدې وچکالۍ دا ځای شگلنه دښته کړه. شاه وايي چې اوس بايد موږ دلته زرگونه ونې وکړو. دې سره به بارانونه پيل شي او دښته به بيا زرگونه شي. ددې کار لپاره بايد موږ

میلیاردونه ډالر ولگوو. بیا موسکی شو او ویې ویل: (ستاسو غوندې شرکتونه به ښې پیسې وګټي.)

(زه په پوهېرم ته په دې نظر نه یې)

(دا دښته یو سمبول دی، ددې زرغونول یوازې کړنه نه ده؛ نور څه هم دي.)

څو ښایسته ایرانیو خدمتګارو خواړه راوړل، یامین مانه اجازه واخیسته او د خپلې خوښې خواړه یې قاب کې واچول. بیا یې ماته راوکتل او ویې ویل: (زه درنه یوه پوښتنه کوم، هغه څه شی و چې د امریکا د ځایي خلکو (انډین) تمدن یې له منځه یووړ؟)

ما ورته وویل ډېر لاملونه وو، چې حسد او درنې وسلې هم پکې وې. (هو، بېخي سمه ده! دا ټول لاملونه وو، خو د ټولو په نسبت یې ګڼې چاپېرال ډېر خراب نه کړ؟) بیا یې خپل نظر لږ څرګند کړ، چې ونې بوټې، ځنګلونه او مېښې څنګه له منځه لاړې او په خلکو کې چې بیلټون راشي؛ نو د تمدن بنسټونه هم ورسره ولړزېږي.

خبره یې وغځوله: (وبه ګورې چې دلته به هم همداسې وشي. دا دښته زموږ چاپېریال دی. دا د زرغونېدونکې دښتې پروژه به زموږ چاپېریال خراب کړي. موږ څنګه دې بربادۍ ته اجازه ورکولای شو؟)

ما سپیناوی وکړ چې د پروژې وړاندیز ستاسو خپلو خلکو کړی دی. له طنزه ډکه موسکا یې وکړه او ویې ویل چې د شاه مغزو ته دا فکر د امریکا حکومت وربښکته کړی دی، دا شاه د امریکا ګوډاګی دی.

یامین وویل: (څوک چې له ایران سره رښتیا مینه لري دې پروژې ته هېڅکله اجازه نه ورکوي.) وروسته یې د خپلو خلکو او دښتې پر خپل منځي اړیکې خبرې وکړې. پر دې خبره یې ټینګار وکړ چې زیاتره ایراني

ښاريان خپلې رخصتۍ په دښتو کې تېروي. هلته خيمې ودروي او له خپلو کورنيو سره په اونيو اونيو هلته پراته وي.

(مور، يعنې زموږ ولس د دښتې برخه ده، دا شاه چې په کومو خلکو د جبر حکومت کوي، دا يوازې د دښتې خلک نه دي، موږ خپله دښته يو.)

وروسته يې راته په دښته کې د خپلو تجربو ډېرې کيسې وکړې. ماښام تېر و، زه يې په لوړ ديوال کې هماغه وږې دروازې پورې بدرگه کړم، موټروان راته کوڅه کې په تمه و، يامين لاس راکړ او مننه يې وکړه چې دومره وخت مې ورسره تېر کړ. زما د کم عمر او پراخه ذهن بياخلي صفت يې وکړ، يوه خبره يې راته وکړه، ويل يې که زما په څېر خلک په اپوزيسيون کې وي نو راتلونکي ته هيله کېدای شي. تر ډېره يې زما لاس په لاس کې نيولای و راته کړل يې: (په دې خونې يم چې تا غوندې کس سره مې وخت تېر کړ، يوه بله غوښتنه درنه کوم او دا پوښتنه بيايزه نه ده؛ مهمه ده، غوښتنه ځکه کوم چې تر نننۍ ليدنې وروسته، فکر کوم دا خبره به درته ډېره مهمه وي، ډېر څه به ترې ترلاسه کړې.)

(تاسو ووايئ، چې څه درته کولای شم؟)

(غواړم خپل يوه نږدې ملگري ته دې ور وپېژنم، دا کس درته زموږ د شاه په اړه ډېر څه ويلای شي، کېدای شي په ليدو يې حيران شي، خو زه باور لرم چې ليدنه به يې بې گټې نه وي)

نولسم فصل

د يوه مظلوم کس اعتراف

څو ورځې وروسته يامين زه له تهرانه بهر بوتلم. له گردجنو لارو تېريده، د اوسنيانو په لاره روانه و، له څو خامو کورونو تېر شو او دښتې ته ورسيد. لمر د ښار تر شا ډوبېده او ده خپل موټر د کجورو د يوې چوپړۍ مخې ته وداروه. ماته يې وويل: دا ښې ډېر پخوانۍ دۍ آن د کولبس له وخته هم پخوانۍ دۍ. بيا له ما مخکې شو د يوې چوپړۍ مخې ته ودرېد او ماته يې کړل: دننه يو سړی ناست دۍ، هغه ستاسو په يوه مشهور پوهنتون کې ماسټري کړې ده. دا کس بايد نوم پټی (گمنام) پاتې شي او په لامل به يې اوس پوه شي، ته ورته ډاکټر غږ کولای شي.

لرگينه دروازه يې وټکوله، له دننه ټيټ غږ راغی، يامين دروازه بېرته کړه او زه يې دننه بوتلم. خونه وړه وه، کړکۍ يې نه لرله، په يوه کونج کې پر مېز ايښي ډيوه بليده، زما سترگې چې روښانه شوې ومې ليدل چې پر ځمکه ايراني غالی غوړېدلې وه. بيا د يوه کس ښکالو شوه، ډيوې سره داسې کېناست چې مخ يې نه ښکارېده، زه همدومره پوه شوم چې په کمپلو کې پېچل شوی او په سر سر تور دی. په ويلچير (د معيوبينو سايکل) کې ناست و، په ټوله خونه کې يو مېز پروت و. يامين راته په قالينه د کېناستو اشاره وکړه، خپله مخکې تېر شو، احترام يې وکړ او ناست کس ته په قلاړه ور غاړې واته، په غوږ کې ورته وښکېد او بيا راغی ماسره کېناست. هغه ته مخ يې کړ او زياته يې کړه: ما درته د ښاغلي پرکنز په اړه ويلي وو، دا دی ستا په مخ کې د حاضریدو وياړ مو په برخه دی.

په بلده لهجه يې راته وويل: ښاغلی پرکنز ښه راغلاست. سره له دې چې تر منځ مو واټن کم و خو د خبرې اوریدو لپاره يې زه بايد لږ ورمخکې شوی وای، ادامه يې ورکړه: (دا ستا مخ کې چې نن کوم انسان ناست يم، زه له پخوا داسې نه وم، يو وخت زه هم تاغوندې روغ جوړ او قوي وم، دا د هغه وخت کيسه ده چې زه د شاه نږدې سلاکار او معتمد وم.... ډېر وخت غلی و بيا يې په دردمنه او غوسه ناکه لهجه وويل: د شاهانو شاه.

ډېرو نړيوالو ادارو سره مې شخصي پېژندگلوې درلوده: آيرن هاور، نکسن، ډي گال.... هغه پر ما ډېر باور کاوه ويل يې چې زه به اقتصادي کمپ ته ددې هيواد په راتلو کې ډېره مرسته وکړم، شاه په ما ډېر باور کاوه خو... بيا داسې يو غږ راغی چې ممکن د توخي به و خو زما خدا تر غوږو شوه: او پر شاه ډېر باور کاوه. زه د هغه له فصاحت او بلاغت نه اغېزمن وم. زه په دې باوري وم چې ايران به ټوله نړۍ د عصريت خواته رهبري کړي او په کړې ژمنه به عمل وکړي. داسې ښکارېده چې همدا زموږ تقدير او منزل دی، زه او شاه او نور ملگري پکې بوخت وو، موږ داسې فکر کاوه چې موږ ددې ماموريت د سر ته رسولو لپاره زېږېدلي يو.

د کمپلو په ډېري کې ورو حرکت شو، ويلچير په نري غږ سره تاو شو. ما د هغه کس د خبرې جوړښت ليدلای شو. گڼه سپينه ږيره يې ښکارېدله، بيا زه بېخي وېرېدم، د هغې مخ بېخي هوار و، پوزه يې نه وه، زه وورېدم او په ډېر زور مې چيغه په ستوني کې بنده کړه.

(ته څه فکر کوي ښاغليه پرکنز چې دا ډېره ښکلې منظره نه وه؟ تا لا زما ټوله خبره چېرې ليدلې ده، دا په رښتيا هم ډېره وېروونکې ده.) يو ځل بيا د يم ته به په دې خبره پوهېږې چې زه ولې د گمنامۍ په ږده کې پاتې يم، په دې کې شک نشته که ته هڅه وکړې زما

تر اصلیته رسیدی شې، خو ته به ايله په دې پوه شې چې زه مړ شوی يم. په رسمي ډول زه مړ يم او باوري يم چې ته به نه راپسې گرځې، ستا او د کورنۍ خیر دې په همدې کې دی چې ته په ما پسې ونه گرځې گني د شاه او ساواک SAVAK لاسونه ډېر اوږده دي.)

ویلچیر بیا و خوځید او خپل ځای ته لاړ، ما په آرام ساه واخیسته، ما داسې فکر کاوه چې د هغه د خبرې په نه لیدو د تشدد اثار ت شول. زه تر دې وخته په دې نه پوهېدم چې که په ځینو اسلامي هیوادونو کې که پر چا شک وشي یا د ټولنې د مشرانو د سپکاوي لامل شي نو پوزه یې پرې کیږي. دې کار سره به مشکوک انسان ټول عمر د ذلت دا نښه گرځوي او ددې کس خبره یې تر ټولو بده بېلگه وه.

(ښاغلی پرکنز! ته به حتمن حیران یې چې موږ دې ځای پورې ولې په زحمت کړی یې.) زما خبرې ته په تمه نه شو زیاته یې کړه. دا کس چې خان د شاهانو شاه گني په اصل کې یو شیطان دی. ستاسو سي ای ای ددې سړي پلار په دې تور له واکه لیرې کړ چې له الماني نازیانو سره اړیکې لري او زه په دې خبره ډېر افسوس کوم چې په دې تور کې ما هم مرسته کړې وه. بیا د مصدق خبره راپورته شوه اوس شاه په بدۍ کې له هلتره د میدان گټلو په هڅه کې دی اوستاسو حکومت ښه په دې راز پوه هم دی خو بیا یې هم ملاتړ کوي او ملاتړ خو لا څه چې دا شخص همدا ستاسو د حکومت په ډاډگیرنه دا ټول کارونه ترسره کوي.

ما ورته وویل: خو داسې ولې کوي؟

(ساده خبره ده، په منځني ختیځ کې ستاسو همدا یو ملگری دی، د صنعت تاثیر په نفتو تاویري او نفت یعنی منځنی ختیځ. هو دا خبره رښتیا ده چې تاسو اسرائیل هم لرئ خو هغه ستاسو مرستندویه نه بلکې پر تاسو بار دی

او دا کومه لویه خبره نه ده چې هلته نفت نشته. ستاسو سیاسيون اړ دي چې رایه ورکوونکي خوښ وساتي او د هغوی په پیسو خپل ټاکنیز کمپاینونه ترسره کړي. زه پوهېږم چې تاسو اسرائیلو سره ښکیل شوي یاست، اوس ایران یوازینی کیلي (کونجی) ده. ستاسو د نفتو شرکتونه تر یهودو ډېر قوي دي او موږ ته اړتیا لري. تاسو زموږ شاه ته اړتیا لرئ، یا داسې فکر کوئ چې زموږ شاه ته اړتیا لرئ، دا فکر ستاسو د خلکو هغه فکر ته ورته دی چې ویل یې تاسې د جنوبي ویتنام فاسدو رهبرانو ته اړ یاست.)

(آیا تاسو کوم متبادل وړاندیز لرئ؟ آیا ایران دویم ویتنام کېدای شي؟)
(اصلي حالت خو له دې بدتر دی، ددې شاه ورځې کمې دي، ټوله اسلامي نړۍ ترې کرکه کوي، یوازې عرب نه بلکې د نړۍ په هر گوټ کې مېشت مسلمانان له ایرانه کرکه لري.)

د سوک غږ مې تر غوږو شو، ومې لیدل چې د سایکل لاستي ته یې سوک ورکړ، دې سره یې چیغې کړې (دا سړی د بدیو مجسمه ده، موږ ایرانیان ترې کرکه کوو) بیا چوپتیا خپره شوه، د سوځېدلي ساه غږ پورته کېده، داسې ښکارېده لکه چې د خبرو تکلیف هغه سترې کړی دی.
یامین په ټیټ او مطمین غږ وویل (ډاکټر دیني طبقو سره ډېر نږدې دی، دلته په هغو خلکو کې ډېره گټه ده او دا حالت په ټول هیواد کې ده). په سوداګره طبقه کې څو کسان ده سره دي او هغوی هم په پانګوال نظام کې ښایسته ډېره گټه کړې ده.)

ما وویل: (زه ستا په خبره شک نه کوم خو دومره وایم چې زه څلور ځله ایران ته راغلی يم او هېڅکله داسې خبرې سره نه يم مخ شوی، ما چې هر څوک لیدلي د شاه پلویان وو، هر چا د شاه اقتصادي پرمختګ ته په ښه نظر

(کتل)

يامين خپل نظر څرگند کړ: (ته په فارسي نه پوهېږي، تا چې هر څه اوريدلي ځانغوښتونکې طبقې درته ويلي دي، دا هغه خلک دي چې په امريکا او انگلستان کې يې زده کړې کړي او د شاه پلويان دي، خو موږ ته مخامخ ناست ډاکټر پکې استثنی دی.)

هغه لږ غلی شو، لکه چې په خپلو نورو خبرو يې فکر کاوه: (ستاسو رسنۍ هم په همدې حال دي، زياتره وخت د شاه له پلويانو سره خبرې کوي او يو حقيقت دا هم دی چې ستاسو رسنۍ د نفتو تر اغېز لاندې دي؛ دوی هغه څه اوري چې اوريدل يې غواړي او هغه څه ليکي چې لوستونکي يې لوستل غواړي.)

د ډاکټر غږ پورته شو، دا ځل يې غږ تر مخکې ډېر دروند و، داسې ښکارېده لکه خپل ټول احساسات يې چې کارولي وي (ښاغلی پارکينز موږ دا خبرې تاته ولې کوو؟ ځکه غواړو تا په دې قانع کړو چې ته خپله هم له دې هيواده ووځې او خپل شرکت هم پوه کړې چې له دې هيواده لېرې وگرځي. که ته دا فکر کوي چې دلته به ډېرې زياتې پيسې وگټې نو دا ستا وهم دی، دا حکومت ډېر وخت نه پاتې کيږي.) لاسونه يې د څوکۍ پر لاسکو (بازوگانو) زور کړل، زياته يې کړه: (او دا حکومت چې له منځه لاړ شي ځای ناستی حکومت به يې نه ستاسو خوږمن وي او نه ستاسو د ډلې.)

(يعنې زموږ پور به پاتې شي؟)

شديد ټوخي ډاکټر بې حاله کړ، يامين ورمخکې شو، د هغه ملا يې وډوله، ټوخی چې لږ ارام شو نو ډاکټر ته يې په فارسي کې څه وويل او بېرته خپل ځای ته راغی.

ماته يې مخ کړ: (دا خبرې همدلته ختموو، ستا د پوښتنې ځواب دا دی چې ستا پور نه پرې کيږي، تاسو به خپل ټول کار وکړئ او چې کله د پيسو اخیستو وخت راځي؛ نو شاه به ختم شوی وي.)

په بېرته راتلو کې مې يامين وپوښته، چې تاسو ولې MAIN ادارې له هغه مالي زيانه ژغورئ چې ډاکټر يې وړاندوېنه وکړه.

(که ستاسو شرکت ديوالیه شي نو موږ به ډېر خوښ شو، خو که تاسو ايران پرېږدئ نو دا به موږ ته ډېره ښه وي. که ستاسو غوندې شرکتونه له ايرانه لاړ شي د نورو علاقه به هم کمه شي. موږ شخړې او وژنې نه خوښوو، خو د ايران شاه بايد له دې ځايه لاړ شي او موږ ددې کار لپاره هر څه کولای شو، ځکه درنه غوښتنه کوو چې خپل مشر Zambotti پوه کړه چې د تللو لپاره کافي وخت لري او بايد چې گټه ترې واخلي.)
(خوزه ولې؟)

(په کومه شپه چې موږ يو ځای ډوډۍ وخوړه او د دښتې په پلان مو کار کاوه؛ نو ما فکر وکړ چې ستا زړه ته حقيقت لار موندلې ده، ستا په اړه چې موږ څومره معلومات لرل ټول سم ثابت شول، ته د دوو انتهاو تر منځه سړی یې.)

(زه په دې فکر کې شوم چې دوی به زما په اړه څومره معلومات لري.

شلم فضل

د يوه شاه خوږ (زوال)

دا ۱۹۷۸ز کال د يوه مازيگر کيسه ده. په دې مازيگر زه د تهران د انټرکانټينينټال هوټل په مجلې تالار کې يوازې ناست وم. چا په اوږه وټپولم، چې مخ مې وړ واړوه يو قوي ايراني مې شاته ولاړ و. (جان پرکنز، زه دې لکه چې هېر کړی يم؟)

د فوټبال دې پخواني لوبغاړي خپل وزن ډېر کړی و خو غږ يې لا هماغسې و. دا زما د مډل بري د وخت پخوانی ملگری فرهاد و چې ما له ډېره وخته نه و ليدلی. روغېر مو وکړ او يو ځای کېناستو، ډېر زر په دې پوه شوم چې فرهاد زماله ټولو کارونو خبر شوی دی، په دې هم پوه شوم چې هغه راته دخپلو کارونو او فعاليتونو په اړه معلومات نه راکوي.

دويم ځل مو چې د خښاک فرمايش ورکړ هغه راته وويل: (زه فکر کوم چې اصلي خبرې ته بايد راشو. سبا روم ته روانېرم، هلته مې مور او پلار اوسېږي، ستا ټکټ هم راسره دی، دلته انتشار پيل شوی دی، ته بايد له دې ځايه ووځې.) ټکټ يې راته راکړ او ما يې په دې خبره کې هېڅ شک نه وکړ.

په روم کې مو د فرهاد له کورنۍ سره د غرمې ډوډۍ وخوړه، پلار يې متقاعد جنرال و. يوه ورځ يو قاتل پر شاه بريد وکړ، د فرهاد پلار يې تر منځه شو او شاه يې وژغوره. خو اوس د شاه طلسم مات شوی و، هغه وويل چې به تېرو څو کلونو کې شاه خپله اصلي خبره ښودلې ده. ځانغوښتنه او طمع يې د شخصيت بنسټ گرځېدلې. جنرال په امريکايي پاليسۍ خبرې پيل کړې. هېرانو او د ټولواکو امپراتورانو خبرې يې وکړې. وې ويل

چې له همدې امله په ټول منځني ختيځ کې د امريکا پر وړاندې کرکه پيدا شوې ده، ورسره يې دا وړاندوينه هم وکړه چې شاه اوس يوازې د څو مياشتو مېلمه دی.

(ته پوهېږې ددې سرغړونې (بغاوت) تخم تاسې په ۱۹۵۰ مې لسيزې کې، هغه وخت کړلی و چې د مصدق حکومت مو چپه کړ. هغه وخت تاسو فکر کاوه چې ډېر هوښيار يئ، ما هم همداسې گنله، خو اوس دا بلا بېرته ستاسو خواته در روانه ده او ستاسو تر څنگ په موږه هم مسلطيدل غواړي.

۱

زه دې فکرونو گنگس کړم، ما داسې خبرې له يامين او ډاکټر نه هم اوريدلې وې خو ددې سړي له خولې يې هدف دا و چې ددې خبرې تر شا نورې معناوې هم شته. تر دې وخته ډېر خلک په پټې توندروې اسلامي ډلې خبر شوي وو، خو موږ ځان ته په دې ډاډ ورکاوه چې شاه د خلکو په زړونو کې ځای لري او په سياسي ډول ماته نشي خوړلای. جنرال خپل يو نظر درلود او په هماغه کلک ولاړ و.

په ډاډمنه لهجه يې وويل: (دا ياد ساته، د شاه ځور (زوال) پيل دی، دا به يوازې د هغې رڼا يو څرک وي، چې وښيي اسلامي نړۍ کومې خواته روانه ده. زموږ زغم او خفگان تر ډېره د شگو تر ډېري لاندې پټ و اوس نو حوصله ختمه ده.)

د شپې پر ډوډۍ مې د آيت الله روح الله خميني په اړه ډېر څه واوريدل. فرهاد او پلار يې وويل چې دوی د شيعه ايز تعصب پلويان نه دي؛ خو دوی چې په کوم ډول د شاه پر وړاندې ودريري له دې حالته يې اغېزمن دي. هغوی راته وويل چې دا ديني عالم په ۱۹۰۲ ز کال کې تهران ته نږدې په يوه کلي کې د شيعه عالمانو په يوې کورنۍ کې زيږيدلای دی. په

۱۹۵۰ ز کال کې يې د مصدق شاه په وېش کې خان بې طرفه وساته خو په ۱۹۶۰ مه لسيزه کې يې په ښکاره د شاه مخالفت پيل کړ. د شاه په اړه يې په شد او مد خبرې وکړې چې هيواد يې پرېښود ترکيه ته لاړ، هغه ځای نه د عراق برکتي ښار نجف ته لاړ او هلته يې د مخالف حزب د مشر په توګه دروند ښه راغلاست وشو. له هغه ځايه يې د ليکنو، مضامينو او ثبت شويو پيغامونو په مرسته ايرانيان راوپارول. ويې درول چې د شاه تخته واړوي او پر ځای يې يو مذهبي حکومت رامنځته کړي.

فرهاد دوی کره مې دوه شپې شوې وې چې په ايران کې د بمبارۍ او شخړو خبرونه خپاره شول. آيت الله خميني او پلويانو يې د شاه پر ضد هغه فعاليتونه پيل کړل چې په مرسته يې دوی واک ته رسېدل. تر دې وروسته هر څه ډېر زر کېدل. فرهاد او پلار يې چې د کوم زغم او غوسې خبره کړې اوس د اسلامي تحريک په شکل راڅرګندېده. د ۱۹۷۹ زکال د جنوري په مياشت کې شاه مصر ته وتښتېد او هلته د سرطان له تشخيص وروسته د نيويارک په يوه روغتون کې بستر شو.

د آيت الله پلويانو يې د بېرته لېږلو غوښتنه کوله. د ۱۹۷۹ ز کال د نومبر په مياشت کې د اسلامي جنگياليو يوې ډلې د امريکا سفارت ونيو او ۷۲ امريکايان يې تر ۴۴۴ ورځو يرغل وساتل. (۲) ولسمشر کارتر د يرغل شويو د خلاصون لپاره د خبرو اترو هڅې وکړې، دا هڅې چې ناکامې شوې د ژغورنې پوځي ماموريت يې طرح کړ چې ۱۹۸۰ زکال په اپريل مياشت کې يې سخته ماتې وخوړه او بالاخره همدا کار د کارتر د ولسمشرۍ پر تابوت وروستی مېخ ثابت شو.

و سوداګريزو کړيو په رنځور شاه دومره فشار راوړ چې هغه يې له امريکا وتلو ته اړويست. په کومه ورځ چې له ايرانه تښتېدلی و هيچا

پناه نه ورکوله، ټول ملګري يې ترې تښتېدل. يوازې يو کس و چې د انساني همدردۍ له مخې يې پناه ورکړه. که څه هم هغه کس يې له سياسته کرکه لرله. دغه کس د پانامې ولسمشر عمر طوريجو و. شاد پانامې ته لاړ او هلته مېشت شو چې اوس اوس پکې د يوه کانال د کيندلو تړون لاسليک شوی و.

د ايران مذهبي ډلو ويل چې يرغمل شوي کسان به د شاه په بدل کې خوشې کړي. په امريکا کې چې کوم خلک د پانامې د کانال له تړون سره وران وو، هغوی د پانامې په ولسمشر د خيانت تور پورې کړ، د ايران د شاه پلوي يې وباله ويې ويل چې دوی په لوی لاس امريکايي وګړي د مرګ خولې ته تېل وهي، دوی هم وغوښتل چې شاه دې خمينې ته وسپارل شي. شک زيږونکې خبره دا وه چې په همدې خلکو کې يې ځينې تر څو اونيو مخکې د شاه کلک پلويان وو. د متکبرو شاهانو شاه بلاخره مصر ته راغی او هلته د سرطان ناروغۍ له امله ومړ.

د ډاکټر وړاندوينه ټکي په ټکي رښتيا ثابته شوه. MAIN له مليونونو ډالرو لاس ومنيځه. زموږ سيال شرکتونه هم په همدې حال شول. کارټر بيا ټاکنې ونه گټلې، ريګن همدې ژمنې سره واشنگټن ته راننوت چې يرغمل شوي خلک به راخلاصوي، ديني کړۍ به ځپي، ايران کې به جمهوريت رامنځته کوي او د پانامې د کانال حالت به هم قابو کوي.

زه په دې سبق کې شک نه لرم. ايران دا خبره سپينه کړه، امريکا هغه ولس دی چې په نړۍ کې زموږ د حقيقي حيثيت پر وړاندې خنډونه جوړوي. په دې خبره نه پوهېدم چې موږ ولې د شاه او د هغه پر ضد له دومره کرکې ناخبره وو. تر ټولو جالبه دا ده چې MAIN ته ورته د نورو شرکتونو دفترونه په ايران کې وو، خو له دې سره بيا هم په تياره کې ساتل شوي وو. زه په

دې باوري يم، له كومې خبرې چې طوريچو په ۱۹۷۶ز کال کې خبر و
 NSA او CIA ترې بې خبره نه وې، داسې ښکاري لکه زموږ استخباراتي
 ملگرو چې په لوی لاس زموږ په سترگو کې خاورې اچولې وي.

حوالې

۱. "The Iran Conspiracy" New York Review of Books, Sept
 ۲۳, ۲۰۰۳.

- "All the Shah's Men....."

ټايمز مجله: ۱۲ فيبروري، ۱۹۷۹ ز - ۷ جنوري ۱۹۸۰ - ۱۷ اگست
 ۱۹۸۷ز.

يوېشتم فصل

کولمبيا : د لاتيني امريکا د ملا تېر

په يو وخت د عربستان، ايران او پانامې مطالعه هم زړه راښکونکې ده او هم ځورونکې. پر دې سربېره دا هيوادونه غير عادي هم دي. په عربستان او ايران کې تېل او پانامه کې کانال، دا هيوادونه غير عادي کړي دي. د کولمبيا حالت بيا يو څه ځانگړتياوې لرلې. دلته MAIN د برېښنا يوه ستره پروژه ديزاين کړې وه او همدې شرکت يې بايد رغونيزې چارې ترسره کړې وې.

د کولمبيا د پوهنتون يوه پروفيسور د امريکا پر خپل منځي اړيکو يو کتاب ليکه، هغه راته وويل چې ټيډي روز ويليت ددوی د هيواد ارزښت ياد کړی دی. ويل کيږي د امريکا ولسمشر يې نقشې ته په اشاره ويلي چې کولمبيا د جنوبي امريکا د محراب کليدي ډبره ده. ما هېڅکله ددې کيسې د حقيقت موندلو هڅه نه ده کړې خو که نقشې ته وگورو دا معلومات کيږي چې کولمبيا د امريکا د جنوبي لويې وچې، بېخي دپاسه ده، همدا لامل دی چې ټوله خطه سره يو ځای کوي او ټول جنوبي هيوادونه د پانامې له خاکنا سره يو ځای کوي او د همدې اړيکې پر بنسټ منځنۍ او شمالي امريکا هم سره وصل کوي.

روز ويليت به دا خبره کړې وي يانه، خو دا حقيقت دی چې د څو نورو ولسمشرانو په څېر دی هم ددې سيمې په مرکزي ارزښت پوهېده. له نږدې دوو پېړيو راهيسې امريکا کولمبيا کليدي ډبره گڼلې او که لږه سپينه يې ووايو نو دا په جنوبي نيمه کره کې د سياست اوسوداگرۍ مرکزي دروازه ده.

پردي هيواد خدای بنایست لورولای دی. د اقیانوس او الکاهل بحرونو پر دواړه غاړو د (Palm) (خرما، کوپرې) ونې ولاړي دي. بنایسته غرونه، پراخه میدانونه چې په شان او شوکت کې له شمالي امریکا کم نه دي، تر څنګ یې ګڼ ځنګلونه چې بېلابېل ژوي پکې اوسیدل. ددې ځای خلک یې شمېره ښېګڼې لري، د بېلابېلو ژبو امتیازي صفت او د هغه په شالید کې بدني، کلتوري او هنري لیوالتیاوې یې ډېرې دي. په دې ځای کې خپل تولید هم شته او له افریقا، آسیا، اروپا او منځني ختیځ نه هم ورته واردات کېږي.

له تاریخي پلوه کولمبیا د لاتیني امریکا په تاریخ او کلتور کې ډېره ونډه لرلې ده. په استعماري دور کې کولمبیا د ټولو هغو هسپانویانو مرکز و چې د پیرو په شمال او د کوسټاریکا په جنوب کې میشته وو. د هغه وخت لرغونې هسپانوي بیرۍ چې له چيلي او ارجنټاین نه به یې مالونه لیږدول د همدې کولمبیا له ساحلي ښار کارټاجینا نه روانېدې. د امریکا د خپلواکۍ په جګړه کې هم ځینې مهم کارونه همدلته وشول؛ لکه په ۱۹۱۸ ز کال کې د سایمن بولیور په مشرۍ جنګیدونکي پوځ په همدې ځای کې د بویاکا په جګړه کې د هسپانوي شاه پلوي پوځ ته ماتې ورکړه.

په معاصر دور کې یې امتیاز دا دی چې د لاتیني امریکا مشهور لیکوال، شاعران، هنرمندان، فیلسوفان او پوهان په همدې هیواد کې پیدا شوي دي. ددې ترڅنګ د مالیاتو سیستم او تقریباً ښه جمهوري حکومت هم د همدې هیواد امتیاز دی. د ولسمشر کینیډي د ملي رغونې په پروګرام کې همدا هیواد ټولې لاتیني امریکا ته بېلګه وه. د ګویتی مالایا په څېر ددې هیواد لمنه هم د CIA د روزنې له توره پاکه وه. ددوی چلند له نکاراګوا سره ، دلته حکومت منتخب و، چې ښي لاسو او کین لاسو

دواړو چارواکو ته يې برابر فرصت ورکاوه او وروستی خبره دا چې د نورو قوي هيوادونو (برازيل او ارجنټاين) په څېر يې هېڅکله پر امريکا بې باوري ښکاره نه کړه. دوی د باوري متحدينو په څېر سره پېژندل؛ سره له دې چې پوهېدل دلته د مخدره توکو لوی قاچاقبران فعاليتونه کوي. (۱)

د کولمبيا د تاريخ په روښانه پاڼو، ددوی د کرکې او تاوتریخوالي داغونه يې ټولې ښې لاس ته راوړنې توروې. دا د هسپانوي پوځونو او د کليسا يې احتساب Inquisition بدنام مرکز هم پاتې شوی دی. ښايسته ماني، ښارونه او ودانۍ يې د هندي او افريقايي غلامانو په وینو ابادې شوي دي. له همدې ځايه په هسپانوي بهرنيو کې خزاني، مقدسات او هنري شهکارونه (چې د ليرد اسانتيا لپاره ويلي کېدل) بار او د جنگي اتلانو د وړيو تورو خوراک کېدل. دا شيان د هغه وخت د خلکو د زړه ټوټې وې. په نږدې وخت ۱۹۴۵ کې دلته ټاکنيزې شخړې د دوو حزبونو تر منځ د سياسي اختلافاتو لامل شوې، چې بالاخره په يوه لوی تاوتریخوالي (۱۹۴۸ - ۱۹۵۷) واوښتې او تر دوه سوه زرو زيات کسان پکې ووژل شول. له دې ټولو ستونزو سره بيا هم واشنگټن او وال سټريټ (د امريکا د ونډو بازار)، د بين الامريکايي اړيکو او سوداگرۍ د پراختيا لپاره کولمبيا يوه مهم عنصر گڼلې دی. پر جغرافيايي موقیعت سربېره نور لاملونه هم لری: ددې نيمې کرې رهبران د لارښوونې او پرېکړې لپاره بوگاتا د کولمبيا پلازمينه) ته سترگې نيولې وي. دلته داسې ډېر شيان پيدا کېږي چې امريکا يې ستره پېرودونکې ده؛ لکه قهوه، کبله، ټوکر، زمر، گلان، تېل او کوکايڼ ... او ددې تر څنگ کولمبيا خپله هم د امريکا لپاره يو ستر اقتصادي بازار (مارکېټ) دی.

د شلمې پېړۍ په وروستيو کې چې موږ په کولمبيا يو تر ټولو مهم توکي وپلور؛ هغه انجينري او تعميراتي مهارت و. ما چې په څومره ځايونو کې کار کړی دی کولمبيا په ټولو کې يوه نمونه ده. دلته ددې خبرې څرګندونه اسانه وه چې دا هيواد لوی لوی پورونه واخلي، پروژې عملي کړي او د همدې پروژو په ګټې بېرته خپل پورونه پرې کړي. نو له دې امله دا شونې وه چې پر برېښنايي انرژۍ، لويو لارو او مخابراتو پانګونې وشي او ددې په مرسته کولمبيا وکولای شي چې خپلې د تېلو او ګازو زېرمې راوباسي او د امازون دې لويې سيمې ته پرمختګ ورکړي. په همدې پروژو کې به دومره ګټه کيږي چې پور او سود دواړه به ترې پرې کيږي.

دا خبره د نظر په توګه سمه وه. خو زموږ اصلي هدف د نورې نړۍ په څېر دلته هم دا و چې بوګاتا په خپله ولکه کې راوړل شي او نړيوالې امپراتورۍ ته لاره هواره شي. زما کار دلته هم د نورو ځايونو په څېر و، هماغه لويو پوړونو لپاره د دوسيو جوړول. کولمبيا د پانامې په څېر (طوريجو) نه درلود؛ نو ما هم پرته له دې بله لار نه لرله چې د غوښتن اقتصادي پرمختګ او برېښنا وړاندوينه جوړه کړم.

د خپل کار لپاره راسره د جرم يو احساس و، خو له دې پرته هم راته کولمبيا د پناه يو ځای و. ما او اين AAN په ۱۹۷۰ ز کال کې يو څو مياشتې همدلته تېرې کړې وې. موږ پر کارابين ساحل د قدم وهلو سربېره په غرونو کې د قهوهې د يو څو وړو فارمونو لپاره پيشکي پيسې هم ورکړې وې. موږ په تېر وخت کې يو بل ته ډېر ټپونه ورکړي وو، دلته څه وخت ګډ ژوند هغه ټپونه رغيدو ته ورنږدې کړي وو؛ خو بالاخره دا ټپونه نور هم ژور شول او زموږ د بيلتون (واده ماتيدو) لامل شول، دا نو هغه پړاو و چې ما پکې رښتيا دا هيواد وپيژانده.

په ۱۹۷۰ ز کال کې MAIN ته ډېرې رغيزې پروژې ورکړل شوې، په دې کې د برېښنا اسانتيا او د ویش د سیستم طرح هم وه. دا برېښنا باید له ځنګلونو د غرونو سر ته پورته شوې او ښارونو ته لیږدول شوې وای. ماته یې په ساحلي ښار (بران قله) کې دفتر راکړ، همدلته په ۱۹۷۷ کال کې یوې ښایسته کولمبایي مېرمنې سره مخ شوم چې وروسته زما په ژوند کې د ژور بدلون لامل شوه.

سترگې یې شنې او وینښته یې سره وو. مور او پلار یې د ایټالیا له شماله دلته راکډه شوي وو. د خپلو اجدادو د شغل په تعقیب (فیشن ډیزاینره) شوې وه. دا لا پکې یو قدم مخکې هم تللې وه، یوه وړه فابریکه یې جوړه کړې وه او دې پکې د خپل هنر ننداره په کالیو کې وړاندې کوله. دده مصنوعات پر ټول هیواد سربېره پانامې او وینزوویلا کې هم خرڅېدل. ډېره خواخوږې مېرمن وه. زما د واده ماتیدو په غم هېرولو او د ښځو په اړه زما د منفي احساساتو په ختمولو او بېرته رغولو کې یې ډېره مرسته راسره وکړه. تر څنګ یې په دې هم پوه کړم، چې زه د خپل مسئولیت له مخکې کوم کارونه کوم پایلې به یې څه وي.

ما مخکې هم ویلي وو چې ژوند د پېښو ټولګه ده او موږ پرې هېڅ واک نه لرو، دا هم ماسره یوه پېښه وه. زه په داسې کورنۍ کې رالوی شوم چې مور او پلار مې د نیوهمپشایر ایالت په یوه ښوونځي کې د ماشومانو ښوونکي وو. هلته مو له این AAN او د هغې له تره فرینک سره ولیدل، د ویتنام جګړه او اینارګریو لیدل. یو حقیقت دا هم دی چې کله موږ له داسې پېښو سره مخ کیږو نو ځینې متبادلي لارې هم راته څرګندېږي. په داسې وخت کې زموږ غبرګون څه وي؟ زموږ پرېکړې څه وي؟ زموږ اقدامات څه وي؟ په دې کې ډېر توپیر رامنځته کیږي؛ مثلاً په ښوونځي کې محسوسه ونډه،

این سره واده، پیس کور ته تلل، د خپلې خوښې له مخې په اقتصادي اداره کې د جنایتکار دنده ... دې ټولو پرېکړو زه د ژوند اوسني پړاو ته راوستی وم.

همداسې پاولا هم یوه لویه پېښه وه. دې مېرمن راباندې دومره اغېز وکړ چې زما د ژوند لارې بدلې شوې. ددې له لیدو مخکې زه له خپل سیستم سره سم روان وم، زیاتره به مې له ځانه دا پوښتنه کوله چې زه څه کوم؟ په دې خبره به مې د ملامتیا احساس هم کاوه خو زیاتره به مې په دې سیستم کې د پاتې کېدو جواز هم پیدا کاوه. فکر کوم چې پاولا راسره په سهې وخت کې مخ شوه. کېدای شي ما په خپله طریقه هم له دې نظامه بغاوت کړی وی؛ مخصوصاً عربستان، ایران او پانامه کې چې ما کومې تجربې وکړې زه یې هر وخت دې پرېکړې ته اړیستلای شوم. خو زه باور لرم لکه څنګه چې راته کلادین دې کار ته په راتلو کې مهمه وه همداسې راته اوس پاولا سره مخ کېدل هم ډېر مهم وو. دې زه چمتو کړم چې د خپل زړه تل ته ورکوز شم، پوه به شم چې تر څو مې همدا غبرګون وي هېڅکله به د هوساینې احساس ونه کړم.

حوالې :

- ۱- " Thy Will be Done, the Conquest of the Amazon:
Nelson Rockefeller and Evangelism in the Age of oil":
Gerard Colby and Charlotte Dennet.

دوه ویشتم فصل

امریکایي جمهوریت او نړیواله امپراتوري

یوه ورځ مو چې په قهوه خانه کې له ناستې خوند اخیسته، پاولا راته وویل: (زه غواړم سپین یې درته ووايم، تاسو پر دې سیند بند تړئ، خو په غاړه یې چې کوم هنديان او بزگر اوسېږي ټول یې درنه کرکه کوي. د ښار خلک مستقیماً نه اغېزمن کېږي خو هغوی هم د هغو غلچکیو جنگیالو ملاتړ کوي چې ستاسو پر پروژو به بریدونه کوي. ستاسو حکومت دې خلکو ته کمونیست، ترهگر، قاچاقبر او نور وایي، خو حقیقت خبره دا ده، دوی له خپلو کورنیو سره په خپله ځمکه اوسېږي او تاسو غواړئ چې دا ځمکه ترې واخلي او یا یې له منځه یوسئ.)

ما ورته په همدې ورځو کې د مینوول تورس Manuel Torres په هکله ویلي وو، دې کس په MAIN کې د انجینر دنده لرله، په همدې غلچکیو (گوریلا) جنگیالو برید هم کړی و. مینوول کولمبیایي وو، زموږ په شرکت کې یې ځکه کار کاوه چې دده پر ځای مو هلته امریکایي وگړي نه شو استولی. موږ (چې ځینې کولمبیایان) هم پکې وو، د امریکا ددې پالیسۍ په اړه به مو په طنزیه انداز ویل چې له کولمبیایانو باید یوازې کار واخیستل شي. دا هغه سېمولیک فکر و چې زما ترې نوره کرکه کېده او د همداسې کړنو پر ضد مې احساسات بېخي باغي کېدل.

ما پاولا ته وویل د مینوول د وینا له مخې هغوی په کلاشنکوف هوایي ډزې کړي او دا یې په پښه هم ویشتلې دی. هغه چې راته دا درې خبرې کولې ډېر ډاډه مالومیده خو زه پوهېدم چې هغه وېرېدلی و، هغوی هېڅوک نه

اقتصادي ترهگري | ۲۰۱

دې وژلي، يوازې هغه ليک يې خلکو ته ورکړی او بېرته په خپلو کښتيو کې تللي دي.

پاولا وويل: (اوه خدايه، هغه غريب خو به سم وېرېدلی وي)
(هو ډېر وېرېدلی و) پاولا ته مې وويل، ماترې پوښتنه هم کړې وه چې
دوی د کومې ډلې خلک وو، د LRC که ۱۹-M (دواړه د کولمبيا ډېرې بدنمې
غلچکې بریدگرې ډلې دي.)
(بيا هغه څه وويل؟)

(هغه راته وويل چې له يوې ډلې هم نه وو، خو په ليک کې يې چې څه
ليکلي ټکي په ټکي به يې عملي کوي.)

پاولا ورځپاڼه واخيسته او په لوړ غږ يې لوست پيل کړ:
(موږ خلک، چې يوازې د ژوندي پاتې کېدو لپاره شپه او ورځ زيار گالو، د
خپلو نيکونو په وينه قسم کوو چې په خپلو سيندونو به د برښنا بند جوړېدو ته
نه پرېږدو. موږ ساده انډين او mestizos * وگړي يو. که مړه هم شو خپله
ځمکه تر اوبو نه شو لاندې کولای، خپلو کولمبایي ورونو ته خبر ورکوو چې
دې (غزنيو شرکتونو سره دې کار نه کوي.)
(Mestizos) هغه خلک چې د هندي او هسپانوي مخلوط نسل اړوند
دي))

• بيا يې ورځپاڼه يو څنگ ته کېښوده او زه يې وپوښتلم:
(تا ورته څه ځواب ورکه؟)

زه لږ حيران شوم: (ما هېڅ ځواب نه درلود، ما خو بايد هماغه مې ويلي
وی چې د شرکت پاليسي ده، ما يوازې دومره ترې وپوښتل چې ته څه فکر
کوې چې يو ساده بزگر داسې ليک لیکلای شي؟)
هغه ماته ځير وه.

(سمه ده، خو په دې شرط چې په دې موضوع به بله ورځ خبرې کوو.)
کاشوغه يې د قهوي په پيالو کې تاوه کړه، بيا يې په خوله کې پاکه کړه او
ويي ويل:

(له دې پرته يې څه کولای شول؟ هغوی اړ وو چې په عصري وسلو پوه
شي او هغو هسپانويانو سره وجنگيږي چې ستاسو په ښوونځيو کې روزل
شوي دي. کله کله به يې کوکايڼ هم پلورل چې په پيسو يې وسايل
وپېري، بې له دې يې د وسلې اخيستو لپاره څه لاره درلوده؟ دوی ډېر
سخت حالت سره مخ دي، ستاسو نړيوال بانک ورسره د خپلې دفاع په
خاطر هم مرسته نه کوي. حقيقت خو دا دی چې دوی دې حال ته همدې
ادارې (نړيوال بانک) رسولي دي.)

له خپلې قهوي يې يو گوت وکړ، خبره يې وغځوله:
(زه پوهېږم چې ددوی اهداف جايز دي، دا برېښا به يو څو شتمنو خلکو ته
گټه ورسوي؛ خو زرگونه خلک به ورک شي، ځکه تر څو چې ستاسو دا بند
جوړيږي اوبه او کبان (ماهيان) به زهرجن شوي وي.)
زموږ مخالفينو سره د خواخوږۍ دومره خبرې مې چې واوريدې زما غوښي
څير شول او ځان مې وسکونده:

(ته د غلچکيو په اړه څنگه دومره پوهېږې؟)
ما چې دا پوښتنه وکړه؛ نو داسې مې احساس کړه چې زړه مې ډوبېږي، د
راتلونکو خطراتو په نظر کې نيولو سره مې نه غوښتل چې ددې پوښتنې په
ځواب پوه شم.

هغې وويل: (زه يې له ځينو سره ښوونځي ته تللې يم) لږه ناراحتنه شوه،
پياله يې پورته کړه، زياته يې کړه: (زما خپل ورور هم دې تحريک سره
ده..)

اقتصادي ترهګري | ۲۰۳

همدا اصلي ټکی و. ما خان ډېر کمزوری احساس کړ. فکر مې کاوه چې ددې په اړه په هر څه پوهېږم خو دا خبره مې ذهن ته نه وه راغلې، دې خبرې سره مې په ذهن کې داسې یو خیال راغی لکه یو څوک چې خپل کور ته راشي او خپله مېرمن له بل چاسره وويني، ومې پوښتله :
(دا خبره دې راته مخکې ولې نه کوله؟)

(اړوند نه وه ځکه مې نه ویله، نوره داسې کومه خبره نه وه چې ما کړې وی)
یوه شېبه غلې وه بیا یې وویل: (دوه کاله وشو چې نه مې دی لیدلی، احتیاط باید ورسره وشي.)

(ته څه پوهېږې چې هغه ژوندی دی؟)

(زه نه پوهېږمه، یوازې دومره پوهېږم چې حکومت په تور لست کې داخل کړی او دا ماته یوه اشاره ده.)

زما په وجود کې یو کشمکش پیدا شوی و چې اوس بریدګر که دفاعي انداز خپل کړم. هیله مې لرله چې زما په حسد نه وي پوهه شوي، پوښتنه مې وکړه: (نو هلته څنگه ورغی؟)

له ښه مرغه سترګې یې په پیاله خښې وې :

(د تېلو یو شرکت و، غالباً اکسیدیتېل ... د هغوی د دفترونو مخې به یې مظاهره کړې وه چې پردی ځمکې ولې کیندل کیږي. ویل یې دا کیندنې د هغو قبیلو په ځنګلي ځمکو کیږي چې دمخه لا خواران له فنا سره مخ دي. ډېر شمېر ملګري هم ورسره وو. پوځ پرې برید وکړ، ویې وهل او بندیان یې کړل. خو دوی خو څه غیر قانوني کار نه و کړی. یوازې د ودانۍ مخې ته ولاړ وو، شعارونه ورسره وو او سندري یې ویلې.)

يوې نږدې کړکۍ ته یې وکتل:

(نږدې شپږ مياشتې يې پرې بند تېر کړ، موږ ته يې ونه ويل چې په محبس کې پرې څه تېر شوي دي، خو چې بهر راغی نو يو بدل شوی انسان و.)
 په دارنگه ډېرو بحثونو کې مو دا لومړۍ خبرې وې، اوس زه پوه شوی وم چې تر دې وروسته کارونو ته زموږ همدې خبرو لاره هواره کړې وه. زما اروا درديدلې وه، اوس مې په ذهن يوازې بانکي حساب او نورې کمزورې د ضعف نقطې خپرې وې، دا د ضعف نقطې له ۱۹۶۸ کاله راهيسي NSA پېژندلې او راټولې کړې وې. پاولا زه اړ کړم چې دې ټولو ته سم وگورم. زما د تخيلاتو شاته چې څومره احساسات وو ټول يې راوړل او ددې باغيانو پر وړاندې يې ودرول. په دې توگه يې ماسره د خلاصون د لارې په پيدا کولو کې مرسته وکړه.

که څه هم زه د بې باورۍ په يوه فضا کې وم، خو له دې سره هم په کولمبيا کې هستوگنې زه ددې وړ کړم چې په پخواني امريکايي جمهوريت او نوې نړيوالې امپراتورۍ کې توپير وکړای شم. جمهوريت راته د هيلې څرک راکړ، دده بنسټ د ماده پرستۍ پر ځای پر اخلاقياتو او فلسفه ولاړ و. بنسټيز اصل يې مساوات او ټولو ته انصاف و. دا په خيالي نړۍ کې نه و؛ بلکې په عملي ژوند کې يې هم وجود درلود. دا يو ژوندی حقيقت و. دا وړتيا يې لرله چې لويډلو خلکو ته لاس وربنځته کړي. خلکو ته يې ساه ورکوله او داسې يو قوت و چې بايد منل شوی وای. د اړتيا پر وخت د عمل ميدان ته هم راتلی شو لکه په دويمه نړيواله جگړه کې د هغو اصولو دفاع کېده چې باور پرې کېده. همدا لويې ادارې (بانکونه، شرکتونه، مانۍ) چې اوس جمهوريت ته خطر و؛ د نړۍ د بنسټيز بدلون لپاره کاريدلای شوې. دې ادارو د اطلاع رسونې (مواصلات) شبکه او د لېږد وسايل لرل چې پر مټ

اقتصادي ترهگري | ۲۰۵

بې دوی مرضونه، بیوزلي او حتی جنگ هم ختمولای شو؛ خو په دې شرط چې سمې لارې ته سیخ شي.

نړیواله امپراتوري د جمهوریت نفي ده. دا ځانغوښتونکي، ځانخوښي، له حسدې ډک او ماده پرست نظام دی. ددوی بنسټ یوازې کاروباري ذهن دی. د پخوانیو امپراتوریو په څېر د دوی لاس هم یوازې د خپلو گټو لپاره خوځېږي. ددوی نظر دا دی چې څه په مخه درځي خپل یې کړي، خو دې سره لوړه نه ختمیږي. خپلو مشرانو ته د واک او شتمنۍ په ورکولو کې یوه شېبه هم ځنډ نه کوي. ددې هدف ترلاسه کولو لپاره چې هره وسیله وي دوی یې کاروي.

د جمهوریت او نړیوالې امپراتورۍ تر منځ مې چې امتیاز پیدا کړ؛ نو خپله ونډه هم راته څرگنده شوه، کلادین ښکاره خبرداری راکړی و، راته ویل یې چې که زه غواړم د MAIN وړاندیز ومنم؛ نو څه باید وکړم. خو ددې نظام دې ژورې مطالعې لپاره د هغې تجربې اړتیا وه چې ما په اندونیزیا، پانامې، ایران او کولمبیا کې ترلاسه کړه. ددې تر څنګ پکې د پاولا صبر، مینې او شخصي پېښو هم ونډه لرله.

زه د امریکا جمهوریت ته وفادار وم، خو په دې لړ کې چې موږ استعمار کاوه دا له مالي اړخه هماغه څه وو چې موږ د پوځ پر مټ له ویتنامه ترلاسه کول غوښتل.

په جنوب لویدیځه اسیا کې ما یو سبق زده کړ، چې پوځي فعالیت محدود وي. ددې په ځواب کې اقتصادپوهانو یو بل ښه پلان جوړ کړ. مرستندویه سازمانونه او شخصي اجاره داران (چې ددوی خدمت یې کاوه او یا اصلي خبره دا چې پردوی یې خدمت کاوه.) اوس په دې پلان د عمل کولو لپاره چمتو شوي وو.

د هرې لويې وچې په هر هيواد کې مې وليدل چې ښځې او نر څنگه د امريکايي شرکتونو لپاره کار کوي. دا خلک که څه هم د جنايتکارو د شبکې غړي نه وو، خو په دومره مضرو کارونو اخته وو چې لويې دسيسې يې په مخ کې هېڅ هم نه وې. د MAIN د ډېرو انجينرانو غوندې يې کارکوونکو ته هم دا معلومات نه وو چې د دوی د کار پايله به څه وي. دوی فکر کاوه چې لاسي پلورونکي او د هغو فابريکو مزدوران له غربته راوباسي، چې دوی ته به يې بوتونه او د موټرو پرزې توليدولې. دوی خواران په دې نه پوهېدل چې دا فابريکې به دوی داسې د غربت او غلامۍ لاندې کړي، چې په منځنيو پېړيو کې د جاگيردار نظام او د جنوبي امريکا د ځنگلونو د وهلو ياد به بيا ورتازه شي. د پخوانيو زمانو د استثمار په ښودلو سره عصري غلامانو ته باور ورکول کېده چې دوی په تياره کې پرتو اروپايانو، ځنگلي افريقايانو او وېرو امريکايانو نه ښه ژوند لري.

اوس راسره دا پوښتنه وه چې MAIN پرېږدم که نه، زما د ضمير غږ خو همدا و چې دا ځای پرېږدم، خو زما شخصيت چې د تجارت ښوونځي يې بنسټ بېخي په بل اړخ کې و. هلته زما خپله امپراتوري وه، زما د انا (خودۍ) د خپلو لپاره زما همکارانو او ملگرو ته امتيازات ورکول کېدل او د ونډو په بازار کې مې امتياز ورځ تر بلې زياتېده. د ټولو فسادونو اصلي جرړه شتمني او د اقتدار نشه وه، دا هغه لامل و چې کلاډين به يې راته له مخې زياتره وخت ويل، څوک چې يو ځل دې نظام ته راننځي بېرته ترې نه شي وتلای. البته پاولا به په دې خبره طنز کاوه او ويل به يې چې :

(هغه څه پوهېده؟)

ما ورته وويل چې د کلاډين ډېرې خبرې سمې ثابتې شوي دي.

اقتصادي ترهگري | ۲۰۷

(هغه خبرې زړې شوي دي، ژوند بدليږي او هسې هم اوس څه توپير کوي، ته په خپل حالت خوښ نه يې، کلاډين يا بل څوک به يې نور هم درخړاب کړي.)

پاولا دې خبرو ته همداسې ځوابونه لرل، اخر د هغې منطق ته تسليم شوم. خان او هغې سره مې اقرار وکړ چې دا ټوله شتمني، شان او شوکت د جرم دې احساس ته جواز نه شي کېدی. د MAIN د شريک په توگه مې شتمني ورځ تر بلې زياتېده او ما فکر کاوه چې که ډېر پام ورته وکړم؛ نو يوازې د همدې به شم.

يو ورځ موږ دواړو د کارتاچينا زړې هسپانوي کلا ته څېرمه په ساحل قدم واهه، دې ځای د غلچکيو بریدگرو ډېر بریدونه زغملې وو. د پاولا په ذهن کې ناڅاپه يوه حل لاره پيدا شوه. زه حيران وم چې دا خبره زما ذهن ته ولې رانغله، زه يې وپوښتلم:

(ته چې په څه پوهېږې، که زه يې په اړه هيچا ته څه ونه وایم نو څه به وشي؟)

(يعنې خوله بنده کم؟)

(هو! هغوی ته داسې بهانه مه ورکوه، چې تاپسې شي. برعکس داسې فرصت ورکړه چې تا ازاد پرېږدي، يعنې خان باندې خلک ولې خبروې؟) دا ډېره د هوشيارۍ خبره وه. زه داسې هېڅ کتاب نه لیکم يا به داسې هېڅ خبره نه کوم چې حقيقت ترې راڅرگنديږي. زه به هڅه نه کوم چې صليبي جنگيالی شم. اپوټه به داسې کارونه کوم چې ژوند مې ښه شي، سيلونه به کوم، مزې به اخلم او کېدای شي د پاولا په څېر کومې ښځې سره واده هم وکړم. نور ستړی وم، له دې لانجې مې وتل غوښتل، پاولا وويل:

(کلادین چې تاته څه ویلي او در زده کړي وو یوازې تګي (دهوک) وه.
ستا ژوند په دروغو ډک شوی.) معصومه مسکا یې وکړه، بیا یې زیاته کړه :
(تا اوس خپله CV لیدلې؟)

ما وورته نه وویل

مشوره یې راکړه : (ښه ګوره، ما یې یوه ورځ هسپانوي ژباړه لوستې وه، که
انګلیسي همداسې وي؛ نو ډېره به درته په زړه پورې وي.)

درويشتم فصل

له کيفياتو ډک ژوند

زه په کولمبيا کې وم چې خبر راغی د MAIN رئيس جیک ډابر ، تقاعد شوی او له تمې سره سم برونو د ډابر پر ځای گومارل شوی دی. د بوستن او بران کویلا تر منځ د تیلیفوني اړیکو لړۍ پیل شوې وه، هرچا وړاندوینه کوله چې زه به هم پرمختګ وکړم، ځکه د برونو په باوري کسانو کې یو زه هم وم.

دا اوازې او بدلونونه یو بل لامل شو چې ما باید پر خپل پوست (مقام) بیا کتنه کړی وی. په کولمبيا کې مې د پاولا په مشوره د خپل ژوندلیک هسپانوي بڼه ولوسته. په لوستو یې هک حیران شوم، په بوستن کې مې ددې د انگلیسي ژبې اصل او مین لاینز (۱۹۷۸) کې مې یې نقل ولوست. په دې چاپ کې یوه لیکنه زما په اړه وه، عنوان یې دا و : د مین د پروډونکو لپاره نوي تخصصي خدمات Specialists offer MAIN's " Clients New service.

یو وخت مې په دې پېژندپاڼې او لیکنې ډېر فخر کاوه. خو اوس مې چې ولوستل ډېر زیات خفه شوم. په دې اسنادو کې شته مواد که دروغ نه وو؛ نو تګي خو وه. یو ژور مفهوم یې باوري کول وو. دې کې هغه حقایق وو چې زموږ دور یې روښانوه او نړیوالې امپراتورۍ خواته زموږ د پرمختګ تر ژورو رسیدل. دا د هغې پالیسۍ لنډیز و چې پکې د شیانو ظاهري ښکلا او ځل ښکاره کېده او تر ژورو د تللو مخه یې نیول کېده.

زما په پېژندپاڼه کې د ثبت شویو حقایقو منل زما لپاره پرسکونه نه وو. د نورو چارو په څېر مې یو مسئولیت دا هم و چې خپله پېژندپاڼه وخت پر

وخت تازه کړم. ددې تر څنگ یوه دوسیه هم وه چې ټول مهم ټکي پکې ذکر شوي وو، خصوصاً دا چې کومو پېرودونکو ته مو کوم خدمتونه وړاندې کړي دي. که د پروژې د بازار موندنې مدیر یې د کارولو پلان جوړ کړي نو هغه به زما تجربې او وړتیاوې داسې وړاندې کوي چې دده له شخصي اړتیاو سره به ټکي په ټکي جوړې وي.

مثلاً که زما کوايف یې د منځني ختيځ د تجربو په رڼا کې وړاندې کولای نو همداسې یې کولای شول. که یې د نړیوال بانک یا بلې کومې نړیوالې ادارې په شکل وړاندې کولای نو له لږ بدلون سره یې داسې هم کولای شول. لنډه دا په دې دوسیه کې دومره مواد راټول وو چې (خوموخیزه) اسناد هم وو. کله به چې داسې کوم کار کېده؛ نو تازه (اېډیټ) شوې سي وي به زما تر اجازې وروسته خپریده، خو دا چې زه او د MAIN نور ملگري په سفر کې وو؛ نو ځکه په دې اصل دومره ټینګار نه کېده. له دې امله چې پاولا زما په پېژندپاڼه کې کومو کوايفو ته اشاره کړې وه هغه زما لپاره نوي وو، که څه په دوسیه کې موجود وو.

په لومړي نظر خو دا کوايف ډېر پاک، رانه او معصوم ښکاریدل. د تجربې په برخه کې لیکل شوي وو چې ما په امریکا، اسیا، لاتیني امریکا او منځني ختيځ کې د ډېرو پروژو مشري کړې ده. پرمختیايي پلان گذاري، اقتصادي وړاندوینه، د انرژۍ د تقاضا وړاندوینه او نور... ددې برخې په اخر کې یې زما د هغه کار یادونه کړې وه چې په اکوادور کې مې کړی و. خو د پیس کور د خپلې اصلي پېژندګلوی په اړه پکې څه نه وو او داسې ښودل شوې وه چې زه د ودانیزو توکو د یوه شرکت مسلکي مدیر وم. دلته په دې حقیقت سترګې پټوې شوې وې چې زه خو یو رضاکار او د نالوستو انډین، ANDEAN بزرګرو د یوه واړه کوپراتیف معاون وم.

اقتصادي ترهګري | ۲۱۱

تر دې وروسته د پېرودونکو یو اوږد لیست ورکول شوی و. چې پکې نړیوال پرمختیايي بانک (د نړیوال بانک رسمي نوم دا دی.)، اسیايي پرمختیايي بانک، کویت حکومت، د ایران د انرژي وزارت، د عربستان د نفتو امریکايي شرکت او نورو ډېرو نومونه راغلي وو. په وروستو کې مې یوې موضوع ته پام شو چې لیکلي یې وو: د امریکا د ماليې وزارت او د عربستان حکومت. که څه هم دا زما د دوسیې برخه وه خو زه یې په خپرېدو ډېر حیران شوم.

خپله پېژندپاڼه مې یوې خواته کړه، او MAININI لیکنې ته خیر شوم. ددې له لیکوالي سره مرکه مې ښه په یاد ده. ډېره هوښیاره او فکر لرونکې ځوانه ښځه وه. تر چاپ دمخه یې ماته خپله لیکنه راښودلې وه او زما منظوري یې اخیستې وه. په الفاظو کې یې زما دومره ښایسته انځورګري کړې وه چې ما ترې سمدستي مننه وکړه او د خپرېدو منظوري مې ورکړه، اوس مسنولیت زما په سر و، لیکنه داسې وه:

(مسلکي وړاندیز: مین لاینز، نومبر ۱۹۷۸، لیکواله، پالین اولیت)
ماين خپلو پېرودونکو ته بې ساري خدمتونه وړاندې کوي. په خپلو ځایونو کې چې کوم خلک په کارونو بوخت وو، له هغې داسې ښکاري چې (اقتصاد) او (ځايي پرمختګ) دوه داسې برخې دي چې MAIN نوې رامنځته کړي او وده یې ورکړې ده. اوس په دې ډله کې شل تنه متخصصین دي چې په رایوځای کولو کې یې نږدې اوه کاله تېر شوي دي. په دې ډله کې یوازې اقتصاد پوهان نه دي؛ ددوی تر څنګ پکې د ښاري پراختیا متخصصین، د رغونې متخصصین، د بازار خپرونکي او د MAIN لومړی ټولنپوه هم شته.

ددې ډلې پیل که څه هم څو مشهورو خلکو کړی دی خو اوس یې ټول امتیاز یوازې یو کس ته ورکول کیږي، دا کس جان پرکنز دی او د همدې ډلې مشري کوي.

پارکنز د ۱۹۷۱ ز کال په جنوري میاشت کې د هیدلوفورکاسټر د معاون په توګه کار پیل کړ. هغه وخت MAIN ته د اقتصاد متخصصینو کار کاوه چې جان هم پکې یو و. لومړۍ ماموریت یې دا و چې د یوولس کسيزې ډلې د غړي په توګه په اندونیزیا ته واستول شو او هلته یې د هغه هیواد د برېښايي انرژۍ مطالعه وکړه.

د تېرو ورځو یادونه یې چې کوله موسکۍ شو او وویې ویل: (هغوی غوښتل پوه شي چې زه هلته درې میاشتې کار کولای شم؟)، خو ده چې په کوم شالید کې کار کړی په هغه شالید کې یې د (بقا) هېڅ ستونزه نه وه. تر دې مخکې یې درې کاله په اکوادور کې د رغیزو توکو یوه کوپراتیف سره کار کړی چې هلته یې له قویچا انډینز سره مرسته کوله. هغه خلک د انګاز له نسله وو. د اکوادور یوې ادارې ترې د هغه خلکو لپاره د یوه کوپراتیف د جوړلو غوښتنه وکړه. ده یوه لاری کرایه کړه چې خپلې خښتې نېغ په نېغه مصرفوونکي ته ورسوي. دې سره یې ګټه شپيته سلنې ته پورته شوه. دا ګټه د کوپراتیف په غړو وېشل کېده چې د لږې مودې لپاره پکې دوه سوه کورنۍ شاملې وې.

په هماغو ورځو کې جان پرکنز له انیار ګریو (د MAIN کارکوونکو چې وروسته بیا د ټکسن کاز او برق شرکت رئیس شو.) سره وکتل. انیار په دې وخت کې پاتې ښار کې د MAIN لپاره په یوې هایډرو الکتریک (اوبو برېښنا) پروژې کار کاوه. بیا په دواړو کې ملګري شوه او د لیکونو یوه لړۍ

اقتصادي ترهګري | ۲۱۳

پیل شوه، چې وروسته جان پرکنز ته په MAIN کې د یوې دندې وړاندیز وشو.

نږدې یو کال وروسته جان خپله یو وړاندوینکی شو او څومره یې چې پېرودونکي زیاتېدل نو پرکنیز پوه شو چې په MAIN کې نورو اقتصادپوهانو ته اړتیا شته. جان وویل چې MAIN په اصل کې انجینري شرکت دی، خو پېرودونکي مو غواړي ډېر څه باید وکړو، د همدوي په غوښتنه مو په ۱۹۷۲ ز کال کې د اقتصاد متخصصین وګومارل او دا ډله ترې سازه شوه، چې دی یې اوس مشر دی.

د جان وروستی پروژه په پانامه کې د کرنیزې پراختیا په برخه کې ده، چې له یوې میاشتې تېرولو وروسته ترې راستون شوی دی. په پانامه کې MAIN د خپلې ټولنپوهنې لومړۍ کار په خپل لومړني ټولنپوه مارتها هایز پیل کړ. مارتها په پانامه کې یوه نیمه میاشت ددې لپاره تېره کړه چې وګوري دا پروژه د خلکو پر ژوند او کلتور څه اغېز کوي. په دې لړ کې د کرنې او اړونده برخو له کارپوهانو هم مرسته اخیستل شوې ده. په اقتصاد او ځایي پرمختګ کې ډېره پراختیا راغلې ده، جان پوهېږي چې دده ښکارګران څومره مسلکي او زیارکښ خلک دي. داسې خلکو سره کار کول خپله نیکمرغي ګڼي. ماسره یې چې خبرې کولې زه پوهه شومه چې هغه له خپل پېرېوېل سره څومره مینه لري او څومره مرسته ورسره کوي. دا د ستایلو وړه ده.

په ټوله اسناد ټول دروغ هم نه وو. دا ټول شیان زما په دوسیه کې وو. خو دا شیان چې څنگه وړاندې شوي وو او خلکو ته کوم ذهنیت ورکول شوی و؛ زه فکر کوم چې د الفاظو لوبه وه. په هغه چاپېریال کې چې اسنادو ته د داسې حرکت ډېر بد ګڼل کېږي. د څرګندو

دروغو رد کول ممکن دي، خو ما چې کوم دوه اسناد وښودل د هغوې دعوې د شک وړ وې. ځکه چې په ځينو ځايونو کې يې رښتيا هم ځليږي، ټوله تگي نه وي او بله دا چې د يوې مشهورې ادارې وړاندې کړي اسناد له نورو ادارو، نړيوال بانک او حکومتونو سره نښتي وي.

زما د پېژندپانې په اړه دا خبره رښتيا وه، ځکه د يوې ادارې رسمي اسناد وو، خو ليکنه يوې مجلې سره زما مرکه وه. په دې پېژندپانه او نورو اسنادو او راپورونو د MAIN نښه (لوگو) په سترو او نړيوالو کاروباري کړيو کې د يوه ذهنيت د رامنځته کېدو لامل کېده. دا يو تصديق و او د لوستونکو په ذهن يې کې يې د باور دومره فضا رامنځته کوله لکه د ډاکترانو او وکيلانو تصديق پانې.

په دې اسنادو کې زه د اقتصاد يو پياوړی متخصص پېژندل شوی وم. د يوه داسې مشهور شرکت کارپوه چې ټوله نړۍ کې گرځي، څېړنې کوي او داسې راپورونه جوړوي چې نړۍ پرې ډېره عصري او هوسا کېدای شي. تگي يې په هغو کې نه وه چې بيان شوي وو؛ تگي هغه وه چې بيان شوي نه وو. که زه يې د يوه بې پرې کس په توگه جاج اخلم؛ نو باوري يم چې ډېرې پوښتنې پر را ولاړېدی شي.

مثلاً په NSA کې زما د گومارل کېدو يادونه پکې نه ده شوې، انيار گريو چې له پوځ او NSA سره کومه اړيکه لرله د هغې يادونه پکې نه ده شوې. دوی دا خبره ولې وکړي چې پر ما د اقتصادي وړاندوينې زياتې ښودو لپاره څومره فشار راوړل کېده، زما دا مسئوليت نه دی ياد شوی چې ما بايد يوازې غوښنو پورونو ته زمينه برابر کړی وی، لکه اندونيزيا او پانامي غوندې هيوادونه چې بيا يې پرې کولای هم نه شول. ماسره د هارورډ پارکر د خلوص او ايماندارې يادونه هم پکې نه وه شوې. دوی له دې خبرې هم

اقتصادي ترهګري | ۲۱۵

په دې دورې کې، چې زه ولې د وړاندوینکې دې مشر ټاکل شوی وم؟
 دغه چې له داسې دودونو څخه را پورونو تمه کېدای شوه، ما یې د رد
 موندنه نه لرله. دغه چې د داسې دودونو په څېر چې له دندې لاس مینځلی
 و، د دې په څېر چې د امریکا د
 بهرنیو چارو وزارت او سعودي عربستان پکې زما پېرودونکي ښودل شوي

۰۰۰

دا خبره څو څو ځله ولوسته او اندېښنه مې لرله چې خلک به ترې څه
 مضب واخلي، دا پوښتنه هم کېدای شوه چې د بهرنیو چارو وزارت له
 سعودي عربستان سره څه تړاو لري؟ ښايي ځينو خلکو به فکر کاوه چې دا
 گني ټاپي غلطي ده او بېلابېلې کړنې سره یو ځای شوي دي، ډېر
 ښتونکي په دې نه پوهېدل چې دې پاراګراف یوه ځانګړې موخه لرله. په
 دې خبرو یې نړۍ ته ښودل، زه د هغې ستر ادارې غړی یم چې دومره لویې
 نړیې معاملې یې کړي دي. ددې معاملې جزیات رسنیو ته نه دي ورکړل
 شوي، ما یو داسې تړون پنځولی و چې له مخې یې امریکا ته د تېلو په لېږد
 کې هېڅ ډول خنډ نه شو رامنځته کېدای، په عربستان به آل سعود کورنۍ
 حکومت کوي، له اسامه بن لادن سره مالي مرسته به پلان شوې وي او د
 دې ډي امین غوندې نړیوال مجرمین به خوندي وي. زما دا پېژدنه یوازې
 د هغو خلکو لپاره وه چې په دې هر څه پوهېدل، دې فقرې ښودل چې د
 MAIN اقتصادپوه داسې یو کس دی چې هر څه کولای شي، د
 MAINLINE د مقالې وروستی پاراګراف د لیکوالي شخصي نظر و چې زه
 د دې زیات حیران کړم:

د دې پلان گذارې کې ډېره پراختیا راغلې ده، جان په دې
 داسې خلکو څومره مسلکي او زیارکښ دي، له داسې خلکو

سره کار کول خپله نیکمرغي گڼي، ما سره یې چې خبرې کولې نو پوهه شوم چې له خپل پرسونل سره ډېره مینه لري او ډېر پام پرې کوي، چې دا د ستایلو خبره ده.

اصلي خبره دا ده چې ما هېڅ کله ځان اصلي اقتصاد پوه نه دی گڼلی، ما په بوستن کې په مدیریت او سوداګرۍ کې لسانس اخیستی چې مسلک مې بازارموندنه وه، زه یو معمولي زده کوونکی وم، په ملل بري کالج مې د خوښې شعبه ادبیات وو، زه په لیک کې تکړه وم، ما چې د ارشد اقتصادي مشاور، د اقتصادي چارو کارپوه او د ځایي پلانگذار په پوستونو کار کړی دی، په دې کې زما د پوهنتون د زده کړو هېڅ ونډه نه وه، اصلي خبره دا ده، چې زما بادرانو او پېرودونکو به څنگه وړاندوینه غوښتله ما به ورته په هماغه ډول وړاندې کوله، تر څنگ یې راکې دا طبعي وړتیا وه چې په لیکنه کې مې نور خلک د ځان همفکره کولای شول او دې ټولو سره مې هغه هوښیارتیا هم لرله چې د ډېرو پوهو خلکو خدمتونو مې هم ترلاسه کولای شول، په دوی کې د ماسټرۍ او دوکتورا لرونکي هم وو، زه د داسې پرسونل په راتولو توانیدلی وم چې زما د کار په نزاکتونو او باریکیو تر ما ښه پوهېدل، ددې ټولو حقایقو په نظر کې نیولو سره دا نظر : (جان خپلو همکارانو سره ډېره مینه لري او ډېر پام پرې کوي، دا د ستایلو خبره ده)، د ډېرې حیرانۍ وړ نه و.

زه دا دواړه او ورته نور ځینې اسناد د خپل مېز په پورتنۍ روک کې ږدم او زیاتره وخت یې لولم. کله کله د خپلو همکارانو په مېزونو گرځم، هغه ښځې او نارینه چې په خپل کار کې گورم؛ نو د جرم دا احساس راکې پیدا شي چې ما له دې خلکو څه جوړ کړل. موږ ټولو یو رول لوباوه او هغه د شتمن او بېوزله تر منځ واټن پیدا کول او د شته واټن لا پسې ډېرول وو. ما به زیاتره

وخت د اوږو او بېوزله خلکو په اړه فکر کاوه او بيا به مې خپلو همکارانو ته لیدل چې په لویو هوټلونو کې به اوسېدل، خواږه به یې پکې او د شتمنۍ ډېرې به ورته پراته وو.

زما په ذهن دا یو فشار و، ما چې کوم خلک روزلي وو هغوی ټول اوس اقتصادي جنايتکار وو او دوی ټول ما دې نظام ته راننويسي وو، ما گومارلي او روزلي وو. خو اوس حالات هغسې نه وو لکه زما د گومارنې پر وخت چې وو، نړۍ بدله شوې وه او کارپوریتوکراسۍ ډېر پرمختګ کړی و. زموږ نظام پرمختګ کړی و خو خلکو ته مو ضرر هم زیات شوی و، ماته چې کومو خلکو کار کاوه دا بل نسل و، د دوی په ژوند کې نه NSA و او نه کلاډین. دوی ته چا نه وو ویلي چې د نړیوالې امپراتورۍ د ماموریت پر مخ وړلو لپاره له دوی څه تمه کېږي، دوی نه د اقتصادي جنايتکار اصطلاح اوریدلې وه او نه یې له مخفف (EHM) سره بلد وو، دوی ته چا دا هم نه وو ویلي چې ګني ټول عمر به په همدې نظام کې تېروي. دوی ته زه مثال وم، زما له کارونو یې هر څه زده کړي وو، چې کله به پرې مکافات او کله مجازات کېدل. دوی یوازې دومره پوهېدل چې زما د غوښتنې سره سمې څېړنې او پایلې باید وړاندې کړي. ددوی معاشونه، امتیازات او حتی د ندې زما په رضایت پورې تړلې وې.

پردوی د فشار کمولو لپاره چې زما په وس کې څه وو ټول مې وکړل، لیکنې مې وکړې، لکچرونه مې ورکړل ... او ټول هغه کارونه مې وکړل چې دوی پرې زیاتوالي ته د هیله مندۍ، لویو پوږونو او پراخه پانګونې په ارزښت پوه کړم. دوی په دې پوهول شوي وو چې که دا ټول عوامل رایوځای شي GNP دومره لوړوي چې دا به د نړۍ تر ټولو ښه ځای وګرځوي. په یوې لسيزه کې مو دوی داسې یو ځای ته را ورسول چې جرم او د جرم احساس

پکې معناوې بدلې کړې وې او ښه شکل يې غوره کړی و ، دې کار ته موږ په شريفانه ژبه د ماغزو مينخل (براین واش) وايو. همدا خلک چې زما په دفتر کې مېزونو ته ناست وو، بهر به ځي او د نړيوالې امپراتورۍ د قيام لپاره به هلې ځلې کوي. دوی ما داسې جوړ کړي لکه کلاډين چې زه جوړ کړی وم. بس تر منځ مو دومره توپير دی چې دوی په تياره کې دي او نه پوهېږي چې دا کارونه د کوم هدف لپاره کوي.

ما ډېرې شپې په وينښه او نارامۍ تېرې کړې، دې کارونو زه نارامه کړی وم. پاولا مې پېژندپانې ته په اشارې يو بله موضوع پيدا کړه. کله کله د خپلو همکارانو ساده توب او بې خبرۍ ته پسځيرم. ما دوی تېرايستي وو او د خپل ضمير له عذابو مې خوندي کړي وو، زه چې کومو اخلاقي مسايلو خوږم دا خلک خو ترې لږ تر لږه بيغمه وو.

يو بل فکر چې راسره پيدا شوی و په کاروبار کې د صداقت مسئله وه. ما به ځان په دې خبره تېرايسته چې د تاريخ له پيله خلکو يو بل تېرايستي دي، دا دومره داستانونه او فلکلوريکې کيسې له همداسې ټگۍ او برگی ډکې پرته دي: د غاليو ټگ سوداګر، سودخور ساهو کار او درزي، چې شاه ته يې ويل کالي يې يوازې هم ده ته نه ښکاري او نور يې ټول خلک يې گوري. ما به ځان ته دا ډاډ ورکاوه چې معاملې زياتره همداسې کيږي، زما د پېژندپانې او ظاهر او تر شا يې پرته کيسې انساني طبيعت دی، خو په زړه کې ښه پوهېدم چې اصلي خبره دا نه وه اوس ډېر څه بدل شوي دي او زه ښه پوهېدم چې موږ د ټگۍ يوې نوې کچې ته رارسيدلي يو، داسې کچه چې وروسته زموږ د بربادۍ لامل کېدای شوه، دا بربادي يوازې اخلاقي نه؛ بلکې بدني هم وه. موږ به له خپل تمدنه لاس مينځو، تر دې چې په خپله کړنلاره کې بدلون راوړو.

موږ به چې څومره منظم جرمونه کول د استعارې په مرسته په ډېر ښه ډول بيانېدل. د مافيا ستر باداران د خپل جرمي ژوند پيل په کوڅو کې له بدماشيو کوي، خو وخت سره چې څنگه د زینې لوړو پوړيو ته ورسېږي نو بيا خپل شکل هم بدلوي، ښايسته دريشي اغوندي، له نوم سره يې هېڅ غیر قانوني کار نه وي تړلی او د ټولنې په عصري او لوړ ځای کې اوسېږي. يه خپل چاپېريال کې ځان سخي ښيي، خيراتونه کوي او په ټولنه کې ورته په درنه سترګه کتل کېږي، څوک چې مالي ستونزې لري پور ورکوي، لکه څنگه چې په پېژندپاڼه کې د جان پرکنز پېژندنه وړاندې شوې ده دوی هم داسې يوه پېژندګلوي خپلوي، دوی ځانونه ښه وګړي ښيي؛ خو ددې ښايسته انځور تر شا د وينې دارې ښکاري... پوروي هيوادونه چې خپل پورونه نه شي پرې کولای نو همدا اقتصادي جنايتکار راميدان ته کېږي او د غوښو ټوټې ترې غواړي، چې ور يې نه کړي نو دا گيدړان کوټک ته لاس کړی او داپيره پرې راتنگه کړي او چې دا هم ناکامه شي نو بيا د رايفل ګولی د حرفې په ډول کاروي.

زه پوهېدم چې په دومره لویو پوستونو زما معرفي کول، د هغه دوکاندار هومره ساده ټګي نه وه چې خپل پيرودونکي په سودا کې تېرباسي. دا د هغه بد نظام برخه وه چې يو معصوم پيرودونکی پکې گرد ګرځول کېده؛ بلکې د استعمار يو پېچلی او ګټور شکل پکې پرمخ وړل کېده. ددې استعمار په اړه ما تراوسه په نړۍ کې نه څه ليدلي او نه اوريدلي دي. زما د پرسونل هر يو تن خپله دنده لرله: اقتصادي چارو کارپوه، ټولنپوه، اقتصادپوه، اقتصاد متخصص، ايکانوميټريشن (د اقتصادي ارقام د سروې له مخې کتل او تر منځ يې اړيکه رامنځته کول)، د بيو متخصصين او نور... خو جالبه دا ده

چې ددې يوه له کاري عنوان هم دا نه ښکارېدل چې دوی په خپل ذات کې اقتصادي جنايتکار دي او د نړيوالې امپراتورۍ په گټه کار کوي. له دې القابو دا هم نه څرگنديده، موږ خو د کنگل غرونو هغه برخې يو چې له اوبو راوتي وو اصلي خطرناک غر خو اوبو لاندې پټ دي، چې که بيرې ورسره ټکر وکړي غرقېږي. هر لوی نړيوال شرکت له بوتونو نيولې تر ورزشي وسايلو پورې ټول په خپل ډول کې اقتصادي جنايتکار وو، گامونه پورته شوي او نړۍ ډېره په سرعت ددوی پنځو ته لويږي. اوباشانو خپل لباس بدل کړی او کورنۍ يې اغوستې دي، ښايسته دريشو کې گرځي او خپل شخصيت لوړ ښيي. په نيويارک، شيکاگو، سان فرانسسکو، لندن او توکيو کې له مېشتو سوداگريزو دفترو ښځې اوسري نړۍ ته خپرېږي. ددوی کار دا دی چې هر هيواد فاسد مشران دې ته چمتو کړي، چې هيواد يې همدې سوداگرو ته وسپاري او د خبرو او لارښونو په مرسته غريب ولس په بازار کې خپل او فابريکو کې خپل بدنونو پلورلو ته اړباسي. زما د پېژندپانې او MAINLINE تر شا اصلي موخه موږ د هغې نظام په شکنجه کې ساتل وو چې بد اخلاقي او خان وژنې خواته يې گامونه پورته کول. زه په دې اعتراف کوم چې پاولا زه دې کړښو ته متوجې کړم او په دې لاره يې يو بل گام پورته کولو ته اړويستم، چې ورسره زما د ژوند لاره بېخي بدله شوه.

څلورويشتم فصل

د اکوادور ولسمشر او ستر نفتي شرکتونه

په کولمبيا او پانامه کې ډېر بوخت وم، هغو هیوادونو سره مې هم اړیکې کمې شوې چې زما کور ته نږدې یا د کور غونډې وو. د دیکتاتورۍ اوږدې لړۍ او کينې لاسو چارواکو د امریکا د ګټو لپاره کار کاوه او اکوادور ته یې سخت تپونه ورکړي وو. دا د یوه هیواد د مفلسۍ او کمزوري جمهوریت غوره بېلګه وه او کارپوریتوکراسي پرې سمه واکمنه وه.

د اکوادور له امازون ساحې د تېلو استخراج په ۱۹۶۰ کال کې پیل شوی و. د انټیکو او قیمتي شیان د پیرلو لړۍ پیل شوه. د اکوادور څو واکمنې کورنۍ د نړیوال بانک د لاس آلې وګرځېدې، خپل هیواد یې په پوړونو کې نوب کړ. دې سره د تېلو د عاید ژمنه هم وه، په ټول هیواد کې د سرکونو، صنعتي ښارګوټو، برښنا بندونو، د برښنا وېش او انرژۍ د نور مرکزونو جال هم خپور شو او یو ځل بیا ورسره د نړیوالو انجینري او سوداګریزو شرکتونو بله شوه.

په دې هیواد کې د یوه کس د بخت ستوری ځلیده، دا سړی له سیاسي فساد پاک او د کارپوریتوکراسۍ په جال کې نه و. جيمي رولډس JAIME ROLDOS په پوهنتون کې استاد او وکیل و، عمر یې د دېرشو او څلوېښتو کلونو په منځ کې و. خو ځله مې ورسره لیدلي دي، ډېر په زړه پورې او زړه راښکونکي شخص و. یو وار مې ورته په ډېره خوښۍ کیتو ته د ورتلو او وړیا مشاورتي خدماتو وړاندیز کړی و. هر وخت یې راسره لیدلی شول، په دې کار کې یو څه طبیعي طنز هم شامل و، خو ما دا کارونه په خپلو رخصتیو کې کولای شوا... دا ک... راته ګران و، ورته مې ویلي وو چې ستا هیواد ته

د ډاکټر امان الله خان په نوم د هغه موسسې شو او راته یې وویل چې که هر کله
 د ډاکټر امان الله خان په نوم د کول غواړئ؛ نو اړیکه راسره کولای شې.
 د ډاکټر امان الله خان په نوم د نشر او رهبر و. د بیوزلو خلکو پر حق یې باور درلود، ویل
 یې یې چې سیاسيون باید ملي شتمني او زېرمې په هوښیاری وکاروي. په
 ۱۹۷۷ ز کال کې یې ولسشریز کمپاین پیل کړ، په لږ وخت کې د خپلو
 خلکو او هغو بهرنیانو پام ور واوښت چې هلته د تېلو په استخراج بوخت وو
 او یا یې د قوي نړیوالو له اثر او رسوخه ځان پټاوه. په اوسنیو رهبرانو کې
 لږو یې د رولډوس غوندې ښېگڼې لرلې. یوه ښېگڼه یې دا وه چې د
 (سټیټس کو) له مخالفته هم ونه وېرېد، د تېلو کومو شرکتونو چې سټیټس
 کو سره مرسته کوله دا یې پر ضد ودرېد. ما اوریدلي چې د امریکا پر یوې
 تبلیغاتي ادارې (SIL) Summer institute of linguistics یې تور پورې
 کړی و چې د تېلو له شرکتونو سره یې جوړجاړی کړی دی. زه د SIL له
 مبلغینو سره د پیس کور له وخته بلد وم، دوی د نورو هیوادونو سره اګوادور
 ته هم له دې شعار سره راننوتې وو چې د ځایي ژبو مطالعه، ثبت او ژباړه به
 کوي.

SIL په امازون کې پر حوراني Huaorani قبيله ډېر کار کاوه. دا هغه وخت و
 چې د تېلو استخراج نوی پیل شوی او د SIL د یوې ځورونکې کړنلارې راپور
 ورکړل شو. کېدای شي دا به تصادف و او کوم ثبوت به یې نه درلود؛ خو د
 امازون په ځینو ډلو کې دا کیسه مشهوره شوه چې د زلزلو د چارو کارپوهانو
 د امازون په داسې یوه سیمه کې مرکزي دفتر جوړلو غوښتل چې د تېلو
 نښې پکې لیدل شوې وې، په همدې وخت کې SIL ځینې مبلغین هلته
 و. خلکو سره خبرې یې کړې وې چې له خپلو ځایونو ګډه
 وکړي او د مبلغینو سیمو ته ورشي. ورته ویل شوي وو چې هلته به وړیا

خواړه، روغتيايي خدمات او زده کړې ورکول کيږي. ددې کيسې له مخې ددې ټولو وړيا خدمتونو شرط يوازې دا و چې خلک خپلې ځمکې د تېلو شرکتونو ته ورکړي.

داسې اوازې هم وې چې د SIL مبلغينو ددې لپاره ډېرې دسيسې جوړې کړې چې خپل ځايونه پرېږدي. دا ډېره مشهوره وه چې مبلغينو په خلکو جلاب لرونکي خواړه وېشلي وو او چې اسهال خپور شو نو بيا يې درمل وېشل. له الوتکو يې داسې بسکيټ وغورځول چې راډيو ترانسميټرونه پکې نصب شوي وو، ويل کيږي ددې ترانسميټرونو اړيکه د امريکايي پوځ له هلو سره وه، چې هلته به پيغامونه ترې ترلاسه کول. د سيمې کوم تن به چې مار وچيچه يا به سخت ناروغ شو؛ نو مبلغينو به د تېلو د شرکتونو په چورلکو کې درمل او ترياک ور وړل.

د تېلو د استخراج په لومړيو کې د پنځو مبلغينو مړي وموندل شول چې د حواري قبيلې نيزې يې پر سينو څښې وې. وروسته بيا د سيمې خلکو وويل دا کار يې ځکه کړی چې مبلغينو ته له خپلې سيمې د ليرې گرځېدو پيغام ورسوي. په دې پيغام غوږ ونه گډول شو، اغېز يې اېوته و. د يوه وژل شوي پلوي راشل سينټ Rachel Saint په ټوله امريکا وگرځېده او پر ټلويزونو کې به يې په دې خپرونه کوله چې SIL او د تېلو شرکتونو ته فنډ او مرستې پيدا کړي. دعوه يې دا وه چې ټول په گډه د هغو وحشيانو د متمدنه او باسواده کولو لپاره هلې ځلې کوي.

د ځينو سرچينو په وينا SIL سره مالي مرسته راک فيلر کوله. د راک فيلر کورنۍ نازولي جان ډي راک فيلر د ستيت ايل شرکت بنسټ ايښی و چې وروسته بيا د شيوران CHEVRON ايگزون EXXON او موبل MOBILE په سمول لويو شرکتونو کې مدغم شو. (۱)

ما فکر کاوه رولډوز هغه کس دی چې د طوريجو په روښانه کړې لار به ځي، دواړه د نړۍ مقتدر خبرخواک گواښلی و، طوريجو کانال بېرته واخيست او رولډوز د تېلو له مشهورو او مخورو شرکتونو سره اړولې وه. رولډوز هم د طوريجو غوندې کمونيست نه و. د خپل هیواد د حقونو بيرغ يې راپورته کړی او غوښتل يې خپل تقدير په خپله وليکي. سياسي پښتانو وړاندوينه کړې وه چې لويې سوداگريزې ادارې او واشگتن به رولډوز هم د سياسي مشر په توگه ونه زغمي او د طوريجو په سرنوشت به يې اخته کړي، که چيرې دا ټاکنې وگټې؛ نو انجام به يې هماغه وي چې د گوټي مالا آرينز او د چيلي آلندي ورسره مخ شوي وو.

ما فکر کاوه چې دا دواړه به د لاتيني امريکا په سياست کې د يوه نوي تحريک سرلاري وي او يو داسې خوځښت به رامنځته کوي چې ټوله نړۍ به ترې اغېزمنېږي. دوی دواړه کياسترو يا قذافي نه وو. روس او چين سره يې اړيکه نه لرله. دواړه يې په خلکو گران او ځيرک مشران وو. يوازې نظري خلک نه وو، علمي هم وو. قام پرست وو خو د امريکا پر ضد نه وو. کارپوريتوکراسي په درې سترو ولاړه وه، شرکتونه، نړيوال بانک او حکومت ... خو رولډوز او طوريجو دا وړتيا درلوده چې د حکومت ستنه يې ولړزوي.

د رولډيز په پاليسيو کې تر ټولو مهمه هغه يې د هايډروکاربن وه. ددې پاليسۍ فرضيه دا وه چې پټرول د اکوادور تر ټولو ستره طبيعي سرچينه ده او په راتلونکي کې بايد پرې داسې کار وشي چې خلکو ته يې تر ټولو ډېره گټه ورسېږي. رولډيز په دې باور و چې د حکومت مسئوليت غريبو او بېوزله خلکو سره مرسته ده. دده په باور هايډرو کاربن پاليسي هغه وسله وه چې پر مټ يې ټولنه اصلاح کېده. دده کار د تورې پر ژۍ د تگ هومره باريکه و، دی پوهېده چې د نورو هيوادو په څېر دی په ايکوادور کې هم تر هغه نه

شي ټاكل كېدى چې شتمنې كورنۍ ورسره نه وي او كه په يوه ډول بې ددوى له مرستې ټاكل شوې هم وي؛ نو بې ددوى له ملاتړه يې خپل پلانونه نه شول عملي كولاى.

زه خپله ډاډه وم، دا وخت په سپينه مانۍ كې د كارتر غوندې كس ناست و، د ټيكساكو او تېلو د نورو گټو له لورې تر سخت فشار لاندې بيا هم واشنگټن تر ډېره حده خپله لمن غوړولې وه. زه پوهېدم چې بله هره اداره (ديموكرات يا جمهوري غوښتونكي) واى دا كار ناشونى و.

د نورو ټولو مسايلو په مقابل كې يوازې هايډروكاربن هغه لامل و چې له مخې يې هر اكوادوري رولډوز خپل مشر غوښت. د اميرينو (زورواكو) تر اوږد ليست وروسته دا ددوى لومړى راتلونكى منتخب ولسمشر و. ده د ۱۹۷۹ ز كال د اگست په لسمه نېټه په يوه وينا كې د خپلې پاليسۍ خاكه داسې وړاندې كړه:

(موږ ډېر گټور اقدامات كوو چې د انرژۍ د ملي سرچينې دفاع وشي. دا د حكومت مسؤليت دى چې هر حالت كې په استخراج كې بدلون وساتي او خپله اقتصادي خپلواكي په خطر كې وانه چوي.... زموږ د پرېكړو تر شا به يوازې ملي گټې وي. موږ به د خپل لوړ اقتدار په دفاع كې هېڅ ډول نيمگړتيا پرې نه ږدو.) (۲)

ډاكټر ته له رسېدو وروسته بايد رولډوز پر كوټيكساكو ډېر پام كړى وي، ځكه د تېلو په لوبه كې همدا لوى لوبغاړى و. دا ډېره ستونزمنه لاره وه. د تېلو دې شركت پر نوي ولسمشر باور نه كاوه، نه يې غوښتل چې ددې پاليسۍ برخه وگرځي او په دې لوبه كې كوم نوى ريكارډ جوړ كړي. دوى پوهېدل چې دا پاليسي د نورو هيوادونو لپاره هم يو بېلگه گرځېداى شي.

د رولډوز يوه ارشد مشاور Jode Carvajal د نوې اداري پاليسۍ خاڪه داسې وړاندې كړه:

(كه زموږ يو شريك (ټيكساكو) خطر نه مني، د تېلو پر كشف پانگونه نه كوي، يا د تېلو له هغو خدماتو گټه نه اخلي چې لري يې؛ نو بل شريك دا حق لري چې خپله پانگونه وكړي او د خاوند په توگه قابض شي... موږ غواړو چې له بهرنيانو سره مو اړيكې پر انصاف ولاړې وي. په دې هلو ځلو كې به له خپل موقف كلكه دفاع كوو. د هر ډول فشار زغملو ته به چمتو يو؛ خو دې بهرنيانو سره د معاملې پر وخت بايد د هېڅ ډول وېرې يا كمترۍ احساس ښكار نه شو.) (۳)

۱۹۸۰ د يوې نوې لسيزې پيل و، اته ويشت ورځې وروسته به مې عمر پنځه دېرش كاله شي، ځان سره مې پرېكړه وكړه چې را روان كال به په خپل ژوند كې يو ستر بدلون راوړم او وروسته به هڅه كوم چې خپل ژوند د نوي دور د مشاهېرو جيمې رولډوز او عمر طوريجو د ماډل سره سم تېر كړم.

څو مياشتې مخكې يوه بله ستره پېښه شوې وه، د گټې كولو له مخې برونو د MAIN په تاريخ كې تر ټولو بريالۍ مشر و. خو په يو دم او بې له كوم خبرداري ميك هال Mac Hall برونو له خپلې دندې ليرې كړی و.

حوالې :

د SIL او تاريخ په اړه يې د لا زياتو معلوماتو لپاره د گراډ کولبي کتاب "They will be done" ولولې، سربېره پرې د جوکين ليکنه "SAVAGE" هم مطالعه کړئ.

۲- " Politics and Petroleum in Ecuador" John. D. Martz.

۳- "Objetivos politicas de CEPE" Jose Carvajal Candall.

پنځه ويستم فصل

زما بېلتون

د برونو په تگ په MAIN زلزله غونډې راغله. په دفتر کې شخړې او مخالفتونه پيدا شول، خلکو به چې خبرې کولې ويل به يې چې برونو شرکت ته ډېره ګټه رسولې ده، له پنځلس کالو يې دلته کار کاوه، اوس يې چې ليرې کړ لامل يې دا و چې مشر ترې وېرېدلی و، ټول پوهېدل چې دا پرېکړه د حسد له مخې شوې وه.

يوه يې وويل: (هال دا نه شول زغملی چې برونو دې دومره پرمختګ وکړي، هغه پوهېده چې لږ وخت کې يې برونو ځای نيوه او ډېر لوی خلک له ميدان وتل.)

دې خبرو هله زور واخيست چې د هال له خوا پال پر دې PAUL PRIDDY د نوي رئيس په توګه وګومارل شو. پال له څو کلو د MAIN معاون و. ډېر نرم او ټکره انجینير و. د مشر (چيرمين) هره خبره يې منله او نوي مشر له ډېرې ګټې هېڅ وېره نه لرله، ډېر خلک زما له خبرې سره موافق وو. ما فکر کاوه چې د برونو تګ خطرناک و. هغه زما شخصي ملګری او ناصح و، خو زموږ په نړيوالو مسایلو کې يې شخصيت د ځانګړي پام وړ و. اپوټه د پردي پام ډېر داخلي مسایلو ته او د بهرنيو مسایلو په اړه لږ پوهېده. ما غوښتل د شرکت په راتلونکي پوه شوم، د برونو کور ته مې زنگ وواژه، خو د هغه غبرګون ډېر فلسفي و.

هغه راته د هال په اړه وويل چې: (هغه پوهېده چې هېڅ جواز يې نه درلود، ما د بېلتون لپاره غوښتن امتياز وغوښت او هغه يې راکړ. زه پوهېږم چې د هغه رايې ډېرې وې او که کوم ګام يې پورته کړ وی نو زه به وسه کېدم.)

برونو راته وويل چې نړيوال بانک يې پېرودونکي پاتې شوی دی، د کوم لور پوسټ وړاندیز يې ورته کړی او دا پرې فکر کوي.

ما ترې وپوښتل چې زه بايد څه وکړم؟

مشوره يې راکړه چې: (سترګې پرانستې ساته، هال له حقایقو سره اړیکه پرې کړې، خو دا خبره به ورته هېڅوک نه کوي، خصوصاً په داسې حال کې چې پوهېږې ماسره يې څه کړي.)

د ۱۹۸۰ ز کال د مارچ په میاشت کې مې په ورجن جزیره د کښتۍ چلولو تفریح پیل کړه، د MAIN یوه کارمنده میري هم راسره وه. ما چې د استراحت لپاره کوم ځای ټاکلی و هغه وخت نه پوهېدم، خو اوس پوهېږم چې زما د نوي کال د پرېکړې په عملي کولو کې يې لویه ونډه لرله. زه يې په اشاره هغه وخت پوه شوم چې په سینټ جان جزیره کې مو چکر وواهه او سر فرانس ډریک کانال ته ننوتو، دې کانال وېرجن برطش جزیره (آیلند) له امریکا جلا کوله.

دا کانال د هسپانیایي بیړۍ چلوونکي ډریک په نوم نومول شوی و. له دې پوه شوم چې تېرو څو کالو کې مې څو ځله په ذهن کې د بحري جنگیالو او تاریخي شخصیتونو خبره راغلې وه. داسې نومونه هم پکې وو؛ لکه ډریک او سرهنري مارګن، دوی غلاوې وکړې، خلک يې ولوتل خو بیا يې هم په شان کې قصیدې لیکل شوي دي، تر دې چې د سر (بناغلي) خطاب ورته وشو. ما څو ځله له ځان وپوښتل، زه خو هم دې لپاره روزل شوی يم چې د داسې خلکو عزت وکړم، نو بیا ولې زما ضمیر ما د اندونیزیا، پانامې، کولمبیا او اکوادو هیوادونو په استحصال ملامتوي. ایتھنی ایلن، توماس جیفرسن، جورج واشنگتن، دانیال بیون، ډیوي کراکت، لویس او کلارک زما مشاهیر وو. دوی خو انډینز، غلامان او هغه ځمکې استحصال کړې چې د دوی نه

وې. ما به د خپل جرم د سپکولو لپاره ددې مشاهېرو بېلگې وړاندې کوي، خو اوس چې د سرافرانسييس کانال ته روان وم نو په خپلې پخوانۍ عقليت پسندۍ مې د کم عقلتوب احساس کاوه.

د تېرو کلونو څو خبرې مې رايايې شوې. ايتھين ايلن څو کاله د برطانوي بېرۍ په تنگ او تياره محبس کې تېر کړل. زياتره وخت به يې په پنبو کې دېرش پونډه بېرۍ پرته وې، بيا يوه اوږده موده د برطانيه په زندان کې جنگي اسير و. دی د ۱۷۷۵ ز کال د مانټريال په جگړه کې نيول شوی و، که څه هم ده د خپلواکۍ داسې جگړه کوله لکه عمر طوريجو او جيمي رولډوز يې چې د خپلو خلکو لپاره کوي. توماس جيفرسن، جورج واشنگټن او نورو اساسي مشرانو د همداسې فکر لپاره ځانونه په خطر کې واچول. د خپلواکۍ د جگړې کومه حتمي پايله نه وه. دوی پوهېدل که ناکام شوي وي نو د ناکامۍ په جرم يې ځای د اعدام تخته وه. په همدې دانيال بون، ډيوي کراکت، ليوس او کلارک هم ډېرې رېرې تېرې کړي او سترې قربانۍ يې ورکړې دي.

ډريک او مارگان څه مقام درلود؟ د تاريخ په دې باب کې مې دومره مالومات نه لرل خو دومره پوهېدم چې معترضينو د انگلستان له هسپانوي کاتوليکانو ډېر خطر احساسوه. فکر کوم دوی دواړه ځکه د بحري قزاقانو لاره غوره کړه چې د هسپانيه پر بېړيو بريدونه وکړي، ځکه دا کار په اصل کې ددې امپراتورۍ زړه داغل وو. د خپلې گټې پر ځای به يې غالباً د انگلستان د دفاع لپاره دا کار کاوه.

موږ چې کانال ته نږدې شو نو په ډېر آرام د هغه غر خواته روان شو چې د اوبو له منځه راوتی و. GREAT THATCH ISLAND په شمال کې وې او سينټ جان په جنوب کې. دې سره هم له هغوافکارو خلاص نه شوم، هغه

افکار مې په ذهن خپاره وو. میري راته یو بیر راکړ او د جمی بفي د سندرې غږ یې لوړ کړ. سره له دې چې ښایسته منظرې راته ښکاریدې او کښتۍ راته د خپلواکۍ احساس راکاوه خو بیا هم زه ورک ورک وم. ما غوښتل له دې حالته ووځم او په همدې نیت مې بیر له ستوني تېر کړل.

نه! دې خفگان زه نه پرېښودم، د تاریخي له پانو دې راتلونکو غبرونو زه خورولم. خپل پلار او هغو غرونو ته مې غوسه راتله چې ما پکې یو سپیڅلی ښوونځي ولوست او هلته یې دا خبرې راته په ذهن کې کینولې. د بیرو بل پوټل مې خلاص کړ، دومره احساساتي وم چې حتی میک هال مې د برونو په سر وژلای هم شو.

یوه لرگینه بادبان لرونکې کښتۍ مو له څنگه تېره شوه. د کښتۍ دواړه بادبانونه خلاص وو. څو ښځو موږ ته لاسونه خوځول او شور یې کاوه. خوشاله وې، شوخ رنگ کالي یې اغوستي وو. د کښتۍ پر فرش یوه جوړه ښځه او سړی (لوڅه پرته وه. کښتۍ او خلکو ته په یو نظر معلومات کېده چې خلک مسافر دي. ددوی خپله گډه ټولنه ده، عصري قزاقان، دوی خپلواک وو، هېڅ بندیز پرې نه و.

ما غوښتل لاس ورته وڅوڅوم، خو لاس مې راسره ملگري ونه کړه، لکه چې حسد مې پرې راغی. میري تر ډېره د کښتۍ پر فرش ولاړه وه، تر دې چې هغه بله کښتۍ فنا شوه، ویې پوښتلم:

(په تا دا ژوند څنگه لگي؟)

ایله زه په ټوله خبره پوه شوم، زما غوسه مې مور، پلار او ښوونځي ته نه راتله، دا اصل کې زما خپل ژوند و چې کرکه مې ترې کوله، ددې مسئول یوازې زه وم، ما خپل ځان نه کرکه کوله.

ميري کوم څه ويل، د کښتۍ بلې څنډې ته يې اشاره کوله، بيا ماته رانږدې شوه ويل يې: (لنستېر خليج) را ورسيد، شپه به همدلته کوو.

دا ځای د سينټ جان له وچې (ای ليند) سره نښتی و، همدلته د قزاقانو کښتۍ د هسپانوي گولډفليټ په موضع کې پټه شوې وه، ما خپله کښتۍ لږه ورنږدې کړه، بيا مې کښتۍ ميري ته پرېښوده او زه يې بل سر ته لاړم، هغې کښتۍ د واټر ميلن کې نه راتاوه کړه او ښايسته خليج ته ننوتو.

ما د کښتۍ لنگر را خلاص کړ، ميري په ډېر مهارت بادبان رابښکته کړ، لنگر مې يوې خواته واچوه، درون زنځير سپينو اوبو کې ډوب شو او کښتۍ ودریدله. په ارام چې ودریدو ميري لږه وگرځېده او بيا ویده شوه. ما ورته يو پيغام پرېښود او خپله ساحل خواته روان شوم. هلته د گنيو ويجارو شويو پټو سره ودریدم. څو شېبې اوبو ته نږدې کيناستم. ډېره هڅه مې وکړه چې څه فکر ونه کړم او ذهن مې له احساساتو تش کړم خو بريالی نه شوم.

ماسپښين بيا د يوه غره سر ته وختم، په نږدې ديوال کيناستم او لنگر اچونکې بېړۍ ته مې کتل. لمر په کارابین بحيره کې ډوبیده. دا هر څه ساده او خوندور وو خو زه پوهېدم چې زما خواته پراته پټي ځورونکي وو. دلته زرگونو تورپوټکو غلامانو خپل ژوند له لاسه ورکړی و. په دوی يې د توپک په زور ښايسته مانۍ ابادې کړې، گني يې پرې وکرل او گانۍ يې پرې وچلولې. ددې ځای د سکون تر شا د ظلم او وحشت کيسو شور جوړ کړی و. په دې ځای يوازې د امن پرده راڅرېدلې ده، همداسې زما په ذات کې په شته کشمکش او طوفان هم يوه پرده څرېدلې وه.

دد، دد، دد، دد، غرونو شاته لمر ډوبیده. په اسمان د ارغواني رنگ يو محراب چپور سوی و. سمندر تياره شوی و. اوس مې نو دا تريخ حقيقت مخې ته ولاړ و چې ما خو هم خلک غلامان کړي دي. MAIN کې زما کار

اقتصادي ترهگري | ۲۳۳

يوازې دا نه و چې هيوادونو ته پورونه واخلم، ددې پورونو هدف خو يوازې همدا نه و چې د پورو هيوادونو په تېلو واكمن شوې او د وجود ټوټې ترې پرې كړو، زما او د MAIN د شريكانو كار يوازې گټه زياتول نه وو. زما دندې له خلكو او د هغوی له كورنيو سره ژوره اړيکه لرله. دوی هم دهغو غلامانو په څېر وو چې دا ديوال يې پرې رغولی او پكې خښ كړي يې دي، دا ديوال چې يې زه پر نړيدلي وجود ناست يم. رښتيا خبره خو دا ده چې موږ د خلكو استثمار كړی دی.

له لسو كلونو زه د همدې غلام سازو خلكو وارث يم. دوی به د افريقا خنگلونو ته تلل، ښځې او نر به يې نيول او په زوره به يې بهريو ته پورته كول.

زما كار يو څه عصري و، نازك او پيچلی، ما څوك نه دي وژلي، د مړو بويونه نه مې نه دي حس كړي. دردونكي چينې مې نه دي اوريدلي، خو څه مې چې كړي هر شېبه يې له بديو ډكه ده، ځكه چې ما ځان له داسې دردونكو پېښو خوندي ساتلی دی، ما د چا مرگ، چينې او فريادونه نه دي ليدلي، زه ډېر گنهگار وم.

يو ځل مې خپلې كښتۍ ته وكتل، ولاړه وه او له څپو سره يې مبارزه كوله، ميري په تخت گرځېدله، لكه چې له مارگريتا شرابو يې خوند اخيست، په تمه به وه چې زه بېرته ورشم او ماته يې هم راكړي. ما چې د دويدونكي لمر په دې وروستيو كې شېبو كې ليدله ډېره ارامه او بيغمه ښكارېده. زه ولرزېدم، زه دې او خپلو نورو همكارانو سره څه كوم؟ په كومو حيلو مې له دوی اقتصادي جنايتكاران جوړول. ما دوی سره عينا هماغه څه كول چې كلاډين ماسره كړي وو، خو په دې توپير چې زه د كلاډين هومره رښتيني نه وم. ما غوښتل ټيگ او معاشونو په حرص كې فاسد او غلام ساز

کرم، خو زما په خبر دوی هم له نظام سره نښتي وو او په خپله هم غلامان

۰۹۹

له سمندر، اسمان او ارغواني ماښامه مې مخ واړواه. له هغو دیوالونو مې هم سترگې پټې کړې چې د جوړولو لپاره یې له افریقا نه غلامان راوستل شوي وو. غوښتل مې له هر څه جلا شم. یوه شېبه پریوتم، اسمان ته مې ولیدل، چې سترگې مې پرانستې په یوه کوتک (لرگي) مې سترگې ولگیدې، دبلوالی یې د کلنگ د لاستي قدر و، کوتک مې راواخیست او دیوال ته مې ونيوه، تر هغه مې دا دیوال وواهه چې بالاخره زه سترې شوم، بیا ښایسته شېبه په کبلو (چمن) پریوتم په اسمان کې مې ورپڅو ته کتل. بالاخره راستون شوم، څو شېبې پر ساحل ولاړ وم، خپله کښتۍ مې ولیده چې په شنو اوبو کې ولاړه وه، زه په دې پوه شوی وم چې څه باید وکړم. پوه شوم چې که خپل پخواني ژوند MAIN او اړوندو مسایلو ته ورستون شم له منځه به لاړ شم. معاش، تقاعد، بیمه، جایزې، سفريې ... دا ډېر زړه رانښکونکی جال و، څومره چې پکې اوسېدی همدومره ترې راوتل ستونزمن وو، زه غلام وم یوازې غلام، زه باید یا بهر راوتی وی او یا مې ټول عمر ځان داسې وهلی وی لکه دا دیوال مې چې وواهه. دوه ورځې وروسته بېرته بوستون ته راستون شوم، د ۱۹۸۰ ز کال د اپریل په لومړۍ نېټه د پال پردي دفتر ته ورننوتم او استعفا مې ورکړه.

څلورمه برخه

له ۱۹۸۱ تر اوسه

شپږ ویشتم فصل

د اکوادور د ولسمشر مړینه

د MAIN پرېښودل اسان نه وو. د پال پردي باور نه کېده، سترگې یې وموښلې وې وېل: (اپریل فول کوې مې؟) (د اپریل لومړۍ نېټه د دروغو نړیواله ورځ ده. ژ)

ما ورته وویل چې جدي یم. د پاولا نصیحت مې په یاد و چې راته یې ويلي وو، هېڅوک مه خبروه چې ته گني اقتصادي جنايتکار افشاء کوې. ما ورته وویل چې MAIN راته څه کړي د ټولو قدر کوم، خو زه باید لاړ شم. تل مې غوښتل د هغو خلکو په اړه لیکل وکړم چې په MAIN ورسره معرفي کړم. له داسې خلکو نړۍ ډکه وه خو زما لید سیاسي نه و. ورته مې وویل چې د نیشنل جیوگرافیک یا کومې بلې مجلې سره به د ازاد خبریال په توگه کار کوم، دې سره به مې د سیل او چکر شوق هم پوره شي. له MAIN سره مې د وفادارۍ ژمنه وکړه او ومې ويل چې هر ځای کې به ددوی صفونه کوم او بلاخره پال پردي ومنله.

له دې وروسته راته ټولو ويل چې استعفا دې بېرته واخله. تکراراً راته ددې ادارې گټې په گوته کېدې او ځينو خو آن لیونی وبللم. زه پوهېدم دوی دا نه شوه زغملای چې زه دې دوی په خپله خوښه پرېږدم. لږ تر لږه په جزوي ډول همداسې وو، ځکه له دې پېښې وروسته باید هغوی په خپلو معاملاتو هم فکر کړی وی. که ما دا ځای د کوم لیونتوب له امله نه و پرېښي نو دوی باید فکر کړی وی چې ددوی په کې څه گټه ده؟ ددې ستونزې یوازینی حل دا و چې ما خپل حواس بایللي دي.

اقتصادی ترهگری | ۲۳۷

تر ټولو خورونکی غبرگون زما د پرسونل و. دوی فکر کاوه چې زه گني ورسره ټگي يا خيانت کوم. ځکه دوی ته بل قوي ځای ناستی هم نه ښکاریده خو ما پخه اراده کړې وه. له دومره تودو سړو وروسته مې نن ايله پخه پرېکړه کړې وه.

له بده مرغه هر څه هغسې نه شول چې ما يې فکر کاوه. ما دنده نه لرله. د MAIN هم نیمگړی شریک وم. دومره څه نه وو چې ورته ناست وی، که زه له دې دفتر سره لږ وخت نور پاتې وی نو د حساب له مخې، څلویښت کلنۍ کې به مې ښې پیسې لرلې. خو اوس مې باید په پنځه دیرش کلنۍ کې ددې هدف ترلاسه کولو لپاره ډېرې هلې ځلې کړې وی. په بوستین کې د اپریل دا میاشت سړه او بې خونده وه. یوه ورځ راته پال پردي وویل چې د هغه په دفتر کې ورسره وگورم. په لیږنه کې یې راته وویل: (زموږ یوه پېرودونکي د کار نه راکولو گواښ کړی دی، موږ ته یې کار په دې شرط راکاوه چې د متخصصینو پر وړاندې به یې ته وکالت کوې.)

ما په دې مسئله فکر وکړ. همدلته مې فکر وکړ، د خپل کار بیه مې ورته وویل، دا بیه په MAIN کې زما له معاشه درې چنده زیاته وه. زه حیران یم چې څنگه یې راسره وملنه، په دې توگه مې د عاید یوه سرچینه پیدا شوه. په وروستیو څو کلونو کې زه د ډېر معاش اخیستونکی مختصص وکیل وم. په اصل کې زه د هغو امریکایي برښنايي شرکتونو وکیل وم چې د عامه چارو له کمیسیون نه یې د نویو برښنا کوټونو د نصب امر اخیسته. په پېرودونکو کې مې یو د نیوهمپشایر د عامه خدمتونو شرکت هم و. زما دنده دا وه چې په ډېره دعوه مې د سي بروک نیوکلر پلانټ د عملي کولو جواز قسماً وړاندې کړی وی.

که څه هم اوس مې له لاتینې امریکا سره مخامخ اړیکې نه لرلې خو له پېښو یې خبریدم، کار مې داسې و چې د حاضریو (جلسو) په منځ کې مې ډېر وخت درلود. پاولا سره مې اړیکه لرله. ترڅنگ مې یې د اکوادور په پیس کور کې هم له ځینو پخوانیو ملگرو سره اړیکې ورغولې. دې هیواد په ناڅاپي ډول د تېلو په نړیوال سیاست کې مرکزي ونډه خپله کړې وه.

جیمي رولډز پر مخ روان و، کمپاین کې پر کریو ژمنو عمل یې کاوه، د تېلو د شرکتونو پرضد یې پراخ کمپاین پیل کړی و، هغه شیانو ته څیر و چې د پانامې د کانال د دواړو خواوو چارواکو ته نه ښکاریدل یا یې پرې سترگې پټې کړې وې. د ځمکې لاندې هغو څپو باندې ښه پوهېده چې نړۍ یې په نړیواله امپراتورۍ بدلوله. پوهېده چې دا څپې به د هیواد وگړي د داسې یوې لوبې برخه وگرځوي چې پولې به یې په لوړه او بیوزلې ختمیږي. دده په اړه له خپريدونکو لیکنو ډېر اغېزمن وم. دا سړی خپله هم پوهېده او په نورو مسایلو یې هم سر خلاصیده. دې ژورو مسایلو دې ته اشاره کوله چې نړیوال سیاست نوي دور ته ننوځي.

د ۱۹۸۰ ز کال د نومبر په میاشت کې کارتر ټاکنې وټاکلې او ریګن بریالی شو. دده د بایلات لاملونه، طوریجو سره د کانال تړون، ایران کې د امریکا د سفارت کارکوونکي یرغمال کېدل او په خلاصون کې دده ناکامې هڅې وې. ځینې پېچلې پېښې هم شوې وې. د یو ولسمشر اصلي هدف نړیوال امن و او غوښتل یې په تېلو د امریکا تکیه کمه کړي خو اوس یې ځای داسې یو کس نیولای و چې پوهېده د امریکا اصلي مقام تر ټولې نړۍ لوړ دی او دا مقام یوازې په پوځي قوت ترلاسه کېدای شي. دا چې چېرته هم د تېلو زېرمې دي، نیول یې د (تقدیر لیک) یوه برخه ده. اوس هغه ولسمشر تللی و چې د سپینې ماڼۍ پر چټ یې د لمریزې برښنا تختې نصب کړې وې.

پر ځای یې داسې یو کس راغی چې څنگه OVAL دفتر ته رانوت دا تښتې یې لیرې کړې.

کډای شي کارتر به د امریکا لپاره ډېر گټور نه و، خو افکار یې هغو ارادو ته ورته وو چې د خپلواکۍ په جگړه کې ښودل شوې وې. اوس چې شاته گورم، نو دا سړی راته ډېر زوړ فکره انسان ښکاري. دا هغه زاړه افکار وو چې امریکا یې په یوه نوي چوکاټ کې واچوله او زموږ پلرونه یې سینې پورې ونیول. موږ یې چې له اوسنیو مشرانو سره پرتله کوو؛ نو ددوی له ډلې نه ښکاري. دده نړیوال لید له اقتصادي جنايتکارو سره جوړ نه ښکاري.

ددې اپوټه ريگن د نړیوالې امپراتورۍ رغوونکی او د کارپوریتوکراسۍ خادم و. دا چې بريالی شو نو ما وې چې د هالیوود ممثل پوست ورته ښه و. هلته به یې روزلی وی چې د مشرانو په وینا عمل وکړي او هدايت اخیستل خو یې بېخي په فطرت کې نه وو. دا به حتمن د هغو خلکو غوښتنې مني چې کله په شرکتونو گرځي، کله په نړیوال بانک کې وي او کله بیا په لویو حکومتي پوستونو کار کوي. دا به د هغو خلکو خدمت کوي چې په ظاهره دده خدمت کوي خو په اصل کې ټول نظام پر مخ وړي. تاسو یې له دې نومونو پېژندلای شئ: د ولسمشر معاون جورج ایچ. ډبلیو بوش، د بهرنیو چارو وزیر جورج شتلز، د دفاع وزیر کسپر وین برجر، ریچارد چيني، ریچارد هلمز او رابرت میکنامارا. دا ولسمشر به د هر هغه شي ملاتړ کوي، چې دوی یې غواړي: داسې امریکا چې پر ټوله نړۍ او سرچینو یې واکمنه وي. داسې نړۍ غواړي چې ددوی حکم ومني، داسې پوځ چې د امریکا احکام نافذ کړي، د نړیوالې سوداګرۍ او بانکدارۍ داسې سیستم چې مشري یې تل د امریکا په خدمت کې وي.

ما چې راتلونکي ته وکتل، نو فکر ومې وکړ داسې يوه دور ته داخليږو چې د اقتصادي جنايتکارو لپاره به يو ستر نعمت وي.

دا هم د قسمت کار و چې په ما په دې وخت کې د MAIN پرېښودو پرېکړه کړې وه، څومره فکر مې چې کاوه هومره مې پرېکړه سمه ښکارېده، دا يې ډېر ښه وخت و. د اوږدمهالو اغېزو په اړه مې وړاندوينه نه شوه کولای؛ خو د تاريخ مطالعه ښيي چې امپراتورۍ ډېر وخت دوام نه کوي. ما چې له کومې زاوې ليدل رولډوز غوندې خلک راته هيله ښوونکي ښکارېدل. زه پوهېدم چې د اکوادور اوسنی ولسمشر له اوسنيو پېچلتياو ښه خبر دی. دا هم راملومه وه چې هغه د طوريجو مينه وال و او د پانامې د کانال په اړه يې د کارتر زړور موقف ته په درنه سترگه کتل. ما باور درلود چې د رولډوز قدمونه به نه لرځېږي. هيله من وم چې دده کړنې به يوه شمع روښانه کړي، چې نور ولسمشران يې له رڼا گټه واخلي، خو ددې لپاره ورته د طوريجو په څېر خلکو فيض اړين و.

په ۱۹۸۱ ز کال کې د رولډوز تيم د هايډرو کاربن د قانون مسوده د اکادور کانگريس ته وړاندې کړه. که دا قانون پلي شي نو ددې هيواد او تېلو شرکتونو اړيکې به ښې شي. د هراړخيز معيار له مخې دا انقلابي او پر اقليت ولاړ گڼل کېده، دې قوانينو دومره وړتيا لرله چې د کاروبار مخ يې بدلولای شو. دده اغېزې به له اکودوره پيل او تر ليرې ځايونو خپرې شي، لاتيني امريکا او حتی ټولې نړۍ ته. (۱)

لکه څنگه چې فکر کېده د تېلو شرکتونو سخت غبرگون وښود. مخالفانۀ تبليغات يې پيل کړل او د رولډوز د بدناملولو لپاره يې زهرجنې ژبې وڅوڅولې، چې حاشيې يې له کيتو نه تر واشنگټن وغځيدې. لاسي بکس يې له چاوديدونکو توکو او رشوته ډک شو. د اکوادور د معاصر دور منتخب ولس

اقتصادي ترهگري | ۲۴۱

مشر يې د کاسترو په رنگ کې وښوده. خو رولډوز د وېرې سړۍ نه و. د څيړې ځواب يې په سوک ورکړ او د تېلو، مذهب او سياست تر منځ جوړجاړی يې وغنده، که څه هم کوم ثبوت يې نه درلود، خو تور يې پورې کړ چې سمر انستيتيوت آف لنگوستيکس د تېلو له شرکتونو سره جوړجاړی کړی، بيا يې يو زړور گام پورته کړ او امر يې ورکړ چې SIL دې دا هيواد پرېږدي. (۲)

کانگرس ته د مسودې له ليرلو او د SIL د مبلغينو له وتلو څو ورځې وروسته يې ټولې بهرنۍ ادارې (د تېلو شرکتونو په گډون) وگواښلې چې که د اکوادور د ولس په گټه پلان نه عملي کوي، نو له دې هيواده به وويستل شي.

ده د کيتو په هالپا اولمپيک لوبغالي کې يوه تاريخي وينا وکړه او بيا يوه واړه کلي ته روان شو. همالته د ۱۹۸۱ ز کال د مۍ په ۲۴ نيټه په يوه هوايي پېښه کې مړ شو. (۳)

ټوله دنيا ولرزېده، د لاتيني امريکا خلک خفه شول، ددې نيمې وچې په ورځپاڼو کې د (قاتله CIA) عنوان خپور شو. يو حقيقت خو دا و چې واشنګټن او د تېلو شرکتونو ورسره ستونزه لرله، ددې حقيقت تر څنګ ځينې نور داسې شواهد هم رامنځته کېدل چې د خلکو په ذهن کې يې شکونه زېږول. ثابت هېڅ هم نه شول، خو د عيني شاهدانو په وينا رولډوز گواښل شوی و چې ژوند ته يې خطر دی. ځينې حفاظتی تدابير يې هم نيولي وو، چې يو يې پکې پر يوه وخت د دوو الوتکو پرواز و. هېڅوک نه پوهېدل چې هغه په کومه الوتکه کې سفر کوي، په همدې ورځ يې امنيتي مسئول دا په هغه الوتکه کې کيڼاوه چې په هوا کې يې چاودنه وکړه. ټوله دنيا کې غوغا جوړه وه خو د امريکا رسنۍ پرې غلې وې.

اسوالد هرتادو نوی ولسمشر شو، دده په اداره کې د SIL کارکوونکو بیا فعالیت پیل کړ او ځانګړې ویزې یې ورکړې. د تېلو په کیندنو کې د زیاتوالي پلان یې ورکړ چې د ټیکساکو ارزښت پکې ډېر و. (۴)

عمر طوريجو پرې په تبصره کې رولډوز خپل ورور وباله او دا یې ومنله چې دده ژوند ته هم خطرونه پېښ دي، د خپل یوه وېرونکي خوب د ویلو په ترڅ کې یې وویل چې د اور په یوه لوی غونډاري کې له اسمان راولیږي، دده وړاندوینه ټکي په ټکي رښتیا وه.

حوالې

۱. "Politics and petroleum in Ecuador" John.D.Martz.
۲. "They Will de Done....."- Gerard Colby
۳. "Politics and petroleum in Ecuador" – John D. Martz.
۴. Ibid

اوه ويشتم فصل

پانامه د يوه بل ولسمشر په دور کې

د رولډوز د مرگ په اوریدو هک پک شوم، زه باید داسې نه وای شوی، ځکه زه دومره ساده نه وم، چې په دې مسایلو پوه نه شم. زه د آرینز، مصدق، الاندې او نورو ډېرو خلکو په اړه په ډېر څه پوهېدم، ددوی په اړه په مجلو او خبرونو کې تبصرې کېدې، خو ددوی ژوند تباہ او یا لنډ شو، ځکه چې دوی سوداګري (کارپوریتوکراسي) ننگولې وه، ماته که څه هم لږزونکی خبر و، خو نور هر څه ښکاره وو.

په سعودي کې زموږ له بې سارې بریا وروسته ما گنلې وه چې داسې څرګند بې ځایه اقدامات اوس زړه کیسه ده. ما دا هم گنلې وه چې (ګیدران) به اوس ژوبن لوتي. ما په دې کې هېڅ شک نه درلود، چې د رولډوز مرگ پېښه نه وه، دده په مرگ کې د CIA دسیسه له ورايه ښکاریده، زه پوهېدم دا وژنه ښکاره ځکه شوې چې خلکو ته ترې یو پیغام ور ورسېږي. (ګیدران) بېرته تللي وو، ددوی نښه اوس عمر طوريجو او ټول هغه خلک وو، چې د کارپوریتوکراسۍ مخالفت یې کاوه.

خو طوريجو سر نه تیتاوه، دی هم لکه د رولډوز، زړور و، ده هم SIL اداره له هیواده بهر کړه، د ریګن هغه غوښتنه یې رد کړه، چې پر کانال د بیا خبرو اترو لپاره یې کړې وه.

د رولډوز له مرګه دوه میاشتې وروسته د عمر طوريجو خوب رښتیا شو او دی هم د ۱۹۸۱ ز کال د جولای په ۳۱ مه نېټه په هوايي پېښه کې ووژل شو. لاتینه امریکا او ټوله دنیا ولږزیده، طوريجو هر چا پیژانده، خلکو یې قدر کاوه، دا هماغه کس و، چې قوت یې امریکا بېرته د پانامې کانال ورکولو ته

اړ کړې وه، تر څنگ يې د ريگن پر وړاندې هم نيغ ولاړ و. د انساني حقونو لوی سرلاری و، داسې رهبر و چې سياسي مظلومينو ته يې ښه راغلاست وایه، يو پکې د ايران شاه هم و، د ټولنيز عدالت لپاره يې غږ پورته کاوه، خلکو باور درلود چې د نوبل جايزې ته به نوماندېږي، دا کس مړشوی و، (د CIA يو بل قتل)، په ټوله نړۍ کې د رسنيو ستر عنوان و.

په پانامه هوټل کې مې چې له گراهم گرین سره وکتل، نو د هغه د نوي کتاب Getting to Know the General په اړه مو خبرې وکړې، ددې کتاب يو پاراگراف دی چې :

(د ۱۹۸۱ په اگست کې د پانامې د پنځم سفر لپاره زما بکس چمتو و، چې په ټيليفون مې د خپل ملگري او کوربه، عمر طوريجو د مرگ خبر واوريد، هغه وروکې الوتکه د پېښې ښکار شوه چې عمر پکې خپل غرني کور ته روان و، په الوتکه کې سپاره ټول خلک ووژل شول، څو ورځې وروسته يې پر ټيليفون د ساتونکي سرجنټ چوچو غږ پورته شو، سرجنټ چوچو په پانامه پوهنتون کې د مارکسي فلسفې استاد و، ترڅنگ يې شاعر هم و، هغه راته وويل چې په الوتکه کې بم و، زه باوري يم چې په الوتکه کې بم و، خو دا چې ولې و؟ په ټيليفون يې نه شم ويلی.) (۱)

په هر ځای کې د هغه کس پر مړينه ماتم کيږي چې د بيوزلو او بې کسو خلکو ساتونکی گڼل کيږي. خلکو پر واشنگټن غږونه کول چې د CIA پر فعاليتونو دې خبرنې وشي، خو داسې ونه شول. له طوريجو ډېرو خلکو کرکه هم کوله، په دوی کې داسې خلک هم وو، چې ډېر قوت او شتمني يې درلوده. زه چې څومره پوهېږم دا سړی د ريگن، بوش، وين برجر او نورو سترو سترو د لارې خنډ و. کارتر د هغه تړون په مادو خفه و، چې له مخې يې دوی بايد سکول اف امريکا او ټراپيکل جنگي مرکز بند کړي وی، دا د

پوځي مشرانو پر وړاندې لويه ستونزه وه، يا خو يې بايد دا تړون بدل کړي
وی او يا يې بايد داسې هيواد موندلای وی چې دوی ته يې دا ټولې
اسانتياوې ورکولې. د شلمې پېړۍ په وروستۍ لسيزه کې دا ناشونې وه،
اوس يوازې يو بدیل پاتې وه، چې طوريجو له مخې ليرې شي او د هغه له
ځای ناستي سره د نوي تړون خبرې اترې پيل شي.

د طوريجو په کاروباري رقيبانو کې ټول ستر نړيوال شرکتونه وو. زياتره پکې
امريکايي سياسيونو پورې تړلي وو. دوی د لاتيني امريکا د مزدورانو،
طبيعي زېرمو، صنعت، لرګيو، فلزاتو او کرنې په استثمار اخته وو. په دوی
کې صنعتي، ترانسپورتي، بحري، انجينري او نور شرکتونه شامل وو. د
امريکا د حکومت او شخصي شرکتونو تر منځ د اړيکو ښه بېلګه بېشټل
انټرنېشل گروپ و، چې په مشرانو کې يې جورج شلټرز او کيسپر وين شامل
وو. ما بېشټل ښه پېژانده، زه چې په MAIN کې وم دې شرکت سره زياترو
کارونو کې نږدې پاتې شوی وم. ددوی مشر انجينر زما شخصي ملګری و.
بېشټل د امريکا ډېر اغېزناک ساختماني او انجينري شرکت دی. د بېشټل
زياتره کارکوونکو له عمر طوريجو کرکه کوله، ځکه هغه د يوې جاپاني
پروژې کلک ملاتړ کاوه، چې پکې د پانامې پر ځای د يوه بل ګټور کانال د
کيندلو پلان هم موجود و. په بله وينا ددې معنا دا وه، چې د پانامې د کانال
مملکت له امريکايانو پانامې ته ليردول کېده، تر څنګ به يې د پېړۍ تر
ټولو ستره ساختماني پروژه د بېشټل له لاسه وتله.

طوريجو ددې خلکو مخې ته سینه سپر کړې وه او دا ټول کارونه يې په ډېره
زړورتيا، ښايست او د حيرانتيا تر حده په خندونکي ډول وکړل. اوس هغه په
دې نړۍ کې نه و، د هغه ځای يوه ناوړه کس مينوول نوريګا نيولی و، دی

اقتصادي ترهگري | ۲۴۷

نه د طوريجو غوندي هوبنيار و، نه خيرک او د ډبرو خلکو په وينا دا سړی د ريگن، بوش او بيشتل پر وړاندې هېڅ هم نه و.

دې پېښې زه وخورولم، له طوريجو سره مې په خپلو خبرو فکر کاوه، يو ځل مې د شپې تر ناوخته په مجله کې د هغه تصوير ته کتل، په پانامه کې لومړی شپه راياده شوه چې په ټيکسي کې روان وم او د سرک پر غاړه خريدلی يو لوی انځور مې وليد، انځور لاندې ليکل شوي وو: (د عمر فکر خپلواکي ده او تر اوسه داسې توغندی نه دی جوړ شوی چې فکر ووژني).
دې ليک مې په زړه يځني ننويسته، په هغې طوفاني شپه هم همداسې شوی وم.

هغه وخت زه په دې نه پوهېدم چې طوريجو به له کارتر سره د کانال په بېرته سپارلو کې مرسته وکړي. زه نه پوهېدم چې د امريکايي کمونيستانو او چارواکو تر منځ د سولې هلې ځلې به گڼي ريگن او د بوش اداره دې حد ته راولي، چې د طوريجو مرگ ته به غاړه کېږدي، د سينټ له څېړنو دا خبره څرگنده شوه. (۳) هغه وخت زه څه پوهېدم چې دا به په توره شپه کې په يوه وړه الوتکه کې وژل کېږي او نړۍ به هېڅ شک هم نه کوي، چې ۵۲ کلن طوريجو گڼي د امريکا CIA وژلی دی.

که هغه ژوندی وی نو د منځنۍ او جنوبي امريکا د خلکو تر منځ د زياتېدونکي تاوتریخوالي د مخنيوي هڅه به يې کوله. د هغه سوانح ته په کتو ويلای شو داسې يو نظام به يې رامنځته کړی وی چې د تېلو شرکتونو به د امازون په سيمه کې (اکوادور، کولمبيا او پيرو) کې د بربادۍ جرات نه کولای. يوه گټه يې دا وه، واشنگتن چې کومه جگړه د ترهگرۍ او نشه يي توکو جگړه گڼي او دوی يې د مظلومو خلکو د بقا جنگ گڼي، دا شخړه به حل شوې شوه. زه په دې باور يم چې دا به د امريکا، آسيا او افريقا د

رهبرانو لپاره يوه الگو وای او دا هغه څه دي چې CIA , NCI او EHM
(اقتصادي جنايتکار) يې هېڅکله نه شي زغملی.

حوالې :

۱. "Getting to Know the General" – Graham Greene

۲. نکسن/فورډ اداره (۱۹۷۲ تر ۱۹۷۴، جاج شلتز د خزاني وزير او د اقتصادي پالیسي د کونسل مشر و. ۱۹۷۴ نه تر ۱۹۸۲ پورې د بیشتل مشر و. د ریګن او بوش په اداره کې د بهرنیو چارو وزیر و. په همدې ډول کیسپروین بجر هم د نیکسن او فورډ په دوره کې د معارف، روغتیا او ټولګټو چارو وزیر و. تر څنګ یې د بودیجې او ادارې امورو د دفتر مشر هم و. د بوش په دوره کې د دفاع په وزارت کې و او په زړه پورې دا ده چې له ۱۹۷۵ نه تر ۱۹۸۰ پورې د بیشتل ګروپ معاون هم و.

۳. په ۱۹۷۳ د واټرګیټ قضیې د اوریدنې پر مهال جان ډین لومړی کس و چې د امریکا د سینټ پر وړاندې یې دا کشف کړه چې د طوريجو په وژنه کې د امریکا دسیسه وه، د سناتور فرنيک چرچ په مشرۍ د CIA په اړه څیړنه کېده، ۱۹۷۵ ز کال کې دوی ته د طوريجو او نوریکا د وژنې په اړه لا ډېر اسناد او شواهد مخې ته شول، د لا ډېرو معلوماتو لپاره وګورئ.

"The Memoirs of Manuel Noriega" Peter Eisner

اته ویشتم فصل

زما شرکت ، انران او جورج دبلیو بوش

د طور یجو له مړینې وروسته مې د پاولا له لیدو څو میاشتې اوښتې وې. په دې موده کې مې څو مېرمنو سره د مینې ملاقاتونه شوي وو، چې یوه پکې (وینې فرید) هم وه. دا ښایسته مېرمنه د چاپیریال پلان جوړوونکې Enoviromental planner وه. ما ورسره په MAIN کې ولیدل. پلار یې په پښتال کمپنۍ کې مشر انجینر و. پاولا د کولمبیا له یوه خبریال سره لیدنې کولې. موږ ښه ملگري وو، خو پرېکړه مې کړې وه چې د مینې تار سره پرې کړو.

زما دنده د مسلکي وکیل وه. د سي بروک نیوکلر انرژۍ شرکت د جواز لپاره دلیل ویل زما مسئولیت و. ما به تل فکر کاوه، چې خان مې وپلوره او یوازې د پیسو لپاره بېرته خپل پخواني مسلک ته ننوتم. په دې موده کې راسره وینې فرید ډېره مرسته وکړه. هغه چاپیریال پوهه وه، خو تر څنګ یې د برښنا د لوړیدونکې تقاضا په اړه هم معلومات لرل. دا د سان فرانسیسکو د ختیځ خلیج په برکلي سیمه کې رالویه شوې وه. همالته یې زده کړې هم کړې وې. پراخ فکره مېرمن وه. د ژوند په اړه یې افکار زما له سختگیر پلار او AAN سره بېخي په تضاد کې وو.

لږکې مو پراخېدې. دې له MAIN نه رخصت واخیست او موږ دواړه زما په شخصي کښتۍ کې د فلوریدا اتلانتیک ساحل په چکر ووتو. د وخت کمی نه و. په زیاتره ساحلونو کې به مو کښتۍ پرېښوده او زه به د خپلې دندې په اړه د نظر ورکولو لپاره په الوتکه کې سپور شوم. بالاخره د فلوریدا په ویسټ نومي ساحل کې میشت شو او یو اپارتمان مو کرایه کړ. همالته مو واده وکړ.

د ۱۹۸۲ کا می په ۱۷ نېټه مو لور (جیسیکا) وزېږده. زما عمر په دې وخت کې ۳۶ کاله و.

زما مسئولیت دا و، چې نيو همپشایر کې د عامه خدمتونو یو شرکت قایل کړم، چې له اقتصادي پلوه حکومت ته اټومي انرژي تر ټولو ښه ټاکنه ده. له بده مرغه ما چې څومره دا دوسیه لوستله همدومره مې بېرته په خپلو دلایلو شک او تردید زیاتېده. ددې موضوع اوسني ادبیات په بدلیدو وو. له دې ښکارېده چې د څېړنې ساحه څومره پراخه شوې ده. اوسنې شواهد ښیي چې د انرژي ډېرې متبادلي سرچینې له مسلکي او اقتصادي پلوه تر اټومي انرژي ښې دي.

دې پخواني نظر اوس وزن بایللی و، چې ویل به یې اټومي انرژي خوندي ده. اوس د BACK UP سیستم د روغتیا په اړه بېلابېلې پوښتنې راولاړې شوې وې. تر څنګ یې د چلوونکو روزنه، انساني خطاوې، د ماشینۍ خور او د فاضله موادو د لیږد نیمګړی سیستم ... هغه ستونزې وې چې موږ ورته مثبت ځواب نه درلود. د شاهدانو په ځای کې به مې چې قسماً کوم موقف اختیار کړی و هغه ته هم اندېښمن وم، ځکه دا ټوله د محکمې د چارو برخه وه. ما دا هم منله چې نوي فني اکتشافات د برېښايي انرژي ترلاسه کولو لپاره داسې لارې چارې وړاندې کوي، چې چاپېریال ته به هم په ګټه وي. مهمه خبره پکې دا وه، چې اوس هغه فاضله مواد هم بېرته کاریدل، له کومو چې د برېښنا انرژي تولیدېده.

یوه ورځ مې د نيو همپشایر په یوتیلیټي شرکت کې چارواکي خبر کړل چې زه ددوی له خوا شاهدي نه شم ورکولای. دا ګټوره دنده مې هم پرېښوده. بیا مې وویل چې خپل یو شرکت به جوړ کړم او عصري ټکنالوجي به ددې عمل میدان ته راوباسم. مېرمن مې وینې فرید راسره ډېره مرسته وکړه. که

اقتصادي ترهگري | ۲۵۱

څه هم پوهېدو چې زموږ نوی پلان ډېر د ډاډ وړ نه دی خو بیا مو هم یو نوی ژوند پیل کړ او نوې نړۍ ته ننوتو.

په ۱۹۸۲ کال کې د جیسیکا له زېږېدو څو میاشتې وروسته مې د خپل شرکت (IPS) Independent Power System بنسټ کېښود. ددې شرکت اهداف دا وو: د داسې یوه برېښناکوټ نصب چې چاپېریال ته زیان ونه رسوي او د داسې موډلونو رامنځته کول چې نورو ته د هغوی د موخو په تړلاسه کولو کې حوصله ورکړي. په کاروباري لحاظ دې پلان ډېر خطرونه لرل. همدا لامل و، چې زموږ ډېر سیالان بلاخره ناکام شول. خو ځینې داسې پېښې وشوې، چې موږ یې له ناکامۍ راوویستو. ما باور درلود، چې زیاتره وخت یو څوک د مرستې لپاره راوځي او په دې هم باوري وم، چې پخواني خدمتونه او چوپتیا به مې هرو مرو څه بدل راکوي.

برونو زموږ په کورني پراختیایي بانک کې ستره دنده واخیسته. ده په IPS بورډ کې د برخه اخیستو او نوي شرکت سره د مالي مرستې په برخه کې زموږ ملاتړ وکړ. اوس نو موږ د ډېرو سترو ادارو لکه، بینکرز ترسټ، ای ایس ای انرژي، پروډشنل انشورنس کمپني، شډ بورن اینډ پارک، ریلی سټوکر کارپوریشن ملاتړ درلود. پر دې سربېره مو د کانگرس ملاتړ هم ترلاسه کړ، هغوی راته یوه ځانگړې ډول مالیه معاف کړه او دې سره موږ په خپلو سیالانو باندې شو.

په ۱۹۸۴ کال کې بېشټیل او IPS شرکتونو په دوو جلا جلا ځایونو کې، پر داسې برېښنا کوټونو کار کاوه، چې ضایع د شویو ډېرو سکرو تزیایت به یې نه خپراوه او د نوې ټکنالوجۍ په مرسته به یې هغه بېرته د بیاځلي کارونې لپاره رغوله. ددې لسیزې تر پایه دې دواړو شرکتونو یو انقلاب رامنځته کړې و. دې کار د هوا د کړکتیا پر ضد نویو قوانینو سره مرسته وکړه. دا هم ترې

ثابته شوه چې ډېر ضايعات په برېښنايي انرژۍ اوښتي شي او د ډېرو سکاره داسې هم سوځي، چې تيزابيت يې خپور نه شي. تر دې دمه چې د تولگټو چارو شرکتونو د تيزابيت په اړه کومې دعوي کولې تولې ناسمې ثابتې شوې. موږ دا هم ثابته کړه، هغه ټکنالوجي چې تراوسه باوري شوې هم نه وه، يوه وړوکي شرکت د وال سټريټ او نورو مالي ادارو په مرسته د باور وړ وگرځوله. ۱ نورو شرکتونو له برېښناکوټه خارجېدونکي حرارت تر يخو برجونو رساوه، خو موږ برعکس همدا حرارت هغه ۷ جريه ځمکې ته وليږداوه، چې د ترکاری او نيا لگيو شنه خونه (گرين هاوس) پکې جوړه شوې وه.

د IPS شرکت د مشر په توگه مې د انرژۍ صنعت لور ته ذهني درېځې په خلاصيدو شوې. ددې کاروبار به برکت له ډېرو بارسوخه خلکو سره بلد شوم، چې وکيلان، لابي گران، بانکداران او د لويو شرکتونو خاوندان پکې شامل وو. د خپل خسر ملاټر مې هم درلود، هغه په بيشتل شرکت کې د مشر انجینر دنده لرله او اوس يې په عربستان کې يو ښار گوتی رغاوه. ما چې په ۱۹۷۰ ز کال کې په عربستان کې د پېسو مينځلو کوم کار کړی و، دا د هغې مستقيمه پايله وه. وني فريډ په سان فرانسيسکو کې د بيشتل د نړيوال مشر له دفتر سره وروزل شوه او اړيکه له يې کاروباري کورنۍ سره وه. له برکلي تر فراغت وروسته يې لومړۍ دنده هم په بيشتل شرکت کې وه.

د انرژۍ صنعت د بيا رغونې په دور کې و. د انجینري لويو شرکتونو د مکمل انحصار لپاره هلې ځلې کولې يا به يې د تولگټو چارو له شرکتونو سره سيالي کولې. تر دې مخکې د تولگټو چارو شرکتونو يوازې تر ملي حده انحصار درلود. ددې انحصار ماتول د وخت مهمه اړتيا وه. قوانين او ضوابط په ډېر سرعت بدلېدل. کاري فرصتونه ډېر وو. يوازې له دې فرصته گټه په کار وه،

لکه په دې وخت کې کانګرس او محاکمې یې وسه وو. د صنعت هوښیارانو په دې حالت ته د انرژۍ وایلد ویسټ WILD WEST وایه.

ددې عمل یو ښکار MAIN و. لکه برونو چې ویلي وو، میک هال له حقیقته لیرې تللی و او هیچا دومره جرات نه درلود، چې دا خبره یې ورته مخامخ کړې وی. پال پردي هېڅکله د قابو د سختولو هڅه ونه کړه او د MAIN ادارې نه یوازې دا چې له دې بدلونونو یې ګټه وانخیسته؛ بلکې د تېروتنو یوه لړۍ یې راپیل کړه. برونو چې کومه ګټه کړې وه، څو کاله وروسته د MAIN جنایتکارو ختمه کړه او شرکت له مالي بحران سره مخ شو. پايله دا شوه، چې شریکانو یې MAIN شرکت په یوه ستر انجینري شرکت وپلور، دې انجینري شرکت هغه وخت خپل چال په پوره نزاکت لوبولای و او پکې کامیاب هم شول. ما خپل اسهام په ۱۹۸۰ کال کې په ۲۰ ډالره فی سهم بیه پلورلي وو. نورو شریکانو ته څلور کاله وروستی ددې قیمت نیمایي هم ونه رسید. په دې توګه سل کلن شرکت ذلت او رسوايي سره مخ شو. زه د شرکت په دې حال خفه شوم، خو بیا مې په دې لږه د لرام ساه واخیسته، چې په وخت کې مې پرېښی و.

د نویو خاوندانو تر سیوري لاندې یو څه وخت د MAIN نوم و، خو وروسته یې دا نوم هم پرېښود. هغه شرکت چې یو وخت یې د نړۍ په بېلابېلو برخو کې پروژې لرلې اوس یوازې یوه هېره شوې کیسه وه.

د انرژۍ په صنعت کې به چې کوم شرکت ځان د وخت له بدلون سره بدل او عیار نه کړ؛ نو MAIN یې د سرنوشت ښه بېلګه وه. تر دې منظره هاخوا د اینران په نوم یو شرکت و، چې په کاروباري نړۍ کې یې ډېر چټک ګامونه اخیستل. خدای خبر دا شرکت له کومه راغی او د سترګو په رڼ کې بیا د نړۍ ستر قراردادونه له دوی سره شول. د کاروباري ناستو پیل زیاتره

څخه په توکوټکالو وي، شريکان په خپلو ځايونو کې ناست وي، چای او قهوه څښي او اړين کاغذونه ترتيبوي. دې ورځو کې د توکو ټکالو محور ايران و. له دې شرکت بهر هېڅوک نه پوهېدل، چې دوی څه معجزه کړې ده. د شرکت کورنيو خلکو به هم يوازې په شونډو مسکا خپره کړې وه او هېڅ به يې نه ويل. چې ټينگار به وشو نو يوازې دومره به يې وويل: اداري وړتياوو ته نوې کتنه؛ تخليقي ماليات او داسې چارواکي گومارل چې د ټولې نړۍ ولسمشران د اقتدار غلامو کړيو ته د راوستلو په چل پوهېږي.

ماته دا هر څه د پخوانيو اقتصادي جنايتکارو EHM د تکتیکونو نوې بڼه ښکارېده. نړيوالې امپراتورۍ په ډېر سرعت پرمختگ کاوه.

په موږ کې به چې چا د ټېلو او نړيوال منظر سره ليوالتيا لرله، نو د بحث وړ راتلونکي موضوع يې دا وه: د ولسمشر د معان زوی جورج ډيبلو بوش او دده پخوانی شرکت اربستو (اربستو هسپانوي لغت دی او د بوش په معنا دی) ناکام شو، چې وروسته بيا په ۱۹۸۴ کې په سپيکتروم ۷ کې مدغم شو. بيا سپيکتروم هم ديوالیه شو او په ۱۹۸۶ کال کې هارکن انرژي کارپوريشن دا ډوبېدونکې پيړۍ وپېرله. جورج ډيبلو بوش يې د بورډ د غړي او مشاور په توگه ځان سره ومانه او کلنی معاش يې يوسل او شل زره ډالر وټاکل شو. ۲ موږ فکر کاوه، چې د پلار نوم يې گني ددې دندې ستر لامل و، ځکه ددې ځوان يو کار هم دومره گټور نه و، چې په ليدو دې يې ددې دندې جواز ورکړل شي. دا هم کومه پېښه نه وه، چې هارکن له فرصته په گټې په خپل کاروباري تاريخ کې د لومړي ځل لپاره په نړيوال ميدان کې قدم کېښود او ډېر ژر يې په منځني ختيځ کې د نفتو په برخه کې پانگونه وکړه. ويتي فير VANITY FAIR مجلې وليکل:

(بوش چې څنگه په بورد کې وگومارل شو، هارکن عجیو مسایلو سره مخ شو. نوې پانگونه، مالیاتي سرچینې او له ښه مرغه په ناڅاپي ډول د تېلو کوهیانو کیندلو حقونه.) ۳

په ۱۹۸۹ ز کال کې اموکو له بحرین سره د بحر په غاړه د کوهیانو کیندلو په مذاکراتو بوخت و. دې وخت کې معاون ولسمشر بوش، ولسمشر شوی و. تر دې لږه موده وروسته د بهرنیو چارو د وزارت مشاورو په بحرین کې د نوي امریکایي سفیر چارلس هوسلر مشاور وگومارل شو. دې سړي د بحرین حکومت او هارکن شرکت تر منځ د خبرواترو زمینه برابره کړه او د اموکو ځای هارکن ونيو. څو اونيو کې د اسهامو په بازار کې د هارکن شرکت د اسهامو بیه شل سلنه یعنې له ۴،۵ نه ۵،۵ ته لوړه شوه. ۴

د بحرین په دې پېښه د انرژۍ د صنعت ټول کارپوهان غوسه وو. زما یو وکیل ملگری چې د جمهوري غوښتونکو سخت پلوي او د انرژۍ د چارو کارپوه دی، په یوه تبصره کې یې وویل: (ج، ډبلیو دې داسې کوم کار نه کوي، چې زیان یې پلاز ته ورسېږي. زه نه پوهېږم چې هغه څه کوي.) مورو وال ستریت په یوه کوچ کې کوکتیل (جوس) څښه او ده په نهیلې لهجه وویل: (زه وېرېږم، دې چې څه کوي ایا دومره ارزښت لري، چې دومره ستر خطر دې ورسره ومنل شي، آیا د زوی راتلونکی دومره مهم دی، چې د امریکا ولسمشرې دې پرې ډاډو شي؟)

زه د خپلو ملگرو په نسبت لږ حیران وم، ځکه دا هر څه مې له یوې نوې زاوې لیدل. ما د کویت، عربستان، مصر او ایران حکومتونو ته کار کړی و. زه د منځني ختیځ د سیاست په اړه ډېر پوهېدم. زه پوهېدم چې د انران شرکت مشرانو غوندې بوش هم د اقتصادي ترهگرۍ د هغه شبکې غړی و،

چې ما او ملگرو مې راجوره کړې وه. په حقيقت کې همدا خلک يعنې بوش
او ملگري يې ددې ټولې لوبې اصلي طراحان او ملاتړي وو.

حوالي

۱. "The George W. Bush Success Story" Harper Magazine, feb

۲۰۰۰.

۲. "Saving the Saudeis" , Vanity Fair, Oct ۲۰۰۳.

۳.

- "The Turning Point After Coming Up Dry" Washington Post,
july ۳۰. ۱۹۹۹.

"The George W. Bush success story" Harper magazine, feb
۲۰۰۰.

"The Bush Family Oligracy – Part two: the Third generation".

<http://www.newnetizen.com/>

[presidential/bushoiligarchy.html](http://www.newnetizen.com/presidential/bushoiligarchy.html).

نهه ویشتم فصل

زه بیا خرڅ شوم

د خپل ژوند په دې پړاو مې احساس کړه، چې موږ په رښتیا هم د نړیوال اقتصاد یوه نوي دور ته ننوتې یو. یو وخت به رابرت میکنامارا زما ایډیال شخصیت و. دا سړی د دفاع وزیر او د نړیوال بانک د مشر په توګه د خپل وخت حاکم و. ده چې مسایل څنګه پر مخ وړل چټکتیا پکې راغله، تر دې چې زما تر ټولو بد شکونه یې هم شاته پرېښودل. د کینز پر نظریاتو ولاړ دده سړي فکر او رهبري هرې خواته نفوذ کاوه. همدارنګه د اقتصادي جنایت پالیسي دومره پراخه شوې وه، چې هر ډول چارواکي او بېلابېل کاروبارونه یې په خپله ولکه کې راوړي وو. ددې ګومارنې او چمتوالی NSA کړی و، دوی هم هماغه کار کاوه، خو په دې توپیر چې سترو اقتصادي جنایتکارو د نړیوالې بانکدارۍ د سیستم فنډ نه مصرفاوه. پخواني اقتصادي جنایتکار، یعنې ما غوندې خلک هم ګرځېدل، خو دا نوی کهول ډېر وړان و. ۱۹۸۰ مه لسيزه کې له منځنۍ درجې ادارې ځینې ځوانې مېرمنې او سړي راڅرګند شول، دوی ویل چې موخې ته د رسیدو لپاره هره وسیله باید وکارول شي او نړیواله امپراتوري خو هسې هم د ګټې لار وه.

دا نوې لیوالتیا د انرژۍ صنعت پورې محدوده وه، ما هم په دې برخه کې کار کاوه. کانګریس په ۱۹۷۸ کې د PUPRA قانون پاس کړ، بیا دا قانون له ډېرو پیچلیتو تېر شو او بالاخره په ۱۹۸۲ کال کې د قانون په توګه ومنل شو. اصلاً کانګرس غوښتل چې ددې قانون په مرسته زما په څېر د وړو شرکتونو حوصله ورزیاته کړي او د برېښنا او انرژۍ د ترلاسه کولو نوې لارې چارې ولټول شوي. ددې قانون له مخې د ټولګټو چارو لوی شرکتونه اړ وو،

چې د وړو شرکتونو تولید کړې برېښنا ترې وپېرې. د کارتر هيله دا وه چې په تېلو تکیه راکمه شي هغه که کورني وي او که بهرني. ددې قانون څرګنده موخه د وړو انرژيو موندلو د نويو لارو چارو لټولو تر څنګ د هغو خپلواکو شرکتونو ملاتړ و، چې د امريکايي ادارې څرګندونه ترې کېده خو حقيقت پېڅې بل ډول رابښکاره شو.

په ټوله ۱۹۸۰ مه، بلکې ۱۹۹۰ مه لسيزه کې نوي کاروبار رامنځته کولو پر ځای اصلاحاتو ته ډېر پام وشو. په دې موده کې ما وليدل چې سترو شرکتونو ډېر واړه شرکتونه له ستوني تېر کړل. تر دې چې د ټولګټو چارو شرکتونو هم له وړو يونټونو سره همدا سې وکړل.

ځينې شرکتونو ته د قانون له مخې داسې جواز ورکړل شو، چې اخیستونکي شرکتونه (هولډينګ کمپني: هغه شرکتونه چې اسهام اخلي) يې جوړ کړل او د انرژۍ د توليد پر پر ټولو خپلواکو منظمو (ريګوليتيد) او نا منظمو شرکتونو واکمن شول. (ريګوليشن: دا د انرژۍ د شرکتونو لپاره ځانګړی قانون و.) په دوی کې زیاترو يې شرکتونه اول ديوالیه کړل او وروسته يې وپېرل. ځينې يې داسې هم وو، چې له صفره يې پيل کړه او د خپلواکو شرکتونو معادل شرکتونه يې جوړ کړل.

پر تېلو د تکیه د کمي فکر په ډېران ولويد. ريګن د تېلو د شرکتونو احسانمن و. د تېلو د سوداګر په توګه خو بوش هسې هم معلوم و. دا دواړه هغه مشران وو، چې چارواکي يې زیاتره يا د تېلو د شرکتونو غړي وو يا د ودانيزو شرکتونو او له دې دواړو ادارو يې ښه ګټه ترلاسه کوله. ډېرو ديموکراتانو هم په دې موده کې ښه ګټه وکړه او پر ځای ددې خلکو منډلوی وو.

IPS د چاپېريال له پلوه د گټورې انرژۍ په پيدا کولو کې خپل اوږدمهالۍ فکر پر ځای وساته. موږ د PUPRA په ټاکل شوي اصلي موخې د عمل اراده لرله او ډاډه ژوند مو کاوه. موږ له څو هغه خپلواکو شرکتونو يو وو، چې هم مو ځان ساته او هم مو پرمختگ کاوه. ددې لامل هغه تېر خدمتونه وو، چې ما د کارپوريتوکراسۍ لپاره کړي وو.

د انرژۍ په ډگر کې چې هرڅه کېدل د هغه ميلان نښه وه، چې په ټوله نړۍ غوړېده. د ټولنيز پرمختگ فکر، چاپېريال او د ژوند د ښېگڼې مسايل اوس دويم لاس موضوعات وو. ددې بازار اصلي سکه اوس حرص وه. ټول بهير کې ډېر ټينگار پر دې کېده، چې شخصي کاروبار پرمختگ وکړي. دا نظر هم و چې پانگوال نظام د سوسياليستي نظام په پرتله ښه دی او دا خپله د کمونيزم مخنيوی دی. وروسته معلوم شوه، چې دې جواز ته هېڅ اړتيا هم نه وه. دا خبره د يوه نظر په توگه منل شوې وه، چې لويې پروژې که د دولت پر ځای شخصي پانگوال ته ورکړل شي، نو څه ناڅه گټه به حتمن لري. نړيوال بانک هم ددې نظر ملاتړ کاوه، دوی هم ويل چې اوبه رسونه، ترانسپورتي سيستم، ټولگټې چارې او نورې اسانتياوې چې تراوسه دولتي وې، خصوصي سکتور ته دې ورکړل شي.

دې سره د جنايتکاري فکر خپراوي اسان شو. اوس له کاروباري کړيو مشران هغه ډگر ته استول کېدل، چې تر دې مخکې به څو کسان ورتلل او ددې کار لپاره به ټاکل کېدل. دا مشران په ټوله نړۍ کې خپاره شول. تر ټولو ارزانه کارکوونکي يې ولتول. اسانه زېرمې او سرچينې يې وموندلې او پراخه بازارونو ته يې مخه کړه. دوی په خپل کار کې ډېر چالاک وو. د خپلو مشرانو جنايتکارو غوندې، لکه زه چې په اندونيزيا، پانامې او کولمبيا کې وم. دوی په خپلو فسادونو د پردې اچولو لپاره ورته د اقليت پالنې نوم ورکړ.

زموږ غوندې دوی ټولنې او هیوادونه په لومه کې بند کړل. دوی پورورو هیوادونو سره د ډېرو پیسو ژمنه وکړه او له پوره د خلاصې لاره یې ورته د خصوصي سکتور کاروونه وروښوده.

دوی ښوونځي او سرکونه جوړ کړل، تیلیفون، رښی او طبي اسانتیاوې یې رامنځته کړې خو که به یې بل څای کې ارزانه زېرمې او مزدوارن پیدا کړل دا ټولنه یې همداسې پرېښوده او ترې وتل. ددې ټولنو هیلې لوړې او پایلې یې ډېرې بدې شوې. خو کاروباریان په دې کارونو نه پښېمانه شول او نه یې وجدان نا آرامه شو.

زه به حیران وم، چې ددوی اروا به نارامه شوې وي؟ آیا زما غوندې دوی ته هم کله شک په نصیب شو؟ آیا دوی هم کله په کوم چټل نهر کې کومه ښځه په لمبا لیدلې، او کوم سپین ږیری سړی نهر ته په رفع حاجت ناست دی؟ له بده مرغه اوس په دې لوبه کې کوم هاوورد پارکر نه و پاتې، چې داسې پوښتنې یې کړې وای.

که څه هم IPS ښه روان او ما له گډ ژونده خوند اخیست خو د خفگان یو څپه هم راباندې راغلې وه، ځکه زه د یوې پېغلې لور پلار وم او دا فکر مې کاوه، چې دې ته به څه میراث پاتې شي. ما چې څه کړي، د جرم احساس یې زه یې خوړل.

چې مخ به مې واړاوه، له څوړونکي تاریخ سره به مخ شوم. د نوي دور معاصر اقتصادي سیستم له دویمې جگړې وروسته راجوړ شو. دا نظام د بېلابېلو هیوادونو مشرانو په یوه ناسته کې رامنځته کړ، دا ناسته د نیو همشپاړ په Bretton woods کې شوې وه. زه د همدې ایالات یم. نړیوال بانک او IMF ادارې رامنځته شوې، چې په جنگ کې ویجاړه شوې اروپا بیا ورغول شي. دا دواړه ادارې ډېرې کامیابې شوې. دا نظام ډېر په چټکۍ

خپور شو. د امريکا هر متحد پرې د تصديق ټاپه ووهله او دا مرض يې آب حیات وباله. موږ ټولو ته دا باور راکړل شو، چې د کمونيزم له ناوړه پنځو به خوندي يو.

زما شک په خپل ځای چې دا هر څه موږ کومې خواته بيايي خو د ۱۹۸۰ کال په وروستيو کې چې شوروی اتحاد او نړيوال کمونيزم وپرځيد، دا خبره څرګنده شوه، چې د کمونيزم مخنيوی له سره هدف نه و. تر څنګ يې دا هم ښکاره شوه، چې د نړيوالې امپراتورۍ ريښې په پانګوال نظام کې دي او د ودې فرصت ورکول کيږي. جم گيرنيسن تبصره کړې وه چې:

(نړۍ يوه کېدل؛ خصوصاً اقتصادي نړيوالتوب او د ازاد بازار سوداګري هغه پراسراره پانې دي، چې خپله په خپل ذات کې يوه رښتيني امپراتوري ده نړۍ کې داسې ملت نشته، چې ځان د نړيوالتوب له جاله خوندي وساتي. البته ځينې استثنا دي چې د نړيوال بانک، نړيوال سوداګريز مرکز او IMF ادارو له اصولو او قوانين خوندي پاتې وي. دا نړيوالې مالي ادارې که هر څومره ناوړه پوښګمرې دي خو دا ثابتوي، چې د اقتصادي نړيوالتوب معنا څه ده؟ منل يې څه ګټه او نه منل يې څه زيان لري؟ که ټولنه هر څومره نابرابره وي، خو ددې اقتصادي نړيوالتوب قوت دومره ډېر دی، چې موږ به په خپل ژوند د نړۍ ټول اقتصاد، د ازاد بازار په يوه نړيوال سيستم کې ګورو. ۱)

ما چې دا حالت وليد او فکر مې وکړ؛ نو پرېکړه مې وکړه چې زه بايد د اوس د Conscience of an Economic Hit Man (د اقتصادي جنايتکار ضمير) په نوم کتاب وليکم او په دې کتاب کې به دا هر څه بيانوم. خو ما ددې کار د پټولو هېڅ هڅه ونه کړه. نن هم داسې ليکوال نه يم، چې په خپلو کړنو دې پرده واچوم، ما به چې څه کول نورو سره مې پرې خبرې اترې کولې.

دې سره له نورو خلکو داد اخلم. زه له ټولو غواړم چې مرسته راسره وکړي او تېرې پېښې سمې انځور کړو. زه غواړم دا مواد چې زه پرې کار کوم، له خپلو ملګرو سره شریک کړم او د هغوی غبرګون هم وګورم. زه پوهېږم دا کار خطر لري، خو زه یې په یوه طریقه لیکلای شم. خو دا خبره پته وه، چې ما په MAIN کې کوم وخت تېر کړی، په اړه یې کتاب لیکم.

د ۱۹۸۷ ز کال په یوه مازیګر د MAIN پخواني همکار زنگ راووهه او له مشاورتي قرارداد وړاندیز یې راته وکړ. دا شرکت یو له لویو انجینري او ساختماني شرکتونو و. په قرارداد کې ویل شوي وو، چې زه به ددوی یوې څانګې ته راپور ورکوم، دا څانګه یې زما IPS ته ورته د انرژۍ یوه خپلواکه اداره وه. زه په دې ډاډه وم، چې د نړیوالو اقتصادي جنایتکارو په هېڅ ډول پروژه کې به ککړ نه یم.

ملګري مې راته وویل، چې زما کار هم پکې ډېر ته دی. زه یو له هغو بختورو خلکو وم، چې خپل شخصي شرکت مې جوړ کړ، پرمختګ یې وکړ او ما د انرژۍ د صنعت په ډګر کې لوی نوم وگاټه. د SWEC شرکت زما له CV سره ډېره لیوالتیا لرله او غوښتل یې چې زما نوم د خپلومشاورینو په لیست کې شامل کړي. دا یو قانوني او د صنعت د چارو برعکس طرز العمل و. دا وړاندیز مې ډېر خوښ شو، ځکه په څو دلیله ما غوښتل چې خپل شرکت IPS وپلورم.

په کومه ورځ چې SWEC ته ورننوم، نو اجرایه رئیس مو ځان سره دودۍ ته بوتلم. څو شېبې مو شخصي خبرې وکړې. دې وخت کې زه پوه شوم، چې زما د شخصیت یوه برخه غواړي چې د سوداګریز مشاوریت دې برخې ته راشي. د انرژۍ د پېچلو مسئولیتونو، د کارکوونکو کنټرول، کتنې، سلګونه

خلک او د هغوی کارونه څارل، له دې ټولو جنجالونو د خلاصې لپاره زما د شخصیت یوې برخې دا وړاندیز مانه. له مخکې مې فکر کړی و، چې ددې شخص په وړاندیز شویو پیسو به څه کوم؟ پرېکړه مې وکړه، په دې پیسو به یوه غیر انتفاعي (خیریه) اداره رامنځته کوم.

تر ډوډۍ وروسته مو خواږه خوړل چې زما کوربه زما د یوه کتاب The Stress Free Habit یادونه وکړه. ویلی یې چې ددې کتاب صفتونه یې اوریدلي دي. بیا یې زما سترگو ته په راکتو وویل: (ته د کوم کتاب د لیکلو اراده لرې؟)

زما معدې درد وکړ، پوه شوم چې څه خبره ده، ورته مې وویل: (نه! اوس خو اراده نه لرم.)

هغه وویل: (په دې خبره خوښ شوم، د MAIN په خبر موږ هم غواړو، چې خبرې مو خوندي وي.)
ما ورته وویل: (زه پوهېږم)

هغه موسکې شو او بیرته یې په خپله څوکۍ کې ډډه ووهله.
(ستا وروستی کتاب چې د ذهني مسایلو په اړه دی ښه دی. ځینې وخت داسې کتابونه د انسان راتلونکي روښانه کوي. زموږ د شرکت د مشاور په توګه ته داسې کتابونه لیکلای شې.) ماته یې راوکتل او د ځواب په تمه شو.

(مننه، خوښ شوم.)

(بالکل! موږ یې درسره منو. البته ددې ویلو اړتیا نشته، چې ته به په کتاب کې زموږ د شرکت یادونه نه کوې او زموږ د کار د څرنگوالي په اړه به څه نه لیکې. پردې سربېره، چې تا په MAIN کې څه کړي، په هغه به هم خوله

بندوي. همدارنگه سياسي موضوعات، نړيوالو بانکونو سره اړيکې او پرمختيايي پروژې هم ستا له حدودو بهر دي. يوازې د راز ساتلو خبره ده. ما غوښتل دا ورکړم: (بېخي سمه ده، ددې خبرې اړتيا نشته.)

يوه شېبه مې ويل گني زړه مې ودرید، يو پخوانی احساس بيا راتازه شو، بېخي هماغسې لکه اندونيزيا کې چې هاوورد پارکر سره، پانامه کې فيدل او کولمبيا کې پاولا سره و. زه يو ځل بيا خرڅېدم، له سوچه قانوني پلوه دا کوم رشوت نه و. دا يو حقيقي تړون و، چې يو شرکت زما نوم په خپله حاذرې کې ليکي او وخت ناوخت ما خپل دفتر ته د مشورې اخيستو لپاره ورغواړي. زه خو پوه شوم چې ددې وړانديز تر شا اصلي موضوع څه ده. ده د يوه رينس په معادل معاش زه خپل شرکت کې وگومارلم.

په دې مازيگر زه هوايي ډگر کې د فلوريدا پرواز ته په تمه غلی ناست وم. ځان راته يوه فاحشه او تر هغې بدتر ښکارېده. ما احساسوله چې خپلې لور، کورنۍ او هيواد سره مې خيانت وکړ خو ځان ته مې دا دا ورکړ، چې زه بله لاره نه لرم، زه وېرېدم چې که دا وړانديز مې نه وای منلی؛ نو پايله به يې له خطر ډکه وه.

۱. "American Empire: global Leader or Rogue Power?" Jim Garrison.

دېرشم فصل

پانامه د امريکايي بريد پر وړاندې

طوريچو مړ شوی و، خو پانامه زما په زړه کې ژوندی وه. زه په لويديځه فلوريډا کې اوسېدم، خو د منځنۍ امريکا له پېښو د خبرېدو وسايل مې لرل. د طوريچو پاتې شوني وو، خو د هغه د پرمخ وړلو لپاره هغه وقار، شخصيت او هوډ نه و. په ټوله نيمه کره کې د شخړو د حل هڅې روانې وې. همدارنگه امريکا ته د کانال د شرايطو پر تړون د پابندۍ هوډ هم قوي و. د طوريچو ځای ناستي مينول نوريگا د خپل مشر سياستوال په پلونو روان و. ما نوريگا ونه وليد. لومړيو کې يې هڅه وکړه چې د لاتيني امريکا د مظلوم او بېوزله ولس په ګټه کارونه وکړي. له دې پلانونو يې يو دا و چې د نوي کانال امکانات وڅېړل شي، ددې کانال ودانيزې چارې جاپان پر مخ وړلې. له تمې سره سم واشنگټن او امريکايي شخصي شرکتونو ددې کار سخت مخالفت وکړ او نوريگا پخپله وليکل:

(د بهرنيو چارو وزير جورج شلتز د بيشتل نړيوال ساختماني شرکت ريټس پاتې شوی دی. د دفاع وزير کسپر وين برگر ددې شرکت معاون و. بيشتل ته دا تر ټولوښه فرصت دی، چې د کانال د جوړولو له لارې بې حساب ډالر وګټي د ريګن - بوش ادارې خطر احساسوه، چې په دې معامله کې به جاپان ميدان وګټي. دلته خبره د خلکو د ګټې نه؛ بلکې د کاروباري رقابت وه. که اجازه جاپان اخيستې وای؛ نو امريکايي ساختماني شرکتونه به له بيليونونو ډالرو ګټې برې خپې پاتې وو.) ۱

خو له بده مرغه اوس کيسه له نوريگا سره وه، طوريچو نه وه. ده د خپل رهبر په څېر وقار او جدیت نه درلود. د وخت په تېرېدو يې د فساد کيسې

خپرې شوې. تر دې چې د يوه سياسي حريف Hugo Spadafora د وژنې نور هم پرې پورې شو. د نوريگا شهرت د پانامې د پوځ له G.۲ يونټ پيل شو، چې دی يې قومندان و. دا د پوځي استخباراتو شعبه وه او د امريکا له CIA سره يې اړيکې لرلې. له دې لارې يې د CIA له مشر ويليم جي کيسې سره شخصي اړيکې رامنځته کړې. CIA له دې اړيکو په کارابین او منځنۍ لويديځې امريکا کې د خپلو پروژو عملي کولو لپاره گټه واخيسته. مثلاً په ۱۹۸۳ ز کال کې امريکا پر گرینيډا د بريد گواښ وکړ. دا اخطار يې بايد کاسترو ته ورکړی وای، خو Casey نوريگا ته وويل چې دا گواښ دې تر کاسترو ورسوي. نوريگو خپله کولمبيا او د مخدره توکو په نورو مرکزونو کې CIA د نفوذ لاره هواره کړه.

تر ۱۹۸۴ ز کال نوريگا پرمختگ وکړ، جنرال او د پانامې د دفاعي پوځونو سپه سالار شوی و. ويل کيږي په همدې کال چې Casey پانامې ښار ته سفر وکړ، په هوايي ډگر کې ورته د CIA استازي ښه راغلاست وويل او ده ترې وپوښتل چې: (زما زوی نوريگا چېرته دی؟) بيا چې نوريگا امريکا ته لاړ دواړو د Casey په کور کې سره شخصي ليدنه وکړه. څو کاله وروسته نوريگا خپل اعتراف وکړ، چې له Casey سره د نږدې اړيکو له امله اوس ځان نه بدليدونکی گڼي. دی پوهېده چې د G.۲ په څېر CIA هم د خپل حکومت قوي شعبه ده. دی ډاډه و، چې د کانال د تړون او پر امريکايي پوځي بيز به دده له موقف سره بيا هم Casey ورته خوندیتوب ورکوي. ۲

طوريچو په نړيواله توگه د انصاف او مساوات سمبول و خو نوريگا د فساد او پستۍ ښه گرځېدلې وه. دا خبره هله پخه شوه، چې نيويارک ټايمز ۱۹۸۶ کال د جون په ۱۲ مه نېټه يوه ليکنه خپره کړه، ددې ليکنې عنوان و: (د پانامې اوسپنيز سړی د مخدره توکو او تورو پېسو په راکړه ورکړه کې ښکېل

دی.) دا لیکنه یوه د Pulitzer جایزې گټونکي معتبر خبریال کړې وه، ده ویلي وو، چې د لاتیني امریکا جنرال د مخدره توکو په پټ او ناوړه کاروبار کې شریک دی. ده د امریکا او کیوبا دواړو لپاره او پر ضد جاسوسي کړې او په دې برخه کې یې هم شخصیت د یوه دوه مخي جاسوس دی. G-۲ د ده په امر د هوگوډا فورا سر پرې کړ او په پانامه کې د مخدره توکو ټول کاروبار دی خپله رهبري کوي. دې لیکنې سره د جنرال یو انځور هم خپور شوی و او په سبا یې نور جزئیات هم خپاره شول. ۲

د نوریگا خپلې ستونزې هم ډېرې وې، بیا یې لا داسې ولسمشر سره مخه شوه، چې د هغه شهرت خپله هم ددې ستونزو ښکار و او خبریالانو د جورج ډبلیو بوش د شخصیت Wimp Factor ونوماوه. ۴ ددې خبرې ارزښت هله زیات شو، چې سکول اف امیریکاز ته یې پنځلس کلن تمدید ور نه کړ. د جنرال په یادښتونو کې ډېر په زړه پورې حالت بیان شوی دی:

(موږ غوښتل چې په ډېر فخر او قوي هوډ د طوريجو نظريات عملي کړو، خو امریکا نه منل. امریکا د خپل (سکول آف امریکاز) تمدید یا پرې له سره خبرې اترې غواړي. هغوی ویل چې په منځنۍ امریکا کې د مخ پر زیاتېدو چمتوالي لپاره دوی، دې ته هم اړتیا لری. خو دا ښوونځی زموږ د خورېدو لامل کیږي. موږ په خپله خاوره څنګه وژونکې ډلې DEATH SQUAD یا د کین اړخو متشددو پوځیانو ته د روزنې اسانتیاوې ورکړو.) ۵

دې حالت ته په کتو نړۍ باید دمخه پوه شوې وای چې څه کېدونکي دي، خو ټوله نړۍ هله حیرانه شوه، چې د ۱۹۸۹ کال د دسمبر په ۲۰ مه نیټه امریکا پر پانامه برید وکړ. له دویمې نړیوالې جګړې وروسته په هېڅ یو ښار داسې هوايي یرغل نه و شوی. ۶ پانامه او وګړي یې له هېڅ پلوه امریکا یا

نورو هیوادونو ته خطر نه و. سیاستوالو، حکومتونو او رسنیو د امریکا دا یو اړخیز عملیات وغندل او د نړیوال قانون پر ضد عمل یې وباله.

که دا پوځي عملیات د یوه داسې هیواد پر وړاندې شوي وی، چې عام وژنه پکې شوې وي؛ نو خلکو زغمل. مثلاً د پینویشټ - چیلی، د سترانر - پیراګوی، د سوماسا - نکاراګو او د ډي آبن - ال سلویدور، یا د صدام حسین عراق ... خو پانامې داسې هېڅ حرکت نه و کړی. ددوی ګناه یوازې دا وه، چې د زورورو سیاستوالو او کاروباري اشخاصو پر وړاندې یې سرتیټ نه کړ. دوی ټینګار کاوه، چې د کانال تړون ته دې درناوی وشي. له ټولنیزو مشرانو سره یې خبرې اترې وکړې او جاپان سره یې د یوه نوي کانال د کیندلو په امکاناتو هم فکر کړی و. پايله دا شوه، چې دوی خپله له بربادۍ سره مخ شول، نوریګا ولیکل:

(امریکا دا نه غوښتل چې پر کانال دې خپلواکه پانامه واکمنه وي او جاپان دې ترې ملاتړ وکړي. ددې لپاره یې له ۱۹۸۲ ز کاله یو کمپاین پیل کړ او بالاخره په هوایي برید پای ته ورسید....

په دې وخت کې سلتز او وین برگر داسې وښودل، چې دوی ګني د ولس خدمتګار چارواکي دي. په اصل کې دوی د پراخه جهالت لاملین وو. دوی نه پوهېدل چې د ځواکمنو خلکو د اقتصادي ګټو لپاره کارېږي. دوی غوښتل چې ما له خپلې مخې لیرې کړي، ددې لپاره یې تبلیغات پیل کړي وو. ۷)

واشنگټن یو کس ددې برید مسئول وباله. امریکا خپلې پېغلې او ځوانان پانامې ته ددې لپاره ولېږل چې یو کس ته سزا ورکړي. دې پېغلو او ځوانانو خپل ژوند او ضمیرونه داو کړي وو. ډېر شمېر ماشومان او بې ګناه خلګ یې ووژل. د پانامې ښار یې وسیخه او سزا یې یوازې یو کس ته ورکوله،

هغه نوريگا نومیده. دا يې د بدۍ د سمبول په توګه وړاندې کړ، د ولس دښمن يې وباله، د نشه يي توکو په سوداګرۍ يې تورن کړ او په دې توګه د امريکا حکومت يوه بهانه پيدا کړه چې د يو سل او شل زره نفوس لرونکي دې ښار باندې بې ساری پوځي يرغل وکړي، دې خلکو له بده مرغه د ځمکې يوه قيمتي توتله لرله.

زه دې بريد دومره خفه کړم، چې څو ورځې خوریدم. دا سمه ده چې نوريگا ساتونکي لرل، خو ګيدران Jackals بيا هم ده ته ورسیدل. هماغسې لکه رولډوز او طوريجو ته چې ورسیدل. دده زياتره ساتونکي امريکايي پوځ روزلي وو. دوی پېرل کيدل. ګيدرانو خپل کار کولای شو او دوی پرې سترګې پټولای شوی؛ بلکې خپله يې هم دا کار کولای شو.

ما چې په دې بريد څومره فکر وکړ، دې پايلې ته ورسیدم، چې امريکا د امپراتورۍ جوړونې پخوانيو وسلو ته مخه کړې ده. د بوش ادارې دا هوډ کړی و، چې له ريګن به يو قدم مخته کيږي او نړۍ ته به دا پيغام ورکوي، چې دوی خپل هدف ته د رسېدو لپاره ښکاره تشدد هم کولای شي.

دا خبره لمر غونډې روښانه ده، امريکا غوښتل له پانامې د طوريجو پاتې شوني ختم کړي او داسې يو لاسپوڅی نظام رامنځته کړي چې ددوی غلام وي. پر دې سربېره يې غوښتل چې عراق غونډې هيوادونه ووېروي او د ځان تابع يې کړي.

ډيويد هېرئيس د نيويارک ټايمز مجلې ايډيټر او د ډېرو کتابونو ليکوال دی، ده ډېره په زړه پورې تبصره کړې وه، ۲۰۰۱ کال کې يې Shooting the Moon نومي کتاب کې ليکلي:

(امريکا د نړۍ په هر کونج کې له بې شمېره چارواکو، متقدرو اشخاصو، مشرانو او پوځيانو سره معاملې کړې دي. په دې ټولو کې يوازینی شخص

اقتصادي ترهگري | ۲۷۱

جنرال انتونیو نوریگا دی چې امریکا پرې داسې ور ولویدله. په خپل دوه نیم سوه کلن تاریخ کې دوی لومړی ځل په یوه هیواد برید کړ او د هغه هیواد ولسمشر یې محکمې لپاره امریکا ته راوست چې د امریکایي قانون له مخې سزا ورکړل شي، خو دا جرمونه مجرم امریکا کې نه؛ بلکې په خپله خاوره کړي وو. ۸۰

له بمبارۍ وروسته د امریکا حالات یو څه درانه شوي وو. یو وخت داسې فکر کېده، چې هر څه گټي برعکس شول او ټول تاوان به دوی پرې کوي. د بوش ادارې به ښايي نوریگا مات کړی وی، خو ددوی پر وړاندې پرته ستونزه قانوني جواز و. د خلکو په ذهن کې یې یو وپرونکی بدماش تصویر جوړ کړی و، چې کمزوري خلک به یې گواښل، وروسته بیا د ترهگرۍ په دور کې همداسې ثابت هم شو. ویل کیږي چې امریکایي ځواکونو تر درې ورځو بمبار شوې سیمې ته رسنۍ، کارپوهان او د سره صلیب کارکوونکي نه پرېښودل. وروسته خبريالانو دا پوښتنه راپورته کړه چې څومره شواهد له منځه وړل شوي او څومره خلک د طبي اسانتیاوو نه لرلو له امله مړه شوي دي؟ دې پوښتنو هېڅ ځواب نه درلود.

ددې برید په ډېرو حقایقو به هېڅکله پوه نه شو او نه به دا معلومات وشي، چې په دې ټول وژنه کې څومره خلک مړه شوي دي. د دفاع وزیر د مړو شمېر له پنځو سوو تر شپږو سوو ښودلی و خو د بشرپالنې خپلواکو ادارو دا شمېر له درې زرو تر پنځه زرو ښودلی او د پنځه ویشت زرو خلکو بې کورۍ خبر یې ورکړی و. ۹۰

نوریگا یې ونیو، میامي ته یې ولیږد او هلته په څلویښت کاله بند محکوم اود امریکا پر ځمکه یوازینی بهرنی جنګي بندي وبلل شو. ۱۰

د نړۍ تر ټولو ستر قوت بشریت ته سپکاوی وکړ او زرگونه يې گناه خلک يې ووژل، ټوله نړۍ پرې خفه وه، خو په امريکا کې لږ خلک د واشنگتن په دې کړي جرم پوهېدل. رسنيو دې پېښو ته محدود لاسرسی درلود، لاملونه يې ډېر وو: حکومتي پالیسي، خپرندويه ادارې او د رسنيو مشرانو ته د سپينې مانۍ لارښوونې. د کانگرس غړي هم وېرېدل چې بوش سره يې ستونزه رانه شي او خبريالانو هم ويل چې دې ولس ته اتلان په کار دي، نه موخې.

ددې ظلم او وحشت په توپان کې يوازې يوه استثناء وه، هغه هم د NEWS DAY ايډيټر او اسوشيتډ پريس خبريال Peter Eisner، ده پر پانامي بريد خپور کړ او څو کاله يې بيا پرې شننې کولې. (د مينول نوريگا يادښتونه، د امريکا بندي) په ۱۹۹۷ ز کال کې خپور شوی او پکې يې ليکلي: (نوريگا سره د جنگ تر نامه لاندې چې کومې وژنې، ورانۍ او ظلم شوی دی او ددې په اړه چې د دروغو څومره اوازې خپرې شوي، دا د امريکايي جمهوريت لپاره لوی خطر دی.... پوځيانو ته امر شوی و، چې د پانامي خلک ووژني او هغوی همداسې وکړل. ورته ويل شوي وو چې دا هيواد بايد له يوه ظالم او جاهل مشر نه وژغورل شي. دوی چې دا کار وکړ؛ نو خپلو هيوادوالو (امريکايانو) ترې په يوه خوله ملاتړ وکړ). ۱۱

په امريکايي زندان کې له نوريگا سره د مرکې په شمول تر ژورو خبرنو وروسته Peter Eisner وليکل:

(په نوريگا چې کوم تورونه پورې شوي فکر نه کوم، چې شواهد دې يې جرم ثابت کړي. د يوه بهرني سپه سالار او خپلواک ولسمشر په توگه چې ده څه کړي، فکر نه کوم چې امريکا ته دې پر پانامي د بريد جواز ورکړي او نه دده کړنو امريکا ته کوم امنيتي خطر پېښاوه). ۱۲

په وروستيو کړښو کې ليکي :

(د سياسي حالاتو له مطالعې او په بریدونو د راپورنو په لړ کې دې پايلې ته ورسيدم، چې دا برید د قوت د ناوړه کارونې يوه کرکجنه بېلگه ده. دې برید امريکايي ساينسپوهانو او د هغوی پانامايي شريکانو ته موخې اسانې کړې او بيه يې د بې ساري انساني وينې تويولو په شکل پرې شوه.) ۱۳

له طوريجو مخکې واکمنه ډله او آرياس کورنۍ بيا واک ته ورسیده. له کوليبيا د پانامې د جلا کولو او د طوريجو واک ته رسيدو په موده کې دا خلک د امريکا لاسپوڅي وو. د کانال د نوي تړون اختلافي موضوع حل شوه، خو په عمل کې پر دې اوبلنې لويې لارې امريکا واکمنه شوه؛ سره ددې چې په رسمي اسنادو کې داسې هېڅ خبره نه وه شوې.

ما MAIN کې د خپلو تجربو په رڼا کې پر دې پېښو فکر وکړ او هماغه پوښتنې مې په ذهن کې راوولارې شوې :

دې خلکو د سم گام پورته کولو پر ځای څومره ډېرې پرېکړې د خپلو غوښتنو له مخې وکړې؟ په دې کې هغه مهمې تاريخي پرېکړې هم وې، چې ميليونونه خلک ترې اغېزمنېدل. زموږ د حکومت څومره چارواکي د ملي گټو پر ځای خپلو شخصي گټو پسې منډې وهي؟ او څومره جگړې يوازې ددې لپاره وشوې، چې ولسمشر خپلو رايه اچوونکو ته ځان قوي، زړور او فعال وښيي؟

نوي ادارې SWEC سره مې ژمنه هم کړې وه، خو پر پانامې د ناوړه برید خفگان زه دې ته وهڅولم چې په خپل کتاب بيا کار پيل کړم، يوازې په دې توپير چې غوښتل مې طوريجو د خپلې توجه مرکز وگرځوم. دې کيسې دا فرصت راکړ، چې له ټولو شويو ظلمونو او بې عدالتيو پرده پورته کړم، دې

کړنو زموږ ژوند خوږ. دا ځل مې پرېکړه وکړه چې هر څه به پټ کوم او له هېڅ مشر يا ملگري سره به يې په اړه مشوره نه کوم.

په دې کتاب مې چې کار کاوه، دې ته حيران پاتې وم، چې موږ اقتصادي جنايتکارو په څومره هيوادونو کې څومره پراخ عمليات کړي دي. خو داسې هيوادونه مې غوره کړل، چې بېلگې پکې څرگندې وې، خو داسې هيوادونه سخت ډېر وو، چې زموږ تر عملياتو وروسته ډېر خراب شوي دي. خپل دې فساد ته په کتو مې وېره احساس کړه. ځان سره د حساب په لړ کې پوه شوم، چې د ورځنيو چارو او بوختياوو له امله مې دې موضوعاتو ته هېڅ په پراخه نظر کتلي نه وو. زه چې په اندونيزيا کې وم د هاوورډ پارکر خبرو او د زلي ريزي ځينو ټکو به په تشويش کولم. په پانامه کې چې فيډل ځينې شيان (کانال، ټاپري (د وېشو کورونه)، د کانال ساحه او د نڅا ځای) راوېشول؛ نو دې شيانو راباندې ژور اغېز وکړ. همدارنگه په ايران کې له يمين او ډاکټر سره خبرو هم نارامه کړم، پر دې کتاب د کار کولو سره مې ذهن هم پراخه شو. زه اوس پوه شوم چې محدود فکر ښه وي، ځکه د خپلو کړنو د اغېز سم معلومات راته نه کېده.

په ښکاره دا هر څه اسان دي، خو دا تجربې څومره مرموزې وې. ماته ځان د يوه جنگيالي په څېر ښکاره شو. په پيل کې ساده او معصوم وي، د خلکو په وژلو يې ښايي ذهن کې د اخلاقياتو اړوند ځينې پوښتنې وي. خو زياتره وخت خپله د وېرې احساس کوي، خپل پابښت ته يې پام کېږي، ښايي د خپلې کورنۍ فکر به هم ورسره وي او د هغوی په مرگ به خفه کېږي. خو د وخت په تېرېدو چې څو جگړو کې برخه واخلي او خلک ووژني؛ نو زړه يې هم کلکېږي او مسلکي جنگيالي ترې وځي.

اقتصادي ترهگري | ۲۷۵

زه هم مسلکي جنگيالي شوی وم. ددې حقيقت له منلو وروسته مې د ذهن دريځې بېرته شوې او درک مې کړه، چې جرمونه څنگه کيږي او نړيواله امپراتوري څنگه رامنځته کيږي. اوس په دې پوه شوم چې دومره خلکو څنگه ظلمونه کړي دي؛ مثلاً هغه شريف خلک څنگه د شاه د پټو پوليسو د لاس آلې شوې، چې خپلې کورنۍ هم پرې گرانې وې. ښه او ښک المانيان څنگه د هټلر ملاتړي شول او څنگه د امريکا ښځو او نرو په پانامې بمبار وکړ؟

د يوه اقتصادي جنايتکار په توگه مې يوه ټنگه هم مخامخ له NSA يا دولتي ادارې نده اخيستې، ما خپل معاش له MAIN شرکت اخيسته. زه يو عام وگړی وم او شخصي اداره کې مې کار کاوه. په دې پوهېدو مې معلومات نور هم زيات کړل چې د اقتصادي جنايتکارو په توگه به د کاروباري مشرانو ونډه څه وي. نړۍ ته د جنگياليو (پوځيانو) يوه وېرونکې ډله په راتلو وه، دا خلک د خپل کار په اړه بې حسه وو، ما وليکل:

(نن زموږ ښځې او نږه تايلنډ، فلپاين، بوتسوانا، بوليويا او هغه نورو هيوادونو ته ورځي، چې هلته ښايي کارغوښتونکي خلک پيدا شي. دوی هلته د هغو خلکو د استثمار په اراده ورځي. دوی چې د کومو خلکو ښکار ته ورځي هغه خلک په سوی تغذيه او لوږه اخته دي. دا خلک په خامو جونگرو کې اوسېږي او د ښه ژوند فکر هم نه شي کولای. دوی خو دا تمه هم نه لري چې سبا به گني لمر راڅېږي. ددوی ښکاريان امريکا کې له خپلو سرو او تودو دفترونو راوځي، په الوتکه کې له بحرونو اوږي، هلته په عصري هوټلونو کې اوسېږي او ښه رستورانونو کې ډوډۍ خوري، وروسته بيا د بدمرغو او نهيلو خلکو په لټه له همدې خايه وځي.)

په موږ کې نن هم د غلامانو سوداگري شته. خو ننني سوداگر په غلامانو پسې د افريقا تورو ځنگلو ته نه ځي او نه هم د ښه توکو په لټه د چارلټسن، کارتاچينا او هوانا د ليلاميو سالونونو کې گرځي. دوی هماغه بدمرغه خلک گوماري، بيا پرې د جاکتونو، پطلونونو، بوتانو، پرزو، کمپيوټر او نورو وسايلو فابريکې جوړوي، چې خپل توکي د خپلې خوښ بازار کې وپلوري. دوی دا اړتيا هم نه لري، چې د فابريکې جوړولو زيار وگالي، همالته له يوه ځايي سوداگر سره خبره کوي او د هغه له خدمتونو گټه اخلي چې خپلې ناوړه چارې پرې ترسره کړي.

دا ښځې او سړي ځانونه ډېر ريښتوني گڼي. دوی چې بېرته کورونو ته ستنېږي خپلو بچو ته د زړو کنډرو جالب انځورونه وړي. سيمينارونو کې برخه اخلي، يو بل سره مرسته کوي او په ليرې پرتو هيوادونو کې د گمرک له چارواکو سره د چلند پر بېلابېلو لارو خبرې اترې کوي. ددوی بادارن ځيني وکيلان گوماري، دا وکيلان دوی ته ډاډ ورکوي چې ټولې کړنې يې له قانون سره سمې دي. دوی ځينې ارواپوهان او د مزدورانو چارو کارپوهان هم لري. دا کارپوهان اقتصادي جنايتکار په دې قانع کوي، چې دوی په اصل کې له بدمرغو خلکو سره مرسته کوي.

د غلامانو پخوانيو سوداگرو به ځان ته دا ډاډ ورکاوه، چې دوی د يوه توکي سوداگري کوي، دوی پوره انسانان نه دي او د سوداگرۍ گټه يې دا ده چې د عيسوي کېدو ښه فرصت هم ورته برابرېږي. دوی په دې پوهېدل چې د ټولنې د پايښت لپاره غلامان مهم دي او دا په اقتصادي پرمختگ کې هم مهم عنصر دی. د غلامانو عصري سوداگر ځان په دې ډاډه کوي، چې له بېکارۍ خو د ورځې په يوه ډالر کار ښه دی. تر څنگ يې دا فرصت هم ورکوي، چې له خپلې نړيوالې ټولنې سره يوځای شي. دوی په دې هم

اقتصادي ترهگري | ۲۷۷

پوهېږي، چې د شرکت د پايښت لپاره يې دا نهيلي خلک مهم دي او ددوی ژوند پر همدې بدمرغو خلکو جوړ دی. خپله هم نه پوهېږي چې دوي خپله، د ژوند ډول يې او تر شا يې شته اقتصادي نظام له نړۍ سره څه کوي او بالاخره به داهر څه ددوی د خپلو اولادونو په راتلونکي څه اغېز کوي؟

حوالې :

۱. The Memoirs of Manuel Noriega..... " Peter Einser.
۲. "Shooting The Moon: The True Story of an American Man hunt unlike other, Ever", David harris
۳. ibid
۴. The Memoirs of Manuel Noriega....."
۵. Ibid
۶. See www.famoustexans.com/georgebush.
۷. The Memoirs of Manuel Noriega"
۸. "Shooting the Moon" David harris
۹. www.famoustexans.com/georgebush.
۱۰. "Shooting the Moon" David harris
۱۱. The Memoirs of Manuel Noriega"
۱۲. Ibid
۱۳. Ibid

يودېر شلم فصل

عراق کې د اقتصاد جنايتکارو ماته

۱۹۸۰ لسيزه کې د IPS د مشر او د ۱۹۹۰ په وروستيو کې د SWEC د ستر سلاکار په توگه ما د عراق په اړه هغه معلوماتو ته لاسرسی درلود، چې ښايي هر چا به نه درلود. رښتيا دا ده چې په ۱۹۸۰ مه لسيزه کې لږ امريکايان د عراق په اړه پوهېدل. ددوي په ذهن خپور منظر کې عراق نه و، خو هلته چې څه کېدل ماته په زړه پورې وو.

زه خپلو ټولو هغه ملگرو سره په اړيکه کې وم چې په نړيوال بانک، USAID، IMF او نورو مالي ادارو کې يې کار کاوه. تر څنگ مې د بېشتل او نورو انجینري شرکتونو له کارکوونکو سره هم اړيکې لرلې، چې زما خسر هم پکې شامل و. ډېر هغه انجينران چې د IPS په څانگو يا نورو خپلواکو ادارو کې يې کار کاوه، اوس د منځني ختيځ په پروژو کې بوخت وو. زه ښه پوهېدم چې اقتصادي جنايتکار به عراق کې ډېر زيار گالي.

د ريگن او بوش ادارې پوخ هوډ کړی و، چې عراق به هم سعودي عربستان ته ورته کوي. ډېر لاملونه وو چې له مخې يې بايد صدام حسين د آل سعود پر پلونو تللی وی. ددې راضي کولو لپاره يوازې د هغو گټو يادونه بس وه، چې سعودي عربستان د پېسو مينځلو په پروسه کې کړې وه. عربستان سره چې معامله وشوه، په دښتو کې ښارگوټي جوړ شول، په رياض کې ښار کې د رمو ځای اوس پاکو لاريو ونيوه او ښاريانو له عصري ټکنالوجي گټه اخيسته. په دې کې د ترڅو اوبو چاڼخونې، د ارتباطاتو سيستم او برښنا شامله وه.

صدام حسين پوهېده، چې د نړيوال قانون په مسئله کې هم عربانو ته ترجيح وکول کېده. واشنگتن کې دده ښو ملگرو د سعودي په کارونو سترگې پټولې، په دې کارونو کې يو يې له مذهبي جنونيانو سره مالي مرسته وه. عربستان له يوه داسې سياسي انقلاب سره په خپله اړيکه پوهېده چې پولې پر ترهگرۍ ختمېدې. پردې سربېره يې نړيوالو مجرمينو ته هم ځای ورکاوه. امريکا خپله روسيه سره د جهاد په نوم اسامه بن لادن ته، له سعودي مالي مرستې غوښتې او ترلاسه کړي دي. د ريگن او بوش ادارې نه يوازې سعودي ته ددې کار ډاډ ورکړ؛ بلکې په نورو هيوادونو يې هم د ورته کار فشار راوړ.

۱۹۸۰ مې لسيزې کې په عراق کې ډېر شمېر قوي اقتصادي جنايتکار مېشت وو او فکر يې کاوه چې صدام به يوه ورځ لارې ته سم شي. که عراق امريکا سره د سعودي په څېر تړون کړی وی، نن به صدام ته پر خپل هيواد د حکومت سربېره سيمه کې د خپل رسوخ موندلو اجازه هم ورکړل شوې وه.

دې هېڅ توپير نه کاوه چې صدام حسين ظالم او جابر حاکم و، لاسونه يې په وينو رنګ وو او کارونو يې خلکو ته هېتلر رايادوه. امريکا مخکې هم ورته خلک زغملې او ملاتړ يې ترې کړی دی. موږ ته دا خبره هم ښه وه، چې د پيترو ډالرو (د تېلو پېسو) پر ځای مو ورته د امريکايي حکومت تضمين پانې (سيکورتي) ورمخکې کړې وی. دې سره به د تېلو د بې خنده عرضې تړون شوی وی او د تضمين پانو د سود په پېسو به لويو امريکايي شرکتونو په عراق کې ودانيزې چارې ترسره کولای. دې شرکتونو به ټول عراق کې د بنسټيزو پروژو په نامه لوی ښارونه اباد کړي وی او وچې دښتې به يې د کجورو په شنو باغونو بدلې شوې وی. ددې کار د کېدو په صورت کې به

موږ ټانکونه او جنگي الوتکې هم ورکړې وې او لکه د نورو هیوادونو به موږ اټومي وسلو بڼې هم ورته فعالې کړې وې. موږ دې کیسه کې هم نه وو، چې هغوی به ګني په دې بټیو کې عصري وسله جوړولای شوه.

عراق موږ ته ډېر مهم و، تر هغه څو چنده ډېر چې په ظاهره ښکارېده. د عام نظر برعکس د عراق معامله یوازې تر تېلو محدوده نه وه. په دې کې د اوبو او جغرافیایي سیاست مسئله هم ډېره مهمه وه. دجله او فرات دواړه سیندونه په عزاق کې بهیږي، په سیمه کې دا یوازینی هیواد و چې د اوبو پر مهمو سرچینو واکمن و او دا ارزښت ورځ یې تر بلې لوړېده.

موږ چې د انرژۍ له سکتور سره اړیکه لرو په دې پوهېږو چې په ۱۹۸۰ مه لسیزه کې د اوبو سرچینې له سیاسي او اقتصادي پلوه څومره ارزښت لري. د شخصي کولو په دې دور کې لویو شرکتونو لومړی د انرژۍ وړو شرکتونو ته سترګې نیولې وې چې څنګه یې تر ستوني تېر کړي او اوس یې پر دې فکر کاوه چې څنګه کولای شي افریقا، لاتینی امریکا او منځني ختیځ کې د اوبو سرچینې د خصوصي کولو (Privatization) ښکار کړي.

پر تېلو او اوبو سربېره عراق د جغرافیایي موقعیت له مخې هم مهم و. له ایران، کویت، عربستان، اردن، شام او ترکیه سره پولې لري او ساحل یې هم له فارس خلیج سره لګیږي. دا ځای اسراییلو او پخواني شوروي اتحاد ته دومره نږدې دی چې راکټي برید ترې په اسانه کېدی شي. د پوځي چارو کارپوهان دې ځای ته په دومره ارزښت قایل دي، لکه د فرانسې، هندي جنګونو او امریکایي انقلاب کې چې د هډسن HUDSON درې درلود. اتلسمه پېړۍ کې فرانسویان، انگریزان او امریکایان ښه پوهېدل، چې دړه چا ونیوله لویه وچه د هماغه ده. نن خلک په دې پوهېږي چې عراق د ټول منځني ختیځ کونجی ده. پر دې سربېره عراق د امریکایي ټکنالوجۍ او

انجینري خدمتونو ښه بازار هم ثابتېدای شي. له تېلو پر دې غني سیمه (د ځینو خلکو پر وینا تر سعودي غني ده) واکمنېدل په دې معنا وو، چې دلته د بنسټیزو پروژو او صنعتي پلانونو پلې کولو زرین فرصت شته دی. ټولو سترو لوبغاړو، انجینري او ودانیزو شرکتونو، د ټکنالوجی شرکتونو؛ د الوتکو، ټانکونو او توغندیو شرکتونو؛ د درملو او کیمیاوي موادو شرکتونو او ... همدې سیمې ته سترگې نیولې وې.

د ۱۹۸۰ مې لسیزې تر نیمایي دا څرگنده شوه، چې صدام د اقتصادي جنايتکارو په دام کې نه نښلي. دا خبره د بوش ادارې د خفگان او نهیلې وړ وه. د پانامې په څېر عراق هم هغه مسئله وه چې د بوش بې زړه توب، ناوړتوب او بې اغېزتوب پکې ننگول شوی و. بوش لا له دې شخړې د وتلو په فکر کې و، چې صدام حسین خپله لوبه پیل کړه، د ۱۹۹۰ز کال د اگست په میاشت کې یې پر کویت برید وکړ، بوش سمدستي غبرگون وښود او له نړیوال قانونه د سرغړونې پر بنسټ یې دا صدام دا کړنه وغندله، په داسې حال کې چې څه کم یو کال مخکې بوش خپله پر پانامې همداسې غیر قانوني او یو اړخیز برید کړی و.

دا د خبرانۍ وړ نه ده، چې بوش د یوه ستر برید امر وکړ، د یوه نړیوال پوځ د برخې په توګه، د امریکا پنځه سوه زر پوځ په دې برید کې برخه لرله. د ۱۹۹۱ په لومړیو میاشتو کې پر عراقي پوځ او ښاري ابادۍ د امریکا هوایي بریدونه پیل شول. تر دې وروسته نږدې سل ساعته ځمکني پوځ قوي برید ته دوام ورکړ، د عرق له هره اړخه کمزوری پوځ یې ټوټې ټوټې کړ او کویت یې ترې یې وژغوره. د یوه ټولواک حاکم پر ضد ملاتړي عملیات شوي وو، خو سزا یې نه وه ورکړې. دې سره په امریکا کې د بوش د ملاتړو کچه ۹۰٪ ته پورته شوه.

په عراق چې برید کېده ما بوستون کې یو ملاقات درلود. ښه مې په یاد دي چې د بوش په پرېکړه څومره خوښي ښودل شوې وه. په ستون اینډ ویسټر کې ځینې خلک هوا ته الوتل، که څه هم دا خوښي له دې امله نه وه چې موږ د یوه جابر حاکم پر ضد گام پورته کړی دی، دوی عراق نیول د ډېرې گټې فرصتونو او لوړو معاشونو په معنا گنل.

دا خوشالي یوازې تر موږ کاروباري خلکو محدوده نه وه چې د گټې په تمه وو، ټول ولس په دې خوښ و، چې پوځ یې بریالی شو.

ددې کار لاملونه ډېر وو، هغه فلسفي بدلون هم پکې وو چې د ریښه پر وړاندې د کاسټرو د ماتې پر وخت رامنځ ته شو. ایران کې یرغل شوي کسان راخوښې شول او ریښه اعلان وکړ چې د پانامې کانال په تړون به بیا مذاکرات کیږي. په پانامې د بوش برید په اور د تېلو کار وکړ.

د وطن پرستۍ او عملي اقداماتو تر شا د یوه باریک بدلون فکر هم روان و، فکر دا و چې د امریکا گټې او هغه خلک چې کاروباري ادارو ته کار کوي، نړۍ ته په کومه سترگه گوري. نړیوالې امپراتورۍ خواته تگ اوس ممکن خوب گنل کېده، چې د هیواد ډېره برخه پکې شریکه وه. د نړیوالتوب او خصوصي کولو دوه نظریات لکه د تورې دوه اړخونه زموږ په افکارو راڅرگندېدلي وو.

وروستی خبره دا چې اوس کیسه یوازې تر امریکا نه وه او له ټولو پولو اوښتې وه. د قانون له مخې ټول امریکایي شرکتونه اوس نړیوال شوي وو. ډېرو شرکتونو په بېلابېلو هیوادونو کې ریښې ځغلولې وې او د ډېرو قوانینو له منځه به یې د خپل کاروبار چلولو لپاره د خپلې گټې هغه پلې کاوه. د نړیوالتوب تړونونو او ورپورې اړوندو ادارو دا کار لا پسې اسان کړی و. جمهوریت، سوسیالېزم او پانگوالي ... دا لغتونه اوس له ذهنه په وتو وو.

کارپوریتوکراسي اوس یو حقیقت و او د نړۍ په سیاست او اقتصاد یې اغېز ورځ تر بلې زیاتېده.

حالات عجیب خواته روان وو، زه هم ۱۹۹۰ ز کال کې هله د کارپوریتوکراسي په گوندو کړم، چې IPS شرکت مې وپلوره. زما شریکانو ته دا گټور فرصت و، خو ما دا شرکت ځکه وپلوره چې Ashland Oil شرکت راباندې فشار راوړی و. زه تجربو پوه کړی وم، چې دوی سره مبارزه راته تاوان کوي او د شرکت له پلوره مې ښه پېسې ترلاسه کولای شوې. دا هم ستم و چې د تېلو یو شرکت زما د انرژۍ د شرکت معادل یو شرکت ترلاسه کاوه، دې وخت کې زما د شخصیت یوې برخې پر ما د خیانت تور رالگاوه. که د وخت خبره وکړو نو په SWEC کې مې ډېر وخت نه تېراوه. کله کله به یې راته ویل چې بوستون ته د کومې ناستې لپاره ورشم یا په کومه پلان گذارۍ کې مرسته وکړم. کله کله به RIO DE JANEIRO غونډې ځایونو ته هم ورتلم، چې د هغه ځای له محرک ډوله خلکو سره اړیکې جوړې کړم. یوه ورځ په یوه شخصي الوتکه کې گویتي مالا ته هم تللی یم. زیاتره به مې د پروژې له مدیر سره اړیکه نیوله چې د خپل شتون احساس ورکړم. د دومره لږ کار په مقابل کې ډېر معاش اخیستو به مې کله کله ضمیر را خوراوه. زه په دې کاروبار ښه پوهېدم او غوښتل چې مې یو گټور کار وکړم، خو د هغو خلکو په اجندا کې زه شامل نه وم.

دې فکر ډېر خورولم چې زه اوس د نورو خلکو په منځ کې عام انسان یم، ما غوښتل داسې یو کار وکړم، چې زما د شتون جواز پیدا شي او د خپل تېر ژوند منفي اړخونه په مثبتو اړخونو واړوم. ما په غلي او نامنظم ډول په خپل کتاب (د اقتصادي جنایتکار ضمیر Conscience of Economic Hit

Man.) کار کاوه، خو دومره خوش باوره نه وم چې دا کتاب به گني چاپ شي.

۱۹۹۱ ز کال کې مې امزون ته د ځينو وړو ډلو لارښوونه پيل کړه. موخه مې دا وه چې دوی له شوار قبایلو سره لږ وخت تېر کړي، هغوی غوښتل چې د ځايي مالياتي سيستم او روغتيا په اړه مالومات نورو خلکو سره شريک کړي. په راتلونکو څو کلونو کې د داسې سفرونو غوښتنه زياته شوه او د Dream Change Coalition په نوم يوه غیر انتفاعي اداره رامنځته شوه. دا چې صنعتي نړۍ دې سيمې ته په کومه سترگه کتل او زموږ ورسره څه اړيکه وه؟ نوې ادارې خپل وخت د همدې فکر بدلون ته وقف کړی و. په همدې اساس ټوله نړۍ کې ددې ادارې مينه وال پيدا کېدل او دا واک هم ورکړل شوی چې ورته ادارې جوړولای شي. ټايمز مجلې دا اداره د هغو ادارو په لست کې راوړله چې له وييسايته يې Earth day موخې په ښه ډول څرگندېدې.

ټوله ۱۹۹۰ لسيزه کې زه له غیر انتفاعي ادارو سره بوخت وم. ما د داسې ډېرو ادارو په رامنځته کولو کې مرسته کړې او د نورو ادارو په رهبرۍ پلاوي کې زما خدمتونه څرگند وو. له دې جملې ډېرې ادارې د هغو خلکو مندوی وې چې په دريم چينج اداره کې يې کار کاوه او د لاتيني امريکا په ځينو قبایلو؛ لکه د امزون شوار او اچوار؛ د ويندیز قويچو او د گویتې په مايا کې يې کار کړی و. تر څنگ يې دې خلکو په امريکا او اروپا کې ددې قبایلو د رسم و رواج ښوونه هم کوله. دې کار يې د هغوی له خپل پروگرام United way سره هم اړخ لگاوه. ما يو څو نور کتابونه هم وليکل، خو په دې احتياط چې ټول پام مې ځايي مسايلو ته وکړ او د اقتصادي جنايتکار په توگه مې په خپلو ټولو کارونو سترگې پټې کړې. ددې بوختياو له امله زما

خفګان کمېده. له لاتيني امريکا او سياسي مسایلو سره مې يې اړيکه د خپل شوق له مخې ساتله.

ما هڅه کوله ځان ډاډه کړم، چې خپره کارونه او کتاب ليکنه به مې د تېرو ګناهونو کفاره شي، خو دا کار ستونزمن و. زړه کې په دې ښه پوهېدم چې د خپل لور په مقابل کې له شته مسئوليتونو تېښتم. جيسیکا ته مې په مېراث کې هغه نړۍ پرېښوده چې سلگونه زړه ماشومان پکې پورې زيريدل او مړه کېدل. په دې لړ کې بايد زه خپل مسئوليت ومنم.

زما د کتابونو مينه وال ډېریدل. په ځانګړي ډول د A World Is As You Dream it. له دې امله مې د لکچرونو او ورکشاپونو غوښتنه هم زياته شوه. کله کله به چې د بوستون، نيويارک يا ميلان د خلکو مخې ته ولاړ وم نو دا احساس به مې کاوه: که دا نړۍ داسې وي چې موږ يې خوب ليدلی؟ نو موږ داسې خوب ولې لیده؟ او د دومره وېرونکي خوب د رښتيا کولو لپاره مو دومره کار ولې وکړ؟

۱۹۹۷ کال و، د اوميگا انستيتيوت له خوا مې د کارابین په سينټ جان ایډ ليند کې يو ورکشاپ ورکاوه. د شپې ناوخته ورسيدم، سبا چې راويښ شوم نو وړوکي بالکېن ته ووټم، سترګې مې په هغه ساحل ولګېدې، چې له ۱۷ کاله مخکې مې پکې د MAIN پرېښودلو پرېکړه کړې وه. زه خپلو احساساتو مات کړم او په څوکۍ کېناستم.

ټوله اونۍ به مې اوزگار وخت له همدې بالکنه سېل کاوه. عجيب حالت و، په خپلو احساساتو پوهېدل راته سخت شوي وو. فکر مې وکړ چې له دې ګردابه راووتم نو بل ګام مې څه واخيست؟ زه په دې هم پوهېدم چې په دې نظام کې ژوند زما په ذات څومره بد اغېز کاوه. د اونۍ په وروستيو کې پوه شوم، تر ما چاپېره هغه نړۍ ته وه چې ما يې خوبونه ليدل. اوس بايد ما

هغه څه کړی و چې خپلو زده کوونکو ته مې پرې ټینګار کاوه. یعنې هغه باید په محسوس حالت کې رښتیا کړم او غوښتل مې دا حقیقت په خپل ژوند کې روان ووينم.

بېرته چې راغلم د مشاوریت دنده مې پرېښوده. د SWEC هغه مشر تقاعد شوی و چې زه یې ګومارلی وم، په ځای یې یو کشر کس راغلی و او داسې ښکارېدل چې زما له زړو کیسو سره یې علاقه نه لرله، هغه د لګښت کمولو برنامه پیل کړې وه او پوهېده چې زما له غوښتنې معاش نه خلاصیدای شي. ما پرېکړه وکړه چې خپل نیمګړی کتاب باید پوره کړم. دې پرېکړې د اطمینان احساس راکړ، خپل نږدې ملګري مې هم له دې کاره خبر کړل. زیاترو یې په خیریه ادارو کې کار کاوه، د ځایي کلتوري میراثونو لپاره یې کار کاوه او د ځنګلونو ژغورنه یې د پلان برخه وه. هغوی زما په دې کار نهیلي وښوده او دا ماته د خبرې وړ وه. دوی ویل چې رښتیا ویل به زما په تدریسي کارونو منفي اغېز وکړي او هغه خیریه ادارې به هم اغېزمنې شي چې زه ورته کار کوم. له موږ ډېر یې په دې بوخت وو چې د امازون قبایل د تېلو د شرکتونو له پلاوو وژغورو. دوی ویل چې زما په دې کار به ښايي د خلکو باور راباندې مات شي او ممکن ټول تحریک ته یو ډول زیان واوړي. ځینو خو یې وګواښل چې مرستې به راباندې بندې کړي. یو ځل مې له لیکلو لاس واخیست، ټول پام مې دې ته و، چې خلک د امازون منځ ته دننه کړم. ما غوښتل داسې ځایونه او قبایل وښییم چې د عصريت او تمدن له څنګه هم نه وي تېر شوي. دا هغه ځای و چې زه پکې د ۲۰۰۱ ز کال د سپتمبر په ۱۱ نېټه اوسېدم.

حوالې

۱. "The Web's Wild World", Time, April ۲۶, ۱۹۹۹.

دوه دېرشم فصل

يوولسم سپتمبر او اغېزې يې

د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر په ۱۱ نېټه ما د اکوادور د امازون په يوه سيند کې سفر کاوه. د خپل کتاب Spirit of the Shuar شريک ليکوال Shakaim Chumpi هم راسره و. موږ شپاړس شمالي امريکايان د ځنگل په منځ کې يوې قبيلې ته ور وستل. دا خلک د هغوی پېژندلو او قيمتي ځنگلونو ژغورلو لپاره راغلي وو. نږدې وختونو کې د اکوادور او پيرو يوه شخړه راغلې وه او شکيم پکې د پوځي په څېر جنگېدلی و. د تېلو لويو مصرفوونکو هيوادونو خلک له دې جگړې خبر هم نه وو، خو دا جگړه اصل کې همدې هيوادونو ته د تېلو چمتو کولو پر بنسټ شوې وه. که څه هم ددې دواړو هيوادونو تر منځ د پولې په سر شخړه له کلونو روانه وه خو اوس يې فوري هواری ته اړتيا لرله. دا اړتيا ځکه رامنځته شوه چې د تېلو شرکتونو غوښتل دلته د کوهيانو کېندلو لپاره دې هيوادونو سره مذاکرات وکړي او ددې کار لپاره د پولو ټاکل دېر مهم وو.

شوار قبيلې د اکوادور د دفاع لومړی کرښه وه. دې قبایلو په خلکو ځانونه د ترڅو جنگيالو په څېر منلي وو. دښمن له دېر شمېر او وسلو سره بيا هم پر دوی نه شو راتلی. دا خواران د جگړې تر شا سياست باندې نه پوهېدل. دوی دومره هم نه پوهېدل چې ددې شخړې په هواریدو به د تېلو شرکتونو په منځ دروازې پرانېستل شي. دوی ددې لپاره جنگېدل چې جگړه يې په زړو رواياتو کې شامله وه او هېڅ بهرني پوځي ته يې هلته د ننوتلو اجازه نه ورکوله.

موږ له سيند سره يو ځای روان وو، شکيم مې وپوښت چې اوس لنډمهالې سوله شته که نه؟

(هو! خو بايد درته ووايم چې موږ تاسو سره د جگړې په چمتووالي بوخت يو.) بيا يې پوه کړم چې موخه شخصاً ما يا زموږ ډلې سره د جگړې خطر نه دی، ويې ويل چې تاسو زموږ ملگري ياست او ما په اصل کې د تېلو له شرکتونو سره د جگړې خبره کوله.

(موږ وليدل چې هغوی له Huaorani قبيلو سره څه وکړل. ځنگلونه يې له منځه يوړل، سيندونه يې چټل کړل او د ماشومانو په گډون يې ډېر خلک ووژل، اوس دا خلک د يوې قبيلې په توگه له منځه تللي دي. اجازه نه ورکوو، چې موږ سره هم داسې وشي، موږ چې څنگه د پېرو خلک خپلې ځمکې ته نه دي راپرېښي همداسې دا د تېلو شرکتونه هم نه راپرېږدو. موږ قسم کړی چې تر وروستۍ ساه به جنگېږو.) ۱

په دې شپه موږ له وښو او بانسونو جوړه شوې يوې ښايسته اوږدې کوتې کې اور ته گردچاپېره ناست وو. ما خپل ملگري شکيم سره له کړو خبرو خبر کړل. موږ حيران وو، چې په نړۍ کې به څومره نور خلک زموږ د هيواد او د تېلو د شرکتونو په اړه موږ ته ورته فکر لري. د شوار قبيلو غوندې څومره نور خلک به په دې وېره کې وي چې موږ به يې گني په ژوند کې مداخله وکړو او کلتور او تمدن به يې له منځه يوسو، څومره خلک به له موږه کرکه کوي؟ په سبا يې زه خپل کوچني دفتر ته لاړم، دلته مو يوه دوه طرفه راډيو (مخابره) نصب کړې وه. ما غوښتل خپل پيلوټ ته پيغام ورکړم، چې څو ورځو کې راشي او موږ له دې ځايه بوځي، هغه سره مې خبرې کولې چې يوه چيغه مې تر غوږو شوه، د راډيو له بلې خوا غږ راغی ... (اوه خدایه، په نيويارک بريدونه کيږي.) د راډيو د سوداگريز اعلان موسيقي په

صحنه (بکگراوند) کې اورېدل کېده، هغه د راډيو غږ پورته کړ، تر راتلونکي نیم ساعت پورې پر امریکا د کېدونکو بریدونو شېبه په شېبه احوال راکول کېده. دنورو غوندې ماته هم دا شېبه داسې وه چې هېڅکله به مې هېره نه شي.

فلوریدا کې خپل کور ته چې راستون شوم، نو ومې ویل چې گراوند زیرو (هغه ځای چې نړیوال سوداگریز مرکز پکې و)، ته باید یو ځل سر ورښکاره کړم او نیویارک ته د تلو تیاری مې ونیو. ماسپینین خپل هوټل ته ورسېدم، د نومبر لومړۍ لمړینه ورځ وه، ښایسته شمال لگېده، زه د سنټرل پارک په څنډو گرځېدم، طبیعت ډېر پر جوشه و، بیا د ښار هغه برخې ته لاړم چې پخوا مې پکې ډېر وخت تېر کړی و، دا ځای وال ستړیت ته نږدې سیمه وه چې اوس یې پوائنټ زیرو باله.

زه چې ورغلم په هغه ځای کې د شور او مستۍ پر ځای یوه وېره خپره وه. د هغه ځای تصویر او بوی مې په ذهن ننوتل، بې سارې وړانې شوی و. د ودانیو کنډرونه، کنډوالې، خاورې، لوگي او د سوځیدلو غوښو بویونه ... ما دا هر څه په تلويزیون لیدلي وو، خو په خپلو سترگو لیدل جلا وي.

ما دا حالت نه شو لیدلی، ټول خلک همداسې وو، په دې پېښې دوه میاشتې اوښتې وې، خو کومو خلکو چې دلته نږدې کار کاوه له بریده ژوندي وتي وو؛ اوس به هم راتلل او دلته به ودرېدل. یو مصري موچي به د خپلې وړې غرغې مخې ته گرځېده او سر به یې داسې خوځاوه لکه په دې هر څه یې چې باور نه کېده.

(زه دا نشم زغملای، زما مشتریان لارل، زما وراره دلته مړ شو.) بیا یې په بریدو شنه اسمان ته ولیدل: (ما لکه چې ولیده چې راتوپ یې کړ ... سم

مې په ياد نه دي ... ډېرو خلکو توپونه راوړل خپل لاسونه يې داسې خوځول لکه په هوا کې د الوتو هڅه چې کوي.)

د خلکو له خبرو معلومېده چې دا هر څه ناڅاپي شوي او خلک يې په وېره کې پرېښي دي. نيويارک کې داسې پېښه جبرانونکې وه. د بيان لپاره يې توري نه وو. سترگې يې سره ولگېدې، که څه هم غم او خفگان ترې څڅېده، يو بل ته يې په خواخوږۍ وکتل، له درده ډکه موسکا يې وکړه، په دې ادا کې زرگونه خبرې پټې وې.

خو دلته نور څه هم وو، ددې ځای په اړه عمومي احساس، سمدستي يې په اړه پوه نه شوم، خو وروسته يو دم پوه شوم، دا د هغه ځای د رڼا په اړه و. ما چې د IPS لپاره د پېسو راټولو کمپاين کاوه نو خپلو بانکدارانو ملگرو سره به دلته ډوډۍ ته راتلم. هغه وخت به Manhattan د رڼا چم ښکارېده، د رڼا ليدو لپاره به خلک د نړيوال سوداگريز مرکز بام ته ختل، خو اوس دا هر څه د کوڅې سطحې ته راښکته شوي وو، او دا چم ټوټې ټوټې شوي و. زه اوس دې کنډرو سره نږدې په کوڅه کې ولاړ وم، گرمي مې وشوه، فکر مې وکړ چې د پراخه اسمان او لمر به د خلکو زړه هم خلاص کړي وي. دې فکر سره راکې د جرم احساس پيدا شو.

زه د Trinity کليسا خواته ورتاو او د وال سټريټ له څنگه تېر شوم. پخوانی نيويارک تيارو نغاړلی و. اسمان ښکارېده خو رڼا پکې نه وه، خلکو يو بل ته نه کتل او په گړنديو قدمونو روان وو، په يوه ولاړ موټر پوليس تکيه وهلی ولاړ و.

زه په نږدې زينو کېناستم، ډېر غبرونه راتلل خو څرگند پکې د يوه ستر پکي غږ و. داسې ښکارېده لکه د نيويارک د اسهامو د باراز له ودانۍ چې راځي. زه خلکو ته خیر شوم، د سرک دواړو خواوو ته په خپلو خولو کې ډوب روان

وو، څوک کورونو ته روان او څوک له کاروباري ستري د کلبونو او ميخانه خواته تلل. يو نيم به پکې ټوکې هم کولې، خو زياتره هغه يې غلي او خوړند سر روان وو، ما غوښتل چاسره سترگې ولگوم، خو بريالي نه شوم.

په کوڅه کې د يوه موټر هارن متوجه کړم. يو کس له کوم دفتره رامنډه کړه، کونجې يې د موټر خواته وخوځوله او هارن غلی شو. ښايسته شېبه همالته غلی ناست وم، بيا مې له جيبه يو زور کاغذ روايست، ځينې شمېرې او توزي پرې ليکلي وو.

بيا مې هغه ته سترگې وړ واوښتې، ځمکې ته يې کتل او کوڅه کې روان و، ږيره يې سپينه وه، کورتې او جلمېر يې اغوستې وه، دا نو د وال ستريټ په نننۍ ورځ عجيب ښکارېدل، زه پوه شوم چې افغان دی.

ماته يې راوليدل او له لږ څنډ وروسته په زينو راپورته شو. په ډېر ادب يې سر وخوځاوه او ماسره څو فوټه نږدې په زينه کېناست، ما چې هغه له ځان سره داسې وليد؛ نو فکر مې وکړ چې خبرې بايد زه پيل کړم:

- نن ښه ورځ ده کنه؟

- ډېره ښه ورځ ده، زما همداسې گرمي پکار ده.

تلفظ يې ډېر دروند و. ما وويل:

- ستا موخه دا ده چې د نړيوال سوداگريز مرکز له امله؟

د سر په خوځولو يې د هو اشاره وکړه، بيا مې وپوښت:

- ته افغان يې؟

ماته يې راوليدل، ويې ويل:

- دومره واضح ښکارم؟

- ما ډېر سفرونه کړي دي، اوس اوس له کشمير او هېماليا نه راغلی

يم.

هغه په خپله پريه لاس راکش کړ:

- هو ! کشمېر جنگ

ما وويل :

- هو، هند، پاکستان او هند مسلم ليگ، ايا ته د مذهب په اړه فکر

کوي؟

ماسره يې سترگې ولگولې، سترگې يې تور ته نږدې نصواري وې، پوهه او

خفگان ترې څڅېده، د نيويارک سټاک مارکيټ (اسهامو بازار) خواته تاو

شو، په خپله کړه گوته يې هغې ودانۍ ته اشاره وکړه.

ما هغه سره په توافق وويل

- ښايي دا له مذهب سره نه؛ بلکې له اقتصاد سره اړيکه ولري.

ويې پوښتم:

- ته پوځي يې؟

زه موسکي شوم، هغه کاغذ مې ورمخکې کړ، چې شمېرې پرې ليکلې وې،

ورته مې وويل :

- نه ! زه اقتصادي مشاور وم، دا مې وسله وه.

هغه رانه کاغذ واخيست او ويې ويل :

- دا خو شمېرې دي.

ما ورته وويل :

- د دنيا ارقام دي.

لړليک يې وليد، بيا يې په خدا کاغذ بېرته راکړ، زياته يې کړه :

- زه يې نه شم لوستی.

ما ورته وويل :

دا شمېرې ښي چې هره ورځ څلورويشت زره کسان له لوړې مړي-

ه خولې يې د شپېلي تپت غږ پورته شو. بيا يې له څو شېبو فکړه وروسته سوړ اسويلی وويست :

- کندهار ته نږدې مې د انارو کوچنی بڼ و. بيا روسان راغلل او مجاهدين د ونو شاته ويالو کې پټ شول. هغوی روسانو ته غلي وو، زما ونې او د اوبو زېرمه يې وويستل)
- بيا تا څه وکړل؟

کاغذ ته په اشاره يې وويل:

- په دې لست کې سوالگر هم شامل دي؟

زما په دې لست کې شامل نه وو، خو رايا د مې شول، ومې ويل :

- نړۍ کې نږدې ۸ ميليونه دي.

- زه هم له هغو يو وم.

په نهيلۍ يې سر وڅوځاوه، په خپلو فکرونو کې غرق ښکاريده، څو شېبې غلې ناست و، بيا يې وويل:

- زما سوال نه خوښيږي، خو زوی مې مرگي حال و، بيا مې د کوکنارو کر پيل کړ.

ما ترې وپوښتل :

- موخه دې افیوم دي؟

خپلې اوږې يې پورته واچولې:

- زموږ ځای کې نه ونې شته نه اوبه، د خپلې کورنۍ د کفالت همدا يوه لار زياتې وه.)

ما په خپل ستوني کې يوه غوټه غوندې احساس کړه، د زړه بدوالي او خفګان احساس ورسره مل و، ورته ومې ويل:

- موږ کوکنار کرل بد ګڼو، خو دا هېروو، چې ډېر شمتنو خلکو د همدې په قاچاق خپل ژوند جوړ کړی دی.

هغه ماسره سترګې ولګولې او داسې فکر مې وکړ چې نظر يې زما اروا ته ښکته شو، سر يې وخوځاوه او ويې ويل:

- ته حتمن پوځي وي.

بيا په قلاره جګ شو او په ښکته شو، ما غوښتل چې ويې دروم، خو د څه ويلو قوت راکې نه و. زه هم په زور ودرېدم او هماغه پسې روان شوم، له زينو لاندې يوې لوحې ته مې پام شو، د هغې ودانۍ انځور پرې رسم و چې زه يې مخې ته ناست وم، د لوحې په لومړيو جملو کې خلکو ته خبر ورکړل شوی چې دا لوحه د نيويارک Heritage Trails نصب کړې او پسې يې ليکلي وو:

(وينس کې د سېنټ مارک د بېل ټاول Bell tower په سر د هالي کرناس مقبره ده. ۱۴۰۰، وال سټريټ د ډيزان بنسټيز فکر همدا دی. ۵۳۹ فوټه لوړې ودانۍ کې په ابتدايي ډول د بانکونو د ټولنې د مشرانو دفترونه وو، چې د هيواد يوه له شتمنو ادارو ده.)

ما د ماتې احساس کاوه او هغه ودانۍ ته مې ليدل، دې (۱۴۰۰، وال سټريټ) د تېرې پېړۍ له پای سمدستي وروسته هغه کار کاوه، چې ترې را وروسته نړيوال سوداګريز مرکز کاوه. همدا ځای مقام د قوت او اقتصادي لوړاوي سمبول و. لکه څنګه چې پورته وويل شول دلته د بانکدارانو دفترونه هم دي، همدا ودانۍ ما خپل شرکت ته د پانګې چمتو کولو لپاره

ټاکلې وه، دا زما د ميراث مهمه برخه وه، همدې ته هغه بودا افغان لاس ونيو او په څرگند ډول يې وويل چې د يوه پوځي ترکه (ميراث).

په څرگنده خو دا يو تصادف و چې نن مې هغه افغان سره په خبرو ورځ تېره کړه. تصادف! دې کليمې ته متعجب شوم. فکر مې کاوه چې څنگه د ځينو پېښو په اړه زموږ غبرگون مو ژوند په يوه خاص چوکاټ کې اچوي. ددې تصادف په اړه به زما غبرگون څه وي؟

پياده روان وم، په گڼه گوڼه کې مې د خلکو سرونو ته وليدل، د هغه افغان څه نښه نه وه. په بله ودانۍ يوه لويه مجسمه ولاړه وه چې، اسماني رنگه پلاستيک پرې خپور و، ورلاندې تخته باندې له ليک ښکاريدل چې دا په ۲۶ وال سټريټ پروټ نړيوال ټالار و، دې ټالار کې د ۱۷۸۹ ز کال په ۳۰ مه نېټه د امريکا لومړي ولسمشر جورج واشنگټن د ولسمشرۍ سوگند کړی و. په اصل کې دا هغه ځای و چې دې لومړي کس ته پکې انساني ژوند، خپلواکۍ او خوښيو لپاره د هلو ځلو د خونديتوب مسئوليت ورسپارل شوی و او هغه ددې مسئوليت د پوره کولو سوگند کړی و. دا هر څه زير وپاښت او وال سټريټ ته خېرمه شوي وو. زه له دې بلاکه راتاو شوم او پايښت سټريټ ته راغلم، دلته زه د CHASE د نړيوال مشر دفتر ته مخامخ ولاړ وم، دا هغه بانک دی چې David rock filler جوړ کړی و، بانک د تېلو له پېسو ډک و او ما غوندې خلکو خړوب کړی و. دې بانک اقتصادي جنايتکار پال، نړيوالې امپراتورۍ ته يې کار کاوه او له ډېرو خواوو د کارپوريتوکراسۍ سمبول گرځېدلی و.

زما هغه وخت راياد شو چې په ۱۹۶۰ کال کې راک فېلر د نړيوال سوداگريز مرکز پلانگاري پيل کړی و. نږدې کلونو کې دا کامپليکس قادوس Albatross (لوی اسماني رنگه مارغه) گڼل کېده، قادوس د ځانغوښتنې د

مصبيت په معنا کارېده. شهرت يې داسې شوی و لکه له مالياتي اړخه چې دا د ناموزون او د عصري دور د نوري فايبر او تکنالوجۍ بې سارې جوړښت و. دپاسه پرې دوه ځلي جوړ شوي وو، چې عامو خلکو به ډيوډ او نيسلن بلل.

زه په قلازه او نارامه روان وم، وېره غوندې مې په زړه کې وه، بې سدي مې احساسوله، فکر مې کاوه چې کومه پېښه کېږي، ددې حالت په لامل نه پوهېدم، خو ترې د خلاصون لپاره مې گړندي گامونه واخيستل. يو ځل بيا هغه دردوونکو کنډرونو او په ځمکه يوه لوی داغ ته ولاړ وم، په پېښه کې روغې پاتې شوې ودانۍ ته مې تکیه ووهله. فکر کې مې هغه خلک راوړل چې له ودانۍ يې د راوتلو هلې ځلې کولې، اور وژونکي مې تصور کړل چې اور يې مړ کاوه، د هغو نهيلو خلکو د تصور هڅه مې وکړه چې له لوړو پوړونو يې ځانونه راغورځول، خو بريالي نه شوم.

ددې په ځای مې ذهن کې اسامه بن لادن تصوير شو، هغه تغدې پېسې او د ميليونونو ډالرو وسله له يوه داسې کس نه اخیسته چې خپله د يوې مشورتې ادارې مشر و، خو دا اداره امريکا ته ژمنه وه. بيا مې په تصور کې ځان د يوه داسې کمپيوټر مخې ته ناست وليد چې سکرين يې مړ و.

ما له گرانډ زيرو نه هاخوا ديخوا وکتل، د نيويارک سوخيدلې کوڅې مې وليدې، دا کوڅې بېرته معمول خواته روانې وې، زه حيران وم، چې په دې کوڅو کې روان خلک به ددې مسايلو په اړه څه فکر کوي؟ ددې ودانيو په اړه نه؛ د انارو د هغو باغونو په اړه او هغو چې هره ورځ له لوړې څلورويشت زره مري. نه پوهېږم چې دوی به ددې شيانو په اړه فکر هم کوي او که نه. کاشکې دوی يوه شېبه خپل کاروبارونه، په تېلو روانې موټرې او د سود پېسې پرېږدي او دې ته فکر وکړي، چې د خپلو راتلونکو اولادونو د نړۍ

لپاره يې څه کړي؟ دوی افغانستان پېژني، هغه افغانستان نه چې له امريکايي پوځونو او ټانکونو ډک دی؛ هغه بودا افغان افغانستان، خدای خبر هغه څلورويشت زره کسان به څه فکر کوي، چې هره ورځ له لورې مري.

ما بيا ځان په تصور کې د هغه کمپيوټر مخې ته وليد، چې سکرين يې مړ و.

بيا مې خپل پام زيرو گړوند ته کړ، دې وخت کې يوازې په دې باوري شوم چې زما په هيواد يوه جذبه خپره ده او هغه هم د انتقام ددوی د پام وړ مرکز د افغانستان غونډې هيوادونه وو، دا وخت مې د هغو ټولو ځايونو په اړه فکر کاوه چې پکې زموږ شرکتونو، پوځ، پاليسيو او نړيوالې امپراتورۍ ته په کرکه کتل کېږي.

فکر مې کاوه چې پانامه، لاتينه امريکا، اندونيزيا، ايران، گوټمي ماله او تر ډېره افريقا همدا کرکجن هيوادونه دي.

ما چې کوم ديوال ته تکیه وهلې وه، ځان مې ترې لېرې کړ او مخکې لاړم. يوه لنډ تور پوټکي سړي لاس کې ورځپاڼه خوځوله او په هسپانيایي ژبه يې څه ويل، د موټرو او خلکو په گټه گونه کې يې غږ راغی: (وينزوېلا د انقلاب په لاره)

ما ورځپاڼه واخيسته او څو شېبې يې عنوان ته متوجه شوم، دا عنوان د جمهوريت له لارې د ټاکل شوي او امريکا ضد ولسمشر Hugo Chavez په اړه و. په لاتينه امريکا کې د امريکايي پاليسيو سره د کرکې يوه بله ښکاره څرگندونه.

او وينزوېلا هم د کرکجنو هيوادونو په لېست کې ورزياته شوه.

حوالې

د حورانيانو په اړه د لا ډېرو معلوماتو لپاره ولولئ:

"Savages" – Joe kane.

دري دېرشم فصل

وينزويلا، صدام وژغورله

ما له څو کلونو وينزويلا په دقيقه توګه څارله. دا د يوه داسې هيواد ځانګړې بېلګه وه، چې د خاورو له ډېرې يې پيل وکړ او د تېلو په برکت يې ښې پيسې وګټلې. دا د هغه تاوتريخوالي بېلګه هم وه چې د تېلو د شتمنۍ له امله راپورته شوی و. په دې کې د بېوزله او شتمن ترمنځ د توازن ختمېدل او د کارپوريتوکراسۍ استثمار هم شامل وو. دا يوه داسې سيمه وه، چې زما په څېر زوړ فکره اقتصادي جنايتکار ورته پدې نوې کاروباري بڼه هجوم ور ږړ.

نن چې ما ګراوند زيرو کې څه پېښې ولوستې، ټولې د ۱۹۹۸ کال د ټاکنو مستقيمه اغېزه وه. دې ټاکنو کې محروم او بېوزله ولس هيوګوشاويز په لوی اکثریت خپل ولسمشر وټاکه. (۱) ده سمدستي انقلابي اقدامات وکړل، محکمې او نورې ادارې يې خپل لاس کې ونيوې او کانګرس يې منحل کړ. د امريکا شرميدلی استعمار يې وغنده، د نړيوالتوب پر ضد يې غږ پورته کړ او نوی هايډروکاربن قانون يې جوړ کړ، دا قانون هغه ته ورته وو، چې جيمي رولډوز د خپلې الوتکې نسکوریدو نه مخکې جوړ کړی و. ددې قانون له مخې بايد د تېلو بهرنیو شرکتونو د اوسنۍ دوه چنده بيه ورکړې وای. ددې ترڅنګ يې د تېلو دولتي شرکت Petroleos de Venezuela استقلاليت ختم کړ، لوړپوړي چارواکي يې ګوښه کړل او پر ځای يې خپل خلک وګومارل. (۲)

د وينزويلا تېل د نړۍ ټولو اقتصادونو ته د ساه حثيت لري. ۲۰۰۲ ز کال کې دا د تېلو څلورم لوی توليدونکی هيواد و، په همدې کال دې هيواد

امريکا ته د تېلو صادرونکو هيوادونو په قطار کې درېيم مقام درلود. (۳) د تېلو دولتي شرکت کې څلوېښت زره کسان کار کوي او خرڅلاو يې په کال کې پنځوس بيليونه ډالر دی. له توليده د ترلاسه شوي عايد اتيا سلنه يې همدا جوړوي؛ نو له هره اړخه په ملي اقتصاد کې مهمه ونډه لري. (۴) ددې له خپلولو شاويز په نړيوال ستيج د يوه قوي رول لوبولو مسنوليت په غاړه واخيست.

د وينزويلا د خلکو له نظره يې دا حق و. دا د هغه کار تکميل و چې د همدې کال په سر کې پيل شوی و. د ۱۹۲۲ د دسمبر په ۱۴ مه نېټه په Maracaibo کې د تېلو يوه لويه فواره راخوټېدلې وه. تر درې ورځو سل زره بېرله (بېلره) خام تېل هوا ته الوتل او همدا هغه ځمکنۍ پېښه وه چې د وينزويلا پاڼه يې واړوله. ۱۹۳۰ ز کال پورې دا د نړۍ په کچه تېلو تر ټولو لوی توليدونکی هيواد شو او خلکو يې همدا تېل د خپلو ټولو رنځونو درمل وگڼل.

راتلونکو څلوېښتو کلونو کې بېوزله وينزويلا د تېلو په برکت د لاتيني امريکا تر ټولو شتمن هيواد شو، ددې هيواد ټول ارقام جوړ شو، روغتيايي اسانتياوې، زده کړې، کار او د نويو زيريدلو ماشومانو خونديتوب پلانونه جوړ او پلي شول.

۱۹۷۳ ز کال کې چې اوپيک په تېلو بنديز ولگاوه د تېلو بېي اسمان ته وختې او ورسره د وينزويلا ملي بوديجه څلور چنده لوړه شوه، اوس نو اقتصادي جنايتکار راميدان ته شول. د نړيوالو بانکونو پورونه راپيل شول، له دې پورونو د بنسټيزو پروژو، صنعتي پلانونو او د لويې وچې تر ټولو لوړو ودانيو پېسې ورکول کېدې. په ۱۹۸۰ ز کال کې کاروبار ډوله اقتصادي جنايتکار رامخته شول، دوی ته د خپل ازموښت زرين فرصت په لاس

اقتصادي ترهگري | ۳۰۳

ورغی. له اقتصادي پلوه د وينزويا منځنۍ طبقه ډېره پراخه شوې وه او د بېلابېلو توکو لپاره ښه بازار جوړ شوی و. ترڅنگ يې د بيوزلو قشر هم و، چې په فابريکو کې يې مزدوري کړې وای.

بيا کيسه دا شوه، چې د تېلو يې په يو دم راولوېدې او وينزويا خپل پور نه شو پرې کولای. ۱۹۸۹ کال کې نړيوالو مالي ادارو سخت اقدامات وکړل او په وينزويا يې فشار راوړ چې کارپوريتوکراسۍ سره له نورو لارو لا ډېره مرسته وشي. ولس توند غبرگون وښود او شخړې راپيل شوې، چې له دوو سوو زيات کسان پکې ووژل شول. دې سره د تېلو د بې سارې شتمنۍ خوب هم پوره نه شو. له ۱۹۷۹ تر ۲۰۰۳ کلونو کې د وينزويا سړي سر عايد تر ۴۰ سلنې ډېر راټيټ شو. ۵

بيوزلی سره يې قراري (اضطراب) هم ډېره شوه او ولس کې واټونه پيدا شول. اوس منځنۍ طبقه او بېوزله خلک يو بل سره مخ شوي وو. داسې کار په ټولو هغو هيوادونو کې کيږي چې ملي عايد يې په يوه توکي پورې تړلی وي، د ولس په ترتيب کې بنسټيزه خوځښت راغی. د ډوبېدونکي اقتصاد تر ټولو ډېر فشار د منځنۍ طبقې په خلکو راغی او ټيټې (بيوزلې) طبقې ته يې ورټېل وهل. نوي ترتيب شاويز ته ميدان هوار کړی و، خو واشنگتن سره يې مخامخ هم کړ. واک ته په رسيدو سمدستي ولسمشر ځينې داسې کارونه وکړل چې د بوش ادارې ته يې د ننگونو درجه لرله. د يوولسم سپتمبر له پېښې لږ مخکې واشنگتن په خپلولو مېریتوبونو فکر کاوه، اقتصادي جنايتکار ناکام شوي وو، پوښتنه دا وه چې: آیا گيدران مېدان ته ښکته شي؟

بيا ۹/۱۱ هر څه گډوډ کړل. د بوش او مشاورينو پام يې يوازې په افغانستان کې امريکايي فعاليتونو او پر عراق د بريد لپاره د نړيوالو ملاتړ ته اوښتی و.

پر دې سربېره د امريکا خپل اقتصاد هم له خور سره مخ شوی و. د وينزوئلا
عنه له صحنې ووت، خو دومره ښکارېده چې بوش او شاويز به يوه ورځ د
يو بل گريوان ته لاسونه اچوي. که له عراق او منځني ختيځ هيوادونو نه د
تېلو په صادراتو کې څه خلل وي؛ نو امريکا تر ډېره له وينزوئلا نه شي
بېغمه کېدای.

گراوند زيرو کې گرځېدو، بودا افغان سره خبرو او د شاويز په اړه فکر هغه
پايلې ته ورسولم چې له کلونو مې ځنډوله. اوس دې ته اړ شوم چې په درې
لسيزو کې مې کوم کارونه کړي؛ د هغو پايلو ته خير شم. ما پر خپل ترسره
کړي رول سترگې نه شوې پټولای او په دې هم پوهېدم چې د اقتصادي
جنايتکار په توگه به زما شخصيت زما په لور جيسیکا منفي اغېز وکړي. زه په
دې هم پوهېدم چې د خپلو گناهونو کفاره مې نوره نه شوه ځنډولای. اوس
بايد زه د خپل ژوند په اړه څرگند اعتراف وکړم، په داسې توگه اعتراف چې د
کارپوريتوکراسۍ په اړه د خلکو سترگې خلاصې شي او خلک پوه شي چې
له نړۍ ولې له موږه کرکه کوي.

ما بيا ليکل پيل کړل خو خپله کيسه راته ډېره زړه ښکارېده، ددې لپاره چې
له نويو حالاتو سره مطابقت ورکړم، نو فکر مې وکړ چې افغانستان، عراق
او وينزوئلا ته بايد لاړ شم، چې روان حالات له نږدې وڅارم. دا درې واړه
هيوادونه په اوسنيو نړيوالو حالاتو کې د ستم بېلگې دي. دا درې واړه
هيوادونه له قوي سياسي شخړو وروسته د داسې خلکو لاس ته ورغلل چې
د گولو ډېر کارونه يې ونه کړل. ظالم او جابر طالبان، تريخ اروايي ناروغ
صدام او ناپوه شاويز او پر دې سربېره کارپوريتوکراسۍ نه غوښتل چې
ددې هيواد اساسي ستونزې حل کړ. حل خو په خپل ځای دوی د هغوی
ډېرې رېښې په داخل کې وربيلې چې زموږ د تېلو د پاليسۍ مخالفت يې

کاوه، په زیاتره مسئایلو کې د وینزویلا کیسه په زړه پورې وه. په افغانستان کې پوځي مداخله شوې وه او عراق کې کېدونکې وه. په دې حالاتو کې د شاويز پر وړاندې د امریکا غبرگون د یوې معما شکل خپل کړی و. زما موضوع دا نه وه چې شاويز ښه رهبر دی، موضوع دا وه چې امریکا به د داسې یوه رهبر پر وړاندې څه غبرگون ښيي چې زموږ د کارپوریتوکراسۍ په لاره کې خنډونه پیدا کوی.

ما لا د سفر تیاری نه و کړی چې حالاتو پکې خنډ راوړ. زه په ۲۰۰۲ کال کې د خپلو خیریه کارونو لپاره څو ځله سویلي امریکا ته لاړم. یوه وینزویلايي کورنۍ چې کاروبار یې د شاويز په وخت کې له سقوط سره مخ وه؛ ماسره د امارون په سفر کې مله وه، موږ ښه ملگري شو او د هغو کیسه مې هم واوریده. په لاتینه امریکا کې مې هغو خلکو سره هم ولیدل چې شاويز یې ژغورونکی باله. په کاراکاس (د وینزویلا پلازمینه) کې روانې چارو، دهغې نړۍ ښکارندويي کوله، چې موږ اقتصادي جنایتکارو پنځولې وه.

د ۲۰۰۲ کال تر دسمبر پورې د وینزویلا او عراق حالت بحراني شوي وو. دواړه هیوادونه د یو بل د چارو ردولو خواته روان وو. په عراق کې ټولې حیلې، چالاکۍ، اقتصادي جنایتکار او گیدران ټول د عراق په لاره کولو کې ناکام شوي وو او موږ ذهنأ دې ته چمتو وو، چې وروستی لاره یې پوځي برید دی.

بل خوا په وینزویلا کې د بوش ادارې غوښتل چې په ایران کې د کرمټ روز ویلیټ کړنې تکرار کړي، د نیویارک ټایمز راپور و چې :

(ن) د وينزوويلا سلگونه زره اوسېدونکي واټونو ته راوتي وو او د هغه اعتصاب ملاتړ يې کاوه، چې پرې اتلسمه ورځ واوښتله. ددوی يوازينی موخه دا وه چې ولسمشر هوګيو شاويز له دندې ليرې کړي. په دغه اعتصاب کې د تېلو د صنعت نږدې شل زره کارکوونکي برخه لري او ددې ولس د بربادۍ خطر يې ځان سره مخکې کړی دی. په نړۍ کې د تېلو صادروونکی دا پنځم لوی هيواد به تر راتلونکي مياشت له دې ستونزو سره مخ وي.

ياد اعتصاب روانې چارې په تېه درولي خو ولسمشر شاويز هڅه کوي په هغو کارکوونکو د تېلو د دولتي شرکت چارې پرمخ يوسي چې اوسني اعتصاب کې برخه نه لري. اعتصاب کوونکي چې سوداګره طبقه او د مزدورانو مشران پکې شامل دي ادعا کوي چې په دې کار سره به يې د تېلو شرکت ټکان وځوري او ورسره به د شاويز د واک تخته هم په بله واوړي.

(۶)

دا عیناً هماغه وسله ده چې CIA يې پرمټ د مصدق حکومت ږنگ کړ او واک يې شاه ته وسپاره. حالت او پېښې بېخي سره ورته وې، فکر کېده چې پنځوس کاله پخوانی تاريخ بيا تکرارېږي خو پنځه لسيزې وروسته اوس هم د متحرک قوت يوازې تېل وو.

د شاويز ملاتړي له مخالفينو سره په ټکر کې وو. د معلوماتو له مخې ډېر خلک مړه او سلگونه تپيان شول. په سبا مې يو پخواني ملګري سره خبرې وشوې، هغه په گېډرانو کې و. زما په څېر ده هم دولت ته کار نه و کړی خو په ډېرو هيوادونو کې يې استخباراتي عمليات رهبري کړي وو. هغه ويل يوه شخصي قراردادي راته زنگ وهلې و چې کولای شي په کاراکاس کې لاريونونو ته هوا ورکړي او ځيني لوړ پوړي پوځي چارواکي هم ورسره د پېسو

اقتصادي ترهګري | ۳۰۷

په مقابل کې یو ځای کېږي، له دې پوځیانو یې زیاتره په امریکا کې روزل شوي وو. ده خو دا وړاندیز کړی و؛ البته چا چې منلی و هغه پوهېده چې څنګه ګټه ترې واخلي. (۷)

د تېلو د شرکتونو لوړپوړي او وال ستړیت له دې خطر سره مخ و چې د تېلو بېې به لوړې شي. زه پوهېدم د منځني ختیځ حالت ته په کتو د بوش ادارې خپل ټول قوت یوازې په دې مصرفاوه چې د شاويز حکومت څنګه ړنګ کړي. بیا خبر راغی چې دوی بریالی شول او شاويز له واکه لیرې شو. د حالاتو په بدلیدو نیویارک ټایمز یوه تاریخي تبصره وړاندې کړه او هغه کس په ګوته شو چې په وینزویلا کې یې د کرمېت روز ویلې په خبر رول ولوباوه:

(امریکا د خپلو ګټو د خونديتوب لپاره په سره جګړه او ورپسې موده کې د خپل دکتاتورانه حکومت ملاتړ کاوه.

ګویتی مالا کې د ۱۹۵۴ کال کې جمهوري نظام رامنځته شو، خو CIA ړنګ کړ. تر څلورو لسيزو یې د کین لاسو باغيانو پر وړاندې له ښي لاسو حکومتونو ملاتړ وکړ. په دې لړ کې تخمیناً دوه سوه زره کسان ووژل شول. چيلي کې چې د CIA په مرسته حکومتي بدلون راغی، په پايله کې یې Augusto Pinochet واک ته ورسید، دی له ۱۹۷۳ تر ۱۹۹۰ پورې واکمن پاتې شو. پیرو کې یو کمزوری حکومت اوس هم د CIA هغه کړنې افشاء کوي، چې تر یوې لسيزې یې د ولسمشر Alberto K. Fujemori او د هغه د بدنام جاسوس Vladimiro L. Montensinos ملاتړ کاوه. دا دواړه اوس له دندو ګوښه شوي دي.

د نشه يي توکو قاچاقبر او سوداگر مينول ای نورينگا د حکومت ښکولو لپاره
امريکا پر پانامه بريد وکړ. دا ښاغلی شل کاله د CIA جاسوس پاتې شوی

۹.

پردي سربېره ۱۹۸۰ لسيزه کې د نکاگوارا د کين لاسو مخالفينو ملاتړ او په
ايران د وسلې پلورلو په تور هم د ريگن د ادارې ځينې لوړپوړي چارواکي
مجرمين گنل شوي دي. د ځينو خلکو څېړنې چې وشوې اوټو جی ريش
Otto J. Reich هم پکې و.

دا سړی د لاتيني امريکا په شخړو کې ډېر مجرب گنل کېده او شخصاً
پرې کوم تور نه و پورې شوی. وروسته بيا دا په وينزويلا کې د امريکا سفير
شو او اوس د ولسمشر له لورې د امريکا په نړيوالو چارو کې استازی ټاکل
شوې دی. د شاويز خور د همده د هڅو پايله وه. (۸)

ریش او د بوش ادارې که د شاويز د حکومت ښکېلو خوښي نمانځله؛ نو
نيمایي کې به يې پرېښې وي. حالت واوښتل او په ۷۲ ساعتونو کې دننه
شاويز بېرته واک ترلاسه کړ. د ايران د مصدق برعکس شاويز وکولای
شول چې د پوځ ملاتړ ترلاسه کړي، که څه هڅه شوې وه چې لوړپوړي
چارواکي ټول دده مخالف شي.

پر دې سربېره يې د تېلو دولتي شرکت هم قوي ملاتړ کاوه. د پيتروليبوس
د وينزويلاس شرکت زرگونه خلکو په اعتصاب کوونکو کاريگرو سترگې
پټې کړې او په خپل موقف خپلواک پاتې شول.

د شورش گرد چې کېناست، شاويز د تېلو شرکت په کارکوونکو خپله ولکه
سخته کړه، پوځ يې له هغو چارواکو پاک کړ چې دی يې تېرايستلی و. خپل
لوی مخالفين يې هيواد پرېښودو ته اړ کړل. د مخالف گوند دوه سرلاري
رهبران يې په شل شل کاله بند محکوم کړل، دا هغه خلک وو چې

واشنگتن سره يې جوړجاړی کړی و او خلک يې اعتصابونو ته تحریکول. (۹) ددې پېښو ترتیب د بوش ادارې ته له یوه آفته کم نه و، لاس انجلس ټایمز راپور ورکړ چې: (د بوش ادارې لوړپوړو چارواکو د دوشنبې په ورځ ومنله چې غوښتل يې د وینزویلا ولسمشر شاویز له دندې گوښه کړي او ددې لپاره يې د هغه ځای له پوځي چارواکو او ملکي مشرانو سره په میاشتو میاشتو خبرې اترې کړي دي. دا چې ادارې ددې ناکام بغاوت چارې څنگه سمبال کړي دي په اړه به يې پوښتنې گرویرنې وشي.) (۱۰)

دا خبره خو څرگنده ده، چې وینزویلا کې اقتصادي جنايتکار او ګیدران.. دواړه ناکام شول. د ۱۹۵۳ له ایرانه د ۲۰۰۳ وینزویلا بېخي جلا وه. زه نه پوهېدم چې دا به ګني د یوه نوي توپان پیلامه وي یا به حالات د اټکل خلاف بې قابو کیږي، وبه گورو چې د واشنگتن راتلونکی اقدام به څه وي. زه پوهېدم چې د یوه ستر بحران موقتي مخنیوی شوی دی. شاویز د صدام حسین له امله وژغورل شو. د بوش ادارې نه شول کولای چې افغانستان، عراق او وینزویلا یوه وخت کې په نښه کړي. نه يې دومره پوځي قوت درلود او نه سیاسي ملاتړ. زه پوهېدم چې دا حالات بدلېږي او ولسمشر شاویز به نږدې وخت کې له سختو مخالفتونو سره مخ شي. د وینزویلا قضیه یوه یادونه ده چې پنځوسو کلونو کې بې پایلې ده او هېڅ بدلون پکې نه دی راغلی..

څلورده شلم فصل

يو ځل بيا اكوادور

وينزويلا د خپل نوعيت له مخې يوه ځانگړې معامله (Case) وه. زه يې حالاتو ته ځير وم. زه دې خبران كړم چې په يوڅ بل هيواد كې د يادونې وړ جگړې چمتوالی كېده. دې جگړه كې ستونزه د ډېرو ډالرو يا مرگونو نه وه، اصلي خبره يې له دې مادې موخو ډېره مخكې وه، چې دا د زياتره په امپراتوريو ځانگړنه وي. ددې جگړې كرښې له بانكدارانو، كاروباري مشرانو او سياستوالو اوښتې وې او آن د عصري تمدن تر ريښو رسېدې. دا كرښې په داسې هيواد كې جوړېدې چې ما پېژانده او مينه مې ورسره لرله، دا هيواد اكوادور نومېده او ما پكې په لومړي ځل رضاكاري كړې وه.

زه چې په ۱۹۶۸ كال كې ورغلم په دې هيواد كې د كارپوريتو كراسۍ تازه تمرينونه كېدل. زما هم دوره او زموږ هم مرتبه نويو كاروباري ملگرو تياري كړې و، چې دا هيواد به ديواليه (ملفس) كوو. موږ ميليارډونه ډالر ورکړل چې زموږ ساختماني او انجينري شرکتونو ته لوی لوی قراردادونه ورکړي او لویو کورنيو ته د پېسو گټلو فرصتونه په لاس ورشي.

درې ليسزو كې خبره ترې دې راغله چې د رسمي ارقامو له مخې د بيوزلۍ كچه له ۵۰ - ۷۰ او د بې روزگاري بېخي ټيټه كچه ۱۵ ته پورته شوه. پور له ۲۴۰ ميليونه ډالرو ۱۶ بيليونو ته وخاته او بېوزله خلكو ته ځانگړې شوې ملي وسيلې له ۲۰ نه ۶ سلنې ته راغلې. اوس حالت دا دی چې د رسمي اسنادو له مخې سختو بيوزلو خلكو سره نه يوازې دا چې مرسته نه كيږي؛ بلكې هر كال بايد د پور پرې كولو لپاره خپله نيمه بوديجه ځانگړې كړي. ۱

د اکوادور له حالته څرگنديږي چې دا حالت د کومې دسيسې پايله نه ده. دا د هغه کړنو پايله ده چې د جمهوري غوښتونکو او ديموکراتانو دواړو حکومتونو له خو پرلپسې روانې وې. په دې کې سترو نړيوالو بانکونو، شرکتونو او مرستندويه ادارو گډون درلود. دې شک نشته چې دا ټول د امريکا تر مشرې لاندې کېدل، خو يوازې موږ هم نه وو.

درې لسيزو کې اکوادور دې حالت ته رسولو لپاره زرگونو ښځو او نارينه و په گډه کار کړی دی. په دې ستر لښکر کې ځينې خلک ما غوندې هم وو، چې پوهېدل څه کوي خو اکثره دا کار ددې لپاره کاوه چې په ښوونيزو ادارو کې همدا وزرده شوي وو. دوی زما په څېر د لوړو پوړو چارواکو په پلونو روان وو، موږ (لوړپوړو چارواکو) ددې نظام په رامنځته کولو کې خپله حريصانه ونډه ښودلې وه. تر څنگ يې د مکافاتو او مجازاتو لوبه وه چې نظام ته يې دوام ورکاوه. د کار شريکانو به خپل کار د ښېگڼې په نيت کاوه. دوی په دې خوش باوره وو، چې له يوه وروسته پاتې ولس سره گڼي مرسته کوي.

دا لوبغاړي که څه هم بې خبره د مکر، تگي او ځان تېرايستې ښکار شوي وو خو په هېڅ ډول جرمي دسيسه کې ښکېل نه وو. دا خلک په اصل کې د هغه نظام حاصل وو، چې استعماريت يې په نوي، پېچلي او گټور ډول پر مخ وړ او نړۍ ترې خبره هم نه وه. هېڅوک اړ نه وو، چې ښځو او نارينه و پسې وگرځي، رشوت ورکړي يا يې وگواښي او د ځان ملگري يې کړي. شرکتونو، دولتي ادارو او بانکونو له مخکې داسې خلک گومارلي وو. دوی ته رشوت د معاشونو، ډاليو، ترفيع، تقاعد او بيمې په شکل ورکول کېده. ټولنيز سمون لپاره د مېرمنو او ماشومانو گواښ هم دوی ته پوښتنې راولاړولې.

دا نظام په ډېر شان او شوکت د بریا لوړو پوړیو ته روان و. نوې پېړۍ ته تر راتنوتلو اکوادور ښه سم تړل شوی و. دوی اکوادور داسې نیولی و لکه د خښتو بټیو کې چې مزدورانو ته په مړي ژوندي کې پېشکي پېسې ورکوي او خشتمالان (مزدوران) بیا دوی سره ګانه وي.^۲ او یا دا چې د وړوکي کاروبار لپاره پور پېسې ورکوي. موږ خپل ښکار ته د مستی کولو ښه فرصت ورکړ، وخت ډېر و، صبر مو وکړ، ښه پوهېدو چې د اکوادور ځنګلونو لاندې د تېلو سیند بهیږي، خو بس د سم وخت په تمه وو.

هغه را ورسید، د ۲۰۰۳ ز کال په لومړیو کې زه په خپل موټر کې کیتونه شیل خواته روان وم، شیل ښار په ځنګل کې اباد شوی او لار یې پیچومې لري. وینزویلا کې شاويز بیا واک ترلاسه کړی و. جورج ډیلو بوش یې ننگولی و او بریا یې ترلاسه کړې وه. هلته صدام حسین هم میدان جوړ کړی و او جګړې ته په تمه و. په درېیو لسیزو کې د تېلو عرضه بېخي راتیته شوې وه او زموږ له اصلي زېرمې د لاډېرو تېلو ترلاسه کولو تمه پرې شوې وه. دې سره هغه پیسې هم ورځ تر بلې کمېدې چې کارپوریتوکراسۍ ورکولې، اوس نو د خپلو شېبه رارسېدلې وه، دا نو هغه وخت و چې د پور په بدل کې باید له اکوادور د بدن غړی پرې شوی وی.

زه چې د په پستازه سیند له جوړ شوي بنده تېرېدم نو احساس مې کړه چې دلته شتمن او بېوزله استثمار شوي او د استثمارګرو تر منځ زوايتي جنگ نشته. په حقیقت کې د جګړې همدا کړنې ښيي چې موږ د تمدن له پلوه

^۲ د خښتو د بټیو بېلګه ما ورکړې ده، زموږ په ټولنه کې داسې بېلګې ډېرې دي چې کارمندان ځان سره پکې اجاره کیږي، خو دا بېلګه راته ډېره مناسبه ښکاره شوه. اصل متن کې وايي: دوی اکوادور داسې نیولی و، لکه د مافیا یو مشر چې خپل ماتحت ته د هغه د لوړ په واده کې پېسې ورکوي او هغه د خپل لاس لاندې ساتي.

په کوم ځای کې ولاړ یو؟ موږ هغه لويديلي خلک وو، چې د خپلو تېلو لپاره مو دا ګلالی هیواد ځنگلو وهلو ته اړیسته او پاېله یې چې د کومې بربادۍ لامل شوه، هېڅ اټکل یې نه کېږي.

که په پور پرې کولو ټینګار وکړو نو اغېزې به یې دومره ډېرې وي چې په ذهن کې نه راځي. مسئله یوازې د ځایي انساني تمدن، ژوند، څارویو، خزندو، ماهیانو او هغو ونو بوټو نه وه، چې درمل ترې جوړېده. دا کیسه یوازې دومره نه وه چې دا ځنگلونه زموږ زهرجن صنعتي ګازات جذب کوي او زموږ د ژوند لپاره هوا ته اکسیجن ګاز ورکوي، بیا هغه فضا کې خپرېږي او هغو وریځو ته اوبه پمپ کوي چې ټولې نړۍ ته په کافي اندازه د څښاک اوبه برابرېږي. که چاپېریال پوهان سل ځله ووايي چې دا کارونه د هغه ځای د خونديتوب لپاره کېږي، خو د محاربي خطونه له دې دلایلو تېرېدل او نېغ په نېغه زموږ اروا ته ښکته کېدل.

که موږ همدا ستراتیژي وساتله نو د یوه استعماري نظام خواته به روان یو چې له رومي امپراتورۍ مخکې راپیل شوې وه. موږ غلامي غندو خو زموږ نړیوالې امپراتورۍ له رومیانو ډېر خلک غلامان کړل او یوازې د رومیانو خبره هم نه ده، په دې ډګر کې موږ ټول یرغلګر نظامونه شاته پرېښودل. زه په دې نه پوهېدم چې په اکوادور کې که موږ داسې موقته پالیسي اختیاروو نو خپل ټولنیز وجدان به څنګه ژوندی ساتو؟

د موټر له کړکۍ مې بېرون وکتل چې د ANDES پخوانۍ شنې لوړې ژورې اوس خړې شوې وې. دې راکې یو عجیب احساس راوپاراوه، دا سوچه زما نظر و چې اکوادور دې مهمه جنگي کرنه شي. حقیقت خو دا دی ما چې به هر هیواد کې کار کړی او زېرمې یې نړیوالې امپراتورۍ ته مهمې وې هغه موږ لپاره د جګړې مهمې کرنې وې. دا هیواد ماته په زړه پورې و، د

۱۹۱۰ کال تر وروستيو پورې تر هغه وخته په زړه پورې و چې زه پاک او
برېښلی وم. داسې فکر وکړئ چې دا زما له درونه يو غبر و يا مې شخصي
تعبیب و.

که څه هم د اکوادور طبيعي ځنگلونه، ځايي خلک او ټول ژوندي موجودات
ډېر ارزښتمن دي، خو د ايران له دښتو او د يامين له ميراثه خو ډېر مهم نه
دي. له دې اړخه که يې وگورو نو د جاوا غرونه، له فيليپين ساحله هاخوا
بحر، د اسيا هوار ميدانونه، د افريقا دښتې، د شمالي امريکا ځنگلونه، د
شمالي قطب واورين غرونه او داسې نور زرگونه شيان چې د
کارپوريټوکراسۍ مخې ته خنډونه دي؛ په خپل ځای لوړ قيمت او ارزښت
لري. دې ټولو ځايونو کې د جگړې کړنې شته، ټول راته چينې وهي او موږ
د خپل فردي او ټولنيز وجدان وژلو ته اړباسي.

ماته ځينې ارقام راياډ شول چې لنډيز يې دا دی : په نړۍ کې ۵ سلنه
هيوادونه شتمن او ۹۵ يې بيوزله دي، ددوی تر منځ د عايد تناسب په
(۱۹۶۰) کال کې ۳۰ او ۱ وو چې په ۱۹۹۵ کال کې ۷۴ ته ورسېد. نړيوال
بانک، USAID، نړيوالې مالي ادارې، بانکونه، شرکتونه او مرستندويه ادارو
په اړه ټول حکومتونه پرلپسې ټينگار کوي چې کارونه يې ښه روان دي او
پرمختگ کوي.

اوس زه اکوادور کې وم، د نورو هيوادونو غونډې دلته هم د جگړې کړنې
وې، خو دا هيواد ماته په زړه پورې و. اوس ۲۰۰۳ کال دی، پنځه دېرش
کاله مخکې زه دلته د داسې امريکايي ادارې د کارمند په توگه راغلی وم
چې نوم سره يې PEACE (سوله) کليمه هم تړلې وه. زه اوس هڅه کوم د
هغې جگړې اور مړ کړم چې د بلولو لپاره يې ما درې لسيزې کار کړی دی.

اقتصادي ترهگري | ۳۱۵

داسې ښکارېده چې د افغانستان، عراق او وينزويلا پېښې به موږ له يو بل څخه وژغوريږي خو اګوادور کې حالت بهخي بدل و. دلته به امريکايي پوځونه نه جگړي، دې جگړه کې به يوې خواته څو زره ځايي اوسېدونکي وي چې په نېزو، تورو او يو ډزي توپک به سنبال وي او پر وړاندې به يې د اګوادور عصري پوځ، ځانگړي ځواکونه، امريکايي مشاورين او د تېلو شرکتونو کې گېډرانو روزلي کړايي مزدوران وي. دا به داسې جگړه وي چې ۱۹۹۵ کې د پيرو او اګوادور د شخړې غوندې به امريکايان ترې خبر هم نه شي. نو يو پېښو ددې جگړې امکان لاسې ډېر کړ.

د ۲۰۰۲ دسمبر مياشت کې د تېلو يوه شرکت پر يوې ځايي ډلې تور پورې کړ، چې گواکې ددوی کارکوونک يې يرغمل کړي دي. دوی دا اواز خپره کړه چې دا جنگي ډله له يوه ترهگر سازمان سره اړيکه لري او ښايي هغه القاعده وي. دا پېښه په لوی لاس پېچلې شوه، ځکه دې شرکت ته لا حکومت د تېلو د استخراج جواز نه و ورکړی. بل خوا شرکت ويل دې کارکوونکو د ځمکې لومړنيو څېړنو اجازه لرله او دا کار په استخراج کې نه راځي. خو ورځې وروسته ځايي ډلو دا دعوه په کلکه وغندله او خپل دريځ يې روښانه کړ.

ځايي خلکو ټينگار کاوه چې د شرکت کارکوونکو يې ځايه مداخله کړې وه، جنگياليو سره وسلې نه وې، نه يې کارکوونکو سره څه تاوتریخوالی کړی او نه يې گواښلي دي. دوی يې خپل کلي ته په خوندي ډول ځان سره بوولي دي او هلته يې د خواړو تر څنگ ځايي بېر (چيچا) هم ورکړي دي. ددوی ملهنو چې دودۍ خوړله؛ نو قبايلو يې لارښوودان (Guides) تللو ته راضي کړل. قبايلو دا دعوه کوله چې کارکوونک يې په زوره نه دي ايسار کړي او هنوی په خپله خوښه هر ځای ته تلای شول. (۳)

د سفر په وخت راياد شول چې د IPS له خرڅلاو وروسته مې دې خلکو ته د ځنگلونو د ساتنې وړاندیز وکړ. دوی راته وويل: (نړۍ هماغسې ده څنگه يې چې ته خوب وينې)، بيا يې وويل چې شمالي خلکو د لويو صنعتونو، بې شمېره موټرو او لوړو ودانيو خوب ليدلی، اوس معلومه شوه چې دا خوب ډېر وېروونکی دی او موږ ټول به تباه کړي.

دوی مشوره راکړه: (چې خپل خوبونه بدل کړئ)، يوه لسيزه وروسته هم حالت هماغسې و. د ډېرو خلکو او خيريه ادارو (زما په شمول) هڅو سره دا خوب بيا هم ډېر وحشتناک ښکارېده.

زما موټر چې د شيل په يوه ځنگلي کلي کې ودرید، زه سمدستي يوې ناستې ته ولېږدول شوم. په دې ناسته کې د کچوا، شوار، آچوار، شويار او زپارو قبایلو ښځې او سړي راټول شوي وو. ځينو يې دلته د راتگ لپاره په ځنگلونو کې څو شپې ورځې مزلونه کړي وو او ځينې نور بيا د خيريه ادارو کښتيو رانقل کړي وو. ځينو يې خپل قبایلي کالي (گردې لمنې او د ښکو خولۍ) اغوستي وو او خبرې يې رنگ کړې وې. زياتره يې بيا د ښار د خلکو لباس (پتلون، یخن قاق...) کې راغلي وو.

د خبرو پيل هغې ډلې وکړ چې د يرغمل تور پرې پورې شوی و. دوی وويل د شرکت کارکوونکي چې بېرته خپل ځای ته ورسېدل څو شپې وروسته د اکوادور تر سلو ډېر پوځيان سيمې ته راغلل. دوی وويل په باراني ځنگلونو کې د يوه ځانگړي فصل پيل و چې (چونټال Chontal) ونو پکې بار نيوه. دلته دا ونه مقدسه گڼل کېږي. دا په کال کې يو ځل مېوه کوي او دا په دې معنا ده چې ددې سيمې مارغان (چې نایابه نسلونه هم پکې وو) به هگۍ اچوي او پچي به وباسي. دا مارغان چې دې ونو ته راشي، بيا اسانه ښکار

کېږي، ځکه نو د سيمې خلکو دې فصل (موسم) کې په ښکار بنديز لگولای دی.

يوې مېرمنې وويل: (د پوځيانو راتگ ته تردې بد وخت نه و.) دوی موږ ته وويل چې پوځيانو يې څنگه ددې فصل او عقايدو سپکاوی وکړ، له خبرې يې غوسه او خفگان څښېده. (د ښکار او خوراک لپاره يې مارغان وويشتل، فصلونه يې تر پښو لاندې کړل. سيندونو کې يې د کبانو رانيولو لپاره بمونه واچول او د خلکو څاروي يې حلال کړ. دځايي ښکاريانو وسلې يې ترې واخيستې. ځای ځای يې د حاجت رفع کولو لپاره کندي وکيندلې. د سيند اوبه يې چټلې کړې. ښځې يې يې ستره کړې او ډېرانونه يې جوړ کړل. په دې ډېرانونو ماشي او مچان بنگېدل.)

يو کس وويل: (موږ دوه لارې لرلې، چې يا چوپ پاتې شوی وی او د خپل زيان د راډکولو هڅې مو کړی وی او يا مو وسلې ته لاس کړی وی. موږ وويل چې د جنگ وخت لا نه دی راغلی.) دوی وويل د پوځيانو د ظلم په مقابل کې يې خلکو ته وويل چې په نيمه گېډه خوراک خواره وځوري. خپل صبر يې له خواړو پرهېز ونوماوه، خو زه فکر کوم (خيريۀ لوړه) يې ښه نوم دی. خلکو ته سم خواره ونه رسېدل او ناروغه شول.

د رشوت او گواښونو خبره يې هم وکړه، ويې ويل: (زما زوی ته انگليسي، هسپاني او نورې سيمې ايزې ژبې ورځي. يوه سياحتی شرکت سره يې د لارښود او ژباړن په توگه کار کاوه. ښه معاش يې اخيسته او د تېلو شرکت ورته لس چنده معاش وړاندیز کړی و. ده هغه وړاندیز ومانه، اوس چې دده پخوانی شرکت زموږ مرستې ته راځي دا يې په ابکنو کې غندي) بيا داسې ولرېد لکه سپي چې ځان له اوبه څنډي چيغه يې کړه (اه زما زوی، هغه اوس له موږه نه دی.)

د شامان قبيلې مشر د بېنکو خولې په سر کړې وه ويې ويل : (ته هغه درې کسه پېژنې؟ چې د تېلو شرکت لپاره موږ خپل استازي ټاکلي وو او په هوايي پېښه کې مړه شول. زه تفصيل ته نه ځم، خلک وايي دا کار د تېلو شرکتونو کړی و، خو دا درته واييم چې ددوی مرگ زموږ په ډله کې درز وکړ او د تېلو شرکت ددې درز ډکولو لپاره خلک راننويتل.)

يو بل کس يو تړون راوويست او ويې لوست، د تړون له مخې يوه پراخه ټوټه ځمکه د درې سوه زره امريکايي ډالرو په بيه د لرگيو شرکت ته ورکړل شوې وه. د درې قبایلو مشرانو لاسليک هم پرې شوی و. هغه وويل : (دا لاسليکونه جعلي دي، په دې کې يو زما ورور دی، دا زموږ د مشرانو شخصيت وژنه ده.)

دې جبر ته گوره، دا هر څه د اکوادور په هغه سيمه کې روان وو چې د تېلو کوهيانو کېندلو اجازه هم لا نه وه ورکړل شوې، خو هغوی له ځانه په ځينو ځايونو کې کيندنې پيل کړې وې او پايله يې ځايي خلکو هم ليدلې وه. دوی د خپلو گاونډيانو د بربادۍ عيني شاهدان وو. ددوی خبرې مې چې واورېدې فکر مې وکړ که دا هر څه په CNN او Evening news چېنلونو ونښودل شي؛ نو زما د هيوادوالو غبرگون به څه وي.

دا ټولنې ژوندی او خبرې يې اندېښمنې وې. په رسمي غونډو سربېره نور ډېر شيان هم وشول. ډېر څه وشول ... د ډوډۍ پر وخت او نورو شخصي ناستو کې ډېرو خلکو پوښتلم چې امريکا ولې عراق ته گواښونه کوي؟ د اکوادور د ورځپاڼو په لومړيو مخونو کې دغه موضوعات راتلل او له هغه ځای دې ځنگل ته راسېدلي وو. د امريکا چاپي رسنيو بيا بل څه ويل. دلته ورځپاڼو د بوش د شخصي نفتي شرکتونو د ځای پر ځای کېدو حوالي ورکړې وې. تر

څنگ يې د ولسمشر د معاون په کړنو هم تبصرې شوې وې. چيني هغه وخت د هالي برټن اجرايه رئيس و.

دا ليکنې هغو خلکو ته لوستل شوې وې چې ښوونځي ته نه وو تللي. هر چا ته په زړه پورې وه. زه دلته باراني ځنگلونو د هغو خلکو په منځ کې ناست وم چې شمالي امريکايانو به جاهل او وحشيان بلل، خو دې خلکو داسې پوښتنې کولې چې د امپراتورۍ په زړه مخامخ گوزارونه وو.

د شيل له مرکز په راوتلو وم، د لوی بند (ډېم) له څنگ، تېر او د وينديز لوړو ته په ننوتلو وم چې فکر مې وکړ، د اکوادور په دې سفر کې مې چې څه وليدل او واورېدل او څه چې په امريکا کې اورم؛ دواړو کې ډېر توپير دی. داسې ښکارېده لکه موږ چې له امازون قبيلو ډېر څه زده کولای شو. زموږ له ټول تعليم او چاپي او تصويري رسنيو سره بيا هم په دې خبرو نه پوهېدو چې دوی خدای خبره له کوم ځای خبر شوي وو. دې خبرو سره زما فکر د لاتيني امريکا يو وړاندوينې ته واوښت، داسې وړاندوينې ما په ډېرو هيوادونو کې اورېدلي دي. له ځينو کلتورونو چې زه خبر يم داسې وړاندوينه کيږي چې په ۱۹۹۰ لسيزه کې موږ يوه بې ساري انتقالي پړاو ته ننوتو. د هماليا په خانقانونو، د اندونيزيا په مراسمو، د شمالي امريکا په مرکزي سيمو، د امازون له ژورو د انډيز تر لوړواو د منځنۍ امريکا لرغونو ښارونو پورې هر ځای کې همدا ويل کېدل چې په انساني تاريخ کې دا زموږ يو ځانگړی مقام دی او موږ هر يو ددې لپاره پيدا شوي يو چې دا ماموريت پای ته ورسوو.

ددې وړاندوينو په وينا او عمل کې يو څه توپير و، خو ټولو په بېلابېلو ډولونو همدا يوه خبره کوله چې: د نوې دورې پيل، درېيمه زريزه، د کوارئيس زمانه، د پنځم لمر پيل، د پخوانۍ جنتري يای او د نوې پيل. له مخالفتونو

سره بيا هم په دې کې ډېر څه مشترک دي او دا وړاندوينه ځانګړې ځای لري. ددې له مخې پخوا انساني ټولنه وېشل شوی او په دوو لارو روانه شوې ده. يوه د زړه، وجدان او روحانيت لاره اوه او بله د فکر او ماغزو لار وه. ددې وړاندوينې له مخې په ۱۴۹۰ کال کې به دا دواړه لارې يو ځای شي. بيا به پنځه سوه کاله وروسته يعنې په ۱۹۹۰ کې بيا ځلي پيدا کېږي چې دا دواړه قوتونه به بيا يو ځای کېږي او په يوه لاره به پرواز کوي. که دا دواړه له دې لارې ګټه واخلي نو يوه نوې دوره راپيل کېږي، داسې دوره چې تر ننه يې ساری نه دی ليدل شوی.

دا وړاندوينه په بېلابېلو کچو تعبير شوه. عام تعبير يې دا وه چې ځايي پوهه او ساينسي علوم او ټکنالوجي به يو بل سره مرسته وکړي. ددې وينا له مخې که د امزون خلک لومړی ډله (د زړه او احساس) خلک شي، نو څرګندونه يې اسانه کېږي؛ مثلاً که موږ پوښتنه وکړه چې دې زريزه کې به انسانيت څنگه وي او راتلونکي څو پېړۍ مو اراده څه ده؟ نو په کار ده چې سترګې پرانيزو او ډ خپلوکړنو پايلې په غور وګور، يعنې د فکري خلکو (امريکا) جاج واخلو چې افغانستان، عراق او اکوادور کې يې څه وکړل. اوس بايد له خواږه خوبه راوينن شو، موږ د انساني تاريخ قوي ولس يو، موږ بايد اوس د ټلويزوني سريالونو، فوټبال او موسيقۍ فکر پرېږدو او له سره بايد جاج واخلو چې موږ څوک او څه يو؟ او خپل اولادونه کوم ځای ته رسوو؟ که موږ اوس هم راوينن نه شو؛ نو پايله به يې ډېره وېرونکې وي.

پنځه دېرشم فصل

څېرې رسوا شوې

۲۰۰۳ کال کې چې زه له اکوادوره راستون شوم، څو ورځې وروسته امریکا په عراق برید وکړ. څه باندې یوه لسيزه کې دا په عراق د امریکا دویم برید و. اقتصادي جنايتکار او گیدران دواړه ناکام شوي وو اوس نو پرېکړه شوې وه چې ښځې او نر شگلنو دښتو ته د وژلو لپاره روان شي. له دې بریده دا یو فکر پیدا کيږي چې د عربستان شاهي کورنۍ ته یې څه معنا درلوده. د ځینو تخمینونو له مخې عراق کې د عربستان په پرتله تېل ډېر دي او که امریکا په عراق برید وکړي؛ نو عربستان سره زموږ د ۱۹۷۰ کال تړون بې گټې کيږي.

پانامه کې د نوریگا د مرگ په څېر په عراق کې د صدام په مرگ فورمول بدل شي. پانامه کې چې موږ خپل لاسپوڅي واک ته ورساوه؛ نو کانال مو ترې بېرته ونيو، هغه تړون ته مو هم ونه لیدل چې کارتر او طوريجو سره کړی و. عراق چې ونیسو نو اوپیک به مات کړو؟ او د نفتو په نړیوال سیاست کې به عربستان منتظر غړی پاتې شي؟ ځینو پوهانو خو ویل چې بوش افغانستان کې ولې خپل ټول قوت ونه کاراوه چې په عراق یې برید وکړ؟ آیا دې د نفتو سوداگرې کورنۍ ته خو به د نړیوالې ترهگرۍ په پرتله خپلې د تېلو زېرمې مهمې نه وي؟

خو یو بل امکان و، چې اوپیک د ځان منلو هڅه وکړي. په دې صورت کې که امریکا په عراق برید وکړي، د تېلو په شتمنۍ مست هیوادونه که د تېلو بیه لوړه او عرضه کمه کړي هم کوم زیان به ونه ويني. دا امکان له یوې بلې زاوې هم باید وکتل شي. دې قضیه کې چې کوم څه راځي هغه دا دي

تېر له سترو نړيوالو مالياتو بيرون به يې اغېز ډېر لږ محسوس شي، خو دا
مراځيايي سياسي توازن په دننه کې گډوډولای شي، داسې چې د
کارپورېټو کراسۍ په هڅو رامنځته کړی نظام خاورو سره خاورې کولای
شي.

شمېرې شنه دا ده، نړيواله امپراتوري هڅه کوي چې ډالر د نړيوالې کرنسۍ
په توگه قوي پاتې شي او امريکا يې د خپلې خوښې اوارتيا له مخې
چاپولای شي. موږ اکوادور غوندې هيوادونو ته پور يوازې په دې خاطر
ورکوو چې بېرته يې نه شي پرې کولای. که رښتيا ووايو موږ خپله نه غواړو
چې دا پور بېرته خلاص شي، ځکه هغه که زموږ پورونو وي نو زموږ د
فشار کړۍ پرې راتنگيږي او بالاخره ترې د بدن غوښه پرې کولای شو.
عامو حالاتو کې راسره د خپلې بوديجې (فند) د کمي وېره وي. ځکه د
بېرته نه پرې کوونکو په ليست هېڅوک ډاډه نه وي. خو زموږ حالت له
معمول سره سم کله وو؟ امريکا چې کوم ډالر چاپ کوي تر شايې سره زر
نشته، په اصل کې هېڅ هم نشته، ټولې دنيا په پټو سترگو زموږ په اقتصاد
باور کړی او موږ دا وړتيا لرو چې کومه امپراتوري مو رامنځته کړې د هنوی
وسايل، زېرمې او انرژي په خپله گټه وکاروو. په دې بنسټ پېسې چاپ
کول زموږ د بې ساري قوت راز دی. يعنې د نورو لاملونو تر څنگ يو يې دا
دی چې موږ خلکو ته پورونه ورکوو او پوهېږو چې بېرته يې نشي راكولای.
په دې سربېره موږ خپله هم لوی پورونه اخيستی شو، په ۲۰۰۳ کال کې د
امريکا ملي پور له شپږ تريليونه ډالرو زيات و او د کال تر پايه ۶۰ ته د
رسيدو امکان ليدل کېده، يعنې هر امريکايي به نږدې ۲۴۰۰۰ ډالره پورونو
په دې پورونو ډېره برخه يې له اسيايي هيوادونو اخيستل شوې وه، په
ځانگړې ډول له جاپان او چين نه چې د امريکايي خزاني سيکورتي (

تضمين ليکونه) به يې اخيستل. دا سيکوريتي يا تضمين ليکونه هغوی د وسايلو د پلور په پيسو اخيستل؛ مثلاً موټرې، کمپيوټرې، برښنايي وسايل، ټوکر او نور . . . چې په آسيا، امريکا او نورو نړيوالو بازارونو کې پلورل کېدل.^۲

تر څو چې نړۍ ډالر معيار گڼي؛ نو دا اضافي پوړونه کارپوريتوکراسۍ ته کوم خطر نه دی خو که په بله کرنسۍ تکیه وشي او هيوادونه له امريکا خپل پور وغواړي، نو حالات بېخي بدلېږي. په دې صورت کې به د امريکا حالت ډېر ترينگلی شی.

په اوسني دور کې د داسې کرنسۍ وجود يوازې يو فکر نه دی. نړيوال اقتصادي ډگر ته يورو د ۲۰۰۲ کال د جنوري په لومړۍ نېټه راغلل او د هرې مياشت په تېرېدو يې قوت او درنښت زياتېږي. که اوپيک غړي هيوادونه په عراق د بريد يا بل لامل له امله امريکا ته سترگې برگوي؛ نو د يورو په شکل بې سارې فرصت ورسره شته دی. که يوازې اوپيک سازمان د ډالر پر ځای يورو خپل معيار وټاکي؛ نو ددې امپراتورۍ بنسټونه به هم ولړزېږي. که داسې وشي او يوازې يو يا دوه پور راوړي خپل پوړونه په يورو رانه بېرته وغواړي؛ نو اغېز به يې تڼد او اوږدمهالۍ وي.

په همدې وسايلو مې فکر کاوه، د ۲۰۰۲ کال د اپريل په اتلسمه نېټه له کوره راووتم او دفتر ته راغلم، دا دفتر مې په يوه وړوکي گراج کې و. ما کمپيوټر روښانه کړ او د نيويارک ټايمز ويب پاڼې ته لاړم. عنوان يې جېران کړم. زه د نړيوالو مالياتو له نوي حقيقتونو، پوړونو او يورو له نړۍ راووتم او د

^۲ د لا ډېرو معلوماتو لپاره ولولئ:

د ډالرو مرگ، ژباړه ياد ميراحمد، مومند خپرنډويه ټولنه چاپ، ۲۰۱۴

خپل مسلک نړۍ ته راننوتم. عنوان داسې وو : (د عراق د بیا رغونې لپاره امریکا به شتل شرکت ته لوی قرارداد ورکړی.)

لیکنه کې راغلي وو : (د بوش ادارې نن په سان فرانسيسکو کې به شتل شرکت ته د عراق د بیا رغونې پروژه ورکړه.) وروسته لیکوال خبرداری ورکړی و چې : (اوس به عراقیان، نړیوال بانک او نړیوالې مالي ادارې په ګډه د عراق بیا رغولول لپاره کار کوي، د یادونې وړ ده چې په دې دواړو ادارو کې امریکا پراخه رسوخ لري.) (۱)

(پراخه رسوخ) دې کې ستر حقیقت روښانه شوی دی. ما یوه بله لیکنه راخلاصه کړه، لیکلي و : (دا شرکت عراق او واشنگتن کې ژورې اړیکې لري.) ما یو څو تکراري کرښې پرېښودې او دې برخې ته راغلم :

(به شتل له (نیشنل سیکوریتي اشیالشمېنې) سره پخوانۍ اړیکه لري. ددې ادارې مشر جورج پي شلتز دی، دا ښاغلی د ریګن په دوره کې د بهرنیو چارو وزیر و او اوس ددې شرکت ارشد مشاور دی. د ریګن په اداره کې له دندې مخکې دی دلته رئیس و. همدې وخت کې کیسپر وین برګر هم ددې کمپنۍ اجرایه رئیس پاتې شوی دی، چې وروسته د دفاع وزیر شو. سړ کال بوش ددې شرکت اجرایه رئیس ريلي بي به شتل د خپلو صادراتو کونسل ګومارلی دی.

لنډه دا، په دې لیکنو کې د عصري دور تاریخ بیان شوی و چې څنګه نړیوالې امپراتورۍ خواته پرمختګ کوي. په عراق کې د روانو چارو توضیحات سبا په ورځپاڼو کې راغلل، دا ټول د هغې روزنې پاڼه وه چې کلاډین ماته پنځه دېرش کاله مخکې راکړې وه. د هغو خلکو برخه هم پکې وه چې زما د ځانغوښتنې له احساساتو اغېزمن شوي وو.

اقتصادي ترهګري | ۳۲۵

کارپوریتوکراسی د نړۍ هر وګړی له همدې لارې خپلې کړۍ ته راوړنویست.

دا لیکنې ۲۰۰۳ کال کې پر عراق زموږ د پوځیانو د برید او په لویدیځ معیار د هغه هیواد د بیارغونې په اړه وې. د ۲۰۰۳ کال د اپریل ۱۸ خبر موږ په ناڅرګند ډول بیا ۱۹۷۰ ز کال کې عربستان سره د پیسو مینځلو مسئلې ته بوتلو. (SAMA Saudi Arabian Money Laundering Affairs/ Saudi Arabian monetary Agency) ادارې او له دې راوتلیو پروژو بیا یوڅه نظریات رامنځته کړل. ددې نظریاتو له مخې په غیر شفاف ډول امریکایي انجینرۍ، ساختماني او نفتي صنعت په دې صحرايي هیواد په رغونه کې رول ولوباوه. ددې یوې څپونې له امله SAMA د نفتو په نړیوال سیستم او جغرافیایي سیاست کې نوي قواعد وضع کړل. تر څنګ یې په همدې تناظر کې سعود کورنۍ سره یو تړون وشو چې له مخې به یې ددې کورنۍ امتیاز او لوړاوی په خپل ځای پاتې وي؛ په دې شرط چې لوبه به زموږ د قوانینو په رڼا کې کوي.

ددې لیکنو په لوستو مې فکر کاوه، چې نړۍ کې به زما په څېر څومره خلک وي؟ هغه خلک چې پوهېږي که صدام دا د عربانو لوبه کړې وای؛ نو نن به یې هم حکومت کاوه. د توغندیو او کیمیاوي موادو فابریکې به یې فعالې وای؛ بلکې موږ به ورته خپله جوړول او زموږ خلکو به یې د کیفیت د لوړاوي او ډېر پابښت لپاره کار کاوه، دې ته په کتو خو دا سودا ډېره ګټوره وه.

تراوسه عامو رسنیو ډېر احتیاط کاوه چې دا موضوعات خپاره نه کړي، خو اوس دا کیسه د رسنیو سینګار ګرځېدلې وه. په دې کیسه کې یو لوی حقیقت په ډېره نرمه توګه رانغاړل شوی و خو اصل کیسه اوس پیل کېده.

فکر مې وکړ چې نيويارک ټايمز به خپلسري کړي وي، د CNN ويب پاڼې ته لاړم، هلته ليکلي وو: (بېشټل د عراق پروژه واخيسته.) د سي ان ان کيسه نيويارک ټايمز ته ورته وه، خو يو څه مواد پکې زيات وو: (بېلابېلو وختونو کې څو نورو شرکتونو هم ددې کار لپاره سيالي کوله. په دې کې ځينې د لومړنيو بوليو او گډ کار کولو شرکتونه هم وو، چې KBR له هغې جملې يو و. معاون ولسمشر ډېگ چيني يو وخت ددې شرکت اجرايه رئيس پاتې شوی و.... هالي برتن لا دمخه د اوو بيليونو ډالرو قرارداد اخيستی و، چې تر دوو کالو يې دوام کاوه. په دې کې د عراق د تېلو د زيربناوو عاجله بيا رغونه هم شامله وه. (۴)

داسې ښکاري چې نړيوالې امپراتورۍ خواته د حرکت کيسه نوره رسوا شوې ده. ډېر جزيات نشته خو حقيقت دا دی چې دا کيسه له ډېرو مکرونو، تگيو، ظلمونو، پورونو، استعمار او نورو بډيو ډکه ده، دا د خلکو په زړونو، ذهنونو، ارواوو، وسايلو او سرچينو د واکمنېدو کيسه وه. دې ليکنو کې دا يادونه نه وه شوې چې په عراق کې د ۲۰۰۳ز کال کيسه کومه نوې خبره نه؛ بلکې د يوې شرمېدلې کيسې ادامه وه. ليکنو دا راز هم نه و افشاء کړی چې دا کيسې گني پخوانۍ دي، خو يوازې حجم يې تر وېرونکي حده لوړ شوی دی. يو لامل خو يې دا دی چې نړيوالتوب يې ارزښت لوړ کوی دی او بله دا ده چې په دې پروژه ډېر ژور او په ځيرکتيا کار کېږي. پرده که څه هم له ټولو رازونو نه ده پورته شوې خو دا ښه ده چې ځينې رازونه خلکو ته څرگند شول.

دې کيسې لکه چې زه تر ټولو ډېر په نښه کړی وم. ماته يې د خپلې کيسې تر څنگ دا هم راياډ کړل چې څومره کلونه مې له خلکو پټه ساتله. له يوې مودې مې فکر کاوه چې خپل جرمونه بايد ومنم، خو زړه نا زړه وم. ماضي ته

اقتصادي ترهگري | ۳۲۷

چې گورم نو فکر کوم چې په خپل شخصيت شک او د جرم احساس مې له پخوا درلود. پيل يې د کلادين له اپارتمانته شوی و او اندونيزيا ته له تلو مخکې مې دا احساس مل و. که رښتيا ووايم دا څو کله زه همدې احساس خوړلم.

زه پوهېدم ، که دې احساس ، شکونو، درد او د جرم احساس نه وای خوړولای؛ نو زه له د سيستمه نه شوم راوتلی او د نورو په څېر به پکې بندي وې. دا خو بېخي ممکنه نه وه چې په ورجن جزيره کې مې د MAIN پرېښودلو پرېکړه کړې وې. دې سره مې هم د نن کار سبا ته پرېښوده او همداسې زړه نا زړه کېدم.

دې عنوانونو ښودله چې د لويو ادارو، نړيوالو بانکونو او حکومتونو تر منځ جوړجاړی روان دی خو دا هر څه داسې وو لکه په MAIN کې چې زما CV په دروغو جوړه شوې وه. لوی شرکتونه به ميلياردونه يوازې په دې خاطر راټول کړي چې هيواد زموږ په جوړ کړي قالب کې واچوي. دا بدلون به هغو خلکو کې راځي چې په دې قالب کې د راتلو هېڅ تمه به نه لري. په ټولنه کې د لوړې طبقې د گوتو په شمېر خلک به له خپلو رسمي موقفه ناوړه گټه واخلي او په دې فساد کې به شريک شي.

پورته څرگند شوی حقيقت ډېر کوچنی او ظاهراً ساده ښکاري خو پايله ترې دا رواځي، که موږ غواړو چې د سيستم نيمگړتياوې ختمې کړو؛ نو يوازې مسنول خلک بايد ترې وباسو. دا فکر په توطيه کې ښه ځای په ځای کېږي او موږ ته اسانه جواز راکوي، چې ټلويزون روښان کړو، دا هر څه هېر کړو او د خپلې خوښې خپرونې ووينو. د تاريخ نيمگري علم موږ ته همدا رانښودلي چې (دی) به هر څه سم کړی. د هيواد کښتی لامبو وهلی

شي او زرمه خپل اصل خواته مخه کړي. ښايي موږ تر راتلونکو ټاکنو صبر وکړو، خو بالاخره به هر څه سم شي.

د معاصرې امپراتورۍ يا کارپوريتوکراسۍ کيسه په گډه ديپوزلو خلکو استثمار دی. د کار بڼه يې ځانغوښتونکې ده. دوی د نورو د زېرمو په لوتلو بوخت دي او يوه ورځ به يې همدا خپل کار ډوبوي. په رسنيو کې ننني څرگند شوي حقايق کارپوريتوکراسۍ ته هېڅ هم نه دي او نه يې په کيسه کې دي. ددې مخاطبين (موږ) او (موږ ته) دي. همدا لامل دی چې موږ په رښتيا اورېدو کې دومره تکليف وينو. موږ په دې دروغجن فکر باور لرو چې انساني ټولنې پېرۍ مزل کړی او نن يې يو مثالي اقتصادي نظام رامنځته کړی دی. دا حقيقت نه منو، چې موږ په يوه سراب پسې منډې وهو او له بده مرغه اسماني صحيفه مو گڼلې ده. موږ هسې په دې باور يو چې هره اقتصادي وده د انسان په گټه ده او څومره چې ډېره وي هومره به گټه هم پراخه وي، پر دې سربېره نورو ته هم دا ډاډ ورکوو چې ددې اند (تصور) منطقي پايله بېخي سمه او په اخلاقو برابرې ده.

کوم خلک چې د اقتصادي پرمختگ بټۍ (تنور) توده ساتلای شي هغوی بايد تر نورو لوړ موقف او امتيازات ولري، برعکس کوم خلک چې په ليرې ځنډو کې پيدا کيږي، د هغوی پيدايښت د استثمار لپاره دی.

دې فکر او جبري پايلې يې هر ډول غلچکي بريدونو (قزاقۍ) ته لاره هواروله. همدا په افغانستان، عراق، ايران، پانامې، کولمبيا او بې شمېره نورو سيمو کې د خلکو د وژلو او شتمنيو لوتلو اجازه شوه. اقتصادي جنايتکار، گيلران او پوځيان تر هغه اخته وي چې له کارونو يې اقتصادي وده ښکاره شي. دوی هغه کارونه کوي چې اقتصادي وده ترې څرگنديږي. اقتصادي وړاندوينه، د ارقامو شته او سروې هغه علوم دي چې، که تاسو يو

هيواد بمبار کړی، وران يې کړی او بېرته يې رغوی، نو دا علوم به درته نښي چې اقتصادي وده يې اسمان سره خبرې کوي.

اصل کې موږ دروغ پالو لگيا يو. په MAIN کې زما د سوانحو غونډې موږ د دروغو يوه ورېښمينه پرده جوړه کړې تر لاندې مو د سرطان ناروغي پټه کړې. که زموږ د ورکړل شويو ارقامو ايکسري وويستل شي، نو زموږ بدن کې خپرېدونکي سرطان ترې اسانه معلوميدای شي. له دې دا حقيقت هم ښکاريزي چې د تاريخ تر ټولو قوي او شتمنه امپراتورۍ کې د مخدره توکو، طلاق، تنبستوونو، جنسي تېريو او وژنو د پېښو کچه څومره لوړه ده. له بده مرغه سرطان ورځ تر بلې خپلې ريښې لاپسې ژوروي او موږ ټول يې په خپلو زړونو کې درد احساسوو. موږ د بدلون چيغې وهو خپل فرياد ستوني کې وژنو، زموږ فرياد او سلگۍ به څوک واورې؟

دا ډېره اسانه ده چې يو څوک ټول تور په توطيې پورې کړي، خو موږ داسې نه شو کولای. د امپراتورۍ ټوله تکيه د لويو بانکونو، شرکتونو او حکومتونو په رسوخ ده. ددې ټولو له جوړجاړي کارپوريتوکراسي رامنځته کيږي خو زموږ د سپکاوي لامل توطيې نه دي. او دا کارپوريتوکراسي څه شی دی؟ دا خپله موږ يو. ځکه يې زياتره وخت په مخ کې مات يو. زموږ کار دا دی چې په تياره کې د همدې توطيې او دسيسو طراحانو ته خدمت وکړو. موږ دا نه شو ننګولای، ځکه له موږ زياتره په بانک، دولتي ادارو او شرکتونو کې کار کوي يا په يوه نه يوه ډول ددوی په وسايلو او خدمتونو تکيه يو. دا نو څنگه ممکنه ده چې کوم بادار موږ ته په خپلو لاسو مړۍ راکوي موږ يې گوټې وچيچوو؟

کمپيوټر ته مې کتل، په دې حالت مې فکر کاوه او بې شمېره پوښتنې راته ولاړې وې. ته يا بل څوک د داسې نظام په ضد څنگه ودریدی شي چې په

ظاهره خلکو ته کور، کالي، خواړه، برېښنا، روغتيا او نورې اسانتياوې ورکوي؟ ستا پوهېدل څه توپير کوي؟ څه ته يې پوه چې دا نړۍ د يوه داسې سيستم حاصل دی چې د هره ورځ پکې څلورويشت زره خلک له لوړې مړي او زرگونه خلک له هغو پاليسيو کرکه کوي چې زموږ منتخب استازي يې جوړوي. تا کې به دومره قوت له کومه راشي چې له خپل قطاره ووځي او پر وړاندې يې ودرېږي؟ بيا د هغو نظرياتو پر ضد د مبارزې دعوت پيل کړې چې ته او ستا د گاونډ خلک يې اسماني صحيفه گڼي؟ ستا په زړه کې دا شک هم هېڅ توپير نه کوي، چې که دا سيستم لگيا دی په خپله ځان ته د خپلې بربادۍ وسايل برابرې. زه راولاړ شوم او په سترو قدمونو خپل کور خواته روان شوم چې يوه پياله قهوه پخه کړم.

لنډ چکر مې وواهه، خپل کور ته ننوتم، د ليکونو بکس سره ليک پروت و. د نيويارک ټايمز په حواله پکې د عراق - بېشټيل ليکنه رانقل شوې وه. د ورځپاڼې له نوم سره مې نېټې ته وکتل (۱۸ اپريل) نيوانگلېنډ کې خو دا مشهوره نېټه ده. زما انقلابي او جنگ خوښو والدينو او د لانيگ فيلو نظم دا نېټه زما په ذهن کې پخه کړې وه:

(واورئ بچو! او زه پوهېږم چې تاسو به يې حتمن په غور اورئ، د پال ريوېرې د هغه سفر په اړه چې د ۵۷ کال د اپريل په اتلسمه يې نيمه شپه پيل کړی و، اوس به په سختۍ داسې کس پيدا شي چې هغه ورځ او نېټه يې به ياد وي.)

په دې کال اتفاقاً گډ فراي ډي (له Easter دمخه لومړۍ جمعه، چې عيسويان وايي په دې ورځ عيسی عليه سلام په دار شوی دی.) د پال ريوېرې د سفر کلېزه هم راغله. په پوست مې چې دا نېټه وليده، نو ذهن ته مې هغه صحنه راغله چې د استعمار نيو انگلينډ په تياره کوڅو کې پر آس

سپور يو کس گړندی روان دی، خپله خولۍ په هوا کې خوځوي او چيني وهي (انگريزان را روان دي) بيا به ريوېري د سر په خطر دا پيغام هر ځای ته رسولای وي او وفادارو امريکايانو به ورته ليک ويلای وي، دې سره به يې د امپراتورۍ مخه ډېرې وي.

زه حيران وم چې دوی څه شي متحرک کړل؟ د استعماري دور هغه امريکايان څنگه له قطاره راووتل؟ له دوی زياتره يې خوښ وو. وجه څه وه چې دوی خپل کاروبار په خطر کې واچاوه؟ د هغه لاس د چيچلو جرأت يې ورکړ چې دودۍ يې ورکوله او ځانونه يې په خطر کې واچول؟ په دوی کې به هر شخص ښايي ځانگړي عوامل هم لرل خو يو داسې قوت هم حتمي و چې دوی يې سره يو کړل، کومه مرسته يا انرژي، يا سپرغۍ چې دتاريخ په دې ځانگړې شېبه کې يې په دې خلکو کې اور بل کړ.

بيا زه په حقيقت پوه شوم، يعنې هغه الفاظ چې په مرسته يې دا حقيقت بيانېدې شو. که د انگليس امپراتورۍ کيسې ته خير شو، نو څرگنده ده چې ددوی ځانخوښې او بربادونکې سوداگريزې پاليسۍ په خلکو کې اور او قوت پيدا کړ. تلم پين او توماس جيفيرسن غوندې خلکو له پټو موخو د او د سوداگرۍ په نوم له لوټه پرده پورته کړه او د خلکو ذهن يې روښانه کړ. پوښتنې چې وشوې هغه حقايق په راڅرگندېدو شول چې د تگۍ جرړې يې وخوځولې. دوی د پردې تر شا اصليت راڅرگند کړ او تل ته يې ورسېدل، پوه شول چې انگليسانو ورسره څنگه تگي وکړه او دوی يې خپل غلامان کړل.

ويې ليدل چې انگليس بادارانو يو نظام رامنځته کړ او په خلکو يې يو دروغ ومنل. کوم دروغ؟ دا چې انسان لپاره تر دې ښه نظام نشته، دنيا لپاره د خوښې او هوساينې لار دغه ده چې خپل وسايل او سرچينې د انگليسي تاج

پر مټ وکاروي او دا چې د خلکو د ښه والي لپاره د انگلیسي استعمار رامنځته کړې پالیسي په گټه او انسان پاله دي. برعکس حقیقت دا و چې دې نظام کې ولس په داو شوی او گټه یې یوازې د گوتو شمېر کسانو ته رسېدله. دا دروغ او له امله یې رامنځته شوی استثمار تر کلونو روان و او پراختیا یې موندله. بیا یو څو سرتېرو فېلسوفانو، سوداگرو، بزگرو، د پولې اوسېدونکو، لیکوالو او ویناوالو حقیقت راڅرگند او خپور کړ.

همدا توري وو، ما د تورو په قوت فکر کاوه، یوه بله پیاله قهوه مې وڅښله، دفتر ته ستون شوم او کمپیوټر ته کېناستم.

د CNN ویب پاڼه مې بنده کړه او په کومه دوسیه مې چې تېره شپه کار کاوه، مخې ته مې کېښوده، وروستی پاراگراف داسې وو:

(زما دا کیسه باید ولس ته ورسېږي. موږ له بحراني حالته تېرېږو، خو مخکې ډېر فرصتونه هم شته. د اقتصادي جنایتکار دا کیسه تاسو ته وايي چې موږ نن په کوم حالت کې یو، دلته څنگه را ورسېدو؟ او له کوم سخت بحران سره چې مخ یو، دې کې څنگه ښکېل شو؟ ددې حقایقو برېښلول ددې لپاره هم اړین دی چې که موږ د خپل تېرو تېروتنو نه خبر شو، نو له راتلونکو فرصتونو گټه اخیستی شو او بله مهمه خبره ده، دا تاریخ کې لومړی ځل دی چې یو ولس هغه وړتیا، وسایل او سرچینې لري چې دا هر څه بدلولای شي. دا هغه ولس دی چې زه پکې زېږېدلی يم، بیا په کې اقتصادي جنایتکار شوم او نوم یې دی (د امریکا متحده ایالات).

دا ځل چپ نشم پاتې کېدای. زما د ژوند پېښې او پکې زما خپله ټاکنه او پرېکړه هغه څه دي چې زه یې دې ځای ته راوستی يم، اوس باید په هر حالت کې وړاندې لاړ شم.

اقتصادي ترهگري | ۳۳۳

په ذهن کې چې يو ځل بيا هغه نقشه راغله چې يو سړی په آس سپور دی،
 بياړه کوڅو کې گرځي او خلک له خطرې خبروي. هغه پوهېده چې له
 توماس پېن مخکې هم لیکوالو لیکل کول، خلکو يې ليکنې لوستي او په
 نېلو ناستو کې يې پرې بحثونه هم کړي دي. پېن د انگليسي امپراتورۍ له
 غلامانو پرده پورته کړه. جيفرسن اعلان وکړ چې زموږ ولس د ژوند،
 خپلواکۍ او خوښۍ ترلاسه کولو ته وقف دی. ريوېري چې په آس سپور و
 اړ کوڅو کې گرځېده په دې ښه پوهېده چې په متسمره سيمه کې توري
 (الفاظ) خلکو ته قوت ورکولای شي او په حقيقت کې د يوه ښه ژوند ترلاسه
 کولو لپاره راپاڅېدی شي.

توري (الفاظ) رښتيا هم ستر قوت دی.

ما قوي هوډ وکړ چې د جوړجاړي پاليسي به پرېږدم او دا کار به سر ته
 رسوم، دا کار مې کلونه مخکې پيل کړی او بيا نيمگړی پرېښی و. اوس به
 زه رښتيا وایم، ځکه زه خپل جرمونه منم، زه هغه توري لرم چې دا موخه
 ترې ترلاسه کېږي، همدا توري په دې کتاب کې کاروم.

حوالې :

- ۱- "A Nation at War: Reconstruction. U.S. Gives Bechtel a major rebuilding in Iraq", Newyork times, April ۱۸ ۲۰۰۳.
- ۲- "A Nation at War: The Contractor Company has ties in Washington, and Iraq," Newyork times, April ۱۸ ۲۰۰۳.

شپږدېرشم فصل

څه بايد وشي؟

درنو لوستونکو! اوس موږ د کتاب پای ته رسېږو او حقيقت خو دا دی چې همدا يې پيل هم دی. تاسو به خبران يې چې راتلونکی گام بايد څه وي، د کارپوريتوکراسۍ مخه بايد څنگه ډب شي؟ نړيوالې امپراتورۍ ته د روان لښکر مخه څنگه ونيول شي؟ ددې کتاب په بندولو به تاسو په نړۍ د بريد لپاره چمتو اوسئ.

ستاسو نظريات پکار دی او هغه زه درکولای شو.

ما چې لږ مخکې کومه خبره ختمه کړه په هغه کې د بيشپل او هالي برتن شرکتونو د عراقي پروژو خبره شوې وه، دا خبر اوس زوړ شوی دی، تاسو يې چې تر څه وخته لولئ تر هغه وخته خو به هسې هم زوړ شوی وي. ددې ليکنو ارزښت يې وخت نه دی. ددې ليکنو مفهوم او معنا تر وخت زياته ده. زه په دې هيله يم چې د تېرې برخې خبرونه به ستاسو نظر بدل کړي. اصل ارزښت دا دی چې تاسو شيان له کومې زاوېې اورئ. دې سره به په دې پوه شئ چې د ليکنو مطلب څه دی؟ تر څنگ به يې په دې هم پوه شوه چې په رسنيو کې د راپورونو تل ته څنگه ښکته شئ؟

زياتره شيان چې څنگه ښکاري هغسې نه وي. تاسو پوهېږئ چې MBC د جنرل الکتراينک ملکيت دی او د ABC خاوند ډزني دی، د CBS خاوند وياکام دی او CNN د دوو سترکو شرکتونو AOL او ټايمز وارنر د شراکت يوه لويه برخه ده؟ زموږ زياتره رسنۍ د سترو شرکتونو مليکتونه دي او د هماغو په جوړجاړي چليږي. د يادونې وړ ده چې ټولې رسنۍ د کارپوريتوکراسۍ يوه برخه ده. زموږ په اطلاعاتي سيستم واکمن خلک خپل موقف ښه

پېژني. په دوی ټينگار کيږي چې په ميراث کې ورته پاتې شوي سيستم ته بايد دوام ورکړي، قوي يې کړي او نور هم بايد پراخه شي. دوی په دې کار کې ډېر مستعد دي او که مخالفت يې وشي ډېر سخت زړي ثابتيدای شي. اوس ټول مسئوليت ستاسو دی چې د پردې تر شا حقيقت باندې پوه شئ او ښکاره يې کړئ، خپلې کورنۍ او ملگرو ته يې ورسوئ او څلور کونجه دنيا ته يې رسوا کړئ.

په عملي توگه، تاسو بايد يو لړليک جوړ کړئ؛ مثلاً دا چې د تېلو مصرف کم کړئ. په عراق له بريده مخکې ۱۹۹۰ کال کې موږ اته ميليونه بېرله تېل واردول خو تر دويم بريد (۲۰۰۳) پورې يې حجم له پنځوس سلنه زيات يعنې دولس ميليونه بېرلو ته رسيدلی دی. (۱) که کله مو زړه غواړي چې بازار ته لاړ شئ، ددې پرځای کتاب ولولئ، ورزش وکړئ يا عبادت کې بوخت شئ. د کور، کاليو، دفتر او ژوند توکيو حجم راکم کړئ. د ازادې سوداگرۍ تړونونو او شرکتونو پر ضد احتجاج وکړئ، دوی ولس استثماروي او چاپېريال له منځه وړي.

زه دا ويلاى شم چې په اوسني نظام کې د هيلو څرکونه شته. د بانکونو، شرکتونو او حکومتونو کارکوونکي فطرتاً بد نه دي او نه حتمن د همدوی له راتوليدو کارپوريتوکراسي جوړيږي. زه په دې اړه خبرې کول شم چې موږ ته راپېښې ستونزې د فاسدې (ناوړه) ادارې د کړنو پايله نه ده. د فساد اصلي لامل دا دی چې د اقتصادي ودې په اړه زموږ اند په ناسمو نظرياتو ولاړ دی. ستونزه په ادارو کې نه ده، ستونزه زموږ په هغو فکر کې ده چې د ادارو او ددوی د کړنو په اړه يې لرو. ددوی د مديرانو د ونډې په اړه هم زموږ ذهن روښانه نه دی. مثبت اړخ يې دا دی چې د نړيوالو اړيکو اغېزناک سيستم او شبکې د ودې او انسان دوسته بدلونونو راوړلو لپاره کارول کيږي.

تاسو لږ فکر وکړئ هغه به کومه شېبه وي چې نايک، ميکډونلډ او کوکا کولا امتيازي نښان لرونکې شرکتونه وگورئ او د داسې شرکتونو گومان پرې وکړئ چې اصلي موخه يې بيوزله خلکو ته په ښه چاپېريال کې خواړه او کالي ورکول وي. دا خبره دومره ناممکنه نه ده، انسان سپورمۍ ته وخاته، د شوروي اتحاد مات شو او داسې وسيله رامنځته شوه چې همدا شرکتونه يې په مرسته د نړۍ هر گوټ ته ورسېدل، آيا بيوزلو ته خواړه ورکول دومره ناشونی کار دی؟ د زده کړو په اړه زموږ نظر کې انقلابي بدلون پکار دی. موږ دې په خپلو شته وړتياوو باوري شو. بچي سره دې د فکر په لرلو کې مرسته وکړو. دومره زغم دې ولري چې پوښتنې وکړي او عمل ته چمتو وي. تاسو بېلگه کېدای شئ. تاسو ښوونکي هم شئ او زده کړې هم کوئ. تاسو که يوه ښه بېلگه شئ په ځان راتاو خلک مو تشويقولای شئ. زه درته په څو گامونو پورته کولو کې لارښوونه کولای شم، تاسو په هغو ادارو اغېز ښندلای شئ چې هره ورځ ورسره مخ کېږئ. که فرصت په لاس درغی خپل نظريات يې له کومې اندېښنې ووايئ. اړوندو خلکو سره په ليک او برېښنالیک اړيکه ونيسئ. اهل نظرو خلکو ته زنگ ووهئ او خپله اندېښنه ورسره شريکه کړئ. د ښوونځي ادارې او وياندويۍ لپاره مناسب خلک غوره کړئ. پېر او پلور په غوره او مينې وکړئ. ۱۹۹۰ کال کې راته شوار قبایلو ويل نړۍ هغسې ده څنگه چې ته فکر کوې. تاسو موږ ته د چټل چاپېريال، گڼو لويو لارو او ښارونو په ځای د خپل منځي درناوي، مساوات، خواخوږۍ او مسئول ټولنيز چلند فکر هم کولای شئ. دا خو زموږ له وسه ده چې ځان بدل کړو او بل قالب کې يې واچوو.

پوښتنې او ځوابونه

د ابلاغ په ټولو وسايلو (برېښنالیک، لیکونه، ناستې ...) کې ماته ځينې ځورونکې پوښتنې وشوې. زه پوهېږم چې د زياتره لوستونکو په ذهن کې به هم داسې پوښتنې راپيدا کيږي؛ نو د زه د بېلگې په توگه ځينې هغه پوښتنې رانقل کوم چې خلکو کړي او ما ځواب کړي دي.

پوښتنه : ته تراوسه ژوندی یې؟ هېڅ اندېښنه نه لرې چې کوم گیدر به دې ووژني؟

ځواب : دا ځواب په ځير واوړه. دې کتاب کې بغاوت ته د تبليغ يوه خبره هم نشته. زه وفادار وگرې يم. پلارنيکه مې په لويو جگړو کې برخه اخيستې، د خپلواکۍ جگړې ته هم تللي. ما دا کتاب په دې باور ليکلی چې موږ يو ستر ولس يو او د کرکجنې امپراتورۍ پر ځای د ښېگنې ډېر کارونه کولای شو. زه په دې هيله يم چې له دې لارې به موږ د خپلې او هنې نړۍ لپاره د اصلاح زغم زيات کړو، چې اولادونو ته مو په ميراث کې پاتې کيږي. آيا ددې لاملونو پر بنسټ کوم گیدر ما څارلای شي؟ که تاسو داسې فکر کوئ نو ستاسو په اوږو هم يو مسنوليت کېښودل شو، تاسو يو گام پورته کړئ، ماته يو څو غوسه ناک ليکونه راغلي دي، خو زه هڅه کوم دگيدرانو له انتقامي چلنده ځان بې پروا وښييم. زه يوازې دومره پوهېږم چې خپلې لور او نړۍ کې ددې خویندو او ورونو ته د يوې ښايسته نړۍ رامنځته کولو هڅو کې اخته يم. ځينې وخت راته ويل کيږي چې د انتقامي کړنو له وېرې غلې شم، خو له دې وېرې د هغه اندېښنې وېرې لويه ده چې موږ به گني يوه ښکلې نړۍ رامنځته نه کړای شو. زه پوهېږم چې گيدران ډېر

هونيار دی، پوهېري چې دا کتاب چاپ او خپور شوی، اوس که دوی ما ووژني ددې کتاب سلگونه زرې نورې نسخې به وپلورل شي.

پوښتنه: ایا ځينې نور اقتصادي جنايتکار هم راڅرگند شوي؟

ځواب: هو! ددې کتاب له چاپ وروسته راسره ډېرو اقتصاد جنايتکارو او گيدرانو اړيکې ونيوې. دوی راته په منځني ختيځ، لاتيني امريکا او افريقا کې د پېښو په اړه خپلې بې سارې کيسې وکړې. زياتره يې اوس هم همدا کار کوي. ښې يې ډېرې دي؛ مثلاً ځينې يې مستقيماً خدمت کوي، ځينو ته بيا د تقاعد، بيمې او مشاورت زنځيرونه ور اچول کيږي. دوی کې يو هم خپل نوم څرگندول نه غواړي خو يوداسې شته چې غواړي نوم يې په دې کتاب کې راشي.

پوښتنه: MAIN کې د خپلو پخوانيو همکارانو له لورې کوم غبرگون سره مخ شوې؟

ځواب: يو څو سره يې اړيکې لرم، زياتره يې زما مامورين يا داسې خلک دي چې په ۹ او ۲۳ برخو کې يې يادونه شوې ده. دوی زموږ په اقتصاد جنايت نه وو خبر. ماته يې وويل: ستا له کيسې لوستو وروسته MAIN کې په هغو خبرو ښه پوه شو چې مخکې راته عجيبې او نه توجه کې کېدونکې ښکارېدې. ما چې په کتاب کې د کومو يادونه کړې هغوی داسې پوستونو باندې کار کاوه چې دننۍ کيسې نه خبر وو اوس زما له تمه سرې سم ځينې ژورناليستان ورغلي، پوښتنې يې ترې کړي خو هغوی ورسره خبرې نه دي کړي. په دوی کې يوازينۍ استثناء انيار گريو دی، ده زه په MAIN کې گومارلی وم. دی وروسته د ټکسن برېښنا او انرژۍ شرکت رئيس شو او اوس تقاعد شوی دی. څه وخت مخکې يې ټکسن سیتيزين سره په مرکه کې ويلي:

اقتصادي ترهگري | ۳۳۹

(کيسه رښتيا ده، د جان ټرکنز په کتاب کې ويل شوي چې په دې ټولو هيوادونو د يوې دسيسې په مرسته منگل څښه شوې او ښکيل شوي دي. په دوی کې زياتره هيوادونه اوس هم له دې جاله نه دي خلاص شوي او پورونه يې نه شي پرې کولای.)

دا يې هم ويلي چې په دې موضوع خپله هم د يوه کتاب ليکلو فکر کوي، ځينو خبريالانو راته وويل چې وروسته يې په ځينو مرکو کې بيا ددې برعکس خبرې کړي دي. دې سره پوښتنه پيدا کېږي چې د انيار مرکې خبرې شوې؛ نو هغه څه شی شو؟

پوښتنه: د نورو لوړپوړوکو چارواکو چلند څنگه دی؟ هغوی هم د اقتصاد جنايتونو په اړه خبرې کوي؟

ځواب: هو ما چې په خپل کتاب کې کوم موضوعات راخيستي نورو خلکو هم پرې ليکنې کړي. زما د کتاب ځينې لوی موضوعات نورو سرچينو هم تصديق کړي دي. د طوريجو له وژنې تر د سعودي عربستان د پيسو مينځلو پروسه ... دا ټول پکې دي. توپير دا دی چې نور ليکوال هغه چارواکي وو چې د خپلو ادارو مشري يې کوله. دوی د عنوانونو عملي او نظري تجزيه کړې ده او زه خپله د ميدان جنگيالی وم. زماليکنې د يوه عيني شاهد کيسه ده، له ۹/۱۱ نه وروسته چې د کومو چارواکو اعترافونه چاپ شوي يو څو بېلگې ترې را اخلم.

• جوزوف سټيگليټيز Joseph Stiglitz د نړيوال بانک پخوانی ستر

اقتصاد پوه، په اقتصاد کې يې نوبل جايزه گټلې دی وايي:

(معاصر نړيوالتوب چې څنگه ښودل کېږي، په اصل کې د پخواني ولسي اشراف د امریت پر ځای د نړيوالو مالي ادارو امریت دی. ددې د پلانونو عملي ښودلو لپاره اقتصادي وړاندوينې ښکته پورته کېږي. د

GDP د ودې وړانديونه په ارقامو او علمي ماډل نه کيږي. تر دې چې کوم خلک په اقتصاد ښه پوهېږي د هغوی هم تر د ښو تخمينونو هومره نه وي. دا يوازې ارقام دی چې د نړيوال مالياتي فنډ په پروگرام کې د خبرو اترو په مرسته ټاکل کيږي. (۱)

• جيمز هنري، د ميکنزي اينډ کمپني پخوانی اقتصاد پوه او د ای بي ايم لوټس معاون وايي:

(د اقتصادي پرمختگ سترو پروژو ته ۱۹۷۰ کليزه يوه بېلگه وه. نړيوال بانک، بين الامريکايي پرمختيايي بانک، اسيایي پرمختيايي بانک او USAID کارکوونک په ټوله نړۍ کې خپاره وو، دوی د لویو پروژو لپاره پورونه په جېب کې گرځول.

دوی د پرمختيايي پروژو په صفتونو کې ښه ماهره وو. ۱۹۹۰ پورې د مخ پروده هيوادونو بهرني پورونه له ۱،۳ تريليونه ډالرو اوښتي وو. ۲۰۰۰ کال کې د امريکا EXIM د نویو بهرني ترلاسه شوي پورونو او تضمين ليکونو ۷،۷ بيليونه ډالر يوازې د سياسي رسوخ لرونکو شرکتونو ته ورکړل. په دې کې اينرن، هالي برتن، جی ای، بويڼگ بيشټل، يونايټيد ټکنالوجيز، شلمبرجر او ريتهيان شامل وو. (۲)

• جيفري دی ساش، د کولمبيا پوهنتون د ارت انسټيټيوټ مشر او د کوفي خانگري مشاور و، دی ليکي :

(هر کال له اته سوه زرو زيات کسان د بيوزلۍ له امله مري... سړ کال چې امريکا په پوځ ۴۵۰ ډالره لگوي په دې امن نه راځي. د بيوزله خلکو د ژوند ښه کولو لپاره دوی ددې لگښت درېيمه برخه يعنې ۱۵۰ بيليونه ډالره ولگوي. ددې له امله ټولنه بد امنه کيږي او د اندېښنو، تاوتریخوالي او ترهگریزو فعاليتونو په مرکزونو اوږي.) (۳)

پوښتنه: ستا په کتاب کې د کلنتن اداره نه ده ياده شوې؟

ځواب: په ۱۹۹۰ لسيزه کې ما يوه غير انتفاعي اداره چلوله، ما به د خلکو دې امزون ته لېږلې. دې کار لپاره يې د مشاور په حيث معاش راکاوه. دا کار مې د ۱۹۸۰ لسيزې له هغه بدل و. هغه وخت زه د انرژۍ د يو شرکت مشر وم او پوهيدم چې لومړۍ د بوش او بيا جورج دبليو د تېلو په گټه کې څه کېدل. ما کلنتن سره کار نه درلود. خو په ډېر شوق مې ليدل چې په پخوانيو دوو دورو کې کارپوريتوکراسي ده او هيلري پسې څنگه منډې وهي. د کارپوريتوکراسۍ اقدامات غالباً د خبردارۍ خطارونه وو. د کلنتن ډېر هغه کارونه ودرول شول چې ژمنه يې کړې وه. بيا خداى خبر کلنتن څه وکړل چې مونیکا يې د خلکو مخې ته راوړله. خو دا چې زه له ټولې کيسې بهر وم نو دننني معلومات راسره نه وو. د نورو غونډې ما هم يوازې اندونه کولای شول. د کلنتن په اړه نه د جرم اعتراف لرم نه نورو ته څه ويل.

پوښتنه: داسې اشارې کيږي چې د درېيمې نړۍ پورونه به وېنل شي، آيا په دې معنا يې گڼلای شو چې اقتصادي جنايتکار ضعيفه شول؟

ځواب: له بده مرغه بايد ووايم چې حقيقت ددې برعکس دی. د اقتصادي جنايتکارو ونډه لا قوي شوې، لا ډېره پېچلې شوې او په شدت پر کار کيږي چې څوک حقايقو ته ونه رسيږي. که دا پورونه وېنل شي نو زه يې ملاتړ کوم. دا پورونه د هغه هيوادونو د ولسونو له خوښې پرته اخيستل شوي. موخه يې د کارپوريتوکراسۍ او د درېيمې نړۍ څو شتمني لا شتمني وه. په دې پوه شئ چې دا هر څه د بېنلو لپاره نه کيږي. ۸۹ هيوادونه (امريکا، انگلستان، کاناډا، فرانسه، المان، ايټاليا، جاپان او روسيه)، نړيوال بانک او نړيوال مالياتي فنډ يو ځل بيا هغه هيوادونه استثماروي او دا کار يې د (پورونه بېنل) نومولی. دوی په ځينو مسايلو

ټينګار کوي چې هيوادونه پکې بنکيل کړي مثلاً (ښه حکومتول، ډاډمن اقتصاد او ازاده سوداګري). په ياد مو وي چې دا ټول اصطلاحات خواږه خو تګ دي. دا مسايل به هله ښه شي چې بې د کارپوريتوکراسۍ له عينکو هم ښه وليدل شي. هغه هيوادونه چې دا شرايط مني ورته ويل کيږي چې روغتيا، زده کړې، برېښنا اوبه او نورې عام المنفعه ادارې دې شخصي شي، په که سپينه ووايو دا چې به کارپوريتوکراسۍ دې وپلورل شي. بيا يې مجبوروي چې سب سټي دې لېرې کړي. هغه سوداګريزي پاليسۍ ختموي چې د سيمه ايزې سوداګرۍ د ودې لپاره وضع شوې وي. ددې برعکس به ۹۸ هيوادونو دا حق هم منل کيږي چې خپل کاروبار ته اړتيا وړ سب سټي ورکولای شي او پر عايداتو به داسې پاليسي وضع کوي چې ددې هيوادونو د صنعت په ګټه وي.

بولويا چې د ښې حکومتولۍ شرط ومانه نو د اوبو سيستم خصوصي کولو لپاره يې نړيوالو شرکتونو ته لاره پرانسته. اوس نو د اوبو نرخ اسمان ته وخاته او وګړو يې ويل چې په زرګونو خلکو اوبه بندې شوې. (۴) Cote d'Ivoire کې د ټيليفونۍ خدماتو شرکت فرانسوي کمپنۍ واخيست او بېې دومره لوړې کړې چې خلکو لاینونه پرې کړل. په دې کې د پوهنتونونو محصلين هم وو چې د لوړې بېې له امله يې انټرنټ ته لاسرسی نه درلود او دا مهمه اړتيا ده. (۵) تنزانيا کې حالت بېخي خراب شو، هلته ماشومان ښوونځي ته د تللو کرایه ورکوي او ځينې يې دومره بيوسه دي چې دا يې له وسه نه پوره کيږي. (۶) کومو هيوادونو چې د پورونو د بښلو په نوم دا لومړني شرايط منلي له همداسې حالت سره مخ شوي دي.

ددې نوې غمېزې ستونزه دا ده چې خلک یې بې فکره او بې لوسته ورسره مني. اوس به تاسو پوه شوي یی چې دا کارونه هم د اقتصاد خپوونې یوه بله بڼه ده او په خپل نوعیت کې نړیوالې امپراتورۍ خواته مزل دی.

خو درېیمه نړۍ پوهه شوې ده چې لوبه ورسره کیږي ځکه مروه ده. ۲۰۰۵ کال کې په سکاټلینډ کې د ۷-۸ ناستې پر ضد یو مقاومت وشو چې هغه هم د همدې تګي پر احساسات وو. ډېر خلک په دې باور وو چې بوش او بلیئر په ګډه بله لوبه پیل کوي. دوی د یوه داسې استثماري نظام رامنځته کولو هڅه کوله چې د کارپویتیوکراسۍ پلوي یې کوله او زور یې په ټوله نړۍ کې له پرتو وړو او بهوزلو خلکو واته.

امریکا د ۷-۸ کارپویتیوکراسۍ ډلې مشري او روزنه کوي. موږ امریکایان به تر کومه له خپلو مشرانو غواړي چې خپله تګي برګي دې مني؟ هغه وخت به کله راځي چې موږ د ۹/۱۱، ماډرید او لندن پېښو تر شا شته حقیقت ومنو؟ دا هم ویل کیږي چې دا پېښې د څو جنوني قاتلانو کار دی، خو دا حقیقت به څنګه رد شي چې داسې پېښې پرلپسې کیږي او ددې لپاره کیږي چې سلګونه زره نهیلي خلک یې ترې په خاموشه خوند اخلي او ملاتړ یې کوي. اخر به څوک راپاڅیږي او دا جرات به وکړي چې ووايي (وګوره شاه خو هېڅ هم نه دي اغوستي، لوڅ لغړ دی!)

پوښتنه: پاول وولف وټز د نړیوال بانک مشر ټاکل شوی دی، ته پرې کومه تبصره لرې؟

ځواب: که مخکې کوم چا شک کاوه له دې ټاکنې وروسته دې یې له ذهنه وباسي چې دا نړیوال بانک نه دی. د یوازې د امریکا بانک دی. د امریکا ولسمشر ددې بانک مشر ټاکي. هماغه یې لویې پرېکړې کوي. دا خبره یې معنا ده چې ددې رئیس د شخصیت په اړه زما نظر څه دی. اصلي پوښتنه

دا ده چې د برازيل، نايجيريا، اندونيزيا او نورو هيوادونو خلک يې په اړه څه نظر لري؟ که دا رښتيا نړيوال بانک وای پرېکړې به يې داسې يوه بورد کولای چې د ټولو هيوادونو په گډه ټاکلی وي.

پوښتنه: ماته څه مشوره راکوئ؟ چې ددې حالت د بدلولو لپاره څه کولای شم؟

ځواب: د کتاب په وروستۍ برخه کې مې ځينې مشورې ورکړې دي، که له دې زيات څه کول غواړې نو يوازې يو ځواب بس نه دی.

موږ هر يو ځانگړې گټې، وړتياوې او هنرونه لرو. زه ليکل کوم. نو زه ډېر څه کولای شم. خو زما کار د ښوونکي، مستري، نايي او وکیل له کار سره توپير لري. تاسو خپل ځان وپوښتئ: چې کوم کار مو خوښيږي؟ ضعف او قوت مو څه شی دی؟ زړه مو څه مني؟

د امريکا د انقلاب يو ستر لامل دا و چې د هرې برخې وړتيا لرونکي خپله وړتيا وکاروله. توماس پين ليکل کولای شول؛ نو د پوځ رهبري يې ونه کړه. جورج واشنگتن پوځي وو، د ليکنې هڅه يې ونه کړه. بنجمن فرنکلن فرانسوي ويله او زموږ په متحدينو کې ښه بريالی سفير شو. ښکاري ښه نښان وپشتونکی شو. مانوگانو داسې کښتۍ وچلولې چې د انگليس کښتۍ يې ودرولې. ښځو د جگړې ډگر ته کالي او خواړه ورسول او ماشومانو د پوځيانو ټوپکو ته مرمۍ چمتو کړې.

که ته ښوونکی يې؛ نو زده کوونکي دې پوه کړه چې تاريخ او نتنۍ ورځپاڼې ولولي. که وکیل يې موکلين دې پوه کړه چې په ټولنيز لحاظ مسئول چلند وکړي. که نايي يا مستري يې خپل مشتريان وپوښته چې د خبرونو ښايست جوړيدونکو توقعاتو په اړه څه احساس لري؟ خبرې اترې کول، بدلون راوستو ته د زمينه سازۍ ښه لاره ده.

يو کار چې موږ يې کولای شو او بايد ويې وکړو دا دی چې له ځان راتاو خلک خبر وساتو. د جمهوريت بنسټ په باسواده ولس دی. سواد يوازې ليک او لوست نه دی، بلکې دا هغه ذهني روزنه ده چې مهمې او بنسټيزې پوښتنې پرې وکړای شي. موږ بايد يوازې د خپلو مشرانو، شرکتونو او رسنيو په خبرو باور ونه کړو؛ بلکې سختې پوښتنې ترې بايد وشي. موږ بايد ليکنې ولولو.

دې پوښتنو، بېلابېلو سرچينو سره زما اړيکو او ناستو پاستو زه باوري کړم چې سلگونه زره امريکايان زموږ د کار په اړه اندېښنه لري، پوښتنه کوي چې موږ څه کوو او غواړي پوه شي چې زموږ د ژوند بڼه په نړۍ څه اغېز ښکاري. ددوی اندېښنه پر ځای ده او د ځمکې په سر د ميليونونو خلکو غوندې دوی هم مرور دي.

(پای)

Confessions of an economic hitman

The shocking inside story of
how America REALLY took over the world

John Perkins

Translator:

Merahmad Yaad

چاپ چاري

مومند خپرونډويه ټولنه - ننګرهار افغانستان / ۰۷۷۶۲۶۱۶۱ - ۰۷۰۰۶۲۶۱۶۱ - ۰۷۸۱۶۲۶۱۶۱

www.momandbooks.com - momandbooks@gmail.com